

PIRMDIENA, 2008. GADA 15. DECEMBRIS

SĒDI VADA: H.-G. PÖTTERING

priekšsēdētājsesident

(Sēdi atklāja plkst. 17.05.)

1. Sesijas atsākšana

Priekšsēdētājs. – Es pasludinu par atsāktu Eiropas Parlamenta sēdi, kas tika pārtraukta ceturtdien, 2008. gada 4. decembrī.

2. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

3. Parlamenta sastāvs (sk. protokolu)

4. Koplēmuma procedūrā pieņemto tiesību aktu parakstīšana (sk. protokolu)

5. Kļūdu labojums (Reglamenta 204.a pants) (sk. protokolu)

6. Sesiju datumi (sk. protokolu)

7. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

8. Jautājumi, uz kuriem jāatbild mutiski, un rakstiskas deklarācijas (iesniegšana) (sk. protokolu)

9. Spēku zaudējušas rakstiskas deklarācijas (sk. protokolu)

10. Lūgumraksti (sk. protokolu)

11. Lēmumi par atsevišķiem dokumentiem (sk. protokolu)

12. Darba kārtība (sk. protokolu)

13. Vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Paldies, priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Visu Rumānijas sieviešu vārdā vēlos jums šodien pateikties par ārkārtējo cieņu, kas mums izrādīta divas reizes, kad ieguvām Starptautiskās Eiropas sieviešu atbalsta apvienības apbalvojumu. Vēlos it sevišķi pateikties Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja vietniecei *Kratsa-Tsagaropolou* kundzei.

Pirmā apbalvotā rumāniete *Maia Morgenstern* ir viena no mūsu izcilajām aktrisēm; viņa apbalvojumu ieguva 2004. gadā. Otrā rumāniete, kas ieguva apbalvojumu ieguva šogad, ir *Monica Macovei* – Rumānijas bijusī neatkarīgā tieslietu ministre. *Monica Macovei* noteikti ir pelnījusi šo apbalvojumu, jo ir ieguldījusi smagu darbu, lai nodrošinātu sekmīgu Rumānijas virzību uz Eiropu bez tādiem šķēršļiem kā drošības klauzulas.

Otrais jautājums attiecas uz Moldovas Republiku. Neatkarīgam TV kanālam ir liegts tā licences pagarinājums. Tas ir kanāls *PRO TV*. Ši ir kārtējā reize, kad šajā valstī mēģina ierobežot vārda brīvību.

Tādēļ aicinu gan Eiropas Komisiju, gan Parlamentu šoreiz būt strikti savā nostājā un pieprasīt it sevišķi Kišiņevas iestādēm pārtraukt šo ļaunprātīgo rīcību. Paldies!

Gyula Hegyi (PSE). – (HU) Pašlaik nevaram pateikt neko konkrētu par klimata tiesību aktu kopuma nākotni, jo lēmumu pieņems pēc dažām dienām vai dažām nedēļām. Taču es vēlētos uzsvērt šādu lietu, proti, tālāpkurei ir piemērots atbrīvojums no tā saucamā klimata nodokļa. Manuprāt, tas ir ļoti svarīgi. Iniciatīvu tā rīkoties ierosināja Ungārijas deputāti, starp tiem arī es. Mēs uzskatām, ka dzīvokļu ar tālāpkuri iedzīvotāji ir galvenokārt cilvēki ar maziem ienākumiem, kas nevarētu atļauties papildu izmaksas. Turklāt mums jāatceras, ka tālāpkure ir videi nekaitīga, un, tā kā individuālai apkurei jebkurā gadījumā nepiemēro nekādus klimata nodokļus, es domāju, ka iegūtais finansējums jāiegulda tālāpkures sistēmu atjaunošanā. Ja mēs Centrāleiropas un Austrumeiropas valstīs modernizēsim tālāpkures sistēmas, izmantojot ES finansējumu, tad pēc 2020. gada, protams, nebūs pamatoti piemērot turpmākus atbrīvojumus.

Jules Maaten (ALDE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, pirms vairākām nedēļām tika pabeigti vairākas tiesvedības, ko bija ierosinājusi hunta Birmā, lai neskaidru tiesas procesu rezultātā apcietinātu vairāk nekā simts opozīcijas dalībniekus, starp tiem arī komiķis *Zarganar* un mūks *Ashin Gambira*. Tika piemēroti drakoniski sodi, un nebija nekādu norāžu, ka Birmā uzlabotos cilvēktiesību situācija. 2010. gadā šajā valstī notika vēlēšanas, un opozīcija pamatoti pauda vairākas bažas par šīm vēlēšanām, kā arī pēc referendumā par konstitūciju, kas notika 2008. gada maijā.

Diemžēl sankcijas un šī režīma izolācija pēdējos gados nav sekmējušas izmaiņas. Manuprāt, ir laiks ieviest labojumus. Šim režīmam nav ne mazākās nojausmas, ko citas valstis vēlas pateikt vai uz ko tās cer, un jaunā vadoņu paaudze un armija negūst jaunus ieskatus, jo viņi nesazinās ar citām valstīm.

Es uzskatu, ka šim Parlamenta jāapsver Birmas apmeklējums, oficiāls un neoficiāls, lai dibinātu kontaktus ar opozīcijas pārstāvjiem šajā valstī, un, visticamāk, jāpiemēro jauns un spēcīgāks spiediens huntai, kas diemžēl nenotiks, tikai palielinot sankcijas.

László Tórkés (Verts/ALE). – (HU) Šajā pašā dienā 1989. gadā Timišoārā sākās kustība, kas vienas nedēļas laikā neticami ātri iznīcināja bēdīgi slaveno nacionālistu, komunistu un ateistu Čaušesku diktatūru. 15. decembra rītā Ungārijas reformātu baznīcas pārstāvji sacēlās, izrādīdami apbrīnojamu drosmi, lai aizstāvētu savu baznīcu un mācītāju, liekot bēgt drošības dienesta un armijas rokaspuisiem, un turpināja veidot cilvēku ķēdi ar baznīcas ēku. Dažu stundu laikā pretošanās kustībai pievienojās simtiem rumāņu, ungāru, vāciešu, serbiešu, katoļu, baptistu, luterāņu, pareizticīgo kristiešu un ebreju. Kad pienāca vakars, miermīlīgā kustība bija pārvērtusies par demonstrāciju pret komunismu un pastāvošo režīmu. 1989. gadā Transilvānijas reģiona Timišoāras pilsēta kļuva par pirmo brīvo Rumānijas pilsētu. Ar dieva svētību ticība darbībā ļāva panākt brīvību. Lai svētīta varoņu, mocekļu un upuru piemiņa!

Mums jāturpina šīs izmaiņas režīmā! Ceļš no Rumānijas uz Eiropu vijas cauri Timišoārai!

Giovanni Robusti (UEN). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, esmu uzziņājis, ka Itālijā vien katru dienu iznīcina 4 miljonus kilogramu pārtiku, kuru būtu droši patērēt un kuras vērtība ir vismaz 4 miljoni eiro – apmēram puse no tā, ko Itālija tērē starptautiskajam atbalstam. Situācija ir ļoti līdzīga daudzās citās ES valstīs.

Mēs šeit runājam par pārtiku, kam nav beidzies derīguma termiņš, taču to iznīcina vai izņem no tirgus tirdzniecības noteikumu, pārmērīgi striktu Eiropas tiesību aktu vai uzņēmumu tēla dēļ. Par šo jautājumu jau runāja Itālijas valdības pārstāvis ministrs *Luca Zaia* pēdējā Lauksaimniecības ministru padomē –

labāka Kopienas tiesību aktu noteikšana un pienācīgs atbalsts tādiem projektiem kā pārtikas banka vai pēdējās minūtes tirgus, palīdzētu ne tikai tai iedzīvotāju daļai, kas cieš ekonomiskās krīzes dēļ un kuru procentuālais skaits ir dubultojies, bet arī novērstu šo jebkurā gadījumā briesmīgo nelietderīgo izmantošanu.

Tādēļ es aicinu kompetentās Parlamenta komitejas nekavējoties sākt šī jautājuma izskatīšanu, lai varam tam rasts risinājumu.

Věra Flasarová (GUE/NGL). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, es vēlos runāt par Eiropas Parlamenta delegācijas apmeklējumu Prāgas pīlī 5. decembrī. Es vēlētos savstarpējās sapratnes trūkumu, kas bija vērojams apmeklējuma laikā, attiecināt uz nervozitāti un nepacietību, kuras nepārprotami pastāvēja starp abu pušu pārstāvjiem pie sarunu galda, nevis uz naidīgu attieksmi, kas ir mūsdienu Eiropā neattaisnojams sentiments. Tomēr vēlos minēt vienu problemātisku lietu.

Čehijas sabiedrību par sarunām pīlī informēja plašsaziņas līdzekļi un dažādi politiskās skatuves dalībnieki, kas informāciju papildināja ar sev labvēlīgiem komentāriem. Daži pauda agresīvus komentārus par valsts prezidentu, jo viņiem tas bija izdevīgi; daži aicināja izmainīt Eiropas Savienību, vēloties par jebkādu cenu uzlabot savu vērtējumu sabiedrības acīs. Tādēļ vēlos mūs aicināt citam pret citu izturēties, ievērojot labas

manieres un lielāku iejūtību. Centrāleiropai un Austrumeiropai joprojām ir daudzas nesadzijušas rētas, ko var izmantot nepareizajiem mērķiem. Šis notikums var radīt nepatīkamas sekas pēc sešiem mēnešiem, kas notiks Eiropas Parlamenta vēlēšanas.

Priekšsēdētājs. – Lai nesaasinātu situāciju, es atturēšos no komentāriem, tikai vēlos sacīt, ka Priekšsēdētāju konference ir šo jautājumu pārņēmusi savā pārziņā.

Gerard Batten (IND/DEM). – Priekšsēdētāja kungs, pasaulei saskaroties ar ekonomisko lejupslīdi, kuras procentuālās attiecības nav zināmas, krītas angļu mārciņas vērtība attiecībā pret dolāru un eiro. Taču mārciņas spēja pielāgoties attiecībā pret citām valūtām ir priekšrocība, kas nepiemīt tām dalībvalstīm, kurās ir vienotā Eiropas valūta.

Griekijā ir sākušies pilsoniskie nemieri un dumpji. Griekijas rakstnieks *Mimis Androulakis* ir sacījis: „Šobrīd starp jauniem cilvēkiem valda liela neapmierinātība attiecībā uz to, kā ir veidota Eiropas Savienība. Mēs nevaram samazināt eiro cenu, lai iegūtu mūsu valstij priekšrocību eksporta jomā”.

Dalība ES un eiro ieviešana Griekijā ir palielinājuši dzīvošanas izmaksas, un jaunākā paaudze baiļojas, ka nākotnē viņus sagaida tikai nabadzība. Eiropas Savienība ir ideoloģisks projekts, kas tiek uzspiests Eiropas tautām, lai gan tās labprātāk dzīvotu demokrātiskās nacionālās valstīs. Cena par politisku ideoloģiju vienmēr ir cilvēku ciešanas.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Gandrīz visās Eiropas valstīs pastāv strikti juridiskie pasākumi pret holokausta noliegumu un fašisma popularizēšanu.

Lai pienācīgi apkarotu neonacisma un citu ekstrēmisma veidu izrādīšanu Ungārijā, nepieciešams grozīt ne tikai tiesību aktus, bet arī konstitūciju. Taču Ungārijā nu jau labu laiku ir trūkusi politiskā griba šādam pavērsienam. Partija *FIDES*, kas ir Eiropas tautas partiju grupas locekle, ir atteikusies padarīt striktākus noteikumus, kuros paredzēta nacionālisma un radikālisma efektīvāka apkarošana. Tādējādi *FIDES* Ungārijā netieši atbalsta ekstrēmismu.

Pagājis tikai viens mēnesis kopš Ungārijas ekstrēmisti, gērbušies fašistu formas tērpos, devās pāri robežai uz miermīlīgu Slovākijas pilsētiņu, pārbiedējos vietējos iedzīvotājus. Visu labu gribošo Eiropas pilsoņu vārdā es aicinu Ungārijas politiķus ātri pieņemt efektīvus tiesību aktus, lai apkarotu fašisma un ekstrēmisma izrādīšanu Ungārijā.

Carlos José Iturgaiz Angulo (PPE-DE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, tieši pirms gada Venecuēlas iedzīvotāji referendumā nobalsoja par to, lai *Hugo Chávez* nepagarina savas prezidenta pilnvaras, ko paredz Venecuēlas konstitūcija.

Hugo Chávez nav ņēmis vērā suverēnu cilvēku pieņemtu demokrātisko lēmumu un ir paziņojis, ka grozīs likumu, lai saglabātu varu.

Tādējādi *Hugo Chávez* ir vēlreiz parādījis, ka viņš nav demokrātisks prezidents, bet ir autokrāts un militārs diktators, kura mērķis ir pārvērst Venecuēlu par savu privāto rančo un tādā veidā turpināt iebiedēt, apvainot un uzbrukt saviem oponentiem un disidentiem.

Viņš arī paredzējis turpināt vārda brīvības graušānu, slēdzot plašsaziņas līdzekļus, kā to jau ir izdarījis ar *Radio Caracas Televisión*.

Eiropas Parlamentam ir asi jānosoda šī rīcība un jānoraida viltības un atrunas, ko *Hugo Chávez* vēlas izmantot, lai neatteiktos no prezidenta amata šajā valstī.

Mēs mudinām Venecuēlas sabiedrību aizstāvēt demokrātijas un brīvības vērtības, kas ir pretrunā *Hugo Chávez* rīcībai un vārdiem.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, maija beigās Francijas Nacionālā asambleja nobalsoja par grozījumiem Francijas konstitūcijā attiecībā uz reģionālajām valodām. Reģionālās valodas veido Francijas nacionālo mantojumu.

Varētu cerēt, ka šis lēmums būtu svarīga pagrieziena punkta sākums galēji radikālajā franču koncepcijā, ko piemēro attiecībā uz reģionālajām valodām un tradicionālajām nacionālajām minoritātēm. Diemžēl Francijas Zinātņu akadēmija to noraidīja un izdarīja spiedienu uz *Senātu*, kas visbeidzot nobalsoja pret šo pozitīvo grozījumu Francijas konstitūcijā, lai gan šāds grozījums būtu bijis svarīgs ne tikai Francijai, bet Eiropas Savienībai kopumā.

Es neuzskatu, ka izglītības pasniegšanas cilvēkiem elzasiešu, bretaniešu vai katalāniešu valodā vai šo valodu izmantošana administrācijā jebkādā veidā mazinātu Francijas valsts teritoriālo integritāti vai nacionālo vienotību; patiesībā gluži pretēji.

Priekšsēdētāja kungs, garu mūžu franciski runājošajai pasaulei, garu mūžu reģionālajām valodām, garu mūžu valodu dažādībai!

(Aplausi)

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pirms dažām dienām Eiropas Parlamenta sekretariāta pārstāvis *Marjory Van den Broeke* preseī pastāstīja, ka Eiropas Parlaments ir iegādājies astoņus digitālos ķermeņa skenerus, par kuriem mēs plenārsesijā debatējām nedēļām ilgi, pat pieņemot rezolūciju par šo tematu.

Mēs esam iegādājušies šīs ierīces, un debašu laikā ne sekretariāts, ne priekšsēdētājs neinformēja mūs par to, lai gan mēs diskutējām par to, vai šāda aprīkojuma izmantošana jāatļauj arī lidostās. Tā, manuprāt, bija neiedomājama kļūda no prezidentūras un sekretariāta puses. Turklāt 4. novembrī es iesniedzu rakstisku pieprasījumu pēc informācijas šajā jautājumā, un man vēl nav sniegta atbilde. Atbilde man bija jāatrod pašam „*EU Observer*” 10. decembra izdevumā.

Kā ir iespējams, ka esam jau iegādājušies šo aprīkojumu un ka debašu laikā, kad mēs paudām savu nepiepriekšējo attiecībā uz šo ierīču izmantošanu, mums pat nepateica, ka Parlaments ir tās jau iegādājies? Tas mūs sabiedrības acīs ir padarījis par apsmiekla objektiem.

Priekšsēdētājs. – Es neesmu informēts par šo lietu, taču izskatīšu to!

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, kā jau jūs zināt, pagājušajā nedēļā notika Eiropadomes sanāksme, un jau atkal EP deputāti nevarēja tajā piedalīties. Viņiem neļāva pat ieiet preses centrā. Manuprāt, šāda situācija ir smieklīga – mēs esam lūguši viņus risināt šo jautājumu, bet neesam neko panākuši.

Es domāju, ka šī patiesi ir problēma, nevis tikai jautājums par deputātu iedomību, kuri vēlas pastaigāties pa telpām un parādīt savas sejas; manuprāt, mēs esam līdzās strādājoši likumdevēji, kas pieņem lēmumus par šajās sanāksmēs apspriestajiem jautājumiem un lietām. Ir ārkārtīgi svarīgi, lai sabiedriskajai domai būtu piekļuve Padomei, protams, ar žurnālistu klātieni, kā arī ar Eiropas Parlamenta deputātu klātieni. Pašreizējā situācija nedrīkst turpināties.

Mēs esam vairākas reizes lūguši izvērst rīcību un mēs ceram, ka esat to darījis, taču, iespējams, tas veicam efektīvāk. Mēs patiesi ceram, ka mums izdosies iegūt pozitīvus rezultātus, jo šāds lietu stāvoklis ir šokējošs.

Priekšsēdētājs. *Frassoni* kundze, tā kā uzrunājāt tieši mani un, vismaz saskaņā ar tulka sacīto, devāt netiešu mājieni, tad vēlos sacīt, ka mēs darām visu iespējamo. Taču ne jau es var nodrošināt veiksmīgu rezultātu, bet gan Padome, kam jāpieņem lēmums.

Varat būt droša, ka mani kolēģi un es esam darījuši, ko spējam!

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, 10. decembrī mēs svinējām ANO Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas proklamēšanas 60. gadadienu. Deklarācijas 2. pantā ir teikts: „Katram cilvēkam jābūt apveltītam ar visām tiesībām un visām brīvībām, kas pasludinātas šajā deklarācijā, neatkarīgi no rases, ādas krāsas, dzimuma, valodas, reliģijas, politiskās vai citas pārliecības...”. Šo dokumentu parakstīja Indija – valsts, kas tik daudz ir parādā *Mahatma Ghandi*, kurš bija dedzīgs indivīda tiesību aizstāvis. Taču diemžēl mēs nepārtraukti saņemam ārkārtīgi satraucošas ziņas par kristiešu vajāšanu Indijā. Ziņojumi par nežēlīgām slepkavībām, vardarbību, izvarošanām un dzīvojamo māju, kā arī dievnamu dedzināšanu. Situācija ir it sevišķi nopietna Orisas štatā.

Priekšsēdētāja kungs, mēs nebijām vienaldzīgi pret teroristu noziegumiem Bombejā, un mēs nedrīkstam būt vienaldzīgi arī pret tā saukto *pogroms* pret kristiešiem. Mums jācenšas panākt, lai šīs naida izpausmes tiek pārtrauktas, jo tās nepārprotami pārkāpj pamata cilvēktiesības, proti, tiesības uz ticības brīvību un dzīvību.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – (DA) Priekšsēdētāja kungs, šajās dienās mēs svinam sāgāda Saharova balvas pasniegšanu. Tā dēļ būtu piemēroti jautāt, kā sokas iepriekšējiem balvas saņēmējiem, piemēram, kurdu/turku politiķei *Leyla Zana*, kas balvu saņēma 1996. gadā. 2004. gadā viņu atbrīvoja no 10 gadu ieslodzījuma, taču pagājušajā piektdienā, 5. decembrī, viņai atkal piesprieda desmit gadus cietumā. Tam par

iemeslu bija tas, ka viņa turpina strādāt, lai nodrošinātu pamattiesības Turcijas kurdēm, piemēram, tiesības runāt savā valodā. Tas diemžēl parāda, ka cilvēktiesību situācija Turcijā neprogresē, bet gluži pretēji – regresē. Tādēļ vēlos mudināt visus deputātus izrādīt solidaritāti šai Saharova balvas saņēmējai *Leyla Zana*, un es vēlētos aicināt priekšsēdētāju iesniegt priekšlikumu par to, kā Eiropas Parlaments varētu iesniegt protestu Turcijas iestādēm.

Priekšsēdētājs. – *Søndergaard* kungs, vēlos norādīt, ka es esmu iepriekš apmeklējis *Leyla Zana* cietumā. Mēs turpināsim rīkoties šajā saistībā.

Georgios Georgiou (IND/DEM). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, esmu spiests lūgt jūsu uzmanību un manu kolēģu deputātu uzmanību, kā arī palīdzību saistībā ar jautājuma par Alcheimera slimību risināšanu. Šī slimība skar vecāka gada gājuma cilvēkus un pašlaik padara 6 miljoni mūsu līdzpilsoņu dzīves Eiropā par ciešanām. Taču ne tikai šo cilvēku dzīves ir nepanesamas; šī slimība padara nelaimīgas 6 miljonus ģimeņu, kas nozīmē, ka slimība skar 25 miljonus cilvēku, kuri cīnās ar slimību, nejutot, ka saņemtu palīdzību no Eiropas, kas varētu uzlabot viņu bēdīgo situāciju, mēģinot risināt šo postu, kura apmēri, šķiet, pieaug.

Tādēļ es aicinu mūs visus pieprasīt Komisijai un dalībvalstu valdībām Eiropas veselības programmās piešķirt prioritāti šai slimībai, lai varam atbrīvot 25 miljonus mūsu līdzpilsoņu no šīs traģēdijas.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Laikā, kad Slovākija iesniedza savu pieteikumu Eiropas Savienībai, tā jau bija Eiropas Padomes locekle un tādēļ bija jau parakstījusi un ratificējusi Pamata cilvēktiesību un brīvību hartu.

Eiropas Padomes pieprasītais standarts bija vienlīdzīgs un saistošs visām valstīm. Ja bija šaubas par atbilstību standartam vai ja pastāvēja neatbilstība tam, tā sauktajai uzraudzības komitejai iesniedza pārbaudes pieprasījumu. EP šo jautājumu risina izlases kārtā, ja kāds no EP deputātiem ierosina atbilstīgu jautājumu. Taču diemžēl situāciju vairākās valstīs neuzrauga vienlaikus. Turklāt man šķiet, ka konkrēta minoritāte Eiropas Savienībā vai drīzāk Eiropā bauda lielākas un privilēģētas tiesības.

Vojvodinā atrodas liela slovaku minoritāte, kas vairāk nekā 200 gadus ir glabājusi tradīcijas, kuras daudzi no mums Slovākijā ir tagad aizmirsuši. Priekšsēdētāja kungs, esmu uzzinājusi, ka ungāru minoritāte Vojvodinā, kas ir mazāka par slovaku minoritāti, saņems īpašu statusu, kurš viņiem ļaus baudīt dalībvalsts tiesības.

Tādēļ es prasīju Eiropas Savienībai nodrošināt vienlīdzību ne tikai attiecībā uz saistībām, bet arī tiesībām, lai slovaku minoritātes pārstāvji Vojvodinā arī var baudīt tās pašas tiesības, ko bauda viņu ungāru līdzpilsoņi.

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, policista raidīta lode, kas nogalināja piecpadsmitgadīgu zēnu, izraisīja notikumus, kuri ir risinājušies Atēnās pēdējo dienu laikā. Šī zēna nāve, protams, bija traģēdija, kas mūs visus apbēdināja. Taču ne jau tikai šis notikums viens pats izskaidro ekstrēmo rīcību, kas pašlaik tiek izvērsta. Baidos, ka saskaramies ar fenomenu, kas draud kļūt nekontrolējams, un ne tikai Grieķijā, jo jaunā paaudze redz sev drūmu nākotni ar nepārvaramiem šķēršļiem. Līdzīgi notikumi ir risinājušies citās Eiropas galvaspilsētās. Ikviens saprot šo notikumu nopietnību. Taču Grieķijas gadījumā tā bija lielā mērā pārspīlēta, ko pirmām kārtām panāca tie, kuri publicēja rakstus un negatīvus komentārus, kas prognozēja, ka Atēnās neizdosies noorganizēt Olimpiskās spēles, un, kad spēļu organizēšana bija sekmīga, viņiem nācās publiski atvainoties. Esmu pārliecināts, ka visi saprot, kas notiek.

Maria Matsouka (PSE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, kopš sestdienas, 6. decembra, kad mēs sakām apraudāt bezjēdzīgo jauna studenta nāvi, visa Eiropas uzmanība ir vērsta uz Grieķiju. Šī nāvējošā lode izraisīja jaunu cilvēku demonstrācijas visā valstī, kas Grieķijā ir kas nepieredzēts. Jauni cilvēki zaudēja savu savaldīšanos un mēģināja, savā veidā mums pateikt, ka viņi nevēlas dzīvot savtīgā sabiedrībā un ka atsakās pieņemt, ka zināšanas ir prece, un ka nedrošībai, konkurencei un mantkārībai nav vietas viņu nākotnē.

Būsim godīgi – tas, ko jauni cilvēki šodien apstrīd, ir necilvēciskas attīstības suverēnais modelis, kurš sagrauj labklājībā dzīvojošu valsti, kas tiesiskumu pārvērš policijas valstī, kura atsavina, atsvešina un rada savstarpēju iznīcināšanu. Mēs nedrīkstam palikt vienaldzīgi pret mūsu jaunās paaudzes sirdiplosošajiem klieudzieniem un noteikti nedrīkstam tos novērtēt par zemu. Risinājums nav šo nemieru apspiešana; risinājums ir attieksmes maiņa, politikas maiņa. Jaunā paaudze to ir pelnījusi; *Alexander* ir pelnījis – zēns, kurš nevajadzīgi gājis bojā.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, traģiskā Polijas pilsoņa *Robert Dziekoński* nāve pērn Vankūveras lidostā izteikti ietekmēja sabiedrisko domu Polijā un Kanādā. Nejausības dēļ, notikums tika nofilmēts. Filmētajā materiālā redzams, ka *Robert Dziekoński* nāve bija brutālas Kanādas policijas rīcības rezultāts, jo policisti nevajadzīgi izmantoja elektrisko apdullināšanas ieroci, vērsot to pret pilnībā pārgurušu

cilvēku, kam bija nepieciešama palīdzība. Mēs bijām pārsteigti, nesem uzzinot Kanādas tiesas spriedumu, ka policistiem par nodarījumu nebūs nekāda soda.

Savā vārdā, sava kolēģa deputāta *Wojciechowski* kunga vārdā, un paužot daudzu Polijas un Kanādas iedzīvotāju vēlmi, es lūdzu šī Parlamenta priekšsēdētāju aicināt Kanādas iestādes sniegt precīzu informāciju par apstākļiem, kas saistīti ar Polijas pilsoņa nāvi. Šis cilvēks, protams, bija arī Eiropas Savienības pilsonis.

Roberto Musacchio (GUE/NGL). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, ASV saka, ka patiesi apsver iespēju pārņemt valsts īpašumā lielās automobiļu ražošanas grupas, lai risinātu krīzi, ar ko saskaras šī nozare. Kā jau vienmēr ASV, konkrētos laikos ideoloģijas tiek noliktas malā, starp tām arī brīvā tirgus princips, tiek piemēroti ļoti praktiski pasākumi.

Eiropa nevar vienkārši sēdēt un noskatīties, kamēr automobiļu ražošanas nozarē valda krīze. Protams, ir svarīgi pieņemt jauno emisiju regulu; ir pareizi, ka Komisija uzstāj, ka videi un inovācijām jānosaka pasākumi, ko izmanto krīzes risināšanai; un ka automobiļu ražošanas nozare uz to jānodrošina, taču ar to nepietiek. Es vēlos lūgt jums, priekšsēdētāja kungs, kā arī Padomei un Komisijai apsvērt, vai tas, kas mums nepieciešams, ir patiesi ārkārtējs plāns nekavētas rīcība sākšanai pirms sākas atlaišanas un štatu samazināšanas; manā valstī Itālijā jau ir daudz tādu gadījumu, kas skar lielās grupas, sākot no *Eato* līdz pat *Fiat*.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, nav mazsvarīgi, ka Eiropas Parlamenta plenārsēdē nav pateikts, ko pirms kāda laika izlēma Vīnes Reģionālā krimināltiesa. Šī tiesa pieprasīja EP deputāta *Hannes Swoboda* izdošanu, tātad viņa imunitātes atcelšanu. Šī lieta ir publicēta plašsaziņas līdzekļos, un mēs šeit runājam par apcietinājumu uz līdz pat vienam gadam. Taču šeit Parlamentā mūs par to neinformē.

Manā gadījumā situācija bija citāda. Tiklīdz kā šāda prasība tika izsniegta attiecībā uz mani, jūs, priekšsēdētāja kungs, to šeit skaļi nolasījāt par prieku daudziem deputātiem. Taču jūs, priekšsēdētāja kungs, neinformējāt Parlamentu, ka netika uzsākta nekāda tiesvedība, ka tiesnesis apturēja lietu, ka iestāžu lēmums bija vienprātīgs un ka imunitātes atcelšana nekādā gadījumā nebija piemērota.

To es nesaucu par demokrātiju, priekšsēdētāja kungs.

Priekšsēdētājs. – *Martin* kungs, tā kā jūs mani nemitīgi mēcāt, es vēlos norādīt, ka, ja mēs ievērotu *d'Hondt* sistēmu, lai viss būtu godīgi, jums nebūtu dots vārds.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, ja vēlamies parādīt ES, kas pastāvējusi vairāk nekā 50 gadus, nozīmi, mums jāuzsver tas, ka tā atteikusies no kara, un mēs dzīvojam miera laikos. Taču mēs redzam, ka šo mieru apdraud citi ienaidnieki, un milzīgs ienaidnieks ir vardarbība. Tādēļ mums jāpievērš uzmanība varmācībai un jāapkaro tā, sekmējot mīlestību un solidaritāti.

Manuprāt, esam aizmirsuši uzsvērt spēku, kas piemīt atbalstam, ko viens cilvēks sniedz otram, un virzīt cilvēkus, it sevišķi jaunus, uz zināšanām, inovācijām un kultūru. Ja mēs mudināsim jaunus cilvēkus paust savu viedokli vardarbīgi, mums jābaļojas par ES eksistenci.

Maria Eleni Koppa (PSE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos no šīs tribīnes paust savu sasutumu un raizes par piecpadsmitgadīga zēna slepkavību, ko paveica policists Atēnās. Šis notikums izraisījis situāciju, kas pēdējās dienās satricinājusi Grieķiju. Grieķijā notikusi sociāla eksplozija – vairākās pilsētās notiek vispārēji nemieri. Cilvēki ielās – galvenokārt studenti, skolnieki, bezdarbnieki un cilvēki ar maziem ienākumiem – liecina par sociālo krīzi, kas pastāv sabiedrībā, kura neredz perspektīvu. Dusmas, sašutums un protesti – tas viss darījis eksploziju. Saskaroties ar šo situāciju vājā pašreizējā valdība – jaunās demokrātijas valdība – ļāvusi lietām kļūt nekontrolējamām, izraisot bezvalstisku stāvokli, kas turpinās vairākas dienas.

Šo notikumu cēloņi ir sarežģīti un sniedzas dziļi pagātnē, proti, pilsonisko nemieru izcelšanās ir izraisījusi nepārtrauktā nevienlīdzības palielināšanās. To ir izraisījusi neolīberālā politika, kas rada lielāku un lielāku nabadzību, apdraudot sociālo kohēziju un sekmējot tādu ekstrēmus notikumus, kādiem pašlaik esam liecinieki. Nosodot vardarbību, mums rūpīgi jāieklausās Grieķijā paustajos protestos, uz ko mums jāsniedz konkrētas un godīgas atbildes.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Itālijas valsts jau atkal uzliek lielu spiedienu uz tur dzīvojošo slovēņu minoritāti, samazinot resursus minoritāšu izglītībai un kultūrai, kas ir jebkuras minoritātes izdzīvošanas priekšnoteikums.

Tomēr negadījums, kas notika šo otrdien slovēņu skolā Barkovljē netālu no Treistes, bija mēģinājums terorizēt skolas direktori, skolotājus, bērnus un viņu vecākus. Karabinieru klātbūtne skolā bija nepanesama. Karabinieriem nav jāpārmeklē skola. Tā liekas kā atgriešanās fašisma ērā. Tai pat laikā simtiem uzņēmumu

Triestē ir izkārtnes ķīniešu valodā ar ķīniešu alfabētu, un neliemas, ka tas kādam traucētu. Savukārt slovēņu simboli slovēņu skolā traucē dažiem itāļu politiķiem un Itālijas iestādēm, kas lika pārmeklēt skolu karabinieru klātbūtnē.

Šāda rīcība neatbilst ne eiropiešu, ne slovēņu standartiem. Tas ir spiediens, un šāda rīcība ir nepanesams pazemojums, priekšsēdētāja kungs.

László Surján (PPE-DE). – (HU) Mums visiem bija brīnišķīga sajūta, kad pirms gada Eiropas Savienība bija nobriedusi jauniem paplašināšanās pasākumiem – Šengenas robežu atcelšana lielā teritorijā un jaunu valstu pievienošana Šengenas kopienai. Ir pagājis gads. Šis paplašināšanās priekšrocības izbauda daudzi. Bet ir redzamas arī nepilnības, kas parāda, ka daži cilvēki labprātāk izvēlas izolāciju. Ceļi, pa kuriem varētu braukt transportlīdzekļi, tiek mākslīgi slēgti ar ceļa zīmēm vai puķu kastēm. Priekšsēdētāja kungs, būtu ļoti labi, ja katrs pilsonis saprastu, ka brīva pārvietošanās ir kopīgs dārgums, ko nedrīkst ierobežot nekādām interesēm, kā tas ir teritorijā netālu no *Sátoraljaujhely*.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Paldies, priekšsēdētāja kungs! Esmu gandarīta, ka zālē atrodas arī komisārs *Șpidla*. Eiropas Savienība ir pamatota uz četrām pamatbrīvībām, kas saistītas ar precēm, pakalpojumiem, kapitālu un cilvēkiem.

2009. gada 1. janvārī būs divi gadi kopš Rumānija un Bulgārija pievienojās ES. Pievienošanās līgums, ko abas valstis parakstīja 2005. gadā, nodrošina dalībvalstīm iespēju divpusēji piemērot ierobežojumus, kas nepieļauj Rumānijas un Bulgārijas darba ņēmēju brīvu pārvietošanos, uz minimālo periodu, proti, diviem gadiem, un maksimālo periodu, proti, septiņiem gadiem. Dažas dalībvalstis jau ir atcēlušas šos ierobežojumus pat pirms 2009. gada, savukārt citas ir paziņojušas, ka saglabās ierobežojumus iekšējo politisko iemeslu dēļ.

Es domāju, ka šajā finanšu un ekonomiskās krīzes laikā šādu ierobežojumu atcelšana ir kļuvusi par kritisku vajadzību. Ierobežojumu, kas piemēroti attiecībā uz Rumānijas un Bulgārijas darba ņēmēju brīvu pārvietošanos, atcelšana norāda uz Eiropas principu un vērtību ievērošanu. Tas arī norāda uz ES galveno līgumu ievērošanu. Tādēļ es aicinu atcelt šos ierobežojumus, kas piemēroti attiecībā uz Rumānijas un Bulgārijas darba ņēmēju brīvu pārvietošanos. Paldies!

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). – (CS) Dāmas un kungi, pēdējos gados Eiropas Parlamenta delegācija ir apmeklējusi prezidējošo valsti. Tā ir laba tradīcija, un es to atbalstu. Taču man nepatīk takta trūkums, kas tika izrādīts brīdī, kad Prāgas pili ieradās delegācija. Mēs visi zinām, ka galvenās *Cohn-Bendit* kunga izmantotās metodes, lai paaugstinātu savu statusu, ir provokācija un nekaunība. Mani uztrauc, ka šajā gadījumā Prāgā mūsu Parlamenta priekšsēdētājs viņam pievienojās. Esmu jūsos vīlies, un domāju, ka man jāpārdomā labais priekšstats, kāds man par jums bija radies. Jums trūkst pazemības un pacietības, kas nepieciešama, lai uzklautu viedokli, kam nepiekrīt. Es nereti nepiekrītu Čehijas Republikas prezidenta viedokļiem, bet es savus uzskatus nepaužu tik nekaunīgi, kā jūs ļāvāt izteikties savas delegācijas pārstāvim. Tādēļ sagaidu atvairināšanos un nevis ierasto augstprātīgos komentārus!

Priekšsēdētājs. – *Kohlíček* kungs, ja jūs būtu tur bijis, jūs nebūtu sacījis to, ko nupat sacījāt.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, itāļu kolēģis minēja, ka pārtikas nelietderīgas izmantošanas apjoms Itālijā ir liela problēma, un nepārprotami pārtikas nelietderīga izmantošana un pārtikas pārpalikumi, kas atgriežas pārtikas ķēdē, ir problēma, kura pēdējās septiņās dienās ir skārusi Īriju. Tas parādīja, ka, ja mūsu rīcībā nav piemērots regulējums attiecībā uz pārtikas ķēdes jautājumiem, un ne tikai no lauksaimniecības uzņēmuma līdz patērētāja galdam, bet arī no patērētāja galda līdz lauksaimniecības uzņēmumam.

Īrijai tas izmaksā 180 miljonus eiro, un mēs esam pateicīgi ES par izrādīto solidaritāti saistībā ar privātās uzglabāšanas atbalsta shēmas pieejamību, taču mums nepieciešams uzzināt, kur tieši pieļauta kļūda Īrijas pārtikas ķēdē, kuras dēļ dzīvnieku uzturā nonāca sastāvdaļa ar dioksīniem.

Esam pateicīgi par to, ka problēma ir atrisināta, taču mums jāuzzina, kā tas notika, lai varam novērst šādus gadījumus nākotnē. Ja mēs nespējam kontrolēt pārtiku un atkritumu pārpalikumus, kas nonāk dzīvnieku barības ķēdē, mums tas jāpārtrauc. Mums jākontrolē produktu sajaukšana izcelsmes valstī un ir nepieciešams izcelsmes valsts marķējums, lai gaļai, ko saņem mūsu patērētāji, nodrošinātu garantijas.

Marco Pannella (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, ja šo laiku jebkad pieminēs nākotnē, to atcerēsies kā ģenētisku izmaiņu laiku Parlamentā un Eiropas Savienībā, ko 1985. gadā jūs, priekšsēdētāja kungs, labi pazināt un palīdzējāt izveidot – Eiropas dzimtene pret postošo vīziju par Eiropas dzimtenēm.

Šodien un katru dienu mēs virzāmies šajā virzienā. Tikai vakar un aizvakar Padomē izskanēja aicinājumi par Eiropu no Atlantijas okeāna līdz Urāla kalniem, kas ir veca nacionālistu atmiņa, nevis proeuropeisks aicinājums. *Coudenhove-Kalergi* Eiropa, *Winston Churchill* Eiropa, mūsu tēvu tēvu Eiropa, kas mūsu Parlamentam piešķīra savu vārdu. Viņi atbalstīja Eiropas apvienotās valstis. Šodien mēs tikai runājam par partnerattiecībām ar tam valstīm, kas patiesībā vēlas kļūt par dalībvalstīm, kas vēlas būt Eiropas daļa. Es uzskatu, ka mēs tās visas nolemjam (paskatieties uz Vidusjūras reģionu) liktenim, kas noteikti ir bīstams un noteikti būs kā plīķis sejā šo valstu proeuropeiski noskaņotajiem un demokrātiem.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos runāt par augu aizsardzības līdzekļu regulu. Domāju, ka visi piekritīs, ka vieglprātīga pesticīdu izmantošana ir bīstama gan cilvēkam, gan videi. Taču es arī domāju, ka visi piekritīs, ka pesticīdu izmantošana ir padarījusi iespējamu pārtikas produktu masveida ražošanu un pārtikas nodrošināšanu cilvēkiem. Augu aizsardzības līdzekļi ir nepieciešami, taču tie jāizmanto pareizi.

Tomēr baidos, ka jaunā regula rosina vairākus jautājumus un bažas. Eiropas lauksaimnieki ir norūpējušies, ka ierobežojumu piemērošana tikai viņiem izstums viņus no ražošanas nozares, un viņi nespēs nodrošināt konkurētspējīgus ražojumus. Tad patērētājiem patiesi būs pamats bažām, jo trešo valstu produktu kvalitāte ir apšaubāma. Visbeidzot trešās valstīs, kur ražošanas metodes netiek kontrolētas, tiks atstāta negatīva ietekme uz vidi un tai tiks nodarīts nopietns kaitējums. Tādēļ esmu pārliecināts, ka mēs pievērsīsim īpašu uzmanību šim jautājumam, jo pastāv iespēja, ka darīsim vairāk ļauna, nekā laba. Šis jautājums mums jāaplūko ļoti rūpīgi, apzinoties patiesos faktus.

SĒDI VADA: A. VIDAL-QUADRAS

priekšsēdētāja vietnieks

Dariusz Maciej Grabowski (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, mēs visi zinām, ka sen pagājušos laikos pastāvēja galma āksta un klauna amats. Šo personu pienākums un privilēģija bija izklaidēt savu kungu, pat ja viņi, tā darot, aizskāra pārējos klātesošos. Taču ākstu lūdza aiziet, ja kungs vēlējās apsriest nopietnus jautājumus.

Es gribētu mūsu priekšsēdētājam uzdot šādu jautājumu. *Pöttering* kungs, vai jūs plānojat Eiropas Parlamentā atdzīvināt šo seno paražu, to nedaudz pamainot? Vai politiķiem, kas bija sarkani un tagad pārkrāsojušies zaļi, ir pieņemami apvainot valstu vadītājus, apgalvojot, ka tas notiek šī Parlamenta vārdā, un darīt to, Parlamenta priekšsēdētājam klātesot? Tā notika Čehijā attiecībā pret prezidentu *V. Klaus*. Kā Eiropas Parlamenta deputātiem mums būtu jādemonstrē, kā jāsaprot demokrātija. Mums būtu jārāda piemērs likumu ievērošanā un Eiropas Savienības dalībvalstu vadītāju cienīšanā. Vai šī Parlamenta deputāti jāpārstāv cilvēkiem, kas kādreiz sajūsminājušies par demokrātiju un tagad izturas pret to ar nicināšanu? Neviens viņus neuzdrošinās norāt vai apklusināt.

Nedrīkst atļaut turpināties šai situācijai. Par notikumiem, kas risinājās Prāgā šī Parlamenta delegācijas vizītes laikā, pienākas atvainoties prezidentam *V. Klaus*. Es aicinu publicēt šādu atvainošanos.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, Grieķijas sabiedrība izjūt riebumu pret vardarbību, un tieši tāpēc tā bija tik satriekta par policista veiktu piecpadsmit gadu veca zēna slepkavību. Tā lika jauniešiem doties ielās miermīlīgā protestā, jo tā bija dzirkstele, kas aizdedzināja uguni un izvirzīja citus strupceļā nonākušus jautājumus: skandālus, nevienlīdzību, inflāciju, bezdarbu, nepotismu, korupciju un tiesiskuma trūkumu. Eiropas Kopienu tiesa pēdējos gados bieži nosodījusi Grieķijas iestādes par pārmērīgu vardarbību un patvaļu, kuras palikušas nesodītas. Es aicinu, priekšsēdētāja kungs, jūs un visus Parlamenta spārnus darīt tā, kā Grieķijas parlaments darīja, pieminot šo piecpadsmit gadus veco zēnu, lai Eiropas Parlaments kā cilvēka cieņas un cilvēktiesību aizstāvis ar minūtes klusuma brīdi tagad pieminētu jauno, piecpadsmit gadus veco zēnu, kas pirms nedēļas tika noslepkavots Atēnās.

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Pagājušā nedēļā mēs atzīmējām Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 60. gadadienu, kura tika pieņemta 1948. gada 10. decembrī saskaņā ar ANO Ģenerālās Asamblejas rezolūciju.

Opozīcija Baltkrievijā ar virkni protestu saistībā ar Cilvēktiesību dienu mēģināja pievērst uzmanību cilvēktiesību pārkāpumiem savā valstī. Tērpušies imitētā cietumnieku apģērbā aktīvistu Minskā gāja gājienā un nesa plakātus ar lozungu „Es esmu politieslodzītais”. Citā vietā aktīvistu garāmgājējiem izdalīja deklarācijas tekstu, un valsts rietumos Grodņā notika demonstrācija. *A. Lukašenko* režīms uz visiem opozīcijas pasākumiem reaģēja, arestējot aktīvistus.

Paradoksāli, ka Baltkrievija ir parakstījusi apņemšanos garantēt savu pilsoņu cilvēktiesības. Starptautiskā sabiedrība nevar samierināties, ka parakstītāja valsts aizliedz deklarācijas faktiskā teksta izplatīšanu.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, pirms vairākiem mēnešiem Kultūras un izglītības komitejas sanāksmē tika izvirzīta doma par Eiropas Vēstures nama dibināšanu. Tomēr toreiz apspriešanai netika iesniegti nekādi dokumenti. Turklāt diskusijai nepietika laika. Tik un tā deputāti pauda bažas par pašu ideju.

Tagad man priekšā ir pamatpriekšnoteikumi, kas attiecas uz Eiropas Vēstures namu, un man jāsaka, ka esmu satriekta par darba kvalitāti. Tajā ir vēsturiskas kļūdas, piemēram, kristietības izcelšanās datēšana ar mūsu ēras ceturto gadsimtu. Turklāt daži notikumi tekstā pārmērīgi izcelti, kamēr citiem vispār nav pievērsta uzmanība. Jo īpaši tas attiecas uz Otrā Pasaules kara laikposmu un arī pēdējām divām desmitgadēm. Šķiet, ka mēģināts tiši nepareizi attēlot Eiropas vēsturi. Eiropas Parlamentam nebūtu jāpieņem šāds šaubīgs pasākums un nebūtu arī jāsniedz tam nekāds finansējums.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, pagājušās nedēļas Padomes sanāksmes rezultātus Briselē un ANO Klimata pārmaiņu konferenci Poznaņā pozitīvi vērtējuši daudzi Eiropas Parlamenta deputāti. Ierindas pilsoņiem ir grūti saprast, ko nozīmē pirkt vai pārdot CO₂ piesārņojuma kvotas vai kādi ir oglekļa noplūdes riski. Tomēr viņiem ir jāsaprot, ka Eiropa ir kļuvusi par čempioni klimata pārmaiņu risināšanā un turpinās tāda būt nākotnē.

Rumānija un citas Austrumeiropas dalībvalstis atzinīgi vērtē piedāvājumu saņemt vairāk brīvo CO₂ emisijas atļauju, kā arī jauno kompromisu palielināt Solidaritātes fonda lielumu. Šādā veidā tādām nozarēm kā cementa, ķīmiskajai un stikla rūpniecībai nebūs jāpārvieta savas rūpnīcas, darba vietas un CO₂ emisijas uz citām pasaules daļām. Es ceru uz rītdienas debatēm plenārsēdē par visu paketi un pateicos visiem iesaistītajiem referentiem un deputātiem.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL). – (PT) Es gribētu izmantot izdevību Eiropas Parlamenta sesijas sākumā paust vislielāko solidaritāti ar dzelzceļa strādniekiem, kuri cieš no Portugāles dzelzceļa operatora *Camínhos-de-Ferro Portugueses* (CP) direktoru padomes represijām.

Pret deviņiem dzelzceļa strādniekiem ierosināta nepieļaujama disciplinārlieta, kas draud ar atlaišanu, ko ierosinājusi CP direktoru padome par piedalīšanos streika piketā, kas atbilst likumam. Tas pats noticis ar citiem trim strādniekiem no dzelzceļa infrastruktūras operatora *REFER*.

Mums jāpauž sašutums par šo attieksmi un prasība nekavējoties beigt šīs lietas un ievērot demokrātisko likumību, darba ņēmēju tiesības un arodbiedrību brīvību.

Colm Burke (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju to, ka 2008. gada 2. decembrī stājas spēkā ANO Konvencija par invalīdu tiesībām. Eiropas Kopiena ir parakstījusi šo Konvenciju. Tā nodrošina aizsardzību 50 miljoniem ES pilsoņu ar invaliditāti, piemēram, amputētiem locekļiem.

Tomēr Īrija ir viena no Eiropas Savienības dalībvalstīm, kur personai, kas zaudē locekli, pašai no saviem līdzekļiem vai no apdrošināšanas jāfinansē protēzes iegāde.

Neraugoties uz Konvencijas stāšanos spēkā, Īrijas valdība pēdējā budžetā nav paredzējusi atbalstu cilvēkiem ar amputētiem locekļiem protezēšanas finansēšanai. Es nosodu šo bezrūpīgo nevērību pret cilvēkiem ar šādu nopietnu invaliditāti, un es aicinu Komisiju sagatavot pamatnostādnes tā, ka dalībvalstīm ir pienākums nodrošināt atbilstošu finansējumu šādiem invalīdiem.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu pievērst uzmanību savā ziņā neparastajai situācijai, kas izveidojusies manā valstī, Polijā.

Attiecībā uz Eiropas Parlamentu un jo īpaši uz šī Parlamenta vēlēšanām Polijas likums nepārprotami nosaka, ka jebkuri grozījumi vēlēšanu likumdošanas aktā apspriešanai jāiesniedz sešus mēnešus pirms vēlēšanām. Taču Polijas valdība nokavējās ar grozījumu iesniegšanu Eiropas Parlamenta vēlēšanu likumdošanas aktam. Viens no šiem grozījumiem attiecas uz Eiropas Parlamenta deputātu skaitu no Polijas.

No tā izriet, ka jauno vēlēšanu likumdošanas aktu, kas paredz mazāk šī Parlamenta deputātu no Polijas, Konstitucionālā tiesa varētu apstrīdēt. Patiešām, Eiropas Parlamenta vēlēšanu likumību manā valstī, Polijā, faktiski varētu apšaubīt. Tā ir ārkārtas situācija, Eiropas Parlamenta vēsturē nepieredzēta. Diemžēl, atbildība par to jāuzņemas Polijas valdībai.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Bezdarba problēma, bīstama un trūcīgi apmaksāta darba posts un novēlotu algas izmaksu drāma Portugāles ziemeļos aizvien pieaug un apdraud arvien lielāku strādnieku skaitu.

Es gribētu minēt divus piemērus: plašsaziņas līdzekļi ziņoja, ka 51 Portugāles būvniecības strādnieks no *Marco de Canavezes* reģiona šodien izgājuši protestēt pie uzņēmuma Galisijā, Spānijā, kas viņiem nav samaksājis divu mēnešu algas un atvaļinājuma naudu. Šie strādnieki nav arī vēl saņēmuši nekādu bezdarbnieka pabalstu. Tajā pašā laikā pusvadītāju uzņēmumā *Quimonda Vila do Conde*, Portugālē, pieaug bažas par tā 2 000 strādnieku nākotni, ievērojot, ka Vācijas mātes sabiedrība ir paziņojusi par darba vietu samazināšanu, lai arī nav zināms, kuras sabiedrības tas skars. Tāpēc ir vitāli svarīgi izstrādāt steidzamu reakciju uz šīm problēmām un nodrošināt, ka nesen pieņemtie Kopienas pasākumi neignorē smagos pārbaudījumus, kas jācieš strādniekiem un viņu ģimenēm.

Roger Helmer (NI). - Priekšsēdētāja kungs, es saprotu, ka pagājušajā nedēļā notika politisko grupu vadītāju un Čehijas prezidenta *Václav Klaus* kunga tikšanās. Tika plaši ziņots, ka šajā sanāksmē vairāki no mūsu kolēģiem, jo īpaši *Daniel Cohn-Bendit* kungs, vērsās pie Čehijas prezidenta nekaunīgā, aizvainojošā un neiecietīgā veidā, tādējādi apkaunojot šo Parlamentu. Es dziļi nožēloju to, ka šī Parlamenta priekšsēdētājs, kas bija sanāksmē, nevarēja viņus iegrozīt un saukt pie kārtības.

Agrāk šodien viņš teica, ka, ja mēs būtu tur bijuši, mēs būtu uztvēruši to citādi. Taču, ja viņš uzskata, ka par viņu ziņots sagrozīti, viņam būtu jānāk uz Parlamentu un jāpastāsta mums, kā un kāpēc.

Es gribētu lūgt, lai mūsu Parlamenta priekšsēdētājs raksta prezidentam *V. Klaus* un Parlamenta vārdā atvainojas par šo kaunpilno uzvedību.

Charles Tannock (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, kā Eiropas Parlamenta novērotāju misijas priekšsēdētājs decembra vispārējās vēlēšanās Bangladešā es vēlos izteikt pateicību prezidentūrai par to, ka tā deva iespēju misijai notikt. Iepriekšējais priekšsēdētājs, kurš atteicās braukt — *Robert Evans* kungs no Sociālistu grupas — pēdējā brīdī mēģināja braucienu atcelt, apgalvojot, ka dalībnieku saraksts neesot politiski vai valstspiederības ziņā pietiekami līdzsvarots. Piekritu, vēl ir vietas, ja vēl kādi deputāti vēlas piedalīties, un es to vērtētu atzinīgi.

Es priecājos, ka prezidentūra bija saprātīga un neļāva tam notikt. Ja misija būtu atcelta, tad Bangladešai un manis Londonā pārstāvētajai bangladešiešu kopienai, kura pēc divu gadu pusmilitāra režīma valdīšanas drosmīgi tiecas nostiprināt savu traukslo sekulāro demokrātiju, tiktu sūtīti nepareizi signāli.

Bangladeša ir stratēģiski vitāli svarīga valsts nestabilā reģionā, kuru aizvien vairāk apdraud islāmistu terorisms, fakts, kuru Parlamenta Dienvidāzijas delegācijas priekšsēdētājs *R. Evans* kungs ļoti labi zina. Bangladeša pelna mūsu iedrošinājumu, tā kā tiecas uz demokrātisku nākotni. Ja mēs uzskatām, ka mēs paši esam demokrāti, mums jādara viss, ko mēs varam, lai atbalstītu Bangladešu šajos centienos.

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, pulkstenis ir pāri sešiem. Saskaņā ar darba kārtību mums jābeidz šis punkts un jāpāriet pie nākamā.

14. Darba laika organizēšana (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir ieteikums otrajam lasījumam (A6-0440/2008) no Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas par Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu, ar ko groza Direktīvu 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (10597/2/2008 – C6-0324/2008 – 2004/0209(COD)) (Referents: *A. Cercas*).

Alejandro Cercas, referents. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, Komisāra kungs, ministra kungs, Darba laika direktīvas pārskatīšana pievērsusi miljonu eiropiešu uzmanību un radījusi viņos bažas. Pēc mūsu domām, Padomes priekšlikums ir milzīga politiska un juridiska kļūda.

Mēs bieži brīnāmies, kāpēc pilsoņi ir neapmierināti ar mūsu iestādēm, vēlēšanām vai mūsu politisko darba kārtību. Tagad mums ir skaidrs izskaidrojums: jums tikai jāpaskatās uz milzīgo plaisu starp Padomes priekšlikumiem un 3 miljonu ārstu un visu Eiropas arodbiedrību viedokļiem, kuras pārstāv 150 miljonus darba ņēmēju.

Es ceru, ka jūs šo Parlamenta pretestību neuztverat kā neveiksmi, bet gan kā izdevību pieslēgties pilsoņu interesēm tā, lai cilvēki varētu redzēt, ka tad, kad mēs runājam par Eiropas sociālo dimensiju, mēs nesakām tikai tukšus vārdus un nedodam nepatiesus solījumus.

Tiekšanās pēc 48 stundu darba nedēļas ir ļoti sena. To apsolīja Versaļas līgumā, un tā bija pirmās SDO konvencijas temats.

Tiekšanās pēc strādāšanas, lai dzīvotu, un nevis dzīvošanas, lai strādātu, radīja ražīguma uzlabojumu virkni Eiropā, kur katrs nākošais atvieglināja sākotnējās problēmas risināšanu, kas līdzī nesa vairāk brīva laika darba ņēmējiem. Mēs nevaram atgriezties pie šī piemēra.

Bailes no globalizācijas vai mēģinājumi iegūt salīdzinošas priekšrocības, šķiet, liek iestādēm mainīt savas domas un aizmirst, ka mēs cīņu uzvarēsim tikai, izmantojot izcilību.

Padomes nostāja ir tieši pretēja Parlamenta nostājai. Mēs uzskatām, ka ir pietiekami iemesli, lai pieņemtu Parlamenta atzinumu un rīkotos atbilstoši tam.

Pirmkārt, nepiemērošana ir pretrunā Līguma burtam un garam.

Otrkārt, noteikuma nepiemērošana nerāda noteikuma elastīgumu, bet tikai pilnībā anulē likumu, starptautiskās konvencijas un standartus padara bezjēdzīgus un rūpnieciskajās attiecībās atkāpjas uz 19. gadsimtu.

Treškārt, personiska, individuāla atteikšanās no tiesībām ir droša formula, lai sabiedrības vājākos locekļus iemestu visnehumānākajās ekspluatācijas situācijās.

Pēdējais iemesls ir tas, ka atļauja dalībvalstīm veikt atkāpes dalībvalstīs no Eiropas tiesību akta pavērs durvis sociālajam dempingam mūsu valstu starpā.

Mums ir daudz pētījumu, kas parāda apmērus, kādos nepiemērošanas izmantošana radījusi milzīgu kaitējumu darba ņēmēju veselībai un drošībai. Šie paši pētījumi rāda, kā tā apgrūtina sievietēm darba atrašanu un karjeras veidošanu un kā tā apgrūtina darba un ģimenes dzīves saskaņošanu.

Tāpēc šis direktīvas priekšlikums ir sliktāks nekā pašlaik spēkā esošā direktīva. Nākotnē nepiemērošana nebūtu pagaidu unikāls izņēmums, bet pastāvīgs vispārējs noteikums, un turklāt tas tiktu sankcionēts brīvības un sociālā progresā vārdā.

Otra svarīga pretruna attiecas uz veselības aprūpes personāla tiesībām. Tā tiešām ir milzīga netaisnība pret tiem, kas rūpējas par miljoniem darba ņēmēju veselību un drošību, ka tiek pārtraukts skaits viņu dežūras laiku. Pie šī absurda pievienojas tas, ka tiek vājinātas tiesības uz kompensējošiem atpūtas laikposmiem pēc dežūras laikposmiem.

Mēs mēģinājam panākt vienošanos ar Padomi, lai mēs varētu nākt uz šo plenārsēdi ar kompromisa risinājumu, bet tas nebija iespējams. Jūs Padomē nevēlaties sēsties pie sarunu galda un gribat, lai jūsu kopējā nostāja virzītos uz priekšu, nemainot tajā ne burtu.

Es ceru, ka trešdien šis Parlaments apturēs šīs ieceres no Padomes puses. Tādējādi tas parādīs visai Eiropai, ka Parlaments ir dzīvs un ir uzticīgs Eiropas integrācijas turpināšanai, neaizmirstot sociālo aspektu un ārstu, darba ņēmēju un sieviešu tiesības un Eiropas pilsoņu tiesības vispār.

Es ceru arī, ka ar Komisijas atbalstu un labvēlīgiem starpniecības pakalpojumiem mēs tad varam sākt saskaņošanu un veidot kompromisu, kas ir pieņemams abiem likumdevēja zariem. Mums jānodrošina, ka Padome nopietni uztver elastdrošību un darba un ģimenes dzīves saskaņošanu.

Mums ir izdevība. Izmantosim to, lai samazinātu milzīgo plaisu starp mums un Eiropas pilsoņiem.

(Aplausi)

Valérie Létard, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, A. Cercas kungs, dāmas un kungi, mēs esam šeit šovakar sapulcējušies, lai debatētu par tematu, ar kuru tagad esam bijuši aizņemti jau vairākus gadus, tematu, kas ir svarīgs visiem Eiropas Savienības darba ņēmējiem, proti, Darba laika direktīvas pārskatīšanu.

Teksts, kas šodien iesniegts Eiropas Parlamentam, ir tā kompromisa rezultāts, kas tika panākts 9. jūnija Eiropadomē Slovēnijas prezidentūras laikā. Šis kompromiss attiecas gan uz Darba laika direktīvu, gan uz Pagaidu darba direktīvu. Padome to pieņēma stingrā pārliecībā, ka tas ir solis uz priekšu attiecībā uz darba ņēmēju stāvokli Eiropas Savienībā, un tas attiecas uz abiem tā aspektiem.

Ar Pagaidu darba direktīvu no vienas puses vienādas attieksmes princips no pirmās dienas Eiropā kļūst par likumu. Miljoniem cilvēku, kas strādā šajā sektorā, tas ir solis uz priekšu. Turklāt Eiropas Parlaments 22. oktobrī

galīgi pieņēma šo direktīvu, un es atzinīgi vērtēju šo lēmumu, tā kā tas uzlabos pagaidu darba ņēmēju stāvokli tajās 17 dalībvalstīs, kurās dalībvalstu tiesību akti neparedz vienādas attieksmes principu no pirmās dienas.

Ar kompromisu par darba laiku no otras puses mēs ieviešam garantijas, kas kalpo kā sistēma 1993. gada nepiemērošanas iespējai, kas tika īstenota bez ierobežojumiem un bez termiņa. Teksts tagad nosaka ierobežojumu līdz 60 vai 65 stundām atkarībā no apstākļiem salīdzinājumā ar ierobežojumu līdz 78 stundām nedēļā iepriekš.

Tas arī padara neiespējamu individuāla nepiemērošanas nolīguma parakstīšanu četras nedēļas pēc darba ņēmēja pieņemšanas darbā, un tas ievieš uzlabotu darba inspekcijas uzraudzību. Es gribētu piebilst, ka Padomes kopējā nostāja ievieš skaidru nepiemērošanas pārskatīšanas klauzulu. Visbeidzot, es gribētu norādīt, ka Slovēnijas kompromiss dod iespēju ņemt vērā dežūras laika specifiskos apstākļus. Tas palīdzēs daudzām valstīm, jo īpaši tur, kur tas attiecas uz veselības aprūpes nozari.

Protams, Darba laika direktīvas pārskatīšana ir kompromiss, un, kā tas ir ar visiem kompromisiem, mums bija jāatsakās no dažiem mūsu sākotnējiem mērķiem. Jo īpaši es šeit domāju par nepiemērošanas atcelšanu, ko aizstāvēja Francija un citas valstis, bet tas bija mazākuma viedoklis, un mums nebija pietiekamu pilnvaru, lai Padomē to uzspiestu.

Tagad, brīdī, kad jūs balsojat otrajā lasījumā, ir svarīgi, ka jūs atceraties to, kam būtu jābūt mūsu kopējam mērķim: nonākšanu pie teksta, kas ir pieņemams visiem, izvairoties, kur iespējams, no samierināšanas procedūras. Protams, starp Parlamenta viedokli pirmajā lasījumā un Padomes kopējo nostāju ir ievērojama plaisa, bet Parlamentam jāatzīst, ka dažām dalībvalstīm ir steidzama vajadzība atrisināt dežūras laika problēmu, ka Slovēnijas kompromisā iekļauta pretimnākšana darba ņēmējiem un ka Padomē nav vairākuma, kas nepieciešams, lai atceltu nepiemērošanu, kas bez ierobežojumiem pastāvējis kopš 1993. gada.

Ņemot vērā gaidāmās debates, es jo īpaši gribētu pievērst jūsu uzmanību diviem jautājumiem.

Attiecībā uz dežūras laika definīciju Padomes mērķis bieži tiek nepareizi saprasts. Mērķis nav apšaubīt darba ņēmēju iegūtās tiesības, bet dot iespēju aizsargāt esošo līdzsvaru dažās dalībvalstīs. Debates Eiropas Parlamentā varētu dot derīgu ieskatu jautājumos, kas attiecas uz šo jauno definīciju.

Padomes nodoms nav atšķaidīt vai samazināt cilvēku tiesības. Tieši pretēji, tā tiecas saglabāt esošo līdzsvaru dalībvalstīs, līdzsvaru, kas ietver sevī dežūras laika aprēķināšanu īpašā veidā, lai uzskaitītu šāda laika neaktīvos laikposmus.

Attiecībā uz nepiemērošanas pārskatīšanas klauzulu mums jānonāk līdz beigām, neesot ne uzvarētājiem, ne zaudētājiem, objektīvi runājot, spēku līdzsvars to nepieļaus. Slovēnijas kompromiss paredz direktīvas pārskatīšanu pēc novērtējuma ziņojuma pēc sešiem gadiem. Tāpēc visas iespējas paliek atvērtas, un tāpēc es aicinu uz pamieru šajā nepiemērošanas jautājumā.

Šovakar Eiropas Parlaments ir atbildīgā stāvoklī. Jūsu balsojums noteiks iznākumu šajā jautājumā, kas tiek izskatīts kopš 2004. gada. Es ceru, ka debates, kas tagad sākas, atmetīs jebkādu domu par konfrontāciju un ņems vērā Padomes stingros centienus, kā tie atspoguļoti kopējā nostājā.

Esmu pārliecināts, ka šādā garā jūs varat bruģēt ceļu, lai drīz rastos līdzsvarots risinājums.

Vladimír Špidla, *Komisijas loceklis*. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es pilnībā saprotu daudzās bažas, kas paustas saistībā ar šo sarežģīto un svarīgo jautājumu. Galvenais jautājums ir, vai Parlaments paliks pie uzskata, ko tas pieņēma 2005. gadā pirmajā lasījumā un kas tika atkārtoti pausts referenta priekšlikumā, vai Parlaments domā mainīt savu nostāju, reaģējot uz pērnā gada septembrī Padomes pieņemto kopējo nostāju.

Es gribētu dot īsu kopsavilkumu par vairākiem jautājumiem, kuri, kā es domāju, ir svarīgi saistībā ar diskusiju par darba laiku. Pirmkārt, esmu stingri pārliecināts, ka šīs direktīvas pārstrādāšana ir svarīgs un steidzams uzdevums. Publiskie dienesti visā Eiropā mums lūdz padarīt skaidrāku tiesisko situāciju attiecībā uz dežūras laiku. Tas bija galvenais faktors par labu direktīvas pārstrādāšanai. Ilgstošā neskaidrība dažus pēdējos gadus ļoti nevēlami ietekmējusi slimnīcu, avārijas dienestu un institucionālās aprūpes organizāciju, kā arī atbalsta pakalpojumus cilvēkiem ar veselības problēmām. Mums visiem tika lūgts kaut ko darīt šajā jautājumā. Līdzīgus lūgumus mums izteica centrālās un vietējās valsts pārvaldes iestādes, organizācijas, individuāli darba ņēmēji, privātpersonas un Eiropas Parlaments.

Otrkārt, tas ir ļoti nozīmīgs jautājums, kas šķir Padomi un Parlamentu, jo īpaši par nepiemērošanas nākotni. Es ļoti labi pārzinu uzskatu, kuru Parlaments pieņēma šajā jautājumā pirmajā lasījumā. Es gribētu norādīt,

ka Komisija 2005. gadā izdarīja dažus fundamentālus grozījumus tiesību akta projektā un ierosināja izbeigt nepiemērošanu. Tas tika darīts, reaģējot uz Parlamenta uzskatiem pirmajā lasījumā, un tā tiecās aizstāvēt šo nostāju četru gadu ilgās karstās debatēs ar Padomi.

Tomēr es domāju, ka mums jāievēro stāvokļa īstenība. Nepiemērošanu 2003. gadā izmantoja tikai četras dalībvalstis, bet tagad to izmanto piecpadsmit dalībvalstis. Un vēl vairāk dalībvalstu vēlas saglabāt iespēju izmantot to nākotnē. Faktori, kas noveda pie Padomes lēmuma, ir skaidri. Nepiemērošana tagad ir noteikta pašreizējā direktīvā, un, ja Parlaments un Padome nevar vienoties par tās atcelšanu, tā atbilstoši pašreizējam formulējumam paliks spēkā bez ierobežojumiem.

Tāpēc saistībā ar direktīvas pārstrādāšanu mani visvairāk interesē nodrošināt, ka lielais skaits darba ņēmēju visā Eiropā, kas izmanto nepiemērošanu, bauda pienācīgu darba aizsardzību. Šim nolūkam es uzskatu, ka ir svarīgi koncentrēties uz faktiskajiem noteikumiem un nosacījumiem, kuri nodrošina izvēles brīvību darba ņēmējiem, kas nolemj izmantot nepiemērošanu, vienlaikus nodrošinot nepiemērošanu izmantojošo darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību, kā arī absolūtu ierobežojumu nostrādāto stundu vidējam skaitam. Tas ir ietverts kopējā nostājā.

Kopējā nostājā iekļauti arī konkrēti labi formulēti noteikumi nepiemērošanas pārskatīšanai nākotnē. Daudzas dalībvalstis, kas nesen ieviesušas nepiemērošanu, to darīja galvenokārt tādu iemeslu dēļ, kas attiecas uz dežūras laiku. Šis dalībvalstis laikam varēs pārvērtēt nepiemērošanas izmantošanu, ja tās ir sapratušas visu to pārmaiņu ietekmi, kuras mēs izdarām dežūras laika jomā.

Es gribētu beigt, atzīmējot to, ka es apzinos atšķirības starp Parlamenta un Padomes uzskatiem attiecībā uz darba laiku. Nebūs viegli panākt vienošanos starp Parlamentu un Padomi, un mums pašreizējā pilnvaru laikposmā nav palicis daudz laika. Tomēr, pēc manām domām, tas ir fundamentāla svarīguma uzdevums.

Es domāju, ka Eiropas pilsoņiem būs grūti saprast, kāpēc Eiropas iestādes, kuras spēja sadarboties, lai risinātu finanšu krīzes problēmas, nespēja formulēt skaidrus, līdzsvarotus darba laika noteikumus. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka Padomei bija vajadzīgi četri gadi, lai panāktu kopēju nostāju. Es gribētu arī pievērst jūsu uzmanību saistībai ar direktīvu par aģentūru darbiniekiem, kura oktobrī tika pieņemta otrajā lasījumā.

Viegli iedomāties, cik grūti būs nodrošināt Padomes piekrišanu, ja kopējai nostājai tiks izdarīti lieli grozījumi. Es jūtu, ka šajā brīdī svarīgi rūpīgi izsvērt līdzsvaru starp satura jautājumiem un iespējamo taktiku tā, lai pēc šodienas debatēm būtu iespējams pietuvoties pamatam, uz kura balstīt vienošanos par darba laiku. Komisija grib turpināt likumdošanas procesā šajā jautājumā rīkoties kā „godīgs starpnieks”. Es vēlu Parlamentam panākumus debatēs un lēmumos par šo ļoti svarīgo jautājumu.

José Albino Silva Peneda, PPE-DE grupas vārdā. – (PT) Es uzskatu, ka vienošanos ar Padomi par šo direktīvu varēja apspriest pirms Parlamenta otrā lasījuma. Fakts ir tāds, ka, neraugoties uz Francijas prezidentūras pūlīņiem, Padome nedeva tai mandātu sarunām ar Parlamentu. Es gribu paskaidrot, ka es piekrišu pirmajā lasījumā pieņemtās nostājas pārskatīšanai, bet es to varu darīt tikai atbildīgi saistībā ar kompromisu, kura priekšnoteikums ir abu iestāžu dialogs. Mans mērķis joprojām ir panākt vienošanos ar Padomi. Tas nebija iespējams pirms pirmā lasījuma, bet es ceru, ka to var panākt, izmantojot samierināšanos.

Divi politiski vissvarīgākie jautājumi šajā direktīvā ir dežūras laiks un nepiemērošanas klauzula. Attiecībā uz dežūras laiku es neredzu iemeslus, kāpēc neievērot Eiropas Tiesas spriedumus. Šai problēmai ir risinājums, kuru, es esmu pārliecināts, pieņems samierināšanās procedūrā, kurš atrisinās dažādu dalībvalstu grūtības un kuru pieņem visi Eiropas mediķi, kas šodien vienprātīgi pārstāvēti Parlamenta ēkas priekšā notiekošajā demonstrācijā, kur iesaistīti 400 ārsti, kas pārstāv vairāk nekā 2 miljonus ārstus no visas Eiropas. Attiecībā uz nepiemērošanas klauzulu, pēc manām domām, tas ir jautājums, kam nav nekāda sakara ar elastību darba tirgū. Pēc manām domām, elastība tiek pilnībā aptverta, nosakot, ka bāzes laikposms ir gads. Pamatjautājums šeit ir nolemt, vai mēs gribam, ka Eiropas darba ņēmēji var strādāt vairāk nekā 48 stundas nedēļā (gada vidējais nostrādātais laiks), citiem vārdiem sakot, no pirmdienas līdz sestdienai astoņas stundas dienā vai nē, vai tas saskan ar paziņojumiem, kurus visi šajā Parlamentā sniedz, piemēram, par ģimenes dzīves saskaņošanu ar darbu.

Es gribu jums visiem atgādināt, ka šīs direktīvas tiesiskais pamats ir darba ņēmēju veselība un drošība. Man jābeidz ar sirsniņu pateicību daudziem maniem kolēģiem no Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas demokrātu grupas par to atbalstu, ko viņi man sniedza šajā procesā.

Jan Andersson, *PSE grupas vārdā*. – (SV) Vispirms es gribētu pateikties A. Cercas kungam par viņa izcilo darbu. Vai mums tiešām vajag kopēju darba laika direktīvu? Neapšaubāmi, jo mums ir kopējs darba tirgus, un mums ir obligātie standarti attiecībā uz veselību un drošību. Veselība un drošība šeit ir strīda jautājums.

Mūsu nostāja no Padomes nostājas atšķiras jo īpaši divos jautājumos. Pirmais ir dežūras laika neaktīvā daļa. Šajā jautājumā mūsu nostājās ir līdzība. Līdzība ir tur, ka mēs abi sakām, ka ir iespējams atrast elastīgus risinājumus, ja sociālie partneri panāk vienošanos valstu vai vietējā līmenī. Atšķirība ir šo sarunu sākuma punktā, kur Padome saka, ka tas nav darba laiks, bet brīvais laiks. Turpretim mēs uzskatām, ka sākuma punkts ir darba laiks. Tas acīmredzami ir darba laiks, kad jūs atstājat savu māju un padarāt sevi pieejamu darba devējam. Mēs tomēr neesam pret elastīgiem risinājumiem.

Attiecībā uz individuālu nepiemērošanu tas ir jautājums, vai tam jābūt pastāvīgam vai no tā pakāpeniski jāatsakās. Mēs domājam, ka no tā pakāpeniski jāatsakās. Sākumā tas nav brīvprātīgs. Paraugieties uz pašreizējo darba tirgus stāvokli, kad daudzi individuālie darba ņēmēji piesakās vienām un tām pašām darba vietām. Kāda izvēle viņiem ir, kad viņi saskaras ar darba devēju, kad viņi meklē darbu?

Otrkārt, es brīnos, vai mums nebūtu tas jāuzskata par problēmu, ka pašreizējā klimātā dažiem cilvēkiem jāstrādā 60-65 stundas, kamēr tajā pašā laikā tik daudzi cilvēki ir bez darba. Tā ir problēma.

Treškārt – vienlīdzība. Kas ir tie cilvēki, kas strādā 60-65 stundas? Tie ir vīrieši, aiz kuriem ir sievietes, kas rūpējas par mājām. Sieviešu lobijs ir stingri kritizējis Padomes priekšlikumu, un tas ir pamatoti. Tas ir veselības un drošības jautājums. Mēs esam mēģinājuši sākt sarunas. Padome ir tā, kas nesēdās pie sarunu galda. Mēs esam gatavi diskutēt ar Padomi, un mēs esam mēģinājuši, un mēs neatkāpāties savos centienos, bet mums ir pašiem savi uzskati, un mēs šos uzskatus novedīsim pie sarunu galda.

Elizabeth Lynne, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, Padomes kopējā nostāja, protams, nav ideāla, bet es labi apzinos, ka dalībvalstīm bija vajadzīgi daudzi sarunu gadi, lai faktiski tiktu tik tālu. Vairums no mums arī ir strādājuši pie tā daudzus gadus.

Es vienmēr esmu atbalstījusi nepiemērošanas saglabāšanu, bet es gribēju, lai tas tiktu padarīts stingrāks, lai tas patiešām būtu brīvprātīgs. Es esmu gandarīta, ka nepiemērošana, kā tagad kopējā nostājā, nevar tikt parakstīta vienlaikus ar līgumu, un ka jūs varat atteikties no nepiemērošanas jebkurā laikā. Tas ir daudz pārskatāmāks veids, kā aizsargāt darba ņēmēju tiesības, nekā autonomo darba ņēmēju definīcijas izmantošana, jo tā ir tik nenoteikta, ka tā varētu attiekties uz jebkuru, kā tas notiek daudzās dalībvalstīs, vai vairāku līgumu izmantošana, saskaņā ar kuru darba devējs var nodarbināt vienu un to pašu darba ņēmēju uz viena, divu vai pat trīs līgumu pamata, kas tiek izmantots dažās citās dalībvalstīs. Ja darba devējs ļaunprātīgi izmanto nepiemērošanu, darba ņēmējs var viņus iesūdzēt darba lietu tiesā. Man ir bažas, ka, ja mēs zaudējam nepiemērošanu, mēs spiedīsim vairāk cilvēkus pāriet uz pelēko ekonomiku, un tad viņus neaptvers veselības un drošības tiesību akti, jo īpaši Bīstamo mehānismu direktīva. Visus legālos darba ņēmējus aptver šīs direktīvas, vienalga vai viņi izvēlas piemērot Darba laika direktīvu vai atsakās no tās. Šajos ekonomikai grūtajos laikos ir ļoti svarīgi, ka darba ņēmēji var nopelnīt par virsstundām, ja viņi to grib, un ka darba devējiem arī ir elastīgums.

Man ir vairāk grūtību attiecībā uz to, ka dežūras laiks kopējā nostājā netiek uzskatīts par darba laiku. Tāpēc es Nodarbinātības un sociālo lietu komitejā iesniedzu grozījumu, lai noteiktu, ka dežūras laiks jāklasificē kā darba laiks. Diemžēl es neguvu atbalstu savam grozījumam no Sociālistu vai EPP grupas. Tas, kas mums tagad ir A. Cercas ziņojumā, ir, ka dežūras laiks jāklasificē kā darba laiks, bet ka koplīgumos vai dalībvalstu tiesību aktos ļauts noteikt citādāk. Tas, pēc manām domām, nav liela izmaiņa salīdzinājumā ar to, kas jau ir Padomes kopējā nostājā, tikai neliela uzsvaru pārbīde. Es savu grozījumu neiesniedzu atkārtoti, jo es zināju, ka Sociālistu un EPP grupas nebalsos par to. Tomēr man ir aizdomas, ka mēs varējām iet uz samierināšanu, bet man ir arī aizdomas, ka Padome nemainīs savu nostāju. Ja nav vienošanās, tad es ceru, ka Padome atkal padomās un ka veselības aprūpes nozari izskatīs atsevišķi, ko es jau ilgi esmu aicinājusi. Manuprāt, šīs direktīvas pārskatīšana tiešām nepieciešama vienīgi, lai izskatītu Eiropas tiesu spriedumus SIMAP un Jaeger spriedumos, un tas ir arī viss, uz ko mums būtu jāskatās.

Elisabeth Schroedter, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Komisāra kungs, Padomes Priekšsēdētāja kungs, pārmērīgas darba stundas padara darba ņēmējus slimus un izraisa koncentrēšanās zaudējumu un palielinātu kļūdu skaitu. Cilvēki, kas strādā pārmērīgas stundas, ir drauds ne tikai pašiem sev, bet arī tiem, kas ir ap viņiem. Vai jūs gribat, lai jūs, piemēram, ārstē ārsti, kas cieš no noguruma, vai satikt viņu kā satiksmes dalībnieku pēc pārmērīgas dežūras? Tāpēc mēs balsosim par Darba laika direktīvu, kurā atšķirībā no tās, ko pieņēmusi Padome, nav tik daudz caurumu kā Šveices sierā.

Darba laika direktīva, kuras augšējie limiti ir tikai pamatnostādnes, jo par nepiemērošanu var vienoties katrā atsevišķā darba līgumā, neatbilst mērķim aizsargāt veselību darba vietā. Mūsu uzdevums kā likumdošanas procesa dalībniekiem ir nodrošināt, ka Darba laika direktīvā ir obligātie standarti, kas saderīgi ar veselību. Šī iemesla dēļ Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa balsos pret turpmākām nepiemērošanām.

Mēs domājam, ka ir pareizi, ka dalībvalstīm ir trīs gadi, lai adaptētu savus valstu tiesību aktus. Tomēr mēs nedrīkstam balsot par to, lai britu nepiemērošana Eiropas Savienībā būtu vispārēja atkāpšanās. Tāpat mēs neatbalstām to, ka Komisija tagad klasificē darba laiku, kas pavadīts dežūrā, kā neaktīvu laiku un uzskata to par atpūtas laikposmu.

Mums sevišķi svarīgi, lai kā likums darba laiks tiktu skaitīts katrai personai, nevis pamatojoties uz katru atsevišķo līgumu. Šis Zaļo grozījums ir ļoti svarīgs un ir pretrunā tam, ko *E. Lynne* kundze šeit attēloja kā ilūziju.

Es arī noraidu apgalvojumu, ka Eiropas Parlaments nav ierosinājis elastīgu modeli. Tieši pretēji, bāzes laikposma pagarinājums līdz 12 mēnešiem lielā mērā pieļauj elastību, ne tikai uz ar likumu noteikto atpūtas laikposmu rēķina, un tas mums ir svarīgi.

Komisār, nav taisnība, ka darba ņēmēji var paši nolemt par sevi. Viņi paši zina to, ka tas nav iespējams; kāda cita iemesla dēļ tad uz rītdienu pieteikta demonstrācija ar 30 000 dalībniekiem, un daži cilvēki jau tagad piedalās demonstrācijā? Tāpēc mums atkārtoti jāapstiprina mūsu pirmā lasījuma nostāja. Tas ir vienīgais veids, kā Darba laika direktīva varētu dot veselības aizsardzību darba vietā.

Roberta Angelilli, *UEN grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vispirms es gribētu pateikties referentam par viņa veikto darbu. Es gribētu pateikt Francijas prezidentūrai, kurai es tik un tā saku paldies par tās veikumu, ka netika pielikti pietiekami pūliņi, lai efektīvi sarunātos ar Parlamentu.

Mūsu šīvakara debates ir ļoti jutīgas, mūsu vārdi jāsaka ar lielāko atbildību, tāpat jānosaka politika, kas tiks īstenota. Mums pilnībā jāapzinās, ka ikkatrs atšķaidītais kompromiss ir panākts uz darba ņēmēju dzīvju rēķina un tāpēc par kompromisu par katru cenu var nākties maksāt cenu, ko izsaka veselība, drošība un darba un ģimenes dzīves saskaņošana.

Mēs visi gluži labi zinām, ka darba pasaule ir mainījusies un dažas pēdējās nedēļas, dažas pēdējās dienas ekonomiskās krīzes dēļ joprojām turpina mainīties. Mēs visi esam pārliecināti, ka ir vajadzīga lielāka elastība, bet tas jāpanāk līdzsvarotā veidā, pirmām kārtām neizdarot steidzamības vārdā pārmērīgu spiedienu uz darba ņēmēju tiesībām. Padomes priekšlikumi izvirza dažus ļoti nopietnus jautājumus, kā to teica visi citi referenti pirms manis.

Pirmais ir nepiemērošana. No vienas puses ir tā fakta izpratne, ka šī formula ir lielā mērā problemātiska, un tāpēc ir paredzēta pārskatīšanas klauzula, bet tas tiek darīts vispārējā veidā, nenosakot noteiktu datumu, un no otras puses šeit ir sava veida slēpta šantāža, jo, ja Padomes kopējās nostājas teksts netiktu pieņemts, pašreizējā direktīva ar pilnībā neierobežotu nepiemērošanu paliktu spēkā.

Otrkārt, tas ir viss dežūras laika koncepcijas jautājums, kam praksē ir tendence tikt uzskatītam par vienādu ar atpūtas laiku. Attiecībā uz šo tematu — kā visi citi deputāti ir teikuši pirms manis — nevar atstāt nekādu nenoteiktību, jo jebkura nenoteiktība ir absolūti nepieņemama.

Visbeidzot, saskaņošana: saskaņošana nevar būt abstrakts termins, ņemot vērā vispārīgās formulas vai tā dēvētos „pieņemamos nosacījumus”, kas īstenībā kļūst par viltību – sarunas par darba koplīguma slēgšanu ir atmetas, tādējādi piespiežot darba ņēmējus, lielākoties sievietes, pieņemt uzliktos nosacījumus, lai vienkārši izvairītos no darba zaudēšanas.

Tāpēc man ir skaidrs, ka direktīvas pārskatīšana ir nepieciešama un neapšaubāmi būtu lietderīga, bet neatkarīgi no tā, kas notiks, mums nav jāaizvieto tiesību aktu vakuums ar satraucošām nenoteiktībām.

Dimitrios Papadimoulis, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa, kuru man ir tas gods pārstāvēt, noraida un kategoriski uzstājas pret Padomes kopējo nostāju, kuru diemžēl atbalsta arī Komisija, jo tas ir reakcionārs priekšlikums, priekšlikums, kas iepriecina darba devēju lobiju un ekstrēmus neoliberaļus. Tas ir priekšlikums, kas vēstures pulksteni pagriež deviņdesmit gadus atpakaļ uz 1919. gadu, kad tika garantēts, ka darba nedēļas maksimālais ilgums ir 48 stundas. Tā vietā kopējā nostāja saglabā pret strādniekiem un pret tautas masām vērstu nepiemērošanu, atceļ Eiropas Kopienas tiesas judikatūru attiecībā uz dežūras laiku un veicina darba laika vidējā ilguma aprēķināšanu divpadsmit mēnešu laikposmā, līdz ar to atceļot priekšnoteikumu par sarunām

par darba koplīguma slēgšanu. Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa aicina atcelt nepiemērošanu, atcelt darba laika vidējā ilguma aprēķināšanu divpadsmit mēnešu laikposmā un dežūras laiku skaitīt kā darba laiku.

Padomes un Komisijas dāmas un kungi, ja jūsu nostāja būtu tik orientēta uz darba ņēmējiem, tad rīt šeit demonstrācijā piedalītos darba devēju federācijas, nevis Eiropas arodbiedrības ar piecdesmit tūkstošiem darba ņēmēju. Patiesība ir tāda, ka darba devēju federācijas atzīst par labu to, ko jūs darāt, un darba ņēmēju arodbiedrības rīt būs pie Parlamenta, protestējot ar lozungu „Nē minimālajai 65 stundu nedēļai”.

Tā kā jūs daudz runājat par sociālo Eiropu, nepiemērošanas saglabāšana ir caurums, kuru, domājams, pirms vairākiem gadiem radīja M. Thatcher kundze Apvienotajai Karalistei, un tagad jūs gribat šo caurumu padarīt vēl lielāku un padarīt to pastāvīgu. Tas nozīmē noliegt sociālo Eiropu, noliegt kopējo politiku darba ņēmējiem.

Derek Roland Clark, IND/DEM grupas vārdā – Priekšsēdētāja kungs, Darba laika direktīva ir veltīga laika šķiešana. Tā tika pieņemta vēl pirms es kļuvu par deputātu, un nedaudz vēlāk kāds ministrs no AK Darba un pensiju departamenta lūdza, lai es atbalstu Apvienotās Karalistes valdības nostāju saglabāt atteikšanos. Protams, es to darīju. Es joprojām to daru, un daudzām citām valstīm ir līdzīga nostāja.

Un tā, ļaujiet man sniegt nelielu atskatu raibajā vēsturē. 2007. gada 18. decembrī referents teica, ka vairāku valstu grupa nav gribējusi Darba laika direktīvu jeb sociālo Eiropu. Tās vēlējas brīvu tirgu. Viņš to sauca par džungļu likumu. Viņš teica, ka šīm valstīm ir nepieciešama psihiatra palīdzība.

Labi, paldies! Pateicoties tam, ka AK nodrošina tirdzniecību ar visu pasauli un ir brīva no ES ierobežojumiem savā zemē, tā ir pietiekami stipra, lai būtu otra lielākā iemaksu veicēja, katru gadu ES budžetā iemaksājot 15 miljardus GBP. Es nedomāju, ka viņš gribētu pagriezt šo plūsmu prom!

2007. gada decembrī prezidējošā valsts Portugāle teica, ka viņi nevarētu uzņemties risku balsot Padomē, tāpēc šo jautājumu atstāja nākamās prezidējošās valsts Slovēnijas ziņā. Un tas ir pēc tam, kad tā tika izstrādāta kopā ar pagaidu darba ņēmēju aģentūru, lai tai palīdzētu turpmāk. Slovēnija ieteica 65 stundu un pēc tam 70 stundu darba nedēļu. Tomēr Padomes attieksme attiecībā uz laiku, kas tiek pavadīts gaidīšanas režīmā, to iznīcināja. Pēc tam Eiropas Kopienas Tiesa trieca zirgu ratus cauri minimālās algas politikai.

Kad beidzās Somijas prezidentūra, tās Nodarbinātības lietu ministrs izteica piezīmi Nodarbinātības un sociālo lietu komitejai, ka Briselē valstu ministri par Darba laika direktīvu runāja svarīgos toņos, bet kad atgriezās mājās, tas jau bija cits stāsts. Diezgan!

Pagājušajā mēnesī, 4. novembrī referents atkal teica, ka Darba laika direktīvai ir jābūt pirmajā vietā, pat pirms ekonomikas jautājumiem. Labi, ja jūs esat nevērīgi pret ekonomiku, kā jūs iekasēsiet nodokļus pēc Darba laika direktīvas pieņemšanas? Uzņēmumi, pieņemot darbā vairāk darbinieku, lai aizpildītu plaisu, kas rodas, ja saīsina darba laiku, paaugstina vienību izmaksas. Tie vairs nespēj konkurēt un darbavietas tiek zaudētas, tāpēc Francija ir atteikusies no savas 35 stundu darba nedēļas.

Sekosim franču piemēram. Apglabāsim šo darboties nespējīgo darba laika direktīvu vienreiz un uz visiem laikiem.

Irena Belohorská (NI). - (SK) Arī es vēlētos pateikties referentam par iesniegto darba laika organizēšanas direktīvas projektu, kas ir pielikums 2003. gada direktīvai Nr. 88. Es gribētu pateikties arī par viņa šodienas uzstāšanos un par to, ka viņš nav aizmirsis pieminēt veselības aprūpes jomā strādājošos, kuri varētu būt to vidū, kurus šī direktīva skar visvairāk.

Tā kā Eiropas Komisija un Eiropas Padome šā dokumenta sagatavošanai ir veltījuši ievērojamu uzmanību, es uzskatu, ka šis dokuments ir tā vērts, lai mēs, savukārt, to rūpīgi apspriestu. Es esmu saņēmusi daudzus arodbiedrības organizāciju pētījumus, kuros ir minētas bažas, ka darba devējiem tiks dota pārāk liela izvēles brīvība. Tas, galvenokārt, attiecas uz to, kā novērtēt laiku, kurā darba ņēmējam ir jābūt sasniedzamam vai jāatrodas dežūrā.

Dāmas un kungi, es gribētu atgādināt, ka, ja darbinieks atrodas dežūrā, viņš nevar brīvi organizēt savu laiku. Tas attiecas uz veselu armiju veselības aprūpes jomā strādājošo, kurus mēs nodotu darba devēju žēlastībai un ekspluatācijai. Paturēsim prātā, ka tas ir jautājums ne tikai par ārstu un medmāsu profesijas degradēšanu, bet arī par to, cik vērts ir dežūras laiks, jo ierobežojumi šajā jomā galu galā var apdraudēt pacientus, kuriem ir nepieciešama palīdzība.

Turklāt, lai arī mēs ar šīs direktīvas starpniecību vēlamies palīdzēt darba ņēmējiem atgūt spēkus un izbaudīt labāku ģimenes dzīvi, es šaubos, vai darba devējiem būs līdzīgi nodomi. Visas Eiropas organizācijas šodien cenšas pārvarēt recesiju, finanšu krīzi, straujo bezdarba līmeņa kāpumu un iespējamās šo faktoru radītās sekas. Jau tas vien var radīt augstākas prasības un līdz ar to sēt bažas darba ņēmējos, ka viņu darba devēji kā vienu no faktoriem var izmantot iespēju darbiniekus atlaist no darba. Šā iemesla dēļ šeit rīt būs demonstrācija, kurā piedalīsies daudz cilvēku.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos apsveikt Komisiju par to, ar kādu rūpību tika skatīta šī lieta. Es gribētu apsveikt arī pašreizējo prezidējošo valsti, jo labi zināms, ka šo jautājumu bija bloķējušas septiņas iepriekšējās prezidentūras, un tas prasīja lielas iemaņas, lai lieta tiktu tik tālu, cik tālu tā ir šobrīd. Prezidējošā valsts ir parādījusi ne tikai to, ka tā ir iekustinājusi šo jautājumu, bet arī, ka tā ir iekustinājusi arī debātes. Tagad mums visiem kā deputātiem ir jāizlemj, vai arī mēs esam gatavi pieņemt šo izaicinājumu un ar savu balsojumu trešdien virzīties uz priekšu.

Es gribētu referentam pateikt, ka es pilnībā piekrītu viņa ievada piezīmēm. Taču, pirms jūs pārāk iekarstat, es gribētu jums atgādināt, ka savās ievada piezīmēs jūs minējāt, ka par šo Darba laika direktīvu bija norūpējušies miljoniem darba ņēmēju. Es jums piekrītu: viņi ir norūpējušies; viņi uztraucas, ka ir tādi politiķi kā jūs, kas gatavojas viņiem pastāstīt, kā viņiem labāk dzīvot, un kas gatavojas aizkavēt viņiem pašiem pieņemt lēmumu par savu darba laiku, lai viņi varētu brīvi strādāt.

Es vairs nevaru saskaitīt, cik daudz cilvēku man ir rakstījuši – ne jau organizācijas, kas mēģina ekspluatēt savus darbiniekus, bet gan parastie darba ņēmēji – jautājot, kāpēc mēs vispār esam uzsākuši diskusiju par šo jautājumu, un, ka mums nevajadzētu liegt viņiem izvēles iespēju strādāt tik stundas, cik viņi vēlas.

Mani sevišķi satricina kādas ģimenes rakstītā vēstule, ko es saņēmu tikai pirms trim dienām: vīrs bija zaudējis darbu celtniecības uzņēmumā un sieva bija paņēmusi divus nepilnas slodzes darbus, lai uzturētu savu trīs bērnu ģimeni un vīru. Viņai bija jāstrādā 12 stundas dienā septiņas dienas nedēļā. Viņa to negribēja darīt, taču viņai tas bija jādara, lai saturētu ģimeni kopā. Es gribētu pateikt referentam: viņa bija no jūsu valsts, no Spānijas. Kādu palīdzību jūs viņai piedāvāsi? Kādu cerību dosiet? Neko! Jūs viņai varētu pateikt, ka viņa no nedrīkst darīt un ka viņai jāatsakās no vienas darbavietas, jāpamet novārtā savi bērni un jāatsakās no savas mājas.

Mani neievēlēja tāpēc, lai es pieņemtu tādus likumus kā šis; mani ievēlēja, lai es rūpētos par cilvēkiem, kuriem es kalpoju, un es nekad to neaizmirsīšu. Sagaidāms, ka nākamgad es atkāpšos no sava amata, bet, kamēr es neesmu atkāpies, es aizstāvēšu to cilvēku intereses, kas par mani ir balsojuši, es viņiem palīdzēšu un nestāšos viņiem ceļā.

Kā komisārs bija teicis, iesniegtais priekšlikums sniegs darba ņēmējiem lielāku aizsardzību veselības un drošības ziņā. Ja mēs to atbalstām, tas ir tas, ko mēs iegūsim. Ja mēs to neatbalstām, darba ņēmēji to nesaņems un viņi zinās, kam izteikt pārmetumus.

Karin Jöns (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāj, komisār, dāmas un kungi, tos Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu biedrus, kas joprojām šaubās, es vēlētos gribētu aicināt pievienoties Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas balsojumam un saglabāt trešdien pirmajā lasījumā pausto nostāju. Visbeidzot, nostāšanās par darbinieku veselības aizsardzību, no vienas puses, un atteikšanās iespēju aizstāvēšana, no otras puses, neviens uzticību.

Patiešām, ne jau bez iemesla ILO ieteica 48 stundu nedēļu vēl tālajā 1919. gadā. Varbūt mūsdienās darba ņēmējiem spriedze ir citādāka, taču ne mazāk nopietna. Es tajā saskatu skaidru cinismu – es to saku, domājot par Padomi – saglabāt atteikšanās iespēju un uzskatīt to par sociālu sasniegumu vienkārši tāpēc, ka vidēji aprēķinātai darba nedēļai tiek ieviesti arī 60 stundu griesti. Tas, ka sociālo partneru vienošanās ir nepieciešama tikai tad, ja ir jāstrādā pat vēl ilgākas darba stundas, nozīmē to, ka 60 stundu darba nedēļu varētu pieņemt par normālu darba nedēļu – un tas, protams, ir pilnīgi nepieņemami! Ja mēs sekosim Padomes piemēram, mēs ar kājām samīdīsim darba ņēmēju veselību un atteiksimies no priekšrakstiem par ģimenes dzīves un darba saskaņotību, kas ir līdzvērtīgi sociālās Eiropas principu nodošanai. Tāpēc, dāmas un kungi, es gribētu jūs ļoti lūgt padomāt nedaudz vairāk.

Attiecībā uz dežūras laiku es gribētu Padomei teikt, ka vispārējā gadījumā šis laiks ir jāuzskata par darba laiku. No tā neizvairīties. Atstājot neaktīvā laika novērtēšanu sociālo partneru ziņā, tas nodrošinās ārstiem, ugunsdzēsēju brigādēm un apsardzes dienestiem pietiekami lielu elastību.

Bernard Lehideux (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētājas kundze, komisār, es pilnībā atbalstu referentu, kurš aizstāv nostāju, ko mēs paudām pirmajā lasījumā, nostāju, ko noraidīja dalībvalstu valdības.

Mums bija steidzami jāaskaņo likumdošana attiecībā uz dežūras laiku, lai tā atbilstu Eiropas Kopienas Tiesas tiesu praksei, un tas tika panākts. *A. Cercas* ziņojums nodrošina darba ņēmējiem līdzsvarotus un aizsargājošus risinājumus. Viss dežūras laiks tiek rēķināts kā darba laiks. Kompensējošas atpūtas laiks sākas uzreiz pēc dežūras laika. Šis ir veselā saprāta princips; tas ir jautājums par saprātīgu darba apstākļu nodrošināšanu, jo īpaši ar medicīnu saistītajās profesijās.

Taču Darba laika direktīva sniedz mums iespēju panākt progresu arī Eiropas sociālās likumdošanas jomā, atceļot individuālas atteikšanās iespēju. *A. Cercas* ziņojums izmanto šo izdevību un ierosina pakāpeniski atcelt iespēju neievērot maksimālo ar likumu noteikto nostrādāto stundu skaita ierobežojumu. Mums ir jāskatās patiesībai acīs. Ir smieklīgi pateikt, ka darba ņēmēji atrodas vienādās pozīcijās ar saviem darba devējiem un var noraidīt to, kas viņiem tiek piedāvāts.

Dāmas un kungi, mums dalībvalstu valdībām ir skaidri jāparāda, ka teksts, ko tās vēlas mums uzspiest, nav pieņemams. Un klausoties šajā slavas dziesmu korī, kas noteikti nomierinās Francijas valdību par rītdienu, es uzskatu, ka, pirmkārt un galvenokārt, mums ir jāņem vērā darba ņēmēju intereses, kuriem tiek pieprasīts strādāt pat vēl vairāk, nepiedāvājot nekādas reālas izvēles iespējas šajā ziņā, piemēram, to Francijā strādājošo intereses, kuriem nākotnē tiks pieprasīts strādāt svētdienās. Es gribētu piebilst, ka Francijas valdība ir mainījusi savu nostāju Padomē attiecībā uz individuālu atteikšanos acīmredzami tāpēc, lai ieviestu šo iespēju.

Dāmas un kungi, uzklaušīsim darba ņēmējus un mēģināsim reaģēt uz viņu aicinājumu, ja mēs nevēlamies saņemt negatīvu balsojumu Francijas, Nīderlandes un Īrijas referendumos, pēc kuriem sekos vēl daudzi citi tādi paši balsojumi, liekot apšaubīt Eiropas Savienību, kas liek viņiem justies pamestiem novārtā pašiem ar savām problēmām.

Jean Lambert (Verts/ALE). – Priekšsēdētāja kungs, es gribētu atgriezties pie pašiem pamatiem, pie veselības un drošības direktīvas. Tā kā tā balstās uz veselību un drošību, mēs sagaidām, ka Eiropas Savienībā nenotiks atteikšanās no veselības un drošības un nebūs konkurences attiecībā uz darba standartiem. Tā bija domāta, lai izstrādātu kopīgus standartus, jo daudzi no mūsu darba ņēmējiem saskaras ar vienādām problēmām.

Palūkosimies uz dažiem veselības jautājumiem, ko daudzas no mūsu dalībvalstīm šobrīd risina: sirds asinsvadu slimības, diabēts, stress. Stress ir otrs lielākais iemesls atbrīvojumam no darba AK: 13 miljoni darba dienu tiek zaudētas stresa, depresijas un nemiera dēļ, kas gadā izmaksā 13 miljardus GBP – ja mēs skatāmies no ekonomikas viedokļa, un dažiem no mums, *Clark* kungs, patīk visu skatīt no ekonomikas viedokļa. Visas šīs problēmas un pat tādi jautājumi, kas attiecas uz korpulences un pārmērīgas dzeršanas problēmām, ir saistīti ar ilgo darba stundu kultūru. Tas nav vienīgais faktors, taču noteikti nozīmīgs.

Mēs nerunājam par ilgajām stundām, kas gadās pa reizei. Pašreizējā direktīva un piedāvātās izmaiņas ir pietiekami elastīgas, lai ļautu uzņēmējiem tikt galā ar darbiem, ja rodas kāda pēkšņa steiga, jo darba laiks tiek līdzsvarots ar atpūtas laiku, kas darba ņēmējiem pienākas. Jautājums ir par pastāvīgi ilgajām stundām. Ja jūs strādājat 12 stundas vai ilgāk; pieaug nelaimes gadījumu risks darba vietā; noguris darba ņēmējs ir bīstams darba ņēmējs. Satiksmes drošības eksperti uzskata, ka noguruši transportlīdzekļu vadītāji izraisa vairāk negadījumu nekā piedzērušies transportlīdzekļu vadītāji. Ja jūs prasāt cilvēkiem strādāt ilgas stundas, esiet droši, tā ir problēma, esiet droši, ka ražība samazinās, esiet droši, ka radošās izpausmes samazinās – tas nav labi uz zināšanām balstītai ekonomikai. Tas noteikti neuzlabo darba un ģimenes dzīves līdzsvaru, ja cilvēki ir pārāk noguruši un, pārnākot mājās, nevar palasīt saviem bērniem grāmatu. Turklāt vairākums – 66 % – darba ņēmēju AK par garajām nostrādātajām stundām nesaņem atlīdzību. Tā ir garo darba stundu kultūras sastāvdaļa, kad saistības pildīt savus darba pienākumus nozīmē atrašanos darbā, kas ne vienmēr nozīmē būt produktīvam.

Tiem, kas vēlas pārliecināt, ka atteikšanās mazinās birokrātiju, es gribētu teikt, ka pieraksti par nostrādātajām stundām ir jāveic jebkurā gadījumā. Ja jūs paskatīsieties jaunos ierosinājumus, Padomes priekšlikums noteikti neparedz birokrātijas samazinājumu.

Roberto Musacchio (GUE/NGL). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, rīt Strasbūrā notiks liela arodbiedrību rīkota demonstrācija, protestējot pret Padomes rīcību, kas pilnībā apgāž Darba laika direktīvu.

Vairāk kā sešdesmit piecu stundu darba nedēļa ir pilnīgs absurds, tas nav pieņemami, jo tas ir koplīguma noteikumu un arodbiedrību nolīgumu pārkāpums. Ierosinātie priekšlikumi ne tuvu nepārspēj atteikšanās

iespējas sistēmu, individuālo vienošanos par izņēmumiem, tie faktiski kļūst par vispārēju noteikumu. Aprēķinot darba laiku, par pamatu ņem vidējo gada rādītāju, tādējādi radot ārkārtīgu elastību, un atpūtas periods arī ir padarīts visai neskaids un atkarīgs no tā, cik žēlsirdīgi ir sastādīti uzņēmuma līgumi, jo, ja mēs pieņemam, ka neaktīvais darba laiks ir darba laiks tikai daļēji, daļēji atzīts un daļēji atalgots – tas nav pieņemami.

Pārmērīgas darba ņēmēju ekspluatācijas politika laikā, kad tik daudziem cilvēkiem nav darba, simbolizē paša darbaspēka vērtības devalvāciju, kas tik lielā mērā ir daļa no tās krīzes, kas mūs šobrīd skar. Būtu labi, ja Parlaments uzklātos rītdienas demonstrāciju un reaģētu uz šo Padomes īstenoto apvērsumu, vismaz lai apliecinātu savu suverenitāti.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, mēdz teikt, ka krīze satuvina cilvēkus. Tomēr jau ilgu laiku visas Eiropas iedzīvotājiem ir jājūtas tā, it kā ES un visa uzņēmējdarbības sabiedrība būtu apvienojusies ciešāk, lai pretdarbotos cilvēkiem. Darba stundas ir kļuvušas par faktoru konkurences cīņā, darba stundas un darba dzīve tiek pagarināta, algas ir kritušas un iztikas minimums ir audzis, savukārt peļņa ir izkūpējusi gaisā un atlīdzība vadībai ir pieaugusi līdz astronomiskam līmenim.

Kamēr Parlaments diskutē par darba stundu pagarināšanu, tādējādi apcērpot grūtā cīņā panāktās sociālās tiesības, uzņēmumi paziņo, ka tūkstošiem darbinieku tiks piemērots pagaidu saīsinātais apmaksātais darba laiks, un darba ņēmēju domas ir pārņemtas ar sliktām priekšnojautām par masveidīgu atlaišanu. Reiz pieņemtie modeļi, piemēram, daudz slavinātie darba laika uzskaites modeļi, kas tiek piemēroti aprēķiniem nedēļu griezumā, demonstrē darba stundu elastības robežas. Atkārtoju vēlreiz, mēs strādājam divos pretējos virzienos. No vienas puses, mēs sludinām, ka labāk jāsaņem darba un ģimenes dzīve, lai uzlabotu dzimstības rādītājus, kas gadiem ilgi kritas, bet no otras puses, mēs ļaujam degradēt svētdienas un svētku dienas, pārvēršot tās par parastām darba dienām – līdz ar ko tradīcijas un ģimenes dzīve neizbēgami tiek pabīdītas malā. Pašreizējās krīzes apstākļos parastajiem iedzīvotājiem ir jāuzņemas atbildība par kļūdām, ko pieļāvusi finanšu sabiedrība, un ar saviem grūtā darbā nopelnītajiem ietaupījumiem jāpalīdz izķepuroties arī bankām. Viņu pensijas ir apdraudētas, un viņiem var nākties atbrīvot savu darba vietu labu laiku agrāk, kamēr vadītāji paliek.

Viens no kritērijiem, kas ļauj Eiropas iedzīvotājiem spriest par ES, ir tas, kādā mērā ES var nodrošināt sociālo aizsardzību. Tāpēc ES ir jāizšķiras, ko uzskatīt par prioritāru – ekonomiskās intereses vai cilvēku.

Šajā sakarā jāpadomā varbūt arī par to, vai nebūtu jāaptur Turcijas pievienošanās process, pirms tas ir izraisījis Eiropas Savienības finanšu sabrukumu. Ja ES vēl turpinās uzsāktu riskanto neolīberālisma kursu un apsēstību ar paplašināšanos bez jebkādam robežām, nebūs pārsteigums, ja mēs piedzīvosim vai nu dzimstības rādītāju kritumu, vai sociālos nemierus. Tad sabiedrības atbalsts Eiropas Savienībai kā drošai ostai, kas nesēn īslaicīgi uzplaisnāja, ātri izkūpēs, un mēs būsīm daudz smagākās ekonomiskajās grūtībās, nekā mēs esam šobrīd.

Thomas Mann (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es divas reizes apmeklēju slimnīcas nakts dežūras laikā, kas ilga no plkst. 21 vakarā līdz plkst. 5 rītā. Jebkurš, kas ir strādājis par medmāsu, jaunāko ārstu un neatliekamās palīdzības transportlīdzekļa vadītāju nesēnā pagātnē, sapratīs, ka ir pilnīgi neiespējami pieņemt, ka dežūras laiku var sadalīt aktīvā un neaktīvā darba posmos. Abi posmi ir darba laiks, un par to ir jāsaņem atbilstoša atlīdzība. Eiropas Kopienų Tiesai arī par to bija pareizs spriedums.

Es domāju, ka Padomei nav taisnība, uzskatot, ka neaktīvā darba posms ir atpūtas laiks. Dežūru maratons, kas ilgst līdz pat 72 stundām, var radīt sekas. To nevar prasīt nedz no darba ņēmējiem, nedz no pacientiem. Nedrīkst apcirt veselības aizsardzību un drošību darbā. Taču ne visas dežūras ir vienādas. Piemēram, par privātām ugunsdzēsēju brigādēm es uzzināju, veicot savus darba pienākumus kā viens no 10 referentiem par REACH. Nesēn es uzaicināju šādu privātu ugunsdzēsēju brigāžu locekļus apmeklēt Eiropas Parlamentu Briselē.

Viņi pārstāvēja ķīmiskās un tērauda rūpniecības nozares un lidostas. Par laimi, viņiem ir jāpilda savs darbs retos gadījumos, un ir skaidrs, ka viņu gadījumā ir nepieciešamas atkāpes no maksimālās darba nedēļas normām. Starp citu, gan darba devēji, gan darba ņēmēji par to bija vienojušies.

Tomēr kopumā ir jāsaprot, ka tas ir sociālo partneru vienošanās jautājums. Brīvas sarunas par kopīgumu slēgšanu un sociālo partneru dialogs ir galvenie sociālās Eiropas elementi. Tur, kur sarunas par kopīgumu slēgšanu nenotiek, noteikumi ir jāpieņem valstij. Visbeidzot, ministri ir piekrituši 48 stundu maksimālajai darba nedēļai ES.

Tāpēc es principā apstiprinu *A. Cercas* ziņojumu, taču es arī atbalstu lielāku elastību, piemērojot atkāpes noteiktām profesijām. Ja notiks saskaņošanas procedūra, sarunas ir jārisina mierīgi – un nevis steigā – vismaz tagad. Sociālā Eiropa nevar atļauties neapdomīgu rīcību vai tukšus vārdus.

Yannick Vaugrenard (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pirmkārt, es gribētu paslavēt sava drauga, *Cercas* kunga, atzīstamo darbu, viņš ir šā dokumenta referents, kas patlaban atgriezts mums izskatīšanai otrajā lasījumā, pateicoties pārsteidzošajam kompromisam, ko ir sagatavojusi Padome savā jūnija sēdē.

Beļģi, kiprieši, ungāri un spāņi to noraidīja, un viņiem bija taisnība, jo tas paredzēja lielāku elastību uz darba ņēmēju drošības rēķina, kas ir nepieņemami. Vai jūs patiesi ticat, ka laikā, kad notiek masveidīga darbinieku atlaišana un visā Eiropā izplatās štatu samazināšanas plāni, darba devējiem būtu jāspēj nodrošināt darba ņēmējiem 65 stundu darba nedēļa vai vairāk?

Eiropas Savienībai nāktu par labu, ja tā būtu nedaudz konsekventāka. Šobrīd mēs subsidējam visas ražošanas nozares, lai nepieļautu štatu samazināšanu, un mēs darām pareizi. Taču mums ir jāaizsargā arī darba ņēmēji, kas joprojām strādā savos uzņēmumos vai iestādēs. Laikā, kad iedzīvotājiem ir šaubas par Eiropu – un tas tika pieminēts tikai tagad – Padomes kompromiss, ja Parlaments to apstiprinās, varētu dot vissliktāko vēstījumu.

Darba ņēmēju veselības un drošības nolūkā šajā direktīvā ir jānosaka maksimālais darba stundu skaits nedēļā. Šī direktīva nedrīkst būt postoša sociālajā un cilvēciskajā ziņā. Tā ir nostāja, ko aizstāv mūsu referents un Eiropas Arod biedrību konfederācija, un tā ir nostāja, ko atbalstu arī es līdz ar viņu.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, daudzus gadus dalībvalstis un Eiropas Savienības iestādes ir apspriedušas Darba laika direktīvu un mēģinājušas rast kopēju nostāju. Šajā jomā ir zināmi sasniegumi, taču vēl aizvien ir arī nepilnības. Mūsu balsojums parādīs, cik tuvu mēs Parlamentā galu galā esam tam, lai sasniegtu kopēju nostāju.

Es varētu atbalstīt šo direktīvu, ja tiks saglabāta iespēja strādāt virsstundu darba laiku. Virsstundu darba laiks Igaunijā netiek plaši praktizēts, taču es gribētu, lai cilvēkiem, darba ņēmējiem, būtu iespēja pašiem izlemt, vai viņi vēlas strādāt virsstundas, lai gūtu lielākus ienākumus, attīstītu karjeras iespējas vai citu personīgu iemeslu dēļ, vai ne.

Ja šajā direktīvā tiks aizliegts virsstundu darba laiks, tas varētu nozīmēt, ka atsevišķos gadījumos darba ņēmējiem joprojām būtu jāstrādā virsstundas, taču viņi to darītu nelegāli; citiem vārdiem, bez papildu samaksas vai tiesiskas aizbildniecības. To nevēlas neviens no mums.

Otrkārt, tādi mazai valstij kā Igaunijai ir svarīgi, lai atpūtas laiks, kas pienākas kā kompensācija par virsstundu darba laiku, tiktu piešķirts saprātīgā laika posmā pēc nostrādātajām virsstundām. Prasība kompensējošo atpūtas laiku piešķirt uzreiz pēc nostrādātajām virsstundām varētu radīt darba organizācijas problēmas, jo īpaši tādās nozarēs, kur trūkst darbaspēka.

Treškārt, dežūrā nostrādātās stundas ir darba laiks. Es gribētu pateikties Francijai, ES prezidējošajai valstij, par to, ka tā ir ķērusies klāt šai direktīvai un palīdzējusi veidot kopēju nostāju.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Padomes ierosinājuma pamatmērķis ir devalvēt darbu, palielināt ekspluatāciju un nodrošināt lielākus ienākumus darba devējiem, kā arī lielāku peļņu ekonomikas un finanšu aprindām, kas tiks panākts, palielinot vidējo darba nedēļu līdz 60–65 stundām, samazinot algas un pieņemot koncepciju par neaktīvo darba laiku.

Tas ir viens no kļūdošākajiem piemēriem, kas raksturo kapitalistisko ekspluatācijas veidu un apdraud visu, kas tika teikts par darba un ģimenes dzīves saskaņošanu. Šis priekšlikums ir solis atpakaļ un raksturo stāvokli, kāds bija apmēram pirms 100 gadiem, kad darba ņēmēji, kas ir cilvēki nevis mašīnas, smagi cīnījās par savām tiesībām. Tāpēc mēs noraidām šo apkaunojošo Padomes nostāju un aicinām deputātus, dodoties uz balsojumu, uzklaut darba ņēmēju protestus un novērst sociālo spriedzi, kas var kļūt vēl nopietnāka, kā arī nepieļaut atkāpšanos un atgriešanos tagad, 21. gadsimtā, pie sava veida verdzības iekārtas.

Šobrīd, kad ir krīze un bezdarbs, mums, nesamazinot atbildību, ir pakāpeniski jāsamazina darba nedēļa, lai radītu vairāk darbavietu, kurās tiek ievērotas tiesības, un mums ar cieņu ir jāizturas pret tiem, kas strādā.

Jim Allister (NI). – Priekšsēdētāja kungs, es apņēmīgi iebilstu pret to, ka Apvienotajai Karalistei tiek liegtas tiesības īstenot atteikšanos attiecībā uz Darba laika direktīvu. Patiesām, es gribētu atspēkot to, ka Eiropas

Parlaments mēģina atņemt manai valstij šādas tiesības. Manos pierakstos darba laika kontrole ir jautājums, kas viennozīmīgi jārisina valsts līmenī, un tas nevar būt Briseles diktāts.

Ja britu darba ņēmējiem pašu ievēlētā valdība ir ļāvusi strādāt vairāk par 48 stundām nedēļā, tad kādēļ gan šis jautājums būtu jāattiecinā uz tām valstīm, kuru valdības ir striktāk noskaņotas? Godīgi sakot, tā nebūtu jūsu darīšana. Taču tas ir svarīgs jautājums britu uzņēmējdarbībai, jo īpaši laikā, kad ekonomikas lejupslīde rada milzīgu spiedienu, un ekonomikas atveseļošanas atslēga ir maksimāla elastība un minimāla regulēšana, nekas cits. Mums visiem būtu jā rūpējas par to, lai palielinātu ražošanu Eiropā, lai mūsu preces tiktu pārdotas vietējā tirgū un ārvalstīs un lai uzņēmējdarbībai būtu vieglāk attīstīties.

Vēl mums šeit ir ideoloģijas, kas cenšas mums visiem iesmērēt samākslotas sociālās programmas, pat ja tās kāds nevēlas. Šis patiešām ir laiks, kad Parlaments ir saņēmis savas tiesības uz prioritāti. Noraidot mēģinājumu apspiest britu tiesības atteikties, tas varētu būt labs sākums.

Csaba Óry (PPE-DE). – (HU) Nesēn mēs konstatējam, ka sabiedrība ar lielu interesi seko šim jautājumam, un jo īpaši tiem aspektiem, kurus mēs šodien apspriežam, respektīvi, jautājumam par atteikšanos un par dežūras laiku. Attiecībā uz jautājumu par atteikšanos mēs bez mitas dzirdam divus argumentus: pirmais ir jautājums par elastību un otrais ir jautājums par izvēles brīvību. Izskatās, ka mēs cenšamies rīkoties tā, it kā darba ņēmēji un darba devēji būtu patiesi vienlīdzīgi partneri – kas tomēr tā nav – un viens no darba tiesību uzdevumiem un funkcijām ir precīzi līdzsvarot šo nevienlīdzību. Kā teikuši sociālie politiķi, ubagam ir tādas pašas tiesības gulēt zem tilta kā miljonāram – šādā nozīmē mēs, protams, patiesi runājam par līgumu slēgšanas brīvību. Taču īstenībā mēs runājam par nevienlīdzīgiem apstākļiem, kuros mazāk tiek veicināts elastīgums, bet gan tiek saglabāta šī nevienlīdzība.

Pat vairāk, Parlamenta pirmajā lasījumā sagatavotais formulējums deva ļoti labu risinājumu attiecībā uz elastību. 26 nedēļas darba ņēmējs drīkst strādāt līdz pat 72 stundām nedēļā, tādējādi piemērojoties tirgus vajadzībām, lieliem pasūtījumiem un smagām darba slodzēm. Protams, katram ir nepieciešama arī atpūta, un es domāju, ka šis ir jautājums, kas direktīvai ir jārisina darba un veselības aizsardzības jomā.

Attiecībā uz dežūras laiku, ja no rīta grāmatu vai apģērbu veikalā nav neviena apmeklētāja, vai tas nozīmē, ka pārdevēja strādā neaktīvās dežūras režīmā, kas tādējādi būtu aprēķināms pēc citādas likmes? Pareiza nostāja būtu šāda, ja darba ņēmējs laiku nevar izmantot brīvi pēc savas patikas, bet viņam ir jā dodas uz savu darba vietu, tas ir jāuzskata par darba laiku. Atlīdzība par veikto darbu ir pilnīgi cits jautājums, tas ir jautājums, ko attiecīgais darba devējs var apspriest ar darba ņēmēju organizācijām – to ir iespējams pielāgot atbilstoši reālajai situācijai katrā valstī un valsts kompetencei, taču darba laiks ir darba laiks, un tas ir tā arī jāvērtē. Tāpēc es piekrišu Tiesai, bet nepiekrīšu Padomes kompromisam un neatbalstu to.

Maria Matsouka (PSE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es gribētu apsveikt *Cercas* kungu, jo viņš mums ir iesniedzis ziņojumu, kas ir cienījams, pretēji Padomes kopējai nostājai, kas ir nepieņemama. Patiesībā gan Komisijas sākotnējais priekšlikums, gan Padomes kopējā nostāja varētu radīt nopietnu apdraudējumu darba ņēmēju veselībai un drošībai, un kas ir vēl jo svarīgāk, darba/privātās dzīves līdzsvaram, ko mēs mēģinām panākt. Taču vienlaikus, un tas ir pat vēl ļaunāk, abi šie priekšlikumi ir izstrādāti ar mērķi uzspiest viduslaikiem atbilstošus darba apstākļus, piemērojot ekonomikas neolibēralisma noteikumus un diktātu. Šī ir precīza neoliberalā stratēģija, kas atbalsta un veicina nevienlīdzību un vienpusēju attīstību, darba ņēmēju ekspluatāciju, bezdarbnieku recirkulāciju un, visbeidzot, arodbiedrību kustības iznīcināšanu. Ir skaidrs, ka strupceļš, kādā atrodas pašreizējā ekonomika, un sociālā spriedze ir radusies neoliberalā modeļa struktūras krīzes dēļ, tāpēc Padomes kopējā nostāja ir jānoraida un ir jāiesniedz jauns priekšlikums, kas veicinātu solidaritāti, politisko vienlīdzību un sociālo taisnīgumu.

Marian Harkin (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, šovakar mēs apspriežam ļoti nozīmīgu tiesību aktu, un mūsu diskusijas un Parlamenta balsojums dos ļoti skaidru vēstījumu darba ņēmējiem un viņu ģimenēm visā ES teritorijā.

Īrijā, kad mēs apspriežam sociālās politikas jautājumus, mēs uzdodam jautājumu, un šis jautājums ir: kam mēs atrodamies tuvāk – Bostonai vai Berlīnei? Labi, saistībā ar šīvakara diskusiju mums vajadzētu atrasties tuvāk Berlīnei – tas ir, ja Berlīne, jeb faktiski Parīze var sniegt reālu progresu attiecībā uz darba ņēmēju veselību un drošību. Es klausījos, ko teica *Létard* kundze, un viņa lūdza, lai mēs rīkojamies atbildīgi, un es uzskatu, ka *Cercas* kungs tieši tā arī ir rīkojies.

Apspriežot Lisabonas līgumu Padomes sēdē, kas notika pagājušajā nedēļā, Padome apņēmas stiprināt darba ņēmēju tiesības. Padomei un Parlamentam šobrīd ir iespēja tieši to arī darīt. Turklāt mēs Parlamentā bieži

runājam par darba un privātās dzīves līdzsvaru, un visi piekritoši māj ar galvu. Mums atkal ir iespēja palīdzēt nodrošināt darba/privātās dzīves līdzsvaru visiem Eiropas iedzīvotājiem.

Un atcerēsimies, kā jau minēja *Silva Peneda*, ka 48 stundu darba nedēļa ir astoņas stundas dienā sešas dienas nedēļā. *Bushill-Matthews* kungs runāja par sievieti, kas strādāja 12 stundas dienā septiņas dienas nedēļā, it kā tas būtu pieņemami. Tas ir absolūti nepieņemami, un mēs nedrīkstam būt līdzdalībnieki šāda veida ekspluatācijai.

Kā jau teicu iepriekš, šīvakara debates un mūsu balsojums par šo ziņojumu dos skaidru signālu Eiropas iedzīvotājiem. Mums ir jādod skaidrs vēstījums, ka sociālā Eiropa ir dzīva un vesela.

Georgios Toussas (GUE/NGL). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, Padomes kopējā nostāja par darba laika organizēšanu ir pret darba ņēmējiem vērsta kropļība un ir pamatoti izsaukusi darba ņēmēju protestu vētru dalībvalstīs. *A. Cercas* ziņojums neskar reakcionāro priekšlikumu struktūru, kas veido Padomes kopējo nostāju. Ziņojums atbalsta to, ka darba laiks tiek sadalīts kā aktīvais un neaktīvais darba laiks, tādējādi pieņemot, ka tiek atzīta koncepcija par neaktīvo darba laiku, kas netiek apmaksāts. Lielveikalu darbinieku, slimnīcu personāla, ārstu un pakalpojumu sniedzēju darba režīms ir nožēlojams, viņi ir spiesti atrasties savās darba vietās divpadsmit vai pat četrpadsmit stundas dienā. Tas palielina vidējā darba laika aprēķināšanas bāzi no četriem mēnešiem, kā tas ir tagad, uz divpadsmit mēnešiem, tas saglabā iespēju atteikties, tas kopumā ir ķēries klāt fiksētajam dienas darba laikam, apmaksai par virsstundu darbu, dežūras dienām un kolektīvajiem darba līgumiem, un tas atbalsta darba devējus viņu centienos padarīt nodarbinātības veidus, kas ir pietiekami elastīgi, pat vēl vispārīgākus, kas dos nopietnu un sāpīgu atsitienu sociālās apdrošināšanas sistēmai. Šodien, kad iespējas paaugstināt darba ražību ļauj samazināt darba laiku un palielināt brīvo laiku, šāda veida priekšlikums nav pieņemams, tāpēc mēs radikāli iebilstam pret Padomes kopējo nostāju un pret *Cercas* kunga ziņojumu.

Juan Andrés Naranjo Escobar (PPE-DE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisār, es gribētu sākt ar to, ka vārds vārdā sniegšu citātu no jūsu dokumenta, kurā ir izklāstīta atjaunotā sociālā programma. Tajā ir teikts: „Komisija aicina arī visas dalībvalstis rādīt piemēru, ratificējot un ieviešot ILO Konvencijas ...”.

Taču šodien mēs apspriežam direktīvu, kas paredz iet pretēji šiem kritērijiem, ļaujot dalībvalstīm regulēt darba nedēļas ilgumu, kas būtu līdz pat 60 vai 65 stundām, rēķinot vidējo rādītāju trīs mēnešu posmam.

Vai tas ir konsekventi, komisāra kungs? Vai mēs drīkstam izstrādāt tiesību aktus, kas darbotos pretēji mūsu pašu ieteikumiem? Šīs direktīvas mērķis ir formulēt minimālos noteikumus, lai garantētu darba ņēmējiem veselību un drošību, izmantojot divus instrumentus: atpūtas laiku un darba nedēļas ierobežojumu.

Tajā ir ietverti izņēmumi, kas attiecas uz abiem gadījumiem, taču mēs nerunājam par izņēmumiem, komisār, kā jūs pats teicāt. Nē, mēs skaidri un vienkārši runājam par atkāpēm no viena šīs direktīvas pamatelementa.

Elastība tam nav attaisnojums. Darba laika palielināšanu nedrīkst jaukt ar elastību, kas ir nepieciešama uzņēmējdarbības nodrošināšanai un darba ņēmējiem. Šī direktīva nodrošinās ļoti plašus nosacījumus sezonāla rakstura darbiem, maksimālai ražošanas jaudai un noteiktu darbību vajadzībām.

Ir arī kaut kas visiem labs, komisār, un tas ir mērķis panākt līdzsvaru starp elastību un drošību, jeb citiem vārdiem panākt personīgās un ģimenes dzīves un darba saskaņošanu. Lai tas notiktu, mums ir jāattīsta sadarbības un caurspīdīguma kultūra un jāļauj sociālajiem partneriem autonomi organizēt savu darba laiku.

Priekšsēdētāja kungs, kad Padome septembrī pieņēma savu kopējo nostāju, tā bija slikta diena sociālajam dialogam. Es esmu pārliecināts, ka mēs tagad būtu vienojušies, ja darba laika sagatavošana un organizēšana būtu atstāta sociālo partneru autonomijas ziņā.

Esmu pārliecināts, ka balsojuma diena, kad mēs visi būsim gatavi uzņemties atbildību, būs laba diena visiem.

Ir labi veikt reformas, taču ir labi arī saglabāt tos elementus, kas mūs visciešāk vieno un vismazāk šķēļ un kas stiprina Eiropu, un, lai izaicinājumi, ar kuriem nākas šobrīd saskarties sociālajai Eiropai, ļautu tai atdzimt ar vēl lielākām pilnvarām. Mums ir jāvirza uz priekšu gan ekonomiskā, gan sociālā attīstība, jo šie abi faktori nevar pastāvēt atsevišķi.

Pier Antonio Panzeri (PSE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, lai arī es novērtēju *Cercas* kunga darbu, es jau no paša sākuma gribētu pateikt, ka nebija ne mazākā mērā skaidrs, vai bija vajadzība mainīt šo direktīvu par darba laika organizēšanu, un es gribētu, lai šīs debates apstiprinātu Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas balsojuma rezultātu.

Šodien kopā ar mums ir ārsti, rīt Strasbūrā būs darba ņēmēju pārstāvji no visas Eiropas, kurus būs sasaukusi Eiropas Arodbiedrību konfederācija. Viņi visi būs tur, lai demonstrētu savu vēlmi noraidīt Padomes panākto direktīvas kompromisu, un kas attiecas uz pārējo, es gribētu zināt, kā gan citādi tas varētu būt?

Mēs vēlamies sev noteikt divus skaidrus mērķus: pirmkārt, saglabāt 48 stundu maksimālo darba nedēļu Eiropas Savienībā. Ar atteikuma klauzulu šo ierobežojumu varētu apiet, un darba nedēļa varētu sasniegt 60 vai 65 stundas. Otrais mērķis attiecas uz dežūras laiku, ko nevar uzskatīt par dežūras laika neaktīvo daļu, bet kas ir visādā ziņā jāuzskata par darba laiku tāpēc vien, lai nosargātu tiesības uz kompensējošās atpūtas laiku, kas pienākas medicīniskajam personālam.

Šie mērķi var un tiem jābūt kopīgiem visiem šajā Parlamentā esošajiem, jo tie rāda ceļu, pa kuru virzīties, lai saglabātu konkurences faktorus Eiropā un neietu sociālā dempinga un lielākas darba ņēmēju ekspluatācijas virzienā. Es no visas sirds ceru, ka mēs kā deputāti varam piekrist šādai nostājai, jo tā patiesi atspoguļo jauno sociālo Eiropu.

Patrizia Toia (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Padomes priekšlikums, kas bez pēdām izdzēs agrāk panākto līdzsvaru – es izsaku pateicību *Cocilovo* kungam par viņa izcilo darbu šajā jomā – nesaņem mūsu atbalstu, jo tas nozīmē soli atpakaļ daudzos jautājumos, kas attiecas uz darbu, darba un privātās dzīves līdzsvaru, drošību darbā, un tas atspoguļo alternatīvu, kas mazina darba ņēmēju tiesības, kas galu galā ir visu mūsu, mūsu bērnu, vienkāršo cilvēku tiesības.

Turklāt es negribētu, lai šis iebildums tiktu pārprasts kā atbalsts arodbiedrībām vai korporācijām, jo tas aizsargā veselības aprūpes personālu. Tam ar to nav nekāda sakara; es kā politiķe nedarbojos korporāciju vai arodbiedrību vārdā, es darbojos iedzīvotāju vārdā. Kad es pieņemu lēmumus, es domāju par viņiem, es domāju par viņu sociālajām tiesībām, kuras, manuprāt, ir pamatu pamats Eiropā. Tāpēc es nevaru piedot Eiropai, kas atsakās virzīties vienā solī ar pasauli, Eiropai, kas tieši pretēji, pieņem ārkārtīgi kļūdainus spriedumus, aizsardzības vājināšanu maldīgi uzskatot par elastību un brīvību. Tas viss ir jo nopietnāk laikā, kad Eiropa piedzīvo smagāko krīzi un tai ir visai mazas izredzes uz labklājību un izaugsmi.

Létard kundze, Padomes un Komisijas pārstāvji, ja mēs atteiksimies saprast tos darba ņēmēju miljonus, kas šobrīd riskē pazaudēt savu darbu un jūtas vāji un nedroši savā amatā, un, protams, kuriem nav iespējas brīvprātīgi noslēgt līgumu – izņemot atteikšanos – tad man ir jāsaprot, ka mums nav ne mazākā priekšstata par to, kas faktiski notiek Eiropas iedzīvotāju sociālajā un ģimenes dzīvē.

Šajā sakarā mēs atbalstīsim *Cercas* kunga priekšlikumus un ceram, ka visi deputāti rīkosies tāpat. Man jāsaprot, ka Padomes nevēlēšanās veikt sarunas šajā posmā liks mums gūt pārsvaru saskaņošanas procedūras diskusijās un sarunās.

Gabriele Stauner (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, dežūras laiks ir darba laiks, kā to pareizi atzina Eiropas Kopienu Tiesa. Patiesi, dalībvalstis līdz šim ir labi pielāgojušas pašreizējam stāvoklim, un neviena slimnīca vai kāda cita iestāde šā iemesla dēļ vēl nav bankrotējusi.

Turklāt dežūras laiks, par kuru mēs šobrīd runājam, nosaka, ka darba ņēmējam ir jāatrodas savā darba vietā: viss cits ir darba gatavības režīms, kas ir pilnīgi cita lieta. Manuprāt, dežūras laika aktīvās un neaktīvās daļas dalījums – kas, iespējams, vēlāk tiks vairāk vai mazāk, bet jebkurā gadījumā patvaļīgi, definēts, pamatojoties uz vidējiem aprēķiniem – ir absurds. Visbeidzot – lai izteiktos juridiskos terminos – darba ņēmēji ir darba devēju rīcībā, viņiem ir jāpakļaujas viņu norādījumiem un darba ņēmēji nevar brīvi sadalīt paši savu laiku.

Es principā iebilstu pret individuālo atteikšanos. Visbeidzot, mēs visi zinām, ka darba attiecības raksturo nevis statusa vienlīdzība, bet gan pretstats starp vienmēr ekonomiski spēcīgāko darba devēju, no vienas puses, un darba ņēmēju, kas ir atkarīgs no iespējas veikt darbu, no otras puses. Patiesi, fiziskas personas darba tiesības tika radītas tieši tāpēc, lai kompensētu līdzekļu nevienlīdzību šajās attiecībās. Ja būs vajadzība, darba ņēmēji, kuriem darbs ir izdzīvošanas jautājums, riskēs ar savu veselību, lai uzturētu sevi un savu ģimeni. Ekonomisko grūtību brīžos, piemēram, tādos laikos kā šobrīd – ko, starp citu, izraisījuši nekompetenti vadītāji, pieņemot nopietnus, bet kļūdainus lēmumus – darba ņēmēji izjut pat vēl lielāku spiedienu. Cilvēks vēl nav kļuvis par mašīnu, kas var strādāt bez pārtraukuma.

Manuprāt, Padomes nostāja šajā jautājumā ir nepieņemama. Es pārsvarā atbalstu mūsu komitejas ziņojumu un mana kolēģa *Silva Peneda* pausto nostāju, un es ceru, ka saskaņošanas procedūras laikā tiks panākts pamatots, cilvēcis risinājums.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, vienīgais, ko mums ir devusi Padomes kopējā nostāja un Francijas prezidentūras īstenotie centieni, ir tas, ka mēs atkal apspriežam šo

problēmu. Ap ziemsvētku laiku mēs atceramies *Charles Dickens* „Ziemsvētku korāli”, kurā kādas Eiropas valsts uzņēmējs nepiešķir savam smagi strādājošajam strādniekam brīvdienu. Mēs gribētu šim Ziemsvētku korālim pielikt punktu. Tādas valstis kā Grieķija balsojumā nesaņēma vairākumu un neatbalstīja šo kompromisu. Grieķija konsekventi ir atbalstījusi 48 stundu darba nedēļu un nevēlas nekādas izmaiņas darba laika organizēšanā, ja nav dialoga un vienošanās starp darba devēju un darba ņēmēju. Mēs dotu priekšroku tam, lai rīt nebūtu jāredz nedz darba devēju, nedz darba ņēmēju rīkota demonstrācija, kā teica mani kolēģi. Mēs dotu priekšroku sociālajam dialogam un sarunām par darba koplīguma slēgšanu.

Viens no maniem kolēģiem deva atsauci uz viduslaikiem. Tomēr arī viduslaikos svētdiena tika turēta cieņā un bija brīvdiena. Pat vergi nestrādāja svētdienā, bet mēs šodien no direktīvas esam svītrojuši punktu, ka svētdiena jāiekļauj darba ņēmēja brīvdienu sarakstā. Tāpēc tika iesniegti divi grozījumi, un es aicinu Parlamentu tos atbalstīt, lai Parlamenta priekšlikums ietvertu šo Eiropas civilizācijas elementu, un es ceru, ka to atbalstīs visi godājamie deputāti, kas, kā es redzu, izmanto sava laika neaktīvo daļu un saņem par to atlīdzību kā par normālu darba laiku. Rītdien tiem deputātiem, kas nebūs Parlamentā, mums vajadzētu apcirpt laiku.

Richard Falbr (PSE). – (CS) Praktiski jau kopš Māstrihtas Līguma ratifikācijas, kas daudziem cilvēkiem simbolizēja neolibērālās ekonomiskās politikas uzvaru, mēs esam liecinieki tam, kā notiek pakāpenisks un koncentrēts uzbrukums Eiropas sociālajam modelim. Atteikšanās no Keinsa korporatīvā sociālekonomiskā modeļa, saskaņā ar kuru sociālais dialogs un spēcīga valsts iejaukšanās tiek uzskatīta par normālu, ir atsviedusi mūs tur, kur mēs šodien esam. Līdz vispārējam neolibērālā kapitālisma sabrukumam un līdz tam, ka valsts ir novājināta līdz galējai robežai un tās spēja ietekmēt ir samazināta līdz minimumam.

Es nevaru saprast, kā kāds varētu izdabūt cauri to, ko Padome ar Komisijas piekrišanu ir iesniegusi. Varbūt, ka tas ir domāts kā vēl viens solis sociālistiskā kapitālisma virzienā bagātajiem un kovboju kapitālisma virzienā nabagajiem? Atgriešanās 19. gadsimtā nevienam nepalīdzēs. Tāpēc mums ir kategoriski jānoraida direktīvas projekts, līdz tajā nebūs ietverti referenta *Alejandro Cercas* kunga ierosinātie grozījumi.

Mihael Brejc (PPE-DE). - (SL) Šī direktīva neparedz to, ka 40 stundu darba nedēļa ir jāpagarina līdz 60 stundu darba nedēļai. Tā arī nepieprasa, lai darba ņēmēji strādātu 60 vai 65 stundas nedēļā, ieskaitot virsstundas. Taču tā nosaka pamatnostādnes un apstākļus, kādos tas varētu būt iespējams. Šā iemesla dēļ 60 stundas, par kurām mēs šobrīd runājam, nevar pielīdzināt pašreizējiem valstu tiesību aktiem, kuros ir noteikta 40 stundu vai mazāka darba nedēļa. Šāda pielīdzināšana ir neatbilstoša, jo parāda direktīvu maldinošā gaismā.

Tomēr šī direktīva paredz ierobežojumu maksimālajam iespējamajam darba laikam. Šodien neviens nav pieminējis to, ka daudzi cilvēki, kas strādā finanšu iestādēs, juridiskajos birojos, ieguldījumu sabiedrībās un tā tālāk, regulāri strādā 60, 70 un vairāk stundas nedēļā, un par to neviens nebrīnās. Šī direktīva nosaka augšējo robežu, ko nedrīkst pārsniegt.

Mums jāiedomājas arī, kā jūtas darba devēji, jo īpaši mazie un vidējie uzņēmumi, kuriem neapšaubāmi ir ļoti grūti izdzīvot tirgū, ja viņiem jāsakaras ar tik daudziem formāliem šķēršļiem. Mums ir jāsaprot viņu stāvoklis, it īpaši tad, kad noteiktos brīžos viņiem ir jāveltī visas pūles, lai izpildītu savas līgumsaistības, un tad cilvēkiem, protams, ir jāstrādā ilgāk. Pie tam tas tiek darīts ar darba ņēmēja piekrišanu un, protams, par papildu samaksu, un ne jau automātiski katru nedēļu.

Īsi sakot, arī dežūras laika sistēmas atšķiras visai ievērojami. Mēs visi pieminējam ārstus, bet mēs aizmirstam, piemēram, kempingus, ģimenes viesnīcas un daudzus pakalpojumu sniedzējus, kur cilvēki strādā, veic savus darba pienākumus un dažreiz arī viņiem ir dežūras. Visbeidzot, es domāju, ka Padome ir ierosinājusi sava veida kompromisu, un acīmredzot mums būs jāvirzās uz saskaņošanas fāzi, un es ceru, ka šajā fāzē mēs atradīsim saprātīgu risinājumu.

Anja Weisgerber (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, princips, ka dežūras laiks pilnībā ir jāuzskata par darba laiku, ir jāaglabā; šai ziņā es esmu vienprātis ar referentu. Es uzskatu, ka šajā jautājumā kopējā nostāja ir jāgroza. Kopējā nostāja paredz pat tādu iespēju, ka dežūras laika neaktīvo daļu var uzskatīt par atpūtas laiku. Tas varētu radīt pat vairāk kā 72 stundu garus dežūru maratonus, kas nebūtu pieļaujams nevienā dalībvalstī. Tāpēc es atzinīgi vērtēju to, ka komiteja ir pieņēmusi manus grozījumus šajā sakarā.

Es gribētu tomēr, lai jūs paturat prātā, ka Darba laika direktīva attiecas ne tikai uz ārstiem, bet arī uz plašu citu profesiju loku, un ka dežūru laikā darba ņēmēji tiek nodarbināti ļoti atšķirīgā pakāpē. Tā, piemēram, attiecas uz ugunsdzēsējiem, kas dežūras laikā drīkst gulēt vai atpūsties. Tāpēc ugunsdzēsēji iebilst pret iespēju izdarīt atkāpes no maksimālās darba nedēļas.

Tāpēc es aizstāvu viedokli, ka jāmeklē individuāli risinājumi uz vietas, izmantojot kolektīvās – nevis individuālās – atteikšanās iespējas. Agrāk tika gatavoti uz praksi vērsti darba koplīgumi, kuros sociālie partneri apsprieda šo jautājumu. Es skaidri atbalstu šādu brīvu sarunu par darba koplīguma slēgšanu stiprināšanu.

Turklāt jaunā kolektīvā atteikuma iespēja ir būtiski draudzīgāka darba ņēmējam nekā esošais režīms. Atteikšanās ir iespējama tikai tad, ja tai piekrīt attiecīgais darba ņēmējs, un šo piekrišanu nedrīkst dot kopā ar darba līgumu. Ja mēs balsojam pret šo kolektīvās vienošanās iespēju, mēs riskējam ar to, ka Darba laika direktīva netiks pārskatīta vispār, un mēs arī apdraudam atteikšanās iespējas, kas būtu draudzīgas darba ņēmējiem.

Tāpēc es balsošu pret grozījumiem, kas paredz svītrot atteikšanās iespēju, jo es atbalstu šādas brīvas sarunas par darba koplīguma slēgšanu un individuālus risinājumus uz vietas.

SĒDI VADA: L. COCILOVO

Priekšsēdētāja vietnieks

Mario Mauro (PPE-DE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Mūsu darba augļi nav tikai preču un pakalpojumu ražošana, bet arī dzīves mērķa sasniegšana, tās vēlmes piepildīšana, kas vada mūs laimes meklējumos. Šī iemesla dēļ mums jāpārdomā nostāja lēmumos par darba politiku.

Tādēļ uzskatu, ka Parlamentam jārikojas gudri, dodot priekšroku saskaņošanas procedūrai, no vienas puses atbalstot referenta nostāju, bet pāri visam *Silva Peneda* kunga grozījumus. Šajā ziņā man jāsaka, ka acīmredzami dežūras laiks veselības aprūpes profesijās pilnībā jāuzskata par darba laiku – tam jābūt pilnībā garantētam.

Stephen Hughes (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, daudzi cilvēki nepareizi saprot, ja mēs pieņemsim *Cercas* kunga ierosināto nostāju, tad viņi nevarēs strādāt papildu stundas virs vidēji 48 stundām katru nedēļu. Tas, protams, nav tiesa.

Mēs principiāli esam pret nepiemērošanu tāpēc, ka tas ir veselības un drošības tiesību akts, bet mēs esam ierosinājuši 12 mēnešu vidējo darba laiku, nevis pašreiz spēkā esošo vidējo četru mēnešu periodu. Tas dod indivīdiem un firmām fenomenālu elastīgumu darba laika plānošanā. Faktiski tik daudz elastīguma, ka Padome pati meklēja iespēju iekļaut noteiktu 60 vai 65 stundu robežu nedēļā, atkarībā no vidējā perioda. Mēs to nedarījām. Šeit iekļautais elastīgums ir daudz labāks nekā nepiemērošanas izmantošana, tā ir daudz labāka izvēle uzņēmumiem un indivīdiem. Es ceru, ka šīs debātes dos skaidru vēstījumu.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Ideja noteikt atšķirību starp aktīvu un neaktīvu darba laiku ir bīstama un negodīga pieeja. Ja daļa darba vietā pavadītā laika, ko pilnībā vai daļēji velta darba devēja uzdevumu pildīšanai, netiek izmantota konkrētu uzdevumu veikšanai, to nevar uzskatīt par atpūtas periodu. Galu galā, darba ņēmējs nevar pavadīt šo laiku kopā ar savu ģimeni, nedz arī organizēt atpūtu pēc saviem ieskatiem. Šis laiks jāatalgo tādā pašā apjomā.

Vēl viens jautājums ir par iespēju pagarināt dežūru laiku bez pienācīga atalgojuma, iespējams, ar darba ņēmēja piekrišanu. Tas jo īpaši ietekmē ārstus. Es vēlētos redzēt kādu pacientu, ideālajā gadījumā Eiropas Padomes locekli, kurš labprāt piekristu, ka viņu operē ārsts, kurš jau ir dežūrējis 23 stundas. Tas nav tikai ārstu nodarbinātības tiesību pārkāpums, tas ir arī pacientu tiesību pārkāpums. Slimnīcas Polijā ir atteikušās nodarbināt ārstus, kuri atsakās parakstīt nepiemērošanas klauzulu. Vēlos atgādināt Parlamentam, ka tiesības uz astoņu stundu darba dienu tika izcīnītas pirms Otrā pasaules kara.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Sociālajai Eiropai ir nepieciešama garantija, ka ikviens Eiropas pilsonis par savu algu var dzīvot cilvēka cienīgu dzīvi. Cilvēka cienīgam darbam jānodrošina cilvēka cienīga dzīve.

Cieņa pret darba ņēmējiem nozīmē darba un atpūtas periodu noteikšanu, kas ļauj viņiem atpūsties un pavadīt pietiekami daudz laika kopā ar ģimeni. Bērniem ir nepieciešama vecāku palīdzība un uzraudzība, bet ja viņiem ir maz vai vispār nav laika, ko pavadīt kopā ar ģimeni, tas var negatīvi atsaukties uz bērnu audzināšanu. Nevienam darba devējam nav tiesību prasīt, lai darba ņēmējs strādā vairāk kā 48 stundas nedēļā.

Uzskatu, ka darba laika direktīvai vairāk uzmanības jāpievērš konkrētai situācijai par dežūru laiku, ko strādā medicīnas personāls. Es atbalstu *Cercas* kunga ziņojumu, kas aizstāv darba ņēmēju intereses, neignorējot darba devēju likumīgās intereses un piedāvājot iespēju pielāgot darba laiku viņu vajadzībām. Es augstu vērtēju arī grozījumus, kuri uzsver kolektīvo darba līgumu nozīmi.

Dragoș Florin David (PPE-DE). – (RO) Pašreizējos finanšu krīzes apstākļos, kuri tieši ietekmē Eiropas pilsoņu ekonomisko un sociālo dzīvi, darba laika direktīva ir svarīgs Eiropas sociālās politikas elements.

Cercas kunga ziņojums pauž loģisku, visaptverošu pieeju secinājumu izvērtējumam par šīs direktīvas piemērošanu dalībvalstu līmenī. Šī direktīva pašlaik ir elastīgs instruments, kas nosaka aizsardzības līmeni, kurš nepieļauj veikt strādnieku veselībai un drošībai kaitīgas darbības.

Jan Tadeusz Masiel (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, tā kā debates tuvojas noslēgumam, es vēlētos piebilst dažus vārdus, atbalstot *Cercas* kunga ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas nostāju, kas bijusi nemainīga kopš 2005. gada un tika apstiprināta 6. novembra balsojumā.

Mūsu komitejai pietika laika apsvērt savu viedokli un esmu pārliecināts, ka mūsu komitejas balsojuma iznākums atspoguļosies plenārsēdes balsojumā parīt. Mēs balsojam pilnībā respektējot Eiropas sociālo *acquis*, kurā vecākās dalībvalstis dalās ar jaunajām, dodot mums piemēru un atbalstu. Padomē jūnijā panāktais kompromiss nav pieņemams.

Mani vēlētāji un jo īpaši mediķu aprindas Polijā seko Parlamenta aktivitātēm ar zināmām bažām. Viņi taisnīgi apgalvo, ka jāatalgo viss darba laiks, ne tikai aktīvais dežūru laiks. Tas patiešām ir gadījums, kad Padomes kompromiss attiecas uz potenciālo elastīgumu sociālo partneru un kolektīvo līgumu līmenī. Tomēr poļu strādnieki jūt, ka viņiem trūkst iespēju sarunāties ar darba devējiem un viņiem nepieciešams stingrs Eiropas Parlamenta atbalsts.

Gabriela Crețu (PSE). – (RO) Garajās debatēs par šo ziņojumu tika paustas bažas, ka rītdienas balsojums varētu neiegūt vairākumu, kas tika panākts pirmajā lasījumā, jo tie, kas pievienojušies šajā laikā, varētu mainīt spēku samēru šajā Parlamentā.

Ir tiesa, ka Padomē kreisā spārna valdības ieņēmušas vienu nostāju neatkarīgi no ģeogrāfiskās atrašanās austrumos vai rietumos. Tomēr jāpaskaidro vēl viena lieta. Strādnieki no Austrumeiropas ar tādu pašu pārliecību atbalsta grozījumus, kurus piedāvā Eiropas Parlaments, kamēr Padome tos noraida. Arodbiedrības Rumānijā, kuras arī būs pārstāvētas rīt Strasbūrā, piemēram, būs informētas, ka tiesības, kuras viņi ieguvuši, nav iegūtas uz visiem laikiem un ka tās būs pastāvīgi jāaizstāv. Viņu vēstījums ir skaidrs: daudz efektīvāku esošo problēmu risinājumu, kā neierobežotas darba stundas, aptur nekontrolēta slikti apmaksātu darbu izplatīšanās, tostarp strādniekiem no Austrumeiropas.

Jacek Protasiewicz (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es nešaubos, ka jautājumi par strādnieku labumu un drošību darbā ir tuvi ikvienam deputātam, kurš piedalās šajās debatēs.

Tomēr mēs visi apzināmies, ka šobrīd spēkā esošajai darba laika direktīvai ir nepieciešami noteikti grozījumi. Rodas jautājumi par šādu grozījumu raksturu un mērķiem. Uz šiem jautājumiem nav viegli atbildēt un par tiem vairāku gadu garumā notika kaislīgas debātes gan šajā Parlamentā, gan Padomē. Padome beigās nāca klajā ar gudru kompromisu. Šobrīd ir grūti sagaidīt, ka valstu valdības, kuras lielākoties pielieto nepiemērošanas principu, pēkšņi atteiksies no tā, jo īpaši pašreizējās ekonomiskās krīzes apstākļos. Es vēlos sevišķi pievērst to deputātu uzmanību, kuri šobrīd pieprasa stingru nostāju nepiemērošanas jautājumā.

Priekšsēdētāja kungs, Polijā ir gudrs sakāmvārds, ka vislabākais ir labā ienaidnieks. Es gribētu uzsvērt, ka mums ir drošs kompromiss un tas jāpieņem Eiropas strādnieku labuma interesēs.

Proinsias De Rossa (PSE). - Priekšsēdētāja kungs! Es atbalstu *Cercas* kunga paketi. Uzskatu, ka šo debašu pamata līnija nosaka, ka cilvēki ir sociālas būtnes: viņi nav mašīnas un pret viņiem tā nevajadzētu izturēties darba vietās. Personai, kas stājas darbā pie darba devēja, nav brīvības atteikties parakstīt dokumentu, kas nosaka, ka viņi atsakās no tiesībām, kuras paredz darba laika direktīva, tādēļ apgalvojums, ka nepiemērošanas atcelšana zināmā mērā ir uzbrukums brīvībai, nav paties: tas patiesībā ir uzbrukums darba ņēmējam, kuram jāstrādā, lai dzīvotu.

Pēc manām domām, pašreizējā nepiemērošana, kuru pielieto dalībvalstis, ir uzbrukums idejai celt Eiropu, pamatojoties uz pienācīgiem darba un sadzīves apstākļiem, un mēs nedrīkstam pieļaut, ka tas notiek.

Valérie Létard, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, *Cercas* kungs, dāmas un kung! Darba laika direktīva, protams, ir simbolu pilna un patiešām attiecas uz principiāliem jautājumiem, strādnieku izvēles brīvību pretstatā to veselības un drošības aizsardzībai kā vienam no tiem.

Tieši šajā jautājuma mums ir grūti panākt vienošanos. Kā es jau norādīju, Francija ir ilgi pretojusies nepiemērošanai. Tomēr mēs esam nonākuši pie kopējas nostājas. Kādēļ? Tādēļ, ka direktīvas mērķis nav noklusēt cilvēku tiesības vai radīt sociālu regresu.

Kas attiecas uz dežūru laiku, mērķis ir ļaut dalībvalstīm risināt to konkrēti, ņemot vērā neaktīvos periodus, ko tas ietver. Visām dalībvalstīm ir konkrēts veids, kā rīkoties ar šādu laiku un Padomei nav cita mērķa kā saglabāt *status quo*, līdzsvaru, kuru apdraud tiesas spriedumi.

Otrs iemesls ir tādēļ, ka attiecībā uz nepiemērošanu, kopējā nostāja uzlabo strādājošo tiesības, kur nepiemērošana ir transponēta. Acīmredzot nav iemesla izmantot šo ierobežojumu. Nepiemērošanas atteikums bez garantijām ir pastāvējis kopš 1993. gada. *Lynne* kundze norādīja, ka Padomes nostāja patiešām ievieš garantijas. Es ceru, ka pragmatisms uzvarēs. Kopējā nostāja neliek nevienam atteikties no saviem principiem vai pārliecības.

Šodien Padomes vārdā Francijas prezidentūra stāsta jums, ka kopējā nostāja bez šaubām ir vislabākais kompromiss, lai panāktu direktīvas pārskatīšanu, ņemot vērā dalībvalstu spēku sadalījumu un steidzamo vajadzību rast risinājumu jautājumam par dežūru laiku. Dāmas un kungi, to es vēlējos pateikt, papildinot savas ievada piezīmes.

Vladimír Špidla, *Komisijas loceklis*. – (CS) Es vēlētos atkārtot *Létard* kundzes teikto par debāšu dziļumu un interesanto dabu. Šīs debātes skar ārkārtīgi svarīgu jautājumu un uzskatu, ka lēmuma pieņemšana ir Parlamenta ziņā. Tad būs skaidrs turpmāko debāšu pamats. Es vēlos tikai pateikt – tā kā daži debatēs paustie uzskati neatspoguļo situācijas realitāti, būtu noderīgi skaidri un lietišķi aplūkot dažus pamata faktus.

Darba laika direktīva šobrīd ir spēkā. Direktīva nosaka, ka atsevišķām dalībvalstīm ir iespēja ieviest nepiemērošanu. Nepiemērošanu pašlaik pielieto 15 dalībvalstis. Tātad tā nav jauna situācija, bet drīzāk gan vispārāzīts fakts. Iemesls jaunajai direktīvai ir spiediens, kuru rada Tiesas lēmums *SIMAP* un *Jaeger* gadījumā, jo tas radīja ļoti sarežģītu situāciju veselai rindai sistēmu, kuras tradicionāli balstās uz lielu daudzumu dežūru laika.

Es vēlos arī apgalvot, ka dežūru laika sekas un dežūru laika organizācija atšķirīgi ietekmē dažādas sistēmas un dažādas dalībvalstis, jo īpaši mazākās, kurām nav daudz iespēju pieņemt darbā strādniekus no citām valstīm un kuras var saskarties ar relatīvi smagām problēmām. Tādēļ debātes ir tik sarežģītas un no vienas puses tās ietekmē strādnieku aizsardzību, zināmā mērā nosakot darba laiku un no otras puses tās attiecas uz veselu rindu tādu ļoti jūtīgu sistēmu kā veselības aprūpe, neatliekamās palīdzības dienesti, piemēram, ugunsdzēsības dienests un citi.

Ikvienam lēmumam ir sekas un es domāju, ka šobrīd mums ir lieliska iespēja panākt progresu. Šis progress būs visu iestāžu debāšu rezultāts, sadarbības un debāšu rezultāts un viens no visnozīmīgākajiem soļiem būs Parlamenta balsojums šī gada 17. decembrī.

Alejandro Cercas, *referents*. – (ES) Pirmkārt, es vēlētos pateikties visiem maniem kolēģiem no visām grupām, jo uzskatu, ka lielākā daļa šajā Parlamentā uzskata, ka cilvēki nav mašīnas un ka viņiem ir tiesības būt pirmajā vietā. Pēc tam mēs varam runāt par citām lietām, bet mums jāsaprot ar viņu veselību, drošību un ģimenes dzīvi.

Otrkārt, es atzinīgi vērtēju Padomes un Komisijas vienošanos. Tā ir novēlota, bet labāk vēlāk nekā nekad.

Uzmanieties no slazdiem! Direktīvā, kas izriet no jūsu kopējās nostājas, nepiemērošana nav tāda, kādu to noteica 1993. gadā, kad tā bija īslaicīga, nosacīta un lielākoties vienreizēja. Komisija minēja 15 valstis. Nē, bija viena valsts ar vispārēju nepiemērošanu un dažas ar mazāku. Tomēr jūs ierosināt, ka tam būtu jābūt uz visiem laikiem un ikvienam, sadalot Eiropu valstīs, kuras vēlas garākas darba stundas un valstīs, kas to nevēlas.

Mēs nevēlamies kaut ko īslaicīgu un izņēmuma kārtā pārvērst par pastāvīgu un normālu, jo nav normāli, ka cilvēkiem katru gada nedēļu un katru dzīves gadu jāstrādā, neredzot ģimenes vai nespējot veikt savus pilsoņa pienākumus.

Es domāju, ka ir jāpieņem daži fakti. Tas, ka strādnieki un ārsti ir pret šo direktīvu, *Bushill-Matthews* kungs, ir fakts, nevis viedoklis. Es neesmu runājis ar 160 miljoniem strādnieku vai četriem miljoniem ārstu, bet esmu runājis ar viņus pārstāvošajām organizācijām. Varbūt viens vai otrs ir vienprātis ar jums, bet varu apgalvot, ka lielākā daļa ir pret jums, jo visas organizācijas bez izņēmuma ir pret to, ko jūs sakāt.

Visbeidzot es gribētu vēlreiz atkārtot to, ko teicu sākumā. Trešdiena būs ļoti svarīga diena, lai pilsoņi atkal sāktu ticēt Eiropai un saprastu, ka šīs iestādes nav radītas saujīnai cietsirdīgu politiķu, kuri domā tikai par

ekonomiku vai birokrātiem, kuri dzīvo citā pasaulē. Mēs esam kopā ar cilvēkiem. Mēs aizstāvam viņu tiesības un 17. decembrī sociālā Eiropa kļūs stiprāka. Pēc tam mēs sarunāsimies. Mēs sarunāsimies uz vienādiem noteikumiem.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks trešdien.

Rakstiska deklarācija (Reglamenta 142. pants)

Iles Braghetto (PPE-DE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Šī direktīva būs izšķirošs teksts ekonomiskas un sociālas Eiropas veidošanai.

Pastāv kopējs uzskats, ka mēs varam un mums jārada jauninājumi darbaspēka tirgū, kas uzlabo produktivitāti un kvalitāti ar nepieciešamo elastīgumu, neekspluatējot strādniekus. Godīgu darba apstākļu veicināšana, uz ko ikvienam ir neatņemamas tiesības, garantē viņu darītā darba drošību un efektivitāti. Tādēļ mēs uzskatām, ka Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas pieņemtais priekšlikums ir līdzsvarots.

Jo īpaši jānorāda, ka medicīnas personālam atbilstīga aizsardzība maiņu un atpūtas organizēšanā ir būtiska, ne tikai lai garantētu godīgus nosacījumus, bet arī garantētu pacientu aprūpes drošību, kvalitāti un klīniskā riska samazināšanu.

Ole Christensen (PSE), rakstiski. – (DA) Man ir gods būt par politiskās grupas, proti, Eiropas Parlamenta sociālistu grupas, locekli, kura neatzīst kompromisu par strādnieku veselību un drošību.

Ticēt konkurences palielināšanai, balstoties uz sliktiem darba apstākļiem un iekšējai konkurencei starp dalībvalstīm par garākajām darba stundām ir pilnīgi nepareizi un pieder citam laikmetam. Man nav nekas pret to, ka abas nozares puses vienojas par garākām darba stundām laika posmā līdz gadam un maksimālo 48 stundu skaitu nedēļā, bet man ir iebildumi pret iespēju darba devējiem pieņemt darbiniekus individuāli, tādējādi iegūstot iespēju pielietot dažādus izņēmumus.

Interesanti, kas vēl būs vajadzīgs Apvienotajai Karalistei, lai tā iesaistītos nopietnās sarunās un pārtrauktu nepiemērošanu, uzlabojot apstākļus miljoniem strādnieku šajā valstī.

Es ceru, ka trešdien Eiropas Parlaments pateiks, ka turpmāk Eiropai jāstrādā gudrāk un nevis smagāk, lai atbilstu nākotnes izaicinājumiem.

Corina Crețu (PSE), rakstiski. – (RO) Es augstu vērtēju šajā ziņojumā apstiprināto Eiropas kreiso sociālo vīziju, sociālistu pārstāvjiem pamatoti kritizējot pārkāpumu, kas atļauj darba laika nepiemērošanas klauzulu, juridiskās nesodāmības principu attiecībā uz veselību un drošību darba ņēmēja darba vietā.

Lai gan elastīgas darba stundas atkarībā no darba konkrētā rakstura un katras personas spējām var dot labus rezultātus, es nevaru nedomāt par daudzajiem pārkāpumiem, kuriem pakļauti darba ņēmēji. Es domāju par Rumānijas gadījumu, kur virsstundas daudzos gadījumos netiek ne uzskaitītas, ne apmaksātas. Jebkādas darbības ārpus normālās darba dienas nav darba devēja un darba ņēmēja vienošanās rezultāts, bet tās nosaka darba devēja griba un vēlēšanās. Pat neminēšu apdraudējumu to cilvēku veselībai un dzīvībai, kuri iekļuvuši gaļasmašīnā, no kuras viņi var tikt ārā tikai riskējot zaudēt darbu.

Daudzos gadījumos tas, ko uzskata par konkurētspējas palielināšanu darbā, ir tikai ekspluatācijas aizsēgs.

Tādēļ uzskatu, ka 48 stundu robeža ir pieņemama izvēle. Kas attiecas uz dežūru laiku, es uzskatu, ka nav godīgi „neaktīvo periodu dežūras laikā” neuzskatīt par darba laiku un tādējādi neapmaksāt.

Magda Kósáné Kovács (PSE), rakstiski. — (HU) Eiropas Savienībai jau ir efektīvi noteikumi par darba laika organizāciju. Saskaņā ar tiem vidējais nedēļas darba laiks ir 48 stundas. Praksē tas nozīmē, ka darba ņēmējs var strādāt astoņas stundas sešas dienas nedēļā vidēji četru mēnešu laikā. Uzskatu, ka tas ir pietiekami, jo garākas stundas ilgtermiņā kaitē efektivitātei.

Padomes kompromisu, kurā iekļauti mazāk labvēlīgi noteikumi nekā šobrīd spēkā esošie, neatbalsta Beļģija, Kipra un Spānija, cita starpā mana dzimtā valsts Ungārija un tas nav pieņemams Eiropas sociālistiem.

Sociāla Eiropa nevar būt tukšs lozungs pat ekonomisku grūtību laikā. Saskaņošanas procedūrā Parlamenta referents *Cercas* kungs bija atbilstīgi pretimnākošs, piemēram, rodot iespēju elastīguma interesēs izlīdzināt

48 astoņas stundas 12 mēnešu laikā. Tomēr mēs nevaram pieņemt regulu, kas atļautu 60 – 65 un ārkārtas gadījumos, pat 70 —72 stundas nedēļā. Mēs nevaram atbalstīt arī nostāju, kas dotu iespēju neierobežotam noteikumu nepiemērošanas periodam. Galvenokārt tādēļ, ka attiecības starp darba ņēmējiem un darba devējiem nekad nevar būt vienlīdzīgas.

Attiecībā uz dežūru laiku es uzskatu par augstprātīgiem tos, kas domā, ka neaktīvie periodi dežūrā nav uzskatāmi par darba laiku. Es ierosinu, lai demonstrācijā, kas notiks Parlamenta ēkas priekšā trešdien, kad mēs balsosim, viņi parunā ar dažiem strādniekiem.

Roselyne LeFrançois (PSE), rakstiski. – (FR) Vairāk nekā trīs gadus Padome un Eiropas Savienība ir ķīldojušās par darba laika direktīvu.

Eiropas Savienības 27 nodarbinātības ministru panāktā vienošanās paredz maksimums 48 stundu darba nedēļu ar iespēju pagarināt to līdz 65 stundām konkrētos gadījumos.

Šāds risinājums nav pieņemams un kā sociālistam man ir pienākums nodrošināt, ka miljonu strādnieku bažas tiek sadzirdētas un cīnīties, lai nodrošinātu ne tikai to, ka šim 48 stundu ierobežojumam nav izņēmumu, bet arī to, ka dežūru laiks tiek ņemts vērā, aprēķinot darba laiku.

Tādēļ es balsošu par *Cercas* kunga ziņojumu cerot, ka saskaņošanas gadījumā mēs iegūsim tekstu, kas nodrošina īstu līdzsvaru starp strādnieku aizsardzību un optimālu darba organizāciju. Kā Eiropas sociālisti mēs jebkurā gadījumā turpināsim aizstāvēt strādniekus, jo tagad vairāk nekā jebkad Eiropai ir nepieciešams sociālistu modelis, kurš atbilst visneaizsargātāko un jo īpaši ekonomikas un finanšu krīzes visvairāk skarto pilsoņu vajadzībām.

Lasse Lehtinen (PSE), rakstiski. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, reti kad ES tiesību akts ir ietekmējis tik daudzus. Miljoniem pelnītāju saņem Ziemassvētku dāvanu no Parlamenta vai nu darba apstākļu uzlabošanas izskatā vai pirmo Eiropas direktīvu, kura patiesībā pasliktina cilvēku darba dzīves kvalitāti. Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja parādīja labu piemēru, uzlabojot Komisijas priekšlikumu ar skaidru balsojumu. Darba laika noteikšana patiesībā ir tā sociālā dimensija. Pārāk daudzi eiropieši strādā 60 vai 65 stundas nedēļā, kamēr miljoniem citu nav darba.

Garas darba nedēļas visbiežāk nebalstās uz acīmredzami brīvu izvēli. Darba ņēmējs var izvēlēties starp garu nedēļu un darbu vispār. Pat pēc uzlabojumiem direktīvai būs zināms daudzums pasliktinājumu, kas dotu iespēju elastīgumam.

Komiteja pieņēma manu grozījumu direktīvā iekļaut darba ņēmējus vadošās pozīcijās. Arī bosam ir vajadzīga likuma aizsardzība, jo arī viņš var nogurt.

Padome un Komisija nav vienojušās pārskatīt savu nostāju jautājumā par dežūru laiku. Veselais saprāts saka, ka laiks, kas pavadīts darbā – gaidīšanas režīmā, nomodā vai miegā – joprojām ir darba laiks

Eiropas Parlamenta mandāts nāk tieši no Eiropas pilsoņiem. Šī iemesla dēļ tam ir pienākums apsvērt, kas ir vislabākais pilsoņiem arī šajā jautājumā.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es balsošu par nepiemērošanas izbeigšanu 48 stundu nedēļai. Esmu pilnīgi pārliecināts, ka garas darba stundas iespaido indivīdu veselību, rada biežāku negadījumu risku darba vietā un negatīvi ietekmē ģimenes dzīvi. Apvienotajā Karalistē voluntāru nepiemērošanu plaši pārkāpj daudzi darba devēji, liekot parakstīties par nepiemērošanu darbā pieņemšanas dienā.

Mairead McGuinness (PPE-DE), rakstiski. – Debates par darba laika organizāciju ir sarežģītas. Bet vissarežģītākie jautājumi ir nepiemērošanas nākotne un dežūru laika interpretēšana.

SIMAP un *Jaeger* gadījumos Eiropas Kopienu tiesa interpretēja darba laika definīciju sākotnējā darba laika direktīvā, iekļaujot neaktīvo dežūras laiku, kad strādājošais nestrādā, bet atpūšas.

2008. gada 9. un 10. jūnija Padomes nolīgumā dežūras laika neaktīvo daļu neuzskata par darba laiku, ja to atsevišķi nenosaka valstu tiesību akti/prakse/kolektīvie darba līgumi vai sociālo partneru vienošanās.

Padomes nolīgumā iespēja darbiniekiem atteikties no maksimālās 48 stundu darba nedēļas, kā to paredz sākotnējā darba laika direktīva, ir pakļauta obligātiem noteikumiem, lai aizsargātu strādnieku veselību un drošību. Strādniekiem neliks strādāt vairāk kā 60 stundas nedēļā vidēji trīs mēnešos vai 65 stundas nedēļā vidēji trīs mēnešos, ja neaktīvo dežūras laiku uzskata par darba laiku.

Īrija nekad nav izmantojusi nepiemērošanu, tādēļ stingrāka nepiemērošanas ieviešana ir gan apsveicama, gan nepieciešama.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), rakstiski. – (BG) Dāmas un kungi! Kā jūs zināt no pēdējo nedēļu debatēm, galvenais jautājums apspriežamajā direktīvā ir par dežūru laika neaktīvo periodu uzskatīšanu par darba laiku. Šis grozījums daudziem strādājošajiem dos iespēju saņemt atalgojumu par periodu, kuru viņiem nav bijis iespējams pavadīt kā brīvo laiku un atbilstīgi viņu vajadzībām. Priekšlikumam ir daudz atbalstītāju un pretinieku. Abas puses ir stingri pieķērušās saviem uzskatiem un nespēj atrast interešu konverģenci. Tādēļ es aicinu jūs pievērst uzmanību šī grozījuma pozitīvajai ietekmei uz Eiropas sabiedrību.

Eiropas Savienības iedzīvotāji pēdējo desmitgažu laikā kļūst aizvien vecāki. Iedzīvotāju skaita pieaugums 2007. gadā bija tikai nieka 0,12 %. Ja mēs negribam paļauties tikai uz emigrāciju, mums jāpaaugstina dzimstība. Dežūru laika neaktīvo periodu iekļaušana kopējā darba laika aprēķinā ir viens šāds stimulants. Grozījums radīs iespēju daudzām sievietēm vieglāk savienot tieksmi pēc profesionālajiem sasniegumiem ar vēlmi vairāk rūpēties par saviem bērniem. Tas ļaus mums spert vēl vienu soli centienos novērst negatīvās tendences, kas ietekmē mūsu sabiedrības nodarbinātību.

15. Eiropas Uzņēmumu padome (pārstrādāta versija) (debātes).

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir ziņojums (A6-0454/2008), ko Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vārdā sagatavojis P. Bushill-Matthews par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par to, kā izveidot Eiropas Uzņēmumu padomi vai procedūru darbinieku informēšanai un uzklausišanai Kopienas mēroga uzņēmumos un Kopienas mēroga uzņēmumu grupās (pārstrādāta versija) (COM(2008)0419 – C6-0258/2008 – 2008/0141(COD)).

Philip Bushill-Matthews, referents. – Priekšsēdētāja kungs, man ir aizdomas, ka šis dosjē būs mazāk pretrunīgs kā iepriekšējais un runātāju saraksts noteikti ir īsāks. Redzēsim. Dzīve ir pārsteigumu pilna.

Vai es drīkstu sākt ar pateicību Komisijai un Padomei par to, ka mēs esam sasnieguši šo punktu? Atšķirībā no iepriekšējā dosjē, šis ir pirmais lasījums, bet mums ir iepriekšēja neformāla vienošanās triālogā, kas nozīmē, ka pastāv pirmā lasījuma nolīgums, pieņemot, ka kolēģi to atbalstīs rītdienas balsojumā. Kolēģiem var būt atšķirīgi viedokļi par to, vai triāloga teksts ir sākotnējā ziņojuma uzlabojums, bet vismaz ir triāloga nolīgums un vēsture būs vislabākais tiesnesis. Es gaidu jebkādu kolēģu komentārus un apkopošu tos noslēgumā.

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Eiropas uzņēmumu padomes ir sociālās Eiropas pionieres. Tās stiprina vadības un strādnieku sociālo dialogu vairāk nekā 820 uzņēmumos. Tās dod iespēju gandrīz 15 miljoniem strādnieku saņemt informāciju un konsultācijas ne tikai vietējā, bet arī Eiropas un pat globālā līmenī. Tās dod iespēju savienot ekonomiskos un sociālos aspektus kompānijās, kuras darbojas Eiropas līmenī. Mēs varam lepoties ar to, kas sasniegts piecpadsmit gados kopš direktīvas pieņemšanas. Tomēr vecā direktīva vairs nav piemērota un tagad mums ir pamatoti augstākas prasības.

Tāpēc jūlijā Komisija ierosināja rūpīgi pārbaudīt Eiropas uzņēmumu padomju juridisko pamatu. Tā mērķis ir palielināt padomju skaitu un efektivitāti, veicināt juridisko noteiktību un uzlabot konsultāciju koordinēšanu iekšzemes un Eiropas līmenī, jo īpaši pārstrukturēšanas jomā. Tādēļ Komisija ir piedāvājusi skaidrākas definīcijas jēdzieniem „darbinieku informēšana” un „darbinieku konsultēšana” un skaidrojumu par šo pasākumu korelāciju dažādos līmeņos. Tā ierosināja atzīt arī sociālo partneru lomu jaunas Eiropas uzņēmumu padomju veidošanā un palīdzot pielāgoties un izdzīvot esošajām uzņēmumu padomēm. Tā ierosināja izveidot padomju koordinācijas un konsultāciju iespēju skaidrāku definīciju. Visbeidzot, bet ne mazāk svarīgi, Komisija piedāvāja skaidrāku Eiropas uzņēmumu padomju locekļu lomas definīciju, jo īpaši darbinieku informēšanas un apmācību iespēju jomās.

Šovasar pēc Francijas prezidentūras ierosinājuma Eiropas sociālie partneri, darba devēji un arodbiedrību organizācijas vienojās par kopīgu nostāju, kurā viņi par diskusiju pamatu pieņēma Komisijas priekšlikumu. Viņi izstrādāja virkni priekšlikuma grozījumu, kuru mērķis galvenokārt ir skaidrot jēdzienu „informēt” un „konsultēt” definīcijas un noteikt divu gadu periodu, kurā būs iespēja izveidot jaunas Eiropas uzņēmumu padomes vai atjaunot esošās padomes bez jauno noteikumu piemērošanas.

Komisija vienmēr ir atbalstījusi sociālo partneru dialogu un tādēļ augstu vērtēja šo iniciatīvu. Komisija atzinīgi vērtē Parlamenta un Padomes konstruktīvo pieeju, kurai pateicoties tās ir nonākušas pie uzticama un taisnīga risinājuma, kurš balstās uz pasākumu kopumu, ko radījis Komisijas priekšlikums un sociālo partneru kopējā nostāja. Meklējot risinājumu Komisija aktīvi sadarbojās ar abām organizācijām. Parlamenta un Padomes

panāktais kompromiss skaidrāk definē Eiropas uzņēmumu padomju pārvalstisko varu un sankcijas, vienlaikus nenosakot minimālo iesaistīto darbinieku skaitu. Šis kompromiss saglabā Komisijas priekšlikuma būtību. Tādēļ Komisija var atbalstīt šo kompromisu.

Valérie Létard, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, *Bushill-Matthews* kungs, dāmas un kungi! Mēs esam sapulcējušies, lai debatētu par priekšlikumu direktīvai, kura tieši ietekmē 880 Eiropas uzņēmumus un 15 miljonus Eiropas strādnieku. Tādēļ likmes ir augstas un mums visiem šajās debatēs jāapzinās mūsu pienākumi. Kā jūs zināt, priekšlikums direktīvai, kuru mēs šovakar apspriežam, ir 1994. gada direktīvas par Eiropas uzņēmumu padomēm pārstrādāta versija.

Eiropas Parlamentā iesniegtais teksts ir visas Eiropas visu ieinteresēto pušu kolektīvo pūliņu rezultāts. Protams, es domāju par Komisiju, kura iesniedza priekšlikumu direktīvas pārstrādāšanai 2008. gada 2. jūlijā. Es domāju arī par Eiropas sociālajiem partneriem, kuri 2008. gada vasarā iesniedza astoņus kopīgus priekšlikumus, pamatojoties uz kopēju nostāju un es acīmredzot domāju par Eiropas Parlamentu un referentu, kuram tas uzticēja sagatavot šo tekstu, *Bushill-Matthews* kungu, kam es pateicos par darba kvalitāti. Viņi visi strādāja kopā ar Padomes prezidentūru, lai bez aizkavēšanās nonāktu pie visiem pieņemama teksta. Šo kolektīvo pūliņu rezultātā šovakar mēs esam gatavi pirmajā lasījumā pieņemt priekšlikumu par 1994. gada direktīvas pārstrādāto versiju.

Ciktāl es zinu, ir pagājis ilgs laiks kopš brīža, kad šāda situācija radās sociālajā jomā. Tas ir uzmundrinājums nākotnei, tas mudina mūs turpināt sadarboties komandas garā. Šovakar jums iesniegtais teksts ir līdzsvarots kompromiss, kas veicinās sociālo dialogu Eiropas uzņēmumos un dos jaunas garantijas 27 dalībvalstu strādniekiem.

Ar šo tekstu mēs veicinām Eiropas uzņēmumu padomju priekšrocības, sevišķi pieņemot ilgi gaidīto jauno konsultēšanas un informēšanas definīciju.

Ar šo tekstu mēs veicinām jaunu Eiropas uzņēmumu padomju rašanos, jo tāpat kā 1994. gadā mēs atveram divu gadu periodu, kurā noslēgtie nolīgumi varēs atteikties no jaunās direktīvas nosacījumiem.

Visbeidzot, ar šo tekstu mēs paaugstinām strādnieku un uzņēmumu juridisko noteiktību, novēršot jebkādu nenoteiktību, kam var būt nopietnas sekas.

Domājot par juridiskās noteiktības mērķi, jums iesniegtais teksts aizsargā nolīgumus, kas noslēgti iepriekšējā perioda laikā no 1994. līdz 1996. gadam pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

Šodien kompromiss, pie kura strādājušas visas iesaistītās puses, tiek nodots balsošanai Eiropas Parlamentā un ir svarīgi, ka balsojums būs par to. Tas ir svarīgi, jo pašreizējās krīzes apstākļi pakļauj uzņēmumus aizvien pieaugošam pārstrukturēšanas riskam un šajos apstākļos Eiropas strādnieki gaida, lai mēs nodrošinātu viņus ar papildu garantijām, kas dos pārliecību par viņu nākotni.

Ir svarīgi, lai tas būtu atbalsta balsojums arī tāpēc, ka Eiropas cilvēkiem ir nepieciešams spēcīgs vēstījums, kas parāda, ka sociālā Eiropa tiek iekustināta 2008. gadā un ka tā ir spējīga nevis runāt, bet konkrēti rīkoties, uzlabojot viņu ikdienas dzīvi.

Visbeidzot, ir svarīgi, lai tas būtu atbalsta balsojums tāpēc, ka Eiropā jāveicina sociālais dialogs un tas ir atkarīgs no jauno uzņēmumu padomju ieviešanas un Eiropas sociālo partneru kopīgu darbību attīstības, kā tas bija šajā gadījumā.

Jan Cremers, *PSE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs! Ir teiciens, ka kompromisi nekad neuzvar skaistuma konkursos. Pirmajā mirklī to var attiecināt uz visu sarunu rezultātiem par Eiropas uzņēmumu padomju direktīvas pārstrādāšanu. Balstoties uz *Menrad* kunga ziņojumu par jurisprudenci un darba devēju un darba ņēmēju pieredzi pēdējos 12 gados, kuru šis Parlaments pieņēma pirms sešiem gadiem, PSE grupa vienmēr ir aicinājusi visaptveroši pārskatīt šo direktīvu.

Pārāk daudziem strādnieku pārstāvjiem joprojām trūkst pamatinformācijas un konsultāciju tiesību, jo viņu darba devēji atsakās piešķirt viņiem šīs tiesības. Tomēr mēs uzskatām, ka šīs tiesības ir ražošanas attiecību modelēšanas būtiska sastāvdaļa. Strādnieku kā stabilas ieinteresētās puses nostāja, kuri paliek uzņēmumā, salīdzinājumā ar vadību, kas bieži maina darbu un jaunā tipa finanšu investoru neieinteresēto attieksmi, ir jāatspoguļo mūsu uzņēmumu korporatīvajā vadībā. Ar sociālo partneru padoma iekļaušanu direktīvā un papildu modifikācijām, kas panāktas mūsu sarunās, PSE grupa cer dot dažus pamatblokus jaunajai dinamikai.

Formālā politiskā procedūra ir gandrīz pabeigta. Tagad ir laiks rīkoties darba devējiem un darba ņēmējiem. Direktīvas ievērošana pašlaik ap 40 % gadījumu tomēr ir pārāk zema. PSE grupa uzskata, ka šis nav stāsta beigas, tas ir jauns sākums. Eiropas sociālajiem partneriem ir milzīgs izaicinājums pārliecināt uzņēmumus, kuri joprojām atsakās ievērot direktīvu.

Mēs mudinām Eiropas Komisiju dot savu ieguldījumu šajā darbā. Ir nepieciešama jauna kampaņa. Nesenie pētījumi rāda, ka uzņēmumi ar adekvātu informāciju, konsultācijām un lielu darbinieku iesaistīšanos darbojas labāk, jo īpaši grūtos laikos. Ekonomiskā krīze un pārstrukturēšanas, kas mūs sagaida tuvākajā nākotnē, padara strādnieku iesaistīšanu mūsu uzņēmumu lēmumu pieņemšanas procesā aktuālāku kā jebkad.

Es vēlos pateikties manam oponentam *Bushill-Matthews* kungam par profesionālo sarunu vadīšanu, kolēģiem no citām grupām par viņu politisko palīdzību un Francijas prezidentūrai par izsmalcināto pieeju. Ķersimies pie darba!

Bernard Lehideux, *ALDE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Ar Padomi panāktā vienošanās par uzņēmumu padomēm pierāda, ka sociālā Eiropa, kura mums tik ļoti ir nepieciešama, tiek celta ķieģeli pēc ķieģeļa. Tā pierāda arī sociālā dialoga atbalstu topošajā sociālajā Eiropā.

Patiesām, ikviens zina, ka šis teksts vispirms un galvenokārt ir arodbiedrību un darba devēju organizāciju produktīva darba rezultāts. Pašreiz spēkā esošā direktīva acīmredzami ir izsmēlusi sevi, jo 14 gadus pēc tās pieņemšanas padomes ir izveidotas tikai trešdaļā uzņēmumu un juridiskā nenoteiktība nozīmēja, ka Kopienas tiesai bija jāiejaucas vairākos gadījumos. Tomēr noteikumus nenosaka tiesneši, bet politiķi uzņemas atbildību. Bez tam pašreizējie apstākļi skaudri atgādina aizvien svarīgāko nepieciešamību konsultēt uzņēmumu padomes un pārstrukturēšanas gadījumā darīt to pēc iespējas savlaicīgāk.

Tādēļ mums jāiet uz priekšu un jāapstiprina nolīgums pirmajā lasījumā, pateicoties referentam par darba kvalitāti un klausīšanās prasmēm.

Elisabeth Schroedter, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, Padomes priekšsēdētājas kundze! Kad *Nokia* vadība Somijā nolēma slēgt *Nokia* rūpnīcu Bohumā un pārcelt to uz Rumāniju, strādnieki, uz kuriem tas attiecās – 2 000 zaudēja darbu – uzzināja par to no laikrakstiem.

Lai novērstu šādas situācijas atkārtošanos, ir steidzami nepieciešams – un es uzsveru šo steidzamību – lai stātos spēkā grozītā Eiropas uzņēmumu padomju direktīva ar jauno pārnacionālo uzņēmumu definīciju. Ļoti skumji, ka Komisijai vajadzēja tik ilgus gadus, lai izdarītu to un tā līdz šim ir boikotējusi šo kompromisu.

Tas vēlreiz parāda, ka sociālā Eiropa ir Komisijas darba kārtības beigās. Ja grozījumi stātos spēkā agrāk, *Nokia* gadījumus nebūtu noticis.

Šie grozījumi ir steidzami nepieciešami, lai kompensētu līdzšinējo nespēju rīkoties un tie patiesībā ir nokavēti, ja ņemam vērā jaunās uzņēmumu struktūras, kuras iziet ārpus valstu robežām un šo uzņēmumu rīcību. Mans prieks par kompromisu ir apvaldīts. Tomēr kā Parlamenta sarunu komitejas loceklis es atbalstu šo kompromisu, jo mums šī direktīva ir nepieciešama tagad.

Es vēlreiz vērsos pie visiem, kas tagad cenšas izārdīt šo kompromisu. Jūs spēlējaties ar uguni. Tas nozīmēs, ka mēs mūžīgi atradīsimies pie sarunu galda un ka *Nokia* līdzīgi gadījumi atkārtosies. Tādēļ ir nepieciešams pieņemt šo minimālo prasību pēc demokrātijas, ko esam iekļāvuši šajā direktīvā.

No politiskā viedokļa šīs direktīvas pārstrādāšana joprojām ir dienaskārtībā. Es vēlreiz vēlos teikt Komisijai, ka mums šeit ir labojums. Pārstrādāšana vēl ir jāveic, un mēs uzskatām, ka mums nepieciešams pienācīgs pārstrādājums, kurš dos uzņēmumu padomēm to, kas nepieciešams ilgtermiņa darbam. Tagad mums ir tikai labojums.

Dimitrios Papadimoulis, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, mana Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa nevēlas pievienoties svētku noskaņojumam, jo mēs ļoti labi apzināmies, ka sociālā Eiropa nav Komisijas vai Padomes prioritāte. Dāmas un kungi, kopējais kompromiss starp *Europe Inc.* un arodbiedrībām bija pamatā mūsu debatēm Parlamentā 2001. gadā. Arī pārstrādāšanas procedūra ierobežo Parlamenta lomu. Mēs sagatavosim grozījumus, kas atbalsta un veicina arodbiedrību izvirzītās prasības kaulēšanās procesā, proti, labāka, savlaicīgāka un izsmeljošāka informācija, publicitāte un caurspīdīgums nolīgumos un arodbiedrību organizāciju ekspertu līdzdalības veicināšana. Diemžēl mēs palaižam garām iespēju veikt materiālākus uzlabojumus direktīvai, un ar šo pārskatīto *realpolitik* mēs pieņemam daudz mazāk no tā, kas nepieciešams strādniekiem.

Jean Louis Cottigny (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Vispirms es vēlos apsveikt *Bushill-Matthews* kungu, kurš pasniedza mums lielisku demokrātijas stundu ar Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstījumu dialogā. Šodien dialogi ir noticis. Partneri ir centušies panākt vienošanos.

Es vēlētos apsveikt arī jūs, komisāra kungs, jo šobrīd jūs spējāt nodrošināt, ka Parlamenta kā otra akta pieņēmēja loma mums tika liegta, jo sociālo partneru panāktajā nolīgumā jūs likāt saprast, ka mēs drīkstam debatēt tikai par viņu ierosinātajiem jautājumiem.

Tagad ir svarīgi padarīt par sasniegumu dialogu. Tas ir noticis un tagad mums ir jānodrošina šī teksta pieņemšana pirmajā lasījumā. Tomēr tas nedrīkst nozīmēt, ka pārskatīšana ir izslēgta un ka mūs attur no tai sekojošās domāšanas par to, kā mēs varam sasniegt pilnu pārskatīšanu ar visu vai gandrīz visu sociālo partneru atbalstu.

Uzskatu, ka mums jādarbojas šādā noskaņojumā. Protams, rīt, pirmajā lasījumā mums jāuzvar, bet ir acīmredzams, ka mums būs jāiedziļinās tā pielietojumā un kā mēs nodrošināsim to, ka pārskatīšana var notikt.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja vietnieces kundze, dāmas un kungļi! Vispirms es gribētu pateikties referentam par konstruktīvu pieeju direktīvas pārstrādātajai versijai.

Šīs direktīvas pārstrādāšana izvirzīja arī zināmus juridiskus jautājumus par mūsu spēju rīkoties. Šķiet, ka ar referenta palīdzību tagad šie jautājumi ir atrisināti.

Tomēr gan uzņēmumiem, gan arodbiedrībām direktīvas par uzņēmumu padomēm pārskatīšana ilgu laiku ir bijis ļoti svarīgs jautājums. Ir apsveicami, ka darba tirgus dalībnieki šovasar ir panākuši vienošanos. Tagad arī mums Parlamentā būs vieglāk pilnībā pabeigt šīs tēmas risinājumu.

Neapšaubot to, vai šo direktīvu šobrīd un šajā situācijā vajadzēja pārskatīt, es tomēr uzskatu, ka pārskatītais un atjauninātais direktīvas variants ir jāiesniedz izskatīšanai likumdošanas procedūrā nākotnē, vārdu sakot, nākamā Eiropas Parlamenta sasaukuma termiņā.

Būdam mazas valsts pārstāvis, es šobrīd nevaru piekrist Komisijas ierosinājumam, ka dalībai īpašajā komisijā ir jābūt atkarīgai no darbinieku skaita uzņēmumā. Šāda prasība var radīt situāciju, kad dažām dalībvalstīm nebūs neviena, kas sarunās pārstāvētu to intereses.

Proinsias De Rossa (PSE) – Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju pirmajā lasījumā panākto vienošanos par Eiropas Uzņēmumu padomes pārstrādāto redakciju, kur diezgan liela loma bija arī mūsu ēnu referenta *Cremers* kunga lietpratībai. Mēs atrodamies pieaugošas ekonomiskās krīzes apstākļos, un šī krīze nav tikai krīze sistēmā, tā ir arī sistēmas krīze.

Vairs nav iespējama uzņēmējdarbība līdzšinējā veidā, un gan uzņēmējiem, gan arī valdībām ir jāpiekrīt, ka šajā krīzes situācijā darbiniekiem daudz lielākā mērā ir jāiesaistās darba vietās notiekošajos procesos. Citāda pieeja nebūs pieņemama.

Akla pašāvība uz neierobežoti brīvu tirgu un konkurenci ir piedzīvojusi šausmīgu sagrāvi, tāpēc Eiropai ir pienācis laiks kļūt drosmīgākai un radīt jaunu sociālu līgumu starpa darba ņēmējiem un uzņēmējiem, un, protams, dalībvalstīm un Eiropai ir jāveido jauna sociāla, Lisabonas līguma mērķiem atbilstīga, tirgus ekonomika.

Harald Ettl (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Uzņēmumu padomes direktīvas pārstrādāšanu mēs gaidījām jau kopš 1999. gada. Šīs gaidīšanas rezultātā mēs esam ieguvuši pārstrādāšanas procedūru; un tas ir pārāk maz apstākļos, kad industriālā vide strauji mainās. Šajos apstākļos ir nepieciešams uzlabot informēšanas un uzklauššanas veidu, jo tie ir instrumenti, ar ko veido konfliktus mazinošu uzņēmējdarbības kultūru. Tas ir būtiski. Lēmumi starpvalstu līmenī ir jāpieņem Eiropas Uzņēmumu padomes padomdevēja komitejā. Ir juridiski jānostiprina šis būtībā bezspēcīgās direktīvas īstenošana un, lai to nodrošinātu, tajā ir jāparedz sankcijas. Ir jārikojas tā, lai turpmāk vairs nebūtu iespējams vienkārši neņemt vērā Eiropas Kopienas Tiesas spriedumus.

Lai gan ir panākts neliels progress, vēlākais pēc trim gadiem šī direktīva būs jāpārstrādā. Mēs varētu un mums vajadzētu to jau tagad paredzēt, lai zināmā mērā pielāgotos reālajai situācijai ekonomikas politikā un šīm straujajām pārmaiņām. Tomēr un tas ir vissvarīgākais beidzot kaut kas notiek!

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Eiropas Uzņēmumu padome vai procedūra darbinieku informēšanai un uzklaušīšanai uzņēmumos un uzņēmumu grupās ir svarīgs darba ņēmēju aizsardzības instruments.

Uzņēmumu padomēm ir jārīkojas ārkārtīgi aktīvi, it īpaši uzņēmumu pārstrukturēšanas gadījumos. Starptautisko uzņēmumu vai uzņēmumu grupu gadījumā ir būtiski, lai tajā dalībvalstī, kur notiek darbinieku atlaišana, tiktu uzklaušīti arī šo uzņēmumu darbinieki un viņiem atrastos vieta pie sarunu galda. Situācijās, kad uzņēmumu grupa pieņem svarīgus lēmumus par uzņēmuma un tā darbinieku nākotni, tās dalībvalsts, kur notiek pārstrukturēšanas process, uzņēmuma darbinieki ir jāinformē un viņiem ir jārada iespēja piedalīties lēmumu pieņemšanas procesā un ietekmēt to.

Līdz šim Eiropas Kopiena nodrošināja finansiālu atbalstu tikai uzņēmumiem, kur notiek pārstrukturēšanas process. Es uzskatu, ka šāds atbalsts ir jānodrošina arī atlaistajiem darbiniekiem.

Stephen Hughes (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es gribētu pateikties referentam. Lai gan grozījumi, par ko mēs balsojām komitejā, nebija tādi, kā viņš vēlējās patiesībā viņš nevēlējās nekādus grozījumus sarunās viņš tomēr aizstāvēja komitejas nostāju, un rezultātā tika panākta šī vienošanās pirmajā lasījumā.

Liels paldies arī mūsu ēnu referentam *Cremers* kungam, kas patiesībā izstrādāja šīs vienošanās saturu. Trīs papildinājumi punktiem, par ko savā paziņojumā vienojās sociālie partneri par sankcijām, par pārrobežu principu un noteikuma, kas nosaka darbinieku skaita sliekšni īpašajā pārrunu grupā, atcelšanu paši par sevi ir svarīgi, taču, kā jau šeit minēja, šī pārstrādātā redakcija daudziem no mums nav sniegusi cerēto gandarījumu.

Gandrīz pirms desmit gadiem mums solīja, ka šī direktīva tiks pilnībā pārstrādāta. Ir jānovērs vairāki nopietni trūkumi, un mēs pieprasām, lai nākamajā pilnvaru periodā Komisija izvirzītu šo pilnībā pārstrādāto versiju.

Vēl nopietnas bažas saistībā ar šīs pārstrādātās redakcijas traktējumu izraisīja sociālā dialoga un juridisko priekšrakstu „pārklāšanās”. Sociālos partnerus uzklaušīja atbilstīgi 139. panta prasībām, un tad viņi paziņoja, ka viņi nespēj vai nevēlas vienoties par pamatnolīgumu. Taču tiklīdz mēs sākām likumdošanas procesu, viņi paziņoja par vēlmi sākt sarunas. Tad viņi vienojās par paziņojumu, kas nevienā līgumā vispār nav paredzēts, taču tas mūsu referentam *Bushill-Matthews* kungam deva iespēju mēģināt piekrist paziņojuma saturam, taču ne vairāk.

Šā paziņojuma dēļ mūsu darbs nepaātrinājās, drīzāk gan tas mūs sasaistīja. 139. un 138. pantā noteiktās procedūras ir skaidri jānošķir. Nav pareizi, ja viena kaitē otrai vai ierobežo to, un Komisijai tās ir jānošķir. Kā jau mēs runājam, līdzīgu „pārklāšanu” pieļāva, lai iznīcinātu mūsu prasīto tiesību akta grozījumu, kura mērķis bija risināt problēmu, kas saistīta ar adatu dūrienu izraisītām slimībām.

Es atkārtoti: tas ir bīstami un var radīt vienīgi aizvainojumu un neuzticību sociālo partneru un Parlamenta starpā. Tomēr tas ir solis uz priekšu darbinieku informēšanas un uzklaušīšanas tiesību jomā, un es to vērtēju atzinīgi.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, toreiz, kad īstenoja direktīvu, ar ko izveido Eiropas Uzņēmumu padomi, tā bija ievērojams posms ceļā uz sociālo dialogu ekonomikas nozarē. Tā ļāva arī paaugstināt produktivitāti, vienlaikus saglabājot sociālo saskaņu.

Pamatojoties uz vairāku desmitu gadu ilgo pieredzi, sociālie partneri tagad ir norādījuši, kādā veidā pārskatīt un precizēt šo direktīvu. Skaidrāk būtu jānosaka Uzņēmumu padomes locekļu loma darbinieku informēšanas un uzklaušīšanas procesā. It īpaši krīzes laikā ārkārtīgi vēlama ir sociālo partneru savstarpējā sapratne, kā arī uz godprātības principu un uzticamu informāciju balstītas sarunas. Sociālā dialoga vērtība, risinājumus rodot diskusijās un sarunās un apzinoties pretējās puses labumu un intereses, liek respektēt šā dialoga rezultātus. Tādēļ ir jāpanāk, lai darba devēju organizāciju un arodbiedrību panāktās vienošanās atzītu Eiropas līmeni.

Es apsveicu referentu un ar prieku sagaidu, ka šīs direktīvas ietekme nākotnē tiks pārskatīta.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Man žēl, ka mēs nelietderīgi izšķiežam šo iespēju daudz pilnīgāk un jēgpilnāk uzlabot direktīvu par Eiropas Uzņēmumu padomi. Patiesībā to jau varēja paredzēt 2001. gadā, kad pieņēma *W. Menrad* ziņojumu, kura sagatavošanā piedalījās arī es. Tādēļ mēs pieprasījām izvirzīt apspriešanai un balsošanai dažus grozījumus, kuru mērķis bija visos gadījumos pastiprināt darbinieku pārstāvju informēšanas un uzklaušīšanas tiesības, tostarp veto tiesības, it īpaši uzņēmumu, sevišķi starptautisku uzņēmumu, pārstrukturēšanas un pārvietošanas mēģinājumu gadījumos, kad netiek ievērotas darbinieku tiesības.

Būtu labi, ja šos grozījumus varētu pieņemt, jo tie nostiprinātu direktīvu par Eiropas Uzņēmumu padomēm.

Karin Jöns (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, arī mana grupa ir gribējusi sagaidīt daudz vairāk, nekā to, kas tagad ir radīts, taču, manuprāt, mēs esam panākuši diezgan daudz un nodrošinājuši šīs Eiropas līmeņa vienošanās tālāko virzību. Viens ir skaidrs: turpmāk Eiropas Uzņēmumu padome ir jāinformē un jāuzklausa pirms jebkura lēmuma pieņemšanas un tas ir vissvarīgākais pirms jebkura lēmuma pieņemšanas saistībā ar uzņēmuma pārstrukturēšanu, un tad vairs nebūs tādu situāciju, kad tā šo informāciju iegūst no laikrakstiem.

Taču es gribētu Komisijai kaut ko ļoti skaidri pateikt: nedrīkst pieļaut tāda haosa atkārtosanos, kādu mēs piedzīvojām, nosakot, kas tad īsti šeit vadīs sarunas. Ir skaidri jānosaka, kāda ir atšķirība starp sociālo dialogu un Eiropas Parlamentu. Dažreiz mums bija sajūta, ka ir atceltas šajā namā valdošās tiesības. Turpmāk tas nedrīkst notikt!

Janez Lenarčič, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Eiropas Uzņēmumu padomes direktīvas pārstrādātā redakcija ir labas ziņas.

Tā pierāda, ka sociālā Eiropa progresē un ka progress ir iespējams, uzlabojot Eiropas darbinieku informēšanas un uzklaušanās tiesības. Tā parāda arī sociālo partneru līdzdalības milzīgo vērtību. Bez tās mēs neapšaubāmi nebūtu sasnieguši šādu rezultātu. Visbeidzot, tā parāda trīs iestāžu – Komisijas, Parlamenta un Padomes darba un sadarbības kvalitāti, jo, ja Parlaments rītdien nolems, tad mēs būsime panākuši vienošanos pirmajā lasījumā, un mēs par to varam tikai priecāties.

Lai tā arī būtu! Es pateicos jums, priekšsēdētāja kungs!

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) Progresu panākt ir grūti, bet ne neiespējami. To, manuprāt, pierāda direktīvas par uzņēmumu padomēm pārstrādātās redakcijas projekta vēsture. Šis process nebija viegls, un es īpaši gribētu uzsvērt sociālo partneru lomu, kā arī referenta *P. Bushill-Matthews* un viņa kolēģa, sociāldemokrāta *Cremers* kunga, lomu. Es uzskatu, ka šīs debātes skaidri parādīja, ka minētais likumprojekts ir gatavs, lai par to balsotu, un, manuprāt, arī to, ka tas ir patiesi labs paziņojums sociālajai Eiropai.

Philip Bushill-Matthews, referents. – Priekšsēdētāja kungs, kā jau kolēģiem zināms, es ārkārtīgi atbalstu sociālo dialogu un uzņēmumu padomes, un es esmu gandarīts, ka šajā jautājumā ir panākta vienošanās pirmajā lasījumā, lai tiesisko noteiktību visiem sociālajiem partneriem padarītu par noteicošo.

Es uzskatu, ka mēs būtu panākuši vienošanos pirmajā lasījumā arī tad, ja mēs nebūtu veikuši šo īpašo procedūru. Tā kā *Stephen Hughes* izvēlējās sniegt drīzāk izkropļotu versiju par to, kā šī vienošanās tika panākta, es tikai to gribētu precizēt protokolam, lai mūsu pēcnācēji redzētu, kā mēs nonācām tur, kur mums jābūt. Sociālie partneri mums visiem ārkārtīgi konkrēti prasīja neierosināt apspriešanai nekādus grozījumus, un arod biedrības man konkrēti apstiprināja, ka, cik tām zināms, pārējās grupas noteikti to respektēs. Es nebiju gaidījis un nezinau, ka, kamēr tās mudināja mūsu grupu neierosināt nekādus grozījumus, tās patiesībā mudināja sociāldemokrātus ierosināt grozījumus. Tāpēc mūsu komitejā tika izjaukts līdzsvars. Es vēl aizvien uzskatu, ka arī tad, ja mēs vispirms būtu nākuši pie Parlamenta, un visiem kolēģiem būtu bijusi iespēja debatēt par šo jautājumu, mums būtu vienošanās, taču tā izskatītos mazliet citādāk.

Sakot šādus vārdus, ļaujiet man nomierināt kolēģu prātus: mans nolūks nav mazināt panāktās vienošanās nozīmi. Ir svarīgi, ka mums šāda vienošanās ir, un es esmu pārliecināts, ka rītdien mēs to pieņemsim. Taču ir augstākajā mērā paradoksāli, ka jautājumu, kas attiecas uz darba ņēmēju un darba devēju savstarpējo uzticēšanos un saskaņu, kā arī uz sadarbību starp abām ekonomikas pusēm, viens sociālais partneris risina ļoti atšķirīgā veidā.

Es ceru, ka šis būs vienīgais gadījums, jo sociālajam dialogam jābalstās uz abu pušu uzticēšanos. Tomēr šoreiz notika virzība atpakaļ, kas, es ceru, nekad vairs neatkārtosies.

Priekšsēdētājs – Debātes ir slēgtas.

Balsojums notiks otrdien.

16. Rotallietu direktīva (debates)

Priekšsēdētājs – Nākamais punkts ir ziņojums (A6-0441/2008), ko Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas vārdā sagatavoja *Marianne Thyssen*, par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par rotallietu drošumu (COM(2008)0009 – C6-0039/2008 – 2008/0018(COD)).

Marianne Thyssen, *referente*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, Padomes priekšsēdētāj, dāmas un kungi! Mēs vairākkārt esam pierādījuši, ka iekšējā tirgū mēs nepārprotami izvēlamies augstu patērētāju aizsardzības līmeni. Gan patērētāju aizsardzības daudzgadu programmā, gan arī rezolūcijā un tālāk arī debatēs par nedrošu, galvenokārt Ķīnā ražotu, rotaļlietu izņemšanu no tirgus mēs dedzīgi esam lūguši, lai mazāko un neaizsargātāko patērētāju, proti, bērnu, aizsardzību iekļautu darba kārtības augšgalā.

Tādēļ, būdama referente par jauno tiesību aktu attiecībā uz Rotaļlietu drošumu, es priecājos paziņot, ka tuvākajās dienās mums, iespējams, izdosies iegūt jaunu un stingru direktīvu par rotaļlietu drošumu. Ja viss notiks saskaņā ar plānu, tā arī būs.

Es gribētu pateikties Komisijai, ka tā reaģēja uz mūsu aicinājumu ierosināt jaunas direktīvas priekšlikumu. Es gribētu arī pateikties atzinumu sagatavotājiem, ēnu referentiem, iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas priekšsēdētājam un locekļiem par teicamo sadarbību, kas 6. novembrī ļāva vienbalsīgi apstiprināt manu ziņojumu. Turklāt es esmu pateicīga Padomei, Komisijai un visiem mūsu darbiniekiem par nelokāmo uzticību un lietišķo attieksmi, kas ļāva mums desmit mēnešu laikā pabeigt šo svarīgo tiesību aktu patērētāju aizsardzības jomā.

Dāmas un kungi, mums ir vairāki iemesli lepoties ar savu darbu. Neapšaubāmi ir uzlabotas un pastiprinātas prasības attiecībā uz rotaļlietu drošumu, tieši to sabiedrība no mums arī sagaida. Atļautajās rotaļlietu sastāvdaļās principā būs aizliegts izmantot kancerogēnas, mutagēnas vai reproduktīvajai funkcijai toksiskas vielas. Stingrāki noteikumi tiks ieviesti arī attiecībā uz smago metālu atlikumiem, no kuriem tehniski nav iespējams izvairīties. To ir panāks, ne vien vairākām vielām ieviešot maksimāli pieļaujamo līmeni, bet nosakot arī daudz stingrākas svina, kadmija, dzīvsudraba, hroma (VI) un organiskā cinka atlikumu robežvērtības.

Vēl pavisam jauns aspekts ir noteikumi, kas attiecas uz alergēnām smaržvielām, jo mēs, protams, nevēlamies, lai bērni ar tām saskartos. Šis aspekts būs daudz stingrāks, nekā tas bija paredzēts Komisijas priekšlikumā: galu galā būs aizliegtas aptuveni 55 alergēnas smaržvielas un vēl 11 būs atļauts izmantot, pievienojot brīdinājuma marķējumu. Attiecībā uz marķējumu un saderību ar citiem atbilstīgajiem tiesību aktiem mēs mazliet iecietīgāk izturamies pret izglītojošām aromātiskām un garšas spēlēm.

Vēl svarīgi ir tas, ka ir uzlaboti noteikumi, lai novērstu nosmakšanas risku, ir precīzi noteiktas būtiskākās drošības prasības, kā arī ir ieviesti pilnīgi jauni noteikumi attiecībā uz rotaļlietām, kas ir ievietotas saldumos. Tiks paplašināta un pastiprināta arī brīdinājumu sistēma, un tai jābūt ne vien skaidri formulētai patērētājam saprotamā valodā, bet jābūt arī redzamai tirdzniecības vietā; visbeidzot, mēs piesardzības principam piešķiram pienācīgu vietu tiesību aktā.

Protams, ja noteikumi nav spēkā, tad tiem nav nekādas vērtības. To nodrošinās šīs jaunās politikas iekļaušana jaunajā tiesību aktu kopumā par precēm, kā arī ieviešot stingrākas dokumentācijas prasības un prasības attiecībā uz izsekojamību. Taču ir vajadzīga arī uzraudzība. Tādēļ es jums, komisār, Parlamenta vārdā gribētu lūgt, uzraugot direktīvas ieviešanu, pievērst nopietnu uzmanību tam, kā dalībvalstis savus uzraudzības pienākumus veic ne vien valstī, bet arī ārpus tās robežām. Dvēseles mieram mēs gribētu arī dzirdēt jūsu apstiprinājumu, ka tiks izstrādāti jauni, stingrāki kritēriji attiecībā uz rotaļlietu trokšņu līmeni ne vien augstāko trokšņu līmeni, bet arī attiecībā uz ilgstošu troksni un to pašu mēs gribētu jums lūgt attiecībā uz grāmatām, kas ir gatavotas tikai no papīra un kartona, jo šobrīd šajā jomā trūkst tiesiskas noteiktības.

Visbeidzot, mēs esam pieņēmuši skaidru lēmumu attiecībā uz rotaļlietu atbilstības standartiem novērtējumu, ko veic trešās personas. Par šo tēmu mums bija ilgstošas diskusijas, taču vairākums bija pret to. Arī šajā sakarā mēs gribētu, lai komisārs apstiprina, ka uzraudzības procesā šim aspektam tiks veltīta īpaša uzmanība. Tādēļ mēs varam sagaidīt, ka atbilstības novērtēšanas procedūras kādā posmā nokļūs pie mums.

Janez Lenarčič, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, Thyssen kundze, dāmas un kungi! Prezidentūra, it īpaši šajā svētku laikā, atzinīgi vērtē nozīmi, ko Eiropas Parlaments piešķir rotaļlietu drošuma jautājumam. Mums ir jābūt pārliecinātiem, ka varam paļauties uz rotaļlietu drošumu, jo tās ir radītas bērniem.

Tādēļ Padome ir piešķirusi īpašu prioritāti 2008. gada janvāra beigās iesniegtajam Komisijas priekšlikumam. Šā priekšlikuma mērķis ir palielināt rotaļlietu drošumu, vienlaikus saglabājot to brīvu apriti iekšējā tirgū. Rotaļlietu tirgus sava dzīvesprieka, inovāciju iespēju un struktūras dēļ ir īpaši jutīgs un sarežģīts, un tiem, kas piedalās likumdošanas procesā ir jāatrod līdzsvarota pieeja, kas nodrošinātu rotaļlietu drošumu, nepaaugstinot to cenu, kā arī neuzspiežot uzticamiem rotaļlietu ražotājiem un importētājiem pārāk smagus noteikumus.

Pēdējā laikā patērētāji līdztekus cenai un jauninājumiem ļoti svarīgu nozīmi piešķir citām īpašībām. Sabiedrībā diskusijas ir izraisījuši tādi jautājumi kā saudzīga attieksme pret vidi un toksisku vai alergēnu vielu klātbūtne.

Šīs tendences daudz skaidrāk kļuva redzamas, kad atsevišķi uzņēmumi nolēma izņemt no tirgus vai atsaukt produktus, kas varētu nebūt pilnīgi droši.

Šajā sakarā kopš pagājušā gadsimta astoņdesmitajiem gadiem Eiropas Savienība ir ieviesusi pieeju tehniskai saskaņošanai, kuras mērķis ir nodrošināt preču brīvu apriti iekšējā tirgū un vienlaikus izstrādāt nepieciešamos drošības standartus, kas nodrošinātu tikai tiem atbilstīgu preču apriti šajā tirgū. Šādu atbilstību nodrošina CE marķējums.

Tāpat kā 80 % preču, kas atrodas aprītē Eiropas Savienības robežās, rotaļlietas ir pakļautas šai tehniskās saskaņošanas pieejai, kas notiek, ievērojot labi zināmu struktūru. Eiropas tiesību akti šajā gadījumā jauno direktīvu priekšlikums nosaka būtiskas drošības prasības, ko tad tehniski pārveido un uzlabo, izveidojot standartus. Komisija kopā ar dalībvalstīm arī izdod dokumentus, ar ko nosaka Kopienas tiesību aktu īstenošanas pamatnostādnes.

Tāda kopumā ir šī struktūra, ko vajadzētu uzlabot, pieņemot likumdevēju grozītos priekšlikumus. Rotaļlietu drošuma pārvērtēšana saskaņā ar šiem jaunajiem tiesību aktu izstrādes standartiem simbolizē likumdevēju saistības atzīt šo jomu par prioritāti, jo pirmo reizi šie horizontālie noteikumi tiek piemēroti kādai nozarei.

Protams, dokumenta tekstā, par ko vienojās iestādes un ko apstiprināja lielākais vairākums dalībvalstu, un tāpēc Padome to var pieņemt ir uzlaboti ne vien tirgus uzraudzības noteikumi, bet arī vairākas būtiskas drošības prasības, tostarp priekšlikumi, kuru mērķis ir rotaļlietās samazināt iespējamo ķīmisko vielu radīto risku.

Sarunu gaitā likumdevēji tālāk uzlaboja noteikumus attiecībā uz kancerogēnām un toksiskām vielām, lai šo vielu klātbūtni, it īpaši visās bērniem pieejamās rotaļlietu vietās, samazinātu līdz minimumam vai pavisam izslēgtu, kā arī lai uzlabotu piesardzības pasākumus saistībā ar iespējamo risku, rotaļlietu ievietojot mutē, ko nenovēršami dara šo preču patērētāji.

Turklāt ir precizēti un uzlaboti noteikumi, kas paredz novērst rotaļlietu un to daļu radītos nosmakšanas vai nožņaugšanās riskus.

Tāpat, lai nodrošinātu, ka patērētāju vecāki izvēlas piemērotas rotaļlietas, ir uzlaboti arī brīdinājumi par rotaļlietu radīto iespējamo risku un patērētāju attiecīgo vecuma grupu. Šiem brīdinājumiem ir jābūt pieejamiem patērētājiem jau pirms pirkuma izdarīšanas, arī tiešsaistē.

Attiecībā uz preču atbilstību būtiskākajām drošības prasībām ir saglabāta Kopienas sistēmas struktūra; pastāvot Eiropas standartiem, paši ražotāji ar CE marķējumu varētu paziņot, ka viņu ražotās rotaļlietas atbilst standartiem. Protams, ja ražotājs ir pieļāvis kļūdu, tad visiem uzņēmējiem attiecīgajā piegādes posmā ir jāpilda savi pienākumi, un par dalībvalstu tirgu uzraudzību atbildīgajām iestādēm būs jānodrošina atbilstība standartiem vai neatbilstības gadījumā jāpiemēro sods.

Ja nav Eiropas standartu, kas nodrošinātu augstu drošības līmeni, novērtējumu veic trešā persona. Šī mūsu struktūra nav pasargāta no CE marķējuma ļaunprātīgas izmantošanas riska, bet, pateicoties tirgus uzraudzības iestāžu modrībai un veiksmīgākai sadarbībai Eiropas līmenī, šis risks samazināsies.

Visbeidzot, direktīvā ir noteikts piesardzības princips un spēja pielāgoties jauniem riskiem, ja tādos konstatē. Tāpēc Francijas prezidentūra priecājas par lietišķo sadarbību ar Eiropas Parlamentu sarunās par šo svarīgo jautājumu un Padomes vārdā pateicas arī visiem šo trīs iestāžu darbiniekiem, kas piedalījās šā pozitīvā rezultāta sasniegšanā, kam, pateicoties mums, ir jāpanāk vienošanās pirmajā lasījumā.

Günter Verheugen, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungļi! 2007. gada otrajā pusē mēs saskārāmies ar gadījumu, kad liels rotaļlietu ražošanas uzņēmums brīvprātīgi atsauca no tirgus produktus ar trūkumiem. Tomēr tas radīja nedrošību.

Pat, ja mēs visi zinām, ka neviens nevar garantēt pilnīgu to ražojumu drošumu, ko mēs lietojam ikdienā, pilsoņi pamatoti sagaida, ka viņu bērni ne vien mierīgi varēs spēlēties, bet spēlēsies ar drošām rotaļlietām.

Eiropas Parlaments 2007. gada 26. septembra rezolūcijā par rotaļlietu drošumu aicināja Komisiju nekavējoties sākt darbu pie Rotaļlietu direktīvas pārstrādātās redakcijas, kas ietvertu iedarbīgākas, efektīvākas un konkrētākas prasības attiecībā uz ražojumu drošumu.

2008. gada janvārī Komisija iepazīstināja ar savu priekšlikumu, un es ārkārtīgi priecājos, ka šodien tikai vienpadsmit mēnešus vēlāk un patiesībā tieši savlaicīgi pirms Ziemassvētkiem mums ir jauns ES tiesību akts, kas pamatīgi uzlabo rotaļlietu drošumu. Es gribētu ļoti sirsnīgi pateikties referentei *Thyssen* kundzei par

viņas veiksmīgo darbu. Es gribētu arī pateikties *McCarthy* kundzei par viņas milzīgo ieguldījumu apspriedēs ar prezidentūru un Komisiju. Es paticos Francijas prezidentūrai par milzīgo enerģiju, ar kādu tā šos dokumentus izvirzīja Padomē.

Jaunā Eiropas Rotaļlietu direktīva padarīs Eiropas rotaļlietas drošākas. Tā pamatojas uz domu, ka rotaļlietu drošums ir visu iesaistīto dalībnieku kopēja atbildība, taču katram savā posmā.

Vispirms jau atbildīgi ir uzņēmēji, proti, ražotāji, importētāji un tirgotāji. Taču vienlaikus šis priekšlikums ietver arī visaptverošus noteikumus attiecībā uz uzraudzības iestādēm ne vien pie ES ārējām robežām, bet arī dalībvalstu tirgos. Protams, šī direktīva nekādā gadījumā neatbrīvo no atbildības bērnu aizbildņus. Arī viņi ir atbildīgi par to, lai bērni varētu spēlēties droši.

Jaunās rotaļlietu drošuma prasības ir stingras. It īpaši tas attiecas uz rotaļlietās izmantotajām ķīmiskajām vielām, kam direktīvā ir noteikti pilnīgi jauni standarti. Šī direktīva ir vienīgais tiesību akts, kas skaidri aizliedz izmantot kancerogēnas vielas vai vielas, kas var bojāt reproduktīvo sistēmu vai izraisīt ģenētiskas pārmaiņas. Šīs vielas drīkst izmantot tikai tādā gadījumā, ja ir pārliecinoši zinātniski pierādīts, ka tās ir drošas.

Jaunajā direktīvā ir noteiktas arī zemākās robežvērtības tādām toksiskām vielām kā svins un dzīvsudrabs, ko piemēro visā pasaulē. Faktiski ir aizliegts izmantot arī alergēnas smaržvielas. Šajā sakarībā šī direktīva tālu pārsniedz pat noteikumus attiecībā uz kosmētiku.

Papildus nodaļai par ķīmiskajām vielām šī direktīva ietver arī vairākas stingrākas papildu drošības prasības attiecībā uz rotaļlietu veidu un ražošanu. It īpaši tas attiecas uz noteikumiem, lai izvairītos no nosmakšanas riska, aizrijoties ar sīkām detaļām, jo tās nopietni apdraud bērnus, un tagad šādas parādības varēs novērst daudz efektīvāk. Pirmo reizi direktīvā ir iekļauti arī noteikumi attiecībā uz pārtikas sastāvdaļām rotaļlietās.

Turpmāk rotaļlietu ražotājiem būs lielāka atbildība attiecībā uz atbilstības novērtēšanu. Viņiem būs jāveic jebkuras rotaļlietas slēpto risku visaptverošs novērtējums, neatkarīgi no tā, kur šī rotaļlieta ir ražota. Šī analīze ir pienācīgi jādokumentē un pēc pieprasījuma jāuzrāda tirgus uzraudzības iestādei. Stingrāki noteikumi būs jāievēro rotaļlietu importētājiem. It īpaši svarīgi tas ir tajos gadījumos, kad Eiropas Savienībā ievēd lielāku daudzumu rotaļlietu. Importētājiem ir jāpārbauda, vai ražotāji pareizi ir veikuši atbilstības novērtēšanas procedūru un nepieciešamības gadījumā pašiem jāveic izlases veida pārbaudes. Direktīva paredz, ka trešā persona pārbaudi obligāti veic tikai tādā gadījumā, ja nav saskaņotu Eiropas standartu. Mēs rūpīgi esam diskutējuši par pārbaudi, ko veic trešās personas, un apsvēruši gan tās priekšrocības, gan trūkumus.

Nevar pārbaudīt katru rotaļlietu, kas nonāk Eiropas tirgū. Protams, ir iespējams veikt izlases veida pārbaudes, taču tās maksā dārgi. Komisija uzskata, ka privātas iestādes veikta pārbaude radītu izdevumus, kas neattaisnotu iegūto augsto drošības pakāpi. It īpaši tas attiecas uz maziem un vidējiem uzņēmumiem. Pārbaudot direktīvas piemērošanu, Komisija īpašu uzmanību veltīs atbilstības pārbaudei. Šajā saistībā tā ņems vērā dalībvalstu pieredzi tirgus uzraudzības jomā un iesniegs ziņojumu Parlamentam. Tā iesniegs arī atbilstošu paziņojumu Padomes protokolam.

Papildus uzņēmēju pienākumu palielināšanai direktīvā ir ietverti arī ļoti konkrēti noteikumi attiecībā uz veidu, kā dalībvalstīm ir jāveic tirgus uzraudzība saskaņā ar šā gada jūlijā pieņemto tiesību aktu kopumu par iekšējo tirgu. Šie noteikumi attiecas gan uz pareizu muitas kontroli uz ārējām robežām, gan arī uz pārbaudēm dalībvalstīs. Tirgus uzraudzības pareiza darbība ir ļoti svarīga šīs direktīvas sastāvdaļa. Tikai tad, ja stingrās prasības attiecībā uz rotaļlietu veidu un ražošanu atbilstīgi uzraudzīs neatkarīgas valsts iestādes, varēs īstenot Eiropas rotaļlietu drošuma vispārējo koncepciju.

Šis dokumenta teksts ir piemērs tam, ka Eiropas iestādes īsā laika posmā spēj veiksmīgi radīt visaptverošu, pasaulē vienreizēju Eiropas tiesību aktu. Es uzskatu, ka ar šīs direktīvas palīdzību mēs esam radījuši labu pamatu, lai Eiropā būtu drošas rotaļlietas.

Anne Ferreira, *Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, ministr! Divi būtiski apstākļi lika Eiropas Parlamentam pārskatīt tiesību aktu par rotaļlietu drošumu: ievērojamais skaits rotaļlietu, kas radīja drošības problēmas un kas pirms diviem gadiem tika atsauktas no tirgus, un pētījumi, kas pierādīja ķīmisko vielu kaitīgo ietekmi uz bērnu veselību.

Diemžēl tiesību akts, ko mums šodien jāpieņem, neatrisina visas problēmas, tāpēc es nepiekrītu iepriekšējo runātāju sajūsmai.

Jā, man žēl, ka mēs nepastāvējam uz savām prasībām vairākos jautājumos un vispirms jau attiecībā uz ķīmisko vielu un alergēno smaržvielu klātbūtni. Es atkārtēju: bērni ir visneaizsargātākie sabiedrības locekļi un to ātri augošie organismi ir viegli ievainojami.

Dažādajos ķīmisko vielu standartos nav ņemts vērā šis apstāklis. Kāpēc kancerogēnas, mutagēnas vai reproduktīvajai sistēmai toksiskas vielas (CMR) ir tikai daļēji aizliegtas? Kāpēc nav aizliegtas endokrīno sistēmu bojājošas vielas? Kāpēc ir pieņemtas tik daudzas atkāpes?

Man žēl, ka atkal ir atļauts izmantot smagos metālus. Es nesaprotu, kā kadmijs un svins var būt aizliegts atsevišķos produktos, bet atļauts rotaļlietās, kad mēs labi zinām, kā bērni tās lieto.

Mans otrais jautājums attiecas uz tirgus uzraudzību. Piesardzības princips, kā tas ir ieviests direktīvā, attiecas uz dalībvalstīm, taču cik lielā mērā tas patiesībā attiecas uz ražotājiem?

Vēl problēmu rada arī apstāklis, ka informācija patērētājiem jāsniedz valodā vai valodās, ko viņi viegli var saprast, taču mēs nezinām, vai viņi spēs saprast informāciju savā dzimtajā valodā vai savas dzīvesvietas valsts valodā. Kāpēc ir saglabājusies tāda nenoteiktība noteikumos attiecībā uz izstrādājuma saņemšanas atpakaļ vai atsaukšanas pasākumiem, jo patiesībā tie nav piemēroti ārkārtas situācijās? Kāpēc ir noraidīts ierosinājums par ražotāju novērtējumu, ko veic neatkarīgas trešās personas?

Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja balsoja par grozījumiem, kas paredzēja lielāku uzmanību velīt bērnu veselībai un drošībai. Man žēl, ka tie neguva lielāku atbalstu.

David Hammerstein, *Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (ES) Tā ir taisnība, ka ir sperti daži soļi, lai rotaļlietas padarītu drošākas. Tomēr mēs uzskatām, ka šie soļi varēja būt daudz platāki. Mēs nesaprotam, kā tādas vielas kā svins, dzīvsudrabs vai kadmijs vēl aizvien drīkst atrasties rotaļlietās. Mēs esam palaiduši garām iespēju aizliegt šīs vielas, kas turpinās uzkrāties Eiropas bērnu mazajos ķermeņos un radīs neskaitāmas veselības problēmas.

Turklāt mēs gribētu uzsvērt arī vēl kādu ar šo direktīvu saistītu problēmu – nav noteikta rotaļlietu radītā trokšņa decibelu robeža. Troksnis ir ievērojams piesārņotājs, kas ietekmē ne vien bērnus, bet arī pieaugušos, un daudzas rotaļlietas rada pārāk skaļu troksni.

Es aicinu Komisiju un Padomi paust savu nostāju šajā jautājumā un iespējami drīzāk vienoties ar pašreizējo Parlamentu par trokšņa līmeni, jo arī troksnis kaitīgi ietekmē mūsu bērnu organismu.

Andreas Schwab, *PPE-DE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētājas kundze, komisār *Verheugen*, dāmas un kungi! Vispirms es gribētu teikt milzīgu un sirsnīgu paldies mūsu referentei no Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas *Thyssen* kundzei. Iepriekšējo mēnešu laikā viņa ļoti enerģiski iesaistījās ārkārtīgi sarežģītā un arī politiski strīdīgā lietā un ar milzīgiem panākumiem atbalstīja Eiropas Parlamenta nostāju sarunās ar Komisiju un Padomi.

Komisār *Verheugen*, mēs tikai varam apstiprināt jūsu un arī *Thyssen* kundzes raksturoto Rotaļlietu direktīvas būtību. Ieviešot šo jauno Rotaļlietu direktīvu, rotaļlietas Eiropā kļūs drošākas. Taču neviena direktīva nekad nevar būt tik droša, lai izslēgtu jebkādu ļaunprātīgas izmantošanas iespēju. Mums ir jāsaprot, ka tikai 14 % lietu, ar ko mūsdienās spēlējas bērni, ir rotaļlietas; pārējie 86 % aptver lietas, ko bērni lieto tādā pašā veidā kā rotaļlietas, taču tās nav iekļautas Rotaļlietu direktīvas noteikumu darbības jomā. Tādēļ mums ir jābrīdina par pārprastu drošību un ļoti rūpīgi jāapsver, vai, piemēram, baterijām turpmāk būtu jāatrodas rotaļlietās un vai noteikti rotaļlietu izglītības mērķiem kalpo vienīgi tādi priekšmeti, kas atbilst noteiktām prasībām. Neapšaubāmi arī PPE-DE grupai rotaļlietu drošums ir vissvarīgākais.

Tā kā jau ir runāts par vairākiem jautājumiem, es gribētu runāt par vienu īpašu jautājumu. Daudzās Eiropas Savienības dalībvalstīs grāmatām ir ļoti ievērojama loma bērnu audzināšanā. Ja šī direktīva stāsies spēkā tās pašreizējā redakcijā – ne pašas direktīvas dēļ, bet gan tai pamatā esošo tehnisko standartu dēļ – šīs grāmatas, sevišķi mazākiem bērniem domātās grāmatas, piedzīvos zināmas grūtības. Tādēļ, komisār, es būtu jums ļoti pateicīgs, ja jūs lūgtu Eiropas Standartizācijas komiteju (CEN) vai attiecīgo nozari iespējami drīzāk noteikt standartus dažādām bērnu grāmatu pārbaudēm, kā arī bērnu grāmatu kartona izturības standartus, lai arī turpmāk saglabātu pašreizējos bērnu grāmatu krājumus.

Es gribētu pateikties referentei un ar prieku gaidu turpmākās diskusijas.

SĒDI VADA: G. ONESTA*priekšsēdētāja vietnieks*

Anna Hedh, PSE grupas vārdā. – (SV) Es gribētu pateikties *Thyssen* kundzei, maniem kolēģiem, Padomei un Komisijai par ārkārtīgi lietišķo sadarbību. Kā jau *Thyssen* kundze un vairāki citi šajā zālē sacīja, mēs esam uzlabojuši direktīvu vairākās jomās. Mums, sociāldemokrātiem, galvenais mērķis bija vienādi augstais drošības līmenis. Manuprāt, mēs esam panākuši augstu drošības līmeni, neapgrūtinot rūpniecību ar nesaprātīgām prasībām. Protams, mēs būtu gribējuši lielāku attīstību dažās jomās, taču es uzskatu, ka kompromisa rezultātā ir radies lielā mērā konstruktīvs dokumenta teksts.

Mūsu grupa gribēja trešo personu pārbaudi zināmām rotaļlietām, taču mēs nesaņēmām nekādu atbalstu ne no citu partiju grupām komitejā, ne arī no Padomes un Komisijas. Tas mums, protams, sagādāja vilšanos, taču, tā kā mēs jūtam, ka citādā ziņā šī direktīva uzlabo pašreizējo, mēs plenārsēdē to atbalstīsim. Es jo īpaši priecājos par to, ka mums ir stingrāki noteikumi attiecībā uz kancerogēnu, mutagēnu vai reproduktīvajai sistēmai toksisku vielu izmantošanu, jo Sociāldemokrātu grupa Eiropas Parlamentā nebija gatava piekrist kompromisam šajā jautājumā.

Salīdzinot ar Komisijas priekšlikumu, tagad mums ir daudz labāks pamats novērtējumam, un mēs esam svītroyuši aizstāšanas principa izņēmumus, kas ļautu šīs vielas lietot ierobežotā apjomā. Visbīstamākajiem smagajiem metāliem mēs uz pusi samazinājām migrācijas robežvērtības un aizliedzām tās izmantot jebkādās detaļās, kur tās varētu nonākt saskarē ar bērna ķermeni.

Piesardzības princips arī ir viens no svarīgākajiem uzlabojumiem. Šis princips ir formulēts pantā, un tas nozīmē, ka tirgus uzraudzības iestādes tagad varēs atsaukties uz šo principu, ja būs iemesls uzskatīt, ka rotaļlieta ir bīstama, bet tam nav pietiekamu zinātnisku pierādījumu.

Mēs esam labāk definējuši rotaļlietu veidu, lai tās nevarētu izraisīt nosmakšanu. Nosmakšana ir viens no izplatītākajiem rotaļlietu izraisītajiem nāves cēloņiem, un mēs uzskatām, ka tas ir ievērojams panākums, ka mums ir skaidri noteikumi šajā jomā. Mēs atzinīgi vērtējam apstākli, ka jaunajā direktīvā ir prasība, ka rotaļlietas nedrīkst bojāt dzirdi. Komisija ir apsolījusi izstrādāt jaunus standartus, un es ceru, ka tā savu vārdu turēs. Mēs gribējam redzēt stingrāku regulējumu attiecībā uz alergēnām smaržvielām, kad aizliegti būtu visi alergēni, izņemot ļoti īpašus gadījumus. Parlaments tomēr ierobežoja to izmantošanu daudz plašākā mērogā, nekā bija paredzēts Komisijas priekšlikumā, un mēs ceram, ka šo sarakstu atjauninās, ja rotaļlietās tiks izmantotas citas alergēnas smaržvielas.

Mēs atzinīgi vērtējam arī apstākli, ka noteikumi attiecībā uz brīdinājumiem ir padarīti skaidrāki un ka vairākiem rotaļlietu veidiem būs jāsaturs brīdinājuma teksts uz pašas rotaļlietas, jo citādi, tiklīdz ir izmests iesaiņojums, ļoti viegli var aizmirst par brīdinājumu. Brīdinājumi ir svarīgi, pieņemot lēmumu par rotaļlietas iegādi, tiem jābūt patērētājam redzamā vietā, neatkarīgi no tā, vai šo rotaļlietu pērk veikalā vai internetā.

Es ceru, ka pēc šīs nedēļas balsojuma mēs varēsim ierobežot rīcības brīvību un būt pārliecināti par to, ka turpmāk zem Ziemassvētku eglītes mēs atradīsim tikai drošas rotaļlietas. Paldies!

Karin Riis-Jørgensen, ALDE grupas vārdā. — (DA) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es gribētu sirsnīgi pateikties mūsu referentei par Rotaļlietu direktīvu *Thyssen* kundzei. *Marianne*, jūs esat radījusi ārkārtīgi iedarbīgu, profesionālu un efektīvu darbu. Es gribētu arī pateikties Padomei un mūsu Francijas prezidentūras meitenei: labi pastrādāts! Es pateicos arī Komisijai par tās elastību, ļoti ātri atrodot kopēju pamatu tekstam, kas šodien atrodas mūs rokās.

Viss šīs Rotaļlietu direktīvas sagatavošanas process bija pamācošs gan man, gan arī maniem kolēģiem, kas šajā pēcpusdienā atrodas zālē. Runājot par nostāju aizliegt visas ķīmiskās vielas un smaržvielas: mēs noteikti esam apguvuši, ka nekas nav tikai melns vai balts. Es daudz labāk apzinos, kas ir iespējams un kas, tieši pretēji, padara rotaļlietu ražošanu neiespējamu. Tāpēc es darbu pie šīs direktīvas sāku ar domu, ka mums jārikojas stingri un vienlaikus arī taisnīgi. Manuprāt, priekšlikums, kas ir mūsu rokās, ir ārkārtīgi saprātīgs. Tas ievērojami uzlabo pašreizējos noteikumus attiecībā uz rotaļlietām, lai gan šie noteikumi tika pieņemti 1988. gadā. Manuprāt, mēs esam panākuši kompromisus ar Padomi un Komisiju, kas nozīmē to, ka mēs varam būt apmierināti un, vissvarīgāk, ka bērni var turpināt spēlēties un ražotāji var turpināt ražot rotaļlietas, taču tām jābūt drošām rotaļlietām.

Jaunajā priekšlikumā ietverto ievērojamo uzlabojumu starpā es gribētu izcelt apstākli, ka tagad mums ir skaidri ķīmisko vielu un smaržvielu izmantošanas noteikumi. Tas, ka mēs esam precizējuši, kādas vielas var izmantot, ir svarīgi, jo tās varētu būt vielas, kas bojā endokrīno sistēmu, kancerogēnas vai alergēnas vielas.

Tomēr mums nav jāizliedz visas vielas, ja tas nav nepieciešams no veselības viedokļa, jo tā rīkojoties, mēs novērstu, piemēram, bērnu velosipēdu ražošanu. Jā, jūs pareizi dzirdējāt. Ja mēs aizliegtu visas ķīmiskās vielas, mēs vairs nevarētu bērnu velosipēdiem uzlikt riepas, un, par spīti visam, mēs to noteikti nevēlamies. Tāpēc es atkārtoju: mums jārikojas stingri, bet taisnīgi.

Es gribētu arī pieminēt mūsu trīspusējās sarunas, kur mēs nespējām panākt vienošanos par juridisko pamatu attiecībā uz troksni, grāmatām un trešo personu veiktām pārbaudēm. Tādēļ es, komisār, ļoti ceru, ka tiks sagatavots ļoti skaidrs Komisijas paziņojums par šiem trim jautājumiem, un mēs Parlamentā sekosim šim procesam. Es ceru, ka ceturtdien šajā zālē mēs saņemsim vairākuma atbalstu, un es ar prieku to gaidu.

Heide Rühle, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, arī es vēlētos pateikties referentei un maniem kolēģiem. Tomēr mūsu grupa nožēlo, ka mums šis darbs bija jāveic ārkārtīgā laika trūkumā. It īpaši mums žēl, ka pirmais lasījums Parlamentā nenotika pareizi, kad arī citām komitejām, kas strādāja pie šīs direktīvas, būtu bijusi iespēja runāt, piemēram, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejai un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejai. Tādējādi tām praktiski tika liegts piedalīties lēmuma pieņemšanā. Es uzskatu, ka šim Parlamentam ir jārisina demokrātijas trūkuma problēma. Mums vajadzīgas konkrētākas pamatnostādnes attiecībā uz vienošanos pirmajā lasījumā, nekā šobrīd esošās.

Jā mēs palūkojamies uz pozitīvajiem sasniegumiem, man ir jāsaka, ka kopumā mēs esam panākuši ievērojamus uzlabojumus. Mēs vēlreiz esam uzlabojuši Komisijas ziņojumu, un pirmajā lasījumā panāktie rezultāti daudzos jautājumos ir labi. Tomēr tieši šā iemesla dēļ vajadzēja veikt pareizu procedūru.

Ir trūkumi, it īpaši attiecībā uz trim jomām, un es tos gribētu paskaidrot. Pirmais trūkums ir jautājumā par neatkarīga vērtētāja vērtējumu. Mēs būtu bijuši pilnīgi gatavi šajā jomā panākt daudz nopietnākus kompromisus, piemēram, pieprasīt, ka uzņēmumi, par kuriem vairākkārt ir ziņots bīstamo patēriņa produktu ātrās reaģēšanas sistēmai (RAPEX), ir jāpakļauj īpašai novērtēšanai. Mēs būtu bijuši gatavi šajā saistībā daudz vairāk iedziļināties un apsvērt, un panākt kompromisus, taču šajā jautājumā nebija vispār nekādu diskusiju ar Komisiju un Padomi. Man ārkārtīgi žēl, ka tas nebija iespējams, jo es uzskatu, ka rotaļlietu drošums tikai iegūtu no tā, ja mēs būtu panākuši šo trešo personu novērtējumu, vismaz attiecībā uz noteiktām rotaļlietām.

Vēl kāda problēma par to jau tikko runāja Schwab kungs citās jomās turpretim mēs esam bijuši pārāk piesardzīgi. Man nav zināms neviens gadījums, kad kartona bilžu grāmatas dēļ kāds bērns būtu nosmacis vai kā citādi cietis. Tāpēc man nav skaidrs, kāpēc kartona bilžu grāmatas ir uzskatāmas par rotaļlietām, un kāpēc tām Eiropas Standartizācijas komitejā (CEN) ir paredzētas īpašas procedūras. Tas ir neizprotami! Būtu labi, ja mēs būtu nolēmuši kartona bilžu grāmatas svītrot no šīs direktīvas darbības jomas; to, starp citu, atbalstīja visa komiteja. Tas būtu bijis pareizais lēmums.

Es uzskatu arī, ka laika trūkuma dēļ CMR vielu jomā, kas ietver kancerogēnas vielas, dažās vietās nav pietiekami skaidra formulējuma. Arī šajā gadījumā mēs iesniegsim grozījumu, lai vēlreiz precizētu, kādā virzienā mums jāodas.

Atkārtošu: mēs būtu varējuši radīt labāku darbu, ja mums būtu bijis vairāk laika un ja citas komitejas būtu bijušas iesaistītas.

Seán Ó Neachtain, UEN grupas vārdā. – (GA) Priekšsēdētāja kungs, Ziemassvētku periods ir noslogotākais laiks rotaļlietu tirdzniecībā un rotaļlietu ražotājiem. Ir dīvaini, ka tieši mūsu bērni, kopienas visneaizsargātākie locekļi, bieži tiek pakļauti standartam neatbilstošu produktu radītajām briesmām. Šie produkti ir ievesti no tālienes, un bieži mēs nezinām, kā tie tika izgatavoti vai no kā tie sastāv.

Pēdējos piecos gados visā pasaulē tika atgriezti vairāk nekā 22 miljoni rotaļlietu. Manā valstī Īrijā šajā periodā tika atgriezti 120 000 rotaļlietu.

Tas, ka Īrijā pārdotās rotaļlietas ir ievestas no tālienes un nav nekādas pārlicības par to kvalitāti, ir pamats bažām. Tas ir jāpārtrauc. Šī direktīva ir uzlabojums, taču tā ir tikai sākums. Mums it jāturpina un jāgarantē šo produktu drošība.

Eva-Britt Svensson, GUE/NGL grupas vārdā. – (SV) Ik pa laikam mēs dzirdam par produktiem, kuri ir izņemti no apgrozības, jo tie ir bīstami mūsu bērniem. Lai noskaidrotu, kāda ir situācija Zviedrijas rotaļlietu tirgū, mans kolēģis no Zviedru kreisās partijas un es Stokholmā iegādājāmies 17 dažādas nejausi izvēlētas rotaļlietas un pēc tam lūdzām laboratorijai tās pārbaudīt. Viena saturēja neatļauti daudz svina, bet vēl piecās citās bija broma liesmas slāpētāji. Tas, protams, ir pilnīgi nepieņemami. Tas liecina, ka ir jāuzlabo tiesību akti, kā arī jāpastiprina uzraudzība. Jaunas rotaļlietas ir jāpakļauj obligātām neatkarīgām pārbaudēm.

Bērniem, kā mēs visi zinām, ir bagāta iztēle, un viņi ir ļoti atjautīgi, un viņi neizmanto rotaļlietas tikai tādos nolūkos, kādus ir paredzējis ražotājs. Ir grūti, ja ne neiespējami, paredzēt, kā tieši bērns izmantos konkrēto rotaļlietu. Tāpēc tiesību aktiem būtu jāattiecas arī uz salauztām rotaļlietām, jo no tām izplūst dažādas bīstamas vielas. Bērnu drošība un aizsardzība nav apspriežama. Kompromiss nav izvēles iespēja. Es atzinīgi vērtēju direktīvu, taču Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa būtu vēlējies iet tālāk, proti, pilnībā aizliegt alergiju izraisošas vielas, koncerogēnas, mutagēnas un reprodukcijai toksiskas vielas. Bērnu drošība ir svarīgāka par īstermiņa ekonomiskiem labumiem. Paldies!

Hélène Goudin, IND/DEM grupas vārdā. – (SV) Man un daudziem citiem šovakar šeit klātesošajiem ir skaidrs, ka rotaļlietām ir jābūt drošām, jo mazi bērni paši nevar izlasīt brīdinājumu tekstus vai novērtēt iespējamos riskus. Produkti arī nedrīkst saturēt ķīmikālijas, kuras varētu būt kaitīgas veselībai. Tāpēc Jūnija saraksts uzskata, ka pašreizējo tiesību aktu atjaunināšana ir vērtējama atzinīgi, taču es arī gribētu brīdināt par slēptu protekcionismu. Ir jāvar importēt un pārdot ES drošības prasībām atbilstošas rotaļlietas neatkarīgi no tā, vai tās ir ražotas ES vai Āzijā. Paldies!

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Dāmas un kungi, šīs debates notiek pirms Ziemassvētku laikā, kad rotaļlietas ieņem godpilnu vietu starp visām Ziemassvētku dāvanām.

Vēcākiem un pedagogiem ir jāpārliecinās, ka ES tirgū pārdošanā esošās rotaļlietas atbilst stingriem drošības pasākumiem, un bērniem kā neaizsargātākajiem patērētājiem ir jābūt vislabāk pasargātiem. Lielākā rotaļlietu ražotāja MATTEL problēmas ir pievērsušas sabiedrības uzmanību leksējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas darba kārtībai. Ir pagājis vairāk nekā gads, kopš Eiropas Parlaments pieņēma deklarāciju par izstrādājumu, it sevišķi rotaļlietu, drošumu, ar ko tika sākts darbs ar produktu drošības tiesību aktu kopumu, kas tika apstiprināts 2008. gada martā.

Es esmu pateicīga, ka referente ir ņēmusi vērā panākto kompromisu saistībā ar produktu drošības tiesību aktu kopumu par produktu laišanu tirgū, ar ko es strādāju kā viena no Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas referentiem. Šī direktīva ataino pēdējo 20 gadu zinātniskos sasniegumus un aizliedz bīstamu materiālu izmantošanu rotaļlietās. Ražotājiem arī būs skaidri jānorāda alergēnās vielas, kuras varētu būt kaitīgas bērniem līdz trīs gadu vecumam. Viņiem būs jāizvieto uz rotaļlietām redzamus un atbilstošus brīdinājumus patērētājam saprotamā valodā. Direktīva ietver CE marķējuma uzlikšanas noteikumus, kas ir visa atbilstības novērtējumu iekļaušanas procesa, šā jēdziena plašākajā nozīmē, acīmredzams rezultāts.

Uzliekot CE marķējumu uz rotaļlietas, ražotājs apstiprina, ka produkts atbilst visām spēkā esošajām prasībām un ka ražotājs uzņemas pilnu atbildību par šo rotaļlietu. Šis pienākums attiecas uz visu piegādes ķēdi, kur tirgus uzraudzības iestādes veiks kvalitātes pārbaudes un nodrošinās, ka tirdzniecībā esošie produkti pilnībā atbilst augstām drošības prasībām.

Es vēlos uzsvērt *Marianne Thyssen* darbu, kura ir spējusi nostiprināt vienošanos pirmajā lasījumā. Es esmu stingri pārliecināta, ka mūsu panāktais kompromiss garantēs augstāku rotaļlietu drošības līmeni un arī neierobežos galvenokārt mazu un vidēju rotaļlietu ražotāju darbību.

Evelyne Gebhardt (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, kancerogēnas ķīmikālijas bērnu grabuļos? Svins rotaļu automašīnās? Mīkstās rotaļlietas, kuras izraisa alergiju? Vecākiem ir vairāki iemesli bažām par viņu bērnu rotaļlietu drošību.

Tāpēc bija svarīgi iepriekšējo, vairāk nekā 20 gadus veco direktīvu aizstāt ar mūsdienīgu tiesību aktu, kas atainotu jaunākos atklājumus. Tas bija nepieciešams mūsu bērnu veselības un drošības labad. Mēs esam panākuši noteiktu apmēru, un es ļoti priecājos par to, jo mēs esam panākuši lielāku aizsardzību. Tādējādi ir ieviesti stingrāki noteikumi attiecībā uz vielām, kas var būt kancerogēnas, mutagēnas vai toksiskas reprodukcijai. Skaidri saredzami un nepārprotami noformulēti brīdinājumi informē vecākus par apstākļiem, kādos rotaļlieta var būt bīstama. Turklāt mēs veiksmīgi atrisinājām problēmu saistībā ar daudzu tādu smaržvielu izmantošanu rotaļlietās, kas ir vainojamas alergiju izplatīšanā. Tie visi ir veiksmes stāsti, kurus mēs kā Eiropas Parlaments esam veikuši kopā ar citām iestādēm — Padomi un Komisiju.

Tomēr ir viens darvas piliens medus podā: mēs gribējām neatkarīgu pārbaudītu iestāžu apstiprinājumu, lai mēs varētu būt patiešām pārliecināti. Nepietiek ar to, ka rotaļlieta ir veikalā un tiek pakļauta tur veiktām nejaušām pārbaudēm. Nē, šajā gadījumā ir jārikojas konsekventāk. Patiesībā mums būtu jādara tas, ko mēs darām ar automašīnām. Mēs paši neapliecinām to, ka mūsu automašīnas ir braukšanas kārtībā. Mums ir nepieciešams rotaļlietu TÜV — un tam ir jābūt pašsaprotamam kā automašīnu TÜV.

Eiropas Komisija to nevēlējās, Ministru padome to nevēlējās, vairums konservatīvo un liberāļu to nevēlējās. Man tas šķiet ārkārtīgi nožēlojami, ka līdz šim mēs to neesam ieviesuši, taču ir grozījums, par kuru mēs ceturtdien balsosim. Iespējams, mēs tomēr kaut ko panāksim šeit.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Pagājušā gada septembrī es brīdināju *YouTube* un citviet par tādu negadījumu skaita pieaugumu, kas saistīti ar bīstamām rotaļlietām, un es apsoliju, ka mēs šeit varētu veikt pasākumus, lai panāktu, ka līdz Ziemassvētkiem tirgus kļūtu drošāks. Daudzi žurnālisti par to smējās, taču citi saprata problēmu. Pārbaužu vilnis bija tik spēcīgs, ka līdz Ziemassvētkiem miljoniem bīstamo rotaļlietu tika izņemtas no tirgus. Pat pirms Ziemassvētkiem. Es augstu vērtēju to, ka Eiropas Komisija ātri noreagēja uz mūsu pieprasījumu un iesniedza jaunu, stingrāku direktīvu. Es arī augstu vērtēju *Thyssen* kundzes produktīvo darbu. Protams, nevar nepieminēt Francijas prezidentūras elastību.

Direktīva ataino jaunākos sasniegumus mākslīgo materiālu jomā un arī konstatējumus saistībā ar fizisko kaitējumu bērniem u.c. Tāpēc tā ir stingrāka attiecībā uz ražotājiem, iedodot uzraugošajām iestādēm rokās lielāku žagaru. Es uzskatu, ka ir ārkārtīgi svarīgi, ka direktīva arī palielina vai drīzāk uzliek tiesisko atbildību importētājiem. Galu galā galvenā problēma ir saistīta nevis ar ražotājiem Eiropā, bet gan ar importu. 80 % gadījumu ir saistīti ar rotaļlietām no Ķīnas. Es arī esmu stingri pārliecināta, ka līdz nākamajam gadam, tas ir pat līdz brīdim, kad direktīva stāsies spēkā, importētāji sāks ļoti uzmanīgi izvēlēties rūpnīcas — Ķīnas vai kādas citas —, no kurām importēt rotaļlietas Eiropā. Un tie izvēlēsies tikai tādus ražotājus, kuri atbilst Eiropas standartiem. Ja vien to varētu panākt arī saistībā ar citiem produktiem.

Šajā pēcpusdienā man bija vēl viena tikšanās ar rotaļlietu ražotājiem no Čehijas, un man ir jāsaka, ka viņi ļoti atzinīgi vērtēja šo direktīvu un standartu saskaņošanu. Protams, viņi vēlētos, lai mēs pastiprinām oficiāli atzīto pārbaudes iestāžu atbildību. Tas ir tāpēc, ka dažkārt par spīti samaksai par pārbaudēm, inspektori agrāk vai vēlāk atklāj sevišķas nepilnības. Maziem ražotājiem šīsniecīgās izmaksas var izrādīties pilnīga naudas izšķiešana.

Es arī vēlos pievērst jūsu uzmanību tam, kā direktīva tiek apieta, ne tikai esošā, bet, iespējams, arī jaunā, kuru mēs virzām šonedēļ. Lai arī patiesi nebūs iespējams pateikt, ka „tā nav rotaļlieta” uz produktiem, kuri izskatās kā rotaļlietas, ražotāji diemžēl marķēs savas rotaļlietas kā „dekorācijas”. Tāpēc šī direktīva ir tikai pirmais solis, un vēl ir daudz darāmā.

Arlene McCarthy (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, ir skaidrs, ka pēc pagājušā gada bailēm par rotaļlietu drošību un to izņemšanas no apgrozības Ziemassvētku priekšvakarā mūsu pašreizējais 1988. gada tiesību akts par rotaļlietu drošību nevar novērst jaunus riskus un bērnu drošības apdraudējumu. Ir pagājuši divdesmit gadi, 80 % rotaļlietu ES un 95 % manā valstī ir importēti no trešām valstīm, pārsvarā no Ķīnas. Ir pagājuši divdesmit gadi, mēs esam labāk informēti par dažādu ķīmikāliju un vielu radītajiem riskiem un apdraudējumu. Ir pagājuši divdesmit gadi, ir mainījies rotaļlietu dizains, tagad rotaļlietas satur spēcīgus magnētus un citas elektriskas sastāvdaļas, tajās tiek izmantoti lāzeri, un tās rada lielāku troksni. Tāpēc bailes par rotaļlietu drošību un to izņemšana no apgrozības bija trauksmes zvans Eiropai, lai krasi pārskatītu, atjauninātu un stiprinātu mūsu rotaļlietu drošības tiesību akta standartus.

Jaunais tiesību akts vairāk pārliecinās vecākus, ka rotaļlietas mūsu plauktos ir drošākas: nevis drošas, bet drošākas. Importētāji — ne tikai ražotāji — būs atbildīgi par to, lai rotaļlietas, ko viņi ievē Eiropā, atbilstu mūsu stingrajiem, jaunajiem standartiem. Patiesība ir tāda, ka ražotājiem ir aizliegts izmantot rotaļlietās tādas kaitīgas vielas kā svins, CMR vielas, kā arī smaržvielas, kas var izsaukt vai izraisīt alerģijas bērniem.

Mēs esam pastiprinājuši noteikumus par žņaugšanas un smacēšanas riskiem. Mēs esam ieviesuši skaidrus un efektīvākus brīdinājumus uz rotaļlietām. Tomēr tiesību akts darbosies tikai tad, ja tas tiks ieviests, un tāpēc šis ir piemērots laiks, lai mēs šajā tiesību aktā piešķirtu lielākas tiesības dalībvalstu tiesībsargājošajām iestādēm pieprasīt visu nepieciešamo informāciju par jebkuru piegādātāju piegādes ķēdē un, ja nepieciešams, veikt reidus viņu telpās. Turklāt visām ES tiesībsargājošajām iestādēm ir likumīgs pienākums sadarboties un dalīties informācijā, lai apkarotu nedrošu rotaļlietu radīto risku.

Tāpēc es apsveicu *Thyssen* kundzi. Pateicoties labajai sadarbībai ar Komisiju un Francijas prezidentūru, mēs esam paveikuši trīs lietas. Mēs esam ievērojuši pagājušā gada EP rezolūcijā noteikto termiņu balsošanai par jaunu rotaļlietu drošības tiesību aktu līdz 2008. gada Ziemassvētkiem. Es uzskatu, ka, ja mēs gaidīsim vēl ilgāk, tiesību akts vairs nebūs labāks. Mēs varam sniegt vecākiem pārliecību, ka tirdzniecībā esošās rotaļlietas ES nākotnē būs drošākas, un šodien mēs arī sūtām skaļu ziņu ražotājiem, zīmolu īpašniekiem un importētājiem, kas viņiem ir jāatbilst mūsu augstajiem drošības standartiem, vai arī viņu produktiem nebūs vietas mūsu plauktos.

Balsojot par šo tiesību aktu, mēs skaidri pasakām, ka neesam gatavi paciest toksiskas un bīstamas rotaļlietas Eiropā.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). - (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, es vispirms vēlos apsveikt referenti ar viņa izcilo darbu tādā svarīgā un jutīgā jautājumā kā rotaļlietu drošība. Diskusijās ar Padomi un Francijas prezidentūru, kā arī mūsu leksējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteju Thyssen kundze strādāja ļoti metodoloģiski. Viņa piekrita daudziem kompromisiem, lai iegūtu galīgo tekstu, kas veicinātu rotaļlietu drošību, vienlaikus panākot līdzsvaru starp patērētāju aizsardzību un rotaļlietu ražotāju dzīvotspēju. Divdesmit gadus 1988. gada direktīva ir atbildusi cerībām un garantējusi augstu rotaļlietu drošības līmeni, taču tā ir steidzami jāpārskata un jāatjaunina, ņemot vērā to, ka tagad ir jauni rotaļlietu veidi un jauni materiāli tirgū un rūpnīcās, kas izveidotas ārpus Eiropas Savienības.

Pamatmērķis bija sniegt pēc iespējas labāku bērnu aizsardzību, lielākas garantijas vecākiem, ka viņu iegādātās bērnu rotaļlietas atbilst augstiem drošības standartiem, kā arī ieviest bargākus sodus ražotājiem, kuri neatbilst minētajām prasībām. Es uzskatu, ka mēs esam guvuši panākumus dažos jautājumos, tādos kā aizliegums izmantot kancerogēnas ķīmikālijas rotaļlietās, kuras izraisa lielas bažas par bērnu veselību, pakāpenisks rotaļlietās izmantoto smago metālu, tādu kā kadmijs un svins, samazinājums, smaržvielu un alergēnu saraksta saīsināšana, atsevišķs marķējums rotaļlietām pārtikā un stingrākas drošības prasības visiem rotaļlietu ražotājiem.

Nobeigumā es vēlos uzsvērt to, ka atbildībai rotaļlietu drošības nozarē ir daudz formu, tāpēc importētājiem un izplatītājiem ir jānodrošina atbilstība prasībām. Es uzskatu, ka visas iesaistītās puses, sevišķi patērētāju asociācijas, izmantos to rīcībā esošos kontroles mehānismus, lai cieši uzraudzītu jaunās direktīvas piemērošanu. Šodien mēs veicam lielu soli uz priekšu, un es esmu pārliecināts, ka nākotnē citi mums sekos.

Christel Schaldemose (PSE). - (DA) Priekšsēdētāja kungs, pašreizējā redakcijā rotaļlietu tiesību akta priekšlikums nozīmēs to, ka pēc diviem līdz četriem gadiem bērni Eiropā varēs spēlēties ar drošākām rotaļlietām nekā tagad. Tā ir laba lieta, taču tā ir arī nepieciešamība, un tāpēc es pilnībā atbalstu priekšlikumu. Ir nepieciešams, un ir labi, ka mēs esam uzlabojuši drošību salīdzinājumā ar pašreizējo līmeni. Es arī uzskatu, ka patiesībā mēs neizmantojam iespēju nevis vienkārši uzlabot lietas, bet patiesi uzlabot mūsu bērnu lietas. Daudzi minēja priekšlikumā ietvertās problēmas, tāpēc es pievērsīšos tikai vienai, un tās ir smaržvielas.

Es domāju, ka aromāti vai smaržvielas rotaļlietās ir problēma. Es labi zinu, ka padarītā darba rezultātā mēs esam pagarinājuši aizliegto smaržvielu sarakstu, taču es nedomāju, ka pietiek vienkārši pagarināt sarakstu. Es domāju, ka mums ir jāievieš pilnīgs aizliegums. Ja jums ir alerģija pret riekstiem, jūs varat izvairīties no riekstu ēšanas. Ja jums ir alerģija pret niķeli, jūs varat izvairīties no niķeli saturošu produktu lietošanas, taču, ja jums ir alerģija pret aromātiem vai smaržvielām, jūsu atrašanās sabiedriskās vietās ir apgrūtināta, jo jūs nevarat atturēt citus cilvēkus no to lietošanas. Tāpēc es domāju, ka mums diez gan vienkārši ir jārikojas stingrāk un pilnībā jāaizliedz smaržvielas mūsu bērnu labā. Smaržvielas nedara neko labu nedz bērniem, nedz rotaļlietām. Lai iemācītos, kā smaržo puķes vai augļi, vislabāk ir iegādāties dabiskas lietas.

Tāpēc, protams, priekšlikums ir skaidrs pašreizējās situācijas uzlabojums, un ir ļoti labi, ka mēs esam arī pastiprinājuši noteikumus par tirgus uzraudzību un dalībvalstu atbildību. Tāpēc es uzskatu, ka šodien mums ir jāsaņem dalībvalstīm ļoti skaidrs signāls. Nevar par daudz uzsvērt to, ka tieši dalībvalstis ir atbildīgas un ka tieši dalībvalstīm ir jāuzrauga tirgus labāk, nekā tas notiek pašlaik. Mums ir jāuzstāj, lai tās izmanto vairāk naudas un resursus, lai nodrošinātu, ka tirgus tiek uzraudzīts, kas arī ļaus jaunajiem, bargajiem noteikumiem darboties pilnā apmērā.

Colm Burke (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju dialoga sarunu iznākumu un uzskatu, ka teksts, par kuru notiks balsošana, ir līdzsvarots un pozitīvs iznākums visiem.

Rotaļlietu drošība ir ārkārtīgi svarīga tagad un visu gadu, runa ir par mūsu bērnu veselību un drošību. Es aplaudēju pašreizējā priekšlikumā ietvertā jaunā pasākuma stingrībai, piemēram, CMR vielu, kā arī smaržvielu aizliegumam.

Es arī atzinīgi vērtēju priekšlikuma līdzsvaroto būtību. ES ir vairāk nekā 2000 rotaļlietu ražotāju. Vairums no tiem ārkārtīgi rūpējas, lai produkti, kurus viņi laiž tirgū, būtu droši. Viņi nedrīkst ciest dēļ mazākuma pieņemtajiem zemajiem standartiem vai dažādu importētāju un izplatītāju zemajiem standartiem.

Nesenie briesmu stāsti mums ir iemācījuši to, ka nedrīkst izdarīt par daudz un pilnībā aizliegt dažas rotaļlietas, bet ir jāpastiprina jau esošie noteikumi. Es uzskatu, ka šajā tekstā ir šis līdzsvars, un tāpēc es vēlos uzslavēt savu kolēģi Thyssen kundzi un visus, kuri strādāja, lai sagatavotu šo veiksmīgo direktīvu.

Hiltrud Breyer (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, toksiskas rotaļlietas neiederas bērnu rokās, un neviens no mums nevēlas likt toksiskas rotaļlietas zem Ziemassvētku eglītes. Tomēr Komisija ir negribīgi sākusi darbu saistībā ar ES Rotaļlietu direktīvu, un diemžēl šis kompromiss nav uzlabojis situāciju.

Nodoms nav maldināt mūs par bīstamo ķīmikāliju drošību, tomēr šajā kompromisā ir palikušas nepilnības, pirmkārt, nav noteikts skaidrs toksisko smago metālu aizliegums. Ir nesaprotami, kāpēc bērnu rotaļlietās vēl arvien ir atļauts izmantot kadmiju un svīnu. Tas pats attiecas uz hromu, dzīvsudrabu un organisko cinku. Tie neiederas bērnu rokās, pat ne vismazākajā daudzumā. Tāpēc, Verheugen kungs, jūs pārspilējāt, kad, atsaucoties uz pēdējo izņemšanas no apgrozības gadījumu, sacījāt, ka svīns bērnu rotaļlietās ir aizliegts.

Kompromiss paredz papildu robežvērtības augsta riska vielām, lai arī tās ir tikai uz pusi tik augstas kā Komisijas iecerētās. Tikai skaidrs aizliegums radīs drošību. Diemžēl ES ir izvairījusies no atbildības par šo skaidro bērnu aizsardzību.

Tas pats attiecas uz alergiskām smaržvielām. Šajā gadījumā mēs neesam spējuši aizliegt visas alergiskās smaržvielas, kā mēs ierosinājām Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejā. Arī trokšņu robežvērtības ir neapmierinošas, jo netika panākta vienošanās par skaidru mērķi.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, šajā jautājumā es tikai vēlos uzsvērt, cik spējīgas reaģēt ir Kopienas iestādes, lai efektīvi risinātu mūsu iedzīvotāju problēmas.

2007. gada vasarā parādījās vairāki skandāli. Parlaments aicināja veikt pasākumus. Komisija papūlējās, un šodien mēs esam gatavi pieņemt direktīvu par rotaļlietu drošību, kas ir vērā ņemams solis uz priekšu.

Protams, mēs to esam parādā, pirmkārt un galvenokārt — tas ir jāuzsver —, mūsu referentei un darbam kas tika paveikts, lai saskaņotu sākotnēji pretrunīgās nostājas. Šodien mums ir efektīvs un līdzsvarots teksts, kas, piemēram, ļaus — un Komisija nupat ir apņēmusies to izdarīt — pārskatīt bērnu grāmatām piemērojamo standartu, un kas ļoti līdzsvarotā veidā risina jautājumu par smaržvielām rotaļlietās.

Šis ir teicams piemērs eiropiešu izstrādātam tiesību aktam eiropiešiem, un ir jāsaprot, ka šim Parlamentam tajā bija ārkārtīgi liela nozīme.

Günter Verheugen, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlos atkārtot dažas šajās debatēs pieminētās problēmas.

Pirmkārt, par ķīmikāliju jautājumu — šeit ieviestie noteikumi nevar būt stingrāki par to, kādi tie ir pašlaik. Nav iespējams pilnībā aizliegt ķīmikālijas, jo tās nelielos daudzumos ir dabā. Breyer kundze, es nevaru jūs atturēt no dabas likumu neievērošanas, taču tas, ko jūs esat izdarījusi, ir bezatbildīga iebiedēšana: man tas ir jāpasaka skaidri. Jūs radāt iespaidu, ka likumdevēji Eiropā dod bērniem saindētas rotaļlietas, kaut patiesība ir pilnīgi pretēja. Es kategorisku noraidu jūsu netiešos mājienus.

Šeit paveiktais nav darīts nekad iepriekš. Parasti šajā Parlamentā un citviet noteikums ir tāds, ka viela tiek aizliegta, ja ir pierādīts tās kaitīgums. Šajā gadījumā ir otrādi: vielas tiek aizliegtas, un tikai pēc tam tiek apstiprināts, vai tiešām tiek pierādīta to drošība. Es vēlos zināt, kāda rīcība vēl no mums tiek sagaidīta. Mēs nevaram izdarīt vairāk par šeit paveikto, un ikviens, kurš rada iespaidu, ka šeit paveiktais negarantē pietiekamu bērnu aizsardzību, — man ir žēl to teikt — tīši maldina Eiropas sabiedrību. Es nevaru iedomāties, kāpēc lai jūs tā darītu.

Jūsu komentāri par troksni — par to, ka rotaļlietas, protams, nedrīkst kaitēt dzirdei, — ir diezgan pareizi: tāpēc direktīvā ir noteikumi par to. Ierobežojumi, citiem vārdiem sakot, decibelu līmeņi, ir noteikti normāli, kā to paredz Eiropas tiesību akti: Rotaļlietu direktīva šajā ziņā nav nekas sevišķs. Kā daļa no standartizācijas procesa tika izstrādāti tehniskie noteikumi, uz kuriem ir attiecināma tā pati patiesība. Tāpēc decibelu līmeņi tiks noteikti standartizācijas procesā, un direktīva ir tiesisks pamats, lai to izdarītu.

Attiecībā uz grāmatu jautājumu — es biju ļoti pārsteigts, kad pēdējās dienās parādījās šis jautājums. Vārds „grāmatas” nevienu reizi neparādās mūsu priekšā esošajā tekstā. Nekas nemainās pašreizējā situācijā. Šķiet, ka viens no vācu ražotājiem ir sācis preses kampaņu un centīgi to lobē Eiropas Parlamentā. Neviens vārds tajā nav patiesība: pilnīgi nekas nemainās pašreizējā situācijā. Tomēr Komisija vēlas apliecināt — jo tā darīt ir pareizi, ja Parlaments vēlas —, ka piemērojami standarti ir uzlaboti un modernizēti. Komisija plāno publikot norādes saistībā ar šo.

Attiecībā uz trešo pušu apstiprinājumu — un es to saku TÜV grupai šajā Parlamentā — uzskats, ka rotaļlieta vai jebkurš cits produkts Eiropā kļūs drošāks, ja to apstiprinās trešās puses iestāde, diemžēl ir nepamatots.

Komisijai patiesi daudzus gadus ir bijuši reāli rezultāti saistībā ar produktu drošību. Nekas — pilnīgi nekas — neliecina, ka trešās puses apstiprinājums padara produktus drošākus. Mēs pieprasām šādu trešās puses apstiprinājumu gadījumos, kad — un tas ir Eiropas likumdošanas princips, kuru šis Parlaments ir ievērojis daudzus gadus — attiecīgais produkts ir ārkārtīgi sarežģīts.

Mana dārgā *Gebhardt* kundze, es atkārtu vēlreiz: ir zināma atšķirība sarežģītībā starp tādu progresīvās tehnoloģijas produktu kā moderna automašīna un rotaļlācītis. Es domāju, ka ir diez gan dīvaini salīdzināt šādas lietas.

Kā parasti šī direktīva arī pieprasa trešās puses apstiprinājumu gadījumos, kad nav standartu. Es jūs ļoti mudinu neticēt tam, ka viss, kas jums ir nepieciešams, lai rotaļlieta būtu droša, ir trešās puses iestādes apstiprinājums. Apdraudējumu, kas rodas praksē, nepavisam nevar apkarot ar apstiprinājumu. Tikai palūkojoties uz šeit pieminētajiem gadījumiem: problēmas bija nevis ar trešās puses iestādei iesniegto produkta prototipu, bet gan piegādes ķēdē — ražotāji nebija uzticami. Tikai produkta ražotājs var pilnībā garantēt savas piegādes ķēdes uzticamību un drošību. Es jūs ļoti aicinu atteikties no šā principa un uzlikt ražotājiem visu atbildību par viņu produktu drošību. Nav tiesa, ka ražotājiem ir tikai jāpasaka „mans produkts ir drošs” vai „mana rotaļlieta ir droša”; viņiem ir jāspēj pēc tirgus uzraudzības iestāžu pieprasījuma dokumentāri pilnībā pierādīt šo faktu bez jebkādiem izņēmumiem. Tas tiek pārbaudīts, un tas ir jāpārbauda, un tas pats attiecas uz importētājiem.

Šie ir noteikumi, kurus, manuprāt, vairs nevar pastiprināt, jo tie jau sniedz lielāko iespējamo efektivitāti. Tomēr es piekřītu visiem tiem, kuri sacīja, ka tas ir ļoti lielā mērā atkarīgs no dalībvalstīm, kuras uztver šīs pārbaudes patiesi nopietni un paplašina tirgus uzraudzības iespējas.

Arī jautājumā par smaržvielām es pilnībā nesaskatu argumentu loģiku. Es patiesi nesaprotu, kāda ir jēga aizliegt rotaļlietās smaržvielas, kuras ir atļautas bērnu kosmētikā, kas tiek uzklāta tieši uz bērna ādas. Smaržvielu atļaušanai šajos produktos un aizliegšanai rotaļlietās, tikai tāpēc, lai tās pārāk briesmīgi nesmaržotu, vienkārši nav nekādas jēgas. Tomēr patiesībā šī direktīva iet tālāk par Kosmētikas direktīvu, ka ar to tiek aizliegtas smaržvielas, kuras Kosmētikas direktīvā ir vienkārši pakļautas marķēšanas prasībai. Tāpēc arī šajā jautājumā es neredzu, ko vēl mēs varētu darīt.

Nobeigumā es vēlos pateikt, lūk, ko: šeit ir ierosināti grozījumi, un Eiropas Parlaments, protams, var tos brīvi pieņemt, taču ir jāuzsver, ka šis dokuments kopumā ir kompromiss starp Padomi, Parlamentu un Komisiju un ka, piemēram, *Gebhardt* kundzes ierosinātais grozījums par trešās puses apstiprinājumu nepieļaus šo kompromisu. Citiem vārdiem sakot, ja Eiropas Parlaments pieņems šo grozījumu, šī direktīva cietīs neveiksmi un mums tās nebūs.

Jūs nevarat vienmēr iegūt visu, ko vēlaties. Tas ir — es vēlreiz atkārtu — vispārīgs kompromiss. Tas ir līdzsvarots kompromiss, un tas nosaka sasniedzamu un nepieciešamu rotaļlietu drošības līmeni. Es jūs ļoti mudinu piekřīst šim vispārīgajam kompromisam.

Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. —

Eiropas Komisijas deklarācijas par Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas par rotaļlietu drošumu pieņemšanu (M. Thyssen ziņojums)

Eiropas Komisijas paziņojums par drošuma aspektu uzraudzību (47. pants)

Kad būs stājusies spēkā pārstrādātā direktīva par rotaļlietu drošumu, Komisija rūpīgi uzraudzīs to, kā notiek tās īstenošana, lai novērtētu, vai tā nodrošina pienācīgu rotaļlietu drošuma līmeni, īpaši saistībā ar IV nodaļā izklāstītajām atbilstības novērtēšanas procedūrām.

Pārstrādātā direktīva par rotaļlietu drošumu dalībvalstīm nosaka ziņošanas pienākumu par rotaļlietu drošuma stāvokli, direktīvas efektivitāti un dalībvalstu īstenoto tirgus uzraudzību.

Komisija novērtējumu pamatos, *inter alia*, ar dalībvalstu ziņojumiem, kas tiks iesniegti trīs gadus pēc direktīvas piemērošanas datuma, un īpašu uzmanību pievērsīs tirgus uzraudzībai Eiropas Savienībā un pie tās ārējām robežām.

Vēlākais gadu pēc tam, kad dalībvalstis būs iesniegušas ziņojumus, Komisija sniegs ziņojumu Eiropas Parlamentam.

Eiropas Komisijas deklarācija par prasībām saistībā ar rotaļlietām, kas paredzētas skaņas radīšanai (II pielikums I.10 punkts)

Komisija pilnvaros Eiropas Standartizācijas komiteju mainīt atbilstīgi pārstrādātajai direktīvai par rotaļlietu drošumu standartu, kas nosaka rotaļlietu radīto impulstrokšņu un ilgstošo trokšņu maksimālo pieļaujamo stiprumu, lai adekvāti aizsargātu bērnus pret dzirdes bojājumiem

Eiropas Komisijas paskaidrojums par grāmatu klasifikāciju (I pielikuma 17. punkts)

Ņemot vērā, grūtības saistībā ar attiecīgajām pārbaudēm, kas ir pieprasītas harmonizētajos rotaļlietu drošuma standartos EN 71:1 saistībā ar grāmatām, kas izgatavotas no kartona un papīra, Komisija pilnvaros Eiropas Standartizācijas komiteju mainīt standartu par bērnu grāmatu adekvātu testēšanu.

Marianne Thyssen, referente. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es vēlos pateikties visiem par ieguldījumu, un es vēlos paust apmierinātību ar to, kā ir rikojušās citas politiskās iestādes.

Tomēr es vēlos uzsvērt, ka tas nav viegli kompromisā, kurā Eiropas Parlamentam bija jāsniedz plašs pamatojums; patiesībā tieši pretēji. Mēs īstenībā atbrīvojāties no visiem pamatelementiem. Mēs spējam panākt labas vienošanās ar Komisiju un Padomi. Mēs spējam pārliecināt citas iestādes daudzās jomās pieņemt mūsu stingros priekšlikumus un iet par vienu soli tālāk, nekā sākotnēji tika noteikts Komisijas priekšlikumā. Tāpēc es esmu ļoti laimīga referente, zinot, ka mēs esam panākuši šo nolīgumu.

Es arī klausījos jūsu paziņojumos, komisār. Es dzirdēju jūs sakām, ka jūs liekat lielas cerības uz tirgus uzraudzību, un pieņemu, ka uzraudzības procesā Komisija pievērsīs sevišķu uzmanību tam, kā dalībvalstis veiks savus tirgus uzraudzības uzdevumus. Es arī vēlreiz dzirdēju jūsu nostāju jautājumā par atbilstības novērtēšanas procedūram. Lieki sacīt, mēs varam iekļaut uzraudzības procesā to, kas ir jāiekļauj. Tomēr šis patiesi ir gadījums, kad trešās puses apstiprinājums nekādā veidā nesniedz stipri lielāku drošību un kad problēmas ir jāmeklē nevis ražošanas ķēdes pamatā esošā modeļa veidā, bet citur.

Es arī dzirdēju, komisār, ka jūs vēlaties vēl vairāk regulēt trokšņa standartus un uzlabot tos standartizējot — tas pats attiecas uz grāmatām, ko regulē standarti — un ka mums ir jānoskaidro veids, kādā šajā jomā varētu nodrošināt lielāku tiesisko pārliecību. Es domāju, ka mums kā Parlamentam būtu jāuzskata sevi par laimīgiem, jo mums bija tāda laba saziņa ar citām iestādēm, un, iespējams, tas pārvērtīsies par lielisku Ziemassvētku dāvanu Eiropas ģimenēm, proti, drošām — vai man būtu jāsaka vēl drošākām — rotaļlietām turpmāk.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, 2008. gada 18. decembrī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Adam Bielan (UEN), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, mēs visi vēlamies garantēt, ka tirgū pieejamās rotaļlietas neapdraud mūsu bērnu drošību. Es pilnībā piekrītu, ka vecākiem, iegādājoties rotaļlietu, ir jābūt pārliecinātiem, ka tā neapdraudēs viņu bērnu drošību. Tomēr es uzskatu, ka no ražotāja pilnīgi neatkarīgas trešās puses papildu apstiprinājuma prasību ieviešana būtiski neuzlabos saražoto rotaļlietu drošības garantijas. Tomēr tas noteikti palielinās ražošanas izmaksas, un tas negatīvi ietekmēs rotaļlietu ražošanas nozari daudzās dalībvalstīs.

Piemēram, Polijā daudzi uzņēmumi ražo ļoti labas kvalitātes koka vai sintētisko materiālu rotaļlietas. Lielākā daļa šo uzņēmumu ir MVU, kuri nodarbina mazāk kā 10 strādniekus. Stingrāki noteikumi izraisītu vērā ņemamu tādu rotaļlietu cenu pieaugumu, uz kurām attiecas šāda veida apstiprinājumi. Tas izraisītu daudzu MVU slēgšanu un tūkstošiem zaudētu darbavietu.

Prasība iegūt neatkarīgu produkta novērtējumu negarantētu, ka visi mūsu bērni rotaļātos ar drošākiem produktiem, jo jebkurā gadījumā pircēji dotu priekšroku lētākām precēm. Tāpēc es uzskatu, ka ar Padomi panāktais kompromiss ir labs un ir pelnījis mūsu atbalstu tāds, kādu to iesniedza referente.

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Būtībā šī direktīva nemaina pašreizējo regulējuma sistēmu, bet uzlabot to un padara to stingrāku. Es pilnīgi piekrītu referentei, ka diskusijā par šo tiesību aktu lielākā uzmanība tika pievērsta:

jautājumam par kancerogēnu, ķīmikāliju un smaržvielu izmantošanu rotaļlietās,

rotaļlietu drošības novērtēšanas procedūram, prasībām par speciāliem brīdinājumiem,

direktīvas piemērošanas jomai, tās elastībai un saistībai ar citiem Kopienas tiesību aktiem.

Pilnīgs kancerogēnu, mutagēnu, toksisku vielu, alerģisku vielu un smaržvielu aizliegums būtu jāizvērtē no direktīvas praktiskās piemērošanas viedokļa. Var būt grūti vai ļoti dārgi likvidēt dažu bīstamu vielu dabiskās paliekas, kas atrodamas citos materiālos, tāpēc to būtu grūti īstenot praktiski. No otras puses, sava veida kategorisku noteikumu par visu kancerogēnu, alerģisku un citu vielu aizliegumu būtu grūti īstenot vienkārši tāpēc, ka, ja nav un nevar būt galīgs šādu vielu saraksts, ir ļoti grūti novilkt skaidru robežu starp kaitīgām un nekaitīgām vielām.

Pilnīgs visu smaržvielu vielu aizliegums būtu nesamērīgs pasākums un negatīvi ietekmētu dažus rotaļlietu ražotājus.

Es esmu priecīgs, ka balsojumā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja izrādīja sapratni un neturēja rokā pārāk lielu žagaru, pastiprinot direktīvas prasības, jo ne uzņēmēji, ne patērētāji neiegūtu no tā. Kad ir noteiktas nepamatoti stingras prasības, palielinās kārdinājums tās neievērot, un, ja tās netiek ievērotas, rodas negatīvi blakusefekti. Neaizmirsīsim, ka parasti par visu beigās maksā patērētājs.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Šodienas debates sevišķi iederas Ziemassvētku priekšvakarā. Ziemassvētku iepirkšanās steigā mēs ne vienmēr iepērkoties domājam par mūsu mazajiem draugiem un radiem iegādāto rotaļlietu drošības standartiem. Diemžēl Eiropas tirgū vēl aizvien ir pieejamas rotaļlietas, kuras nav pilnībā drošas mūsu bērniem.

Ierosināto direktīvas grozījumu mērķis ir uzlabot situāciju. Tie ir paredzēti, lai palielinātu tirgū esošo rotaļlietu drošību un galvenokārt lai novērstu nevajadzīgu apdraudējumu, ko rotaļlietas var radīt bērniem, ar tām spēlējoties. Es sevišķi atzinīgi vērtēju apspriestos nosacījumus par ķīmiskajām vielām un pārejas periodu.

Direktīva ievieš vērā ņemami augstākus standartus par pašlaik spēkā esošajiem, sevišķi attiecībā uz ķīmikālijām rotaļlietās, tajā skaitā CMR vielām, smaržvielām un alerģēniem. Es uzskatu, ka referentes panāktā vienošanās šajā jautājumā ir labākā iespējamā. Tā garantēs, ka rotaļlietas, ar kurām galu galā rotaļājas bērni, ir pilnīgi drošas.

Turklāt direktīva neievieš nepamatotus šķēršļus un izmaksas, sevišķi MVU. MVU ir vairums rotaļlietu nozarē. Diskusijās starp MVU un mums, tie ir vairākkārtīgi uzsvēruši grūtības, kurās varētu nonākt šie uzņēmumi. Īsais periods, kas bija paredzēts, lai piemērotos jaunajām prasībām, bija viena no pieminētajām problēmām. Tagad šis periods ir pagarināts, lai uzņēmumi varētu ieviest nepieciešamās pārmaiņas.

Katrin Saks (PSE), rakstiski. – (ET) Es patiesi esmu ļoti priecīga par to, ka mēs pieņemam Rotaļlietu drošības direktīvu. Pašreizējie drošības noteikumi ir steidzami jāatjaunina. Vecā direktīva patiesi atpauzē no mainīgajiem apstākļiem un nesniedz pietiekamu drošību. Es vēlos pateikties referentei un viņas kolēģiem no Sociāldemokrātu frakcijas par smago darbu, lai garantētu drošu vidi mūsu bērniem.

Ir ārkārtīgi svarīgi, lai pārtika un rotaļlietas būtu pietiekami nodalītas, lai nepieļautu apdraudējumu, ka bērni var netišām ielikt kaut ko mutē un būt pakļauti nosmakšanas riskam. Mums ir jādara viss iespējams, lai nepieļautu negadījumus, kurus var novērst, par kuriem tomēr ik pa laikam mēs dzirdam.

Protams, ir svarīgi, lai rotaļlietas nesaturētu kancerogēnas vielas. Tas ir pats par sevi saprotams. Un es uzskatu, ka mēs esam efektīvi strādājuši, lai novērstu šo apdraudējumu.

Tā kā rotaļlietas ne vienmēr ir konstruētas atbildīgi un rotaļlietas var būt bīstamas nepareiza ražošanas procesa dēļ, ir svarīgi, lai rūpniecās tiktu veikta uzraudzība, veicot darbību pārbaudes tirgū un arī muitas punktos, kur nonāk rotaļlietas no Eiropas Savienības tirdzniecības partneriem. Es personīgi ceru, ka pārbaudes tiek pastiprinātas tieši tagad — pirms Ziemassvētkiem.

Tā kā ES tirgū vairumam rotaļlietu ir Ķīnas izcelsme, ārkārtīgi svarīga ir sadarbība ar trešām valstīm, sevišķi Ķīnu. Saistībā ar šo es atzinīgi vērtēju nesen veiktos pasākumus šajā jomā un starp Eiropas Komisiju un Ķīnas amatpersonām nesen parakstīto saprašanās memorandu. Uzlabojot informācijas apmaiņu un sadarbību, mēs varam padarīt drošākas mūsu veikalos tirgotās rotaļlietas.

Richard Seeber (PPE-DE), rakstiski. – (DE) Arvien lielāka globālo tirgu savstarpējā saistība ir izraisījusi ātrus jauninājumus un pārmaiņas produktos, un bērnu rotaļlietas nav izņēmums. Tomēr Eiropas Direktīva par rotaļlietu drošību (88/378/EEK) ir izdota 1988. gadā un tāpēc vairs neatbilst pašreizējiem izaicinājumiem. Tāpēc šo noteikumu pārskatīšana ir ļoti atzīstams solis uz priekšu. Sevišķi pēc jaunākajām zināšanām un atbilstīgi Eiropas Savienības pašreizējiem ķīmikāliju tiesību aktiem ir jāizvērtē bērnu rotaļlietu sastāvdaļas. Tas, protams, arī nozīmē, ka bērnu rotaļlietās ir jāaizliedz 1. un 2. kategorijas CMR vielas. Mūsu priekšā esošajā tekstā diezgan pareizi ir ņemtas vērā arī pieaugošās bērnu alerģiju problēmas, pastiprinot noteikumus

par rotaļlietas atļautajām smaržvielām. Ļoti svarīgs uzraudzības aspekts būs skaidri brīdinājumi un marķējumi: tas ir sevišķi svarīgi attiecībā uz pārtikā esošajām rotaļlietām. Tāpēc viegli izlasāmiem un saprotamiem brīdinājumiem ir jādod priekšroka salīdzinājumā ar ārkārtīgi lielo sekundārās informācijas apjomu.

Marian Zlotea (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Mūsu priekšā esošais tiesību akts ir spēkā kopš 1988. gada un vairs nav aktuāls, jo rotaļlietas mūsdienās satur elektroniskas un troksni radošas sastāvdaļas. Mūsu bērnu drošība ir prioritāte numur viens. Šī jaunā direktīva pastiprinās šo domu, jo tā ir vēra ņemams iepriekšējās direktīvas uzlabojums. Mums ir jāaizliedz bīstamās vielas, lai nepakļautu mūsu bērnus nevajadzīgam riskam. Viņi nevar izlasīt marķējumus un nezina par riskiem, kuriem viņi ir pakļauti.

Es uzskatu, ka pēc sarunām šajā direktīvā veiktie grozījumi nerada pārlietu lielas prasības arī rūpniecībai. Importētājiem ir jāgarantē, ka no trešām valstīm importētās rotaļlietas ir drošas un nepakļauj mūsu bērnu drošību riskam. Viņiem ir jāizvēlas rotaļlietas, kuras atbilst Eiropas standartiem. Iestādēm ir stingri jāpiemēro kontroles tirgum. Mums ir jāatjauno tiesību akts, lai aizsargātu mūsu bērnu labklājību.

17. Ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumi (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir ziņojums (A6-0410/2008), ko Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas vārdā iesniedza H. Rühle, par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par noteikumu un nosacījumu vienkāršošanu ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumiem Kopienā (COM(2007)0765 – C6-0468/2007 – 2007/0279(COD)).

Heide Rühle, referente. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, diemžēl šī ir vēl viena vienošanās pirmajā lasījumā — taču es ceru, ka Weiler kundze par to runās vēlāk.

Mums ir jāizmanto iespēja panākt kompromisu Francijas prezidentūras vadībā. Pašlaik uz apbruņojumu neattiecas iekšējā tirgus noteikumi, kas nozīmē, ka visi šāda vieda produkti ir jālicencē atsevišķi: no tādiem vienkāršiem produktiem kā skrūves un uniformu elementi līdz pat ļoti sarežģītiem ierociem, visam ir nepieciešamas licences. Šīs atsevišķās licences izdod 27 dažādās valstu sistēmās, un tagad mēs mēģinām vienkāršot un harmonizēt šo jautājumu, lai nodrošinātu lielāku skaidrību un lai reālajā darbā — proti, pārbaudēs — varētu pievērsties sarežģītām sistēmām: citiem vārdiem sakot, lai mēs varētu pievērsties būtiskākajam, nevis uzraudzītu visu vienādi ar atsevišķām licencēm.

Tomēr ir skaidrs, ka jebkādi vienkāršoējumi nedrīkst vājināt dalībvalstu atbildību par bruņojuma eksportu un uzraudzību: noteikti nē. Šī atbildība galvenokārt ir sakopota licencēšanas procedūrā. Licences nosaka lietošanas un izlietošanas ierobežojumus, kuri ir neatņemama produkta un tā piegādes sastāvdaļa un kuri ir obligāti jāievēro saņēmējam. Eiropas regulējumam ir jāpastiprina šī dalībvalstu atbildība, kā arī jāpieprasa, lai tās visas piemērotu vienu kārtību.

Vienkāršojumos tādā jutīgā nozarē kā šī noteikti ir jāņem vērā tas, ka ES atkārtoti notiek eksporta uz trešām valstīm ierobežojumu pārkāpumi. No ES ievesti ieroči tiek izmantoti valstīs, kas slavenas ar cilvēktiesību pārkāpumiem, piemēram, 82 bruņoti militārie transportlīdzekļi, kuri 2006. gada septembrī caur Franciju un Beļģiju tika eksportēti uz Čadu par spīti ES tiesību aktiem. Iepriekš, lai arī dalībvalstis varēja pieprasīt, lai saņēmējs atbilstu izlietošanas punktiem, tām nebija praktisku resursu cīņai pret saņēmēju citā dalībvalstī, kas pāreksportēja preces par spīti ierobežojumiem.

Piemēram, NVO „Saferworld” ar nožēlu ir atzinusi, ka Rumānijā nav efektīvu sankciju pret valsts ieroču sūtījumu sistēmas pārkāpumiem. Ar šo direktīvu mēs vēlamies to mainīt. Ar šo direktīvu mēs esam stiprinājuši dalībvalstu atbildību. Tomēr ir jāuzsver, ka direktīvas pamatā ir iekšējā tirgus tiesību akti, EK līguma 95. pants — citiem vārdiem sakot, līguma pirmais pīlārs, kas diemžēl ir padarījis par neiespējamu tieši iekļaut otrajā pīlārā ārpolitikas nolīgumus, tādus kā Eiropas Rīcības kodekss par ieroču eksportu. Tomēr mums ir skaidri formulēts apsvērums, kas saprotami nosaka, ka dalībvalstīm ir jāuzņemas atbildība šajā jomā.

Manas kā Eiropas Parlamenta referentes lielākās bažas bija palielināt pārredzamību un demokrātiskās kontroles, lai novērstu likuma pārkāpumus vai, ja tie notiek, par to sodīt. Priekšnoteikums bruņojuma sūtījumu veicināšanai ir atbildības stiprināšana visās pusēs un lielāka savstarpēja uzticība.

Sevišķi mēs esam stiprinājuši divas licencēšanas kārtības — pirmā globālā licencēšana un otrā vispārīgā licencēšana —, un ar to mēs esam noteikuši skaidrus pienākumus uzņēmumiem prasīt vispārīgu licencējumu. Nākotnē šiem uzņēmumiem būs jābūt licencētiem, jo tas būs vienīgais veids, kādā saņemt vispārīgu licencējumu. Licence pieprasīs vispārīgu uzņēmuma atbildību, līdz pat augstākajam vadības līmenim, par atbilstību ieviestajiem eksporta ierobežojumiem. Dalībvalstīm ir ne tikai jāanulē tādu uzņēmumu licences,

kuri neievēro šos ierobežojumus, bet arī jāsoda tie. Nākotnē licencēto uzņēmumu saraksts tiks publiskots sabiedriski pieejamos reģistros, kas sniegs sabiedrībai lielākas pārredzamības un uzticības iespējas. Arī vispārīgās licences būs jāpublisko ar visiem saistītajiem pienākumiem.

Visām dalībvalstīm ir jāizmanto vienādi kritēriji uzņēmumu licencēšanai: šis ir sevišķi svarīgs punkts. Tāpēc direktīva palielinās spiedienu uz dalībvalstīm, kuras līdz šim neredzami licencēja un pārvaldīja bruņojuma eksportu. Tas nozīmē, ka joma, kas saskaņā ar *Transparency International* ir sevišķi pakļauta korupcijas riskam, pirmo reizi būs pietiekami pārredzama.

Günter Verheugen, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Šodien mēs speram lielu soli virzībā uz iekšējo tirgu ražojumiem, kas saistīti ar aizsardzību. Tomēr tajā pašā laikā mēs neaizskaram dalībvalstu tiesības pašām noteikt eksporta politiku šajā ļoti delikātajā nozarē. Tas ir vienīgais iespējamais risinājums ļoti sarežģītā jomā, un es gribētu īpaši pateikties referentei *Rühle* kundzei par intensīvo un efektīvo darbu. Paldies arī „ēnu” referentiem, kuri devuši lielu ieguldījumu šodienas panākumos.

Es vēlētos pateikties arī Francijas un Slovēnijas prezidentūrai, kas nodrošināja sarunu strauju progresu Padomē: tas, ka mums izdevās pieņemt tik sarežģītu priekšlikumu nepilna gada laikā — jau šodien —, ir tiešām ievērojams panākums.

Kad pirms desmit gadiem Komisija pirmo reizi nāca klajā ar ideju par iekšējo tirgu ar aizsardzību saistītajiem ražojumiem, kurš gan varēja noticēt, ka Komisijai tas tiešām izdosies? Nedomāju, ka daudzi tam ticēja, taču mūsu neatlaidība atmaksājās. Mēs gatavojamies izrāvienam: bruņojuma eksporta jomā dalībvalstis turpmāk uzskatīs viena otru nevis par trešām valstīm, bet par partnerēm, un tā būs nepārprotama un politiski nozīmīga Eiropas integrācijas atzišana.

Nenovērtēsim par zemu arī ekonomisko nozīmi. Turpmāk nodokļu maksātāju nauda tiks tērēta efektīvāk, jo pašlaik parasto dārgo, dublēto darbu aizstās specializācija. Paaugstināsies mūsu rūpniecības starptautiskā konkurētspēja: tas īpaši attiecas uz maziem un vidējiem uzņēmumiem, kuriem būs vieglāk piekļūt šim tirgum skaidrāku un paredzamāku noteikumu dēļ.

Visbeidzot, arī dalībvalstu bruņotajiem spēkiem būs lielāka apgādes drošība un kaujas tehnikas kvalitātes izvēle — tas būs pavisam vienkārši, ja būs iespēja iegādāties šos ražojumus Eiropas Savienībā, un tas būs pamudinājums pirkt Eiropas preces, nevis meklēt tās ārpusē.

Es ceru, ka mēs iegūsim arī drošības jomā. Mēs reāli ietaupīsim izdevumus par Kopienas iekšējām pārbaudēm, un tas dos dalībvalstīm papildu līdzekļus, lai pastiprinātu eksporta kontroli uz trešām valstīm. Atkārtošu to, ko *Rühle* kundze tikko teica par pašreizējo praksi — un es tiešām esmu ar viņu vienisprātis —, ka šajā jomā ir vajadzīga lielāka kontrole. Daudzi cilvēki ļoti intensīvi strādāja, lai panāktu šo rezultātu, un šodien mēs to kopīgiem spēkiem esam sasnieguši. Esmu ļoti pateicīgs par to jums visiem.

Hannes Swoboda, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinuma sagatavotājs. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, *Rühle* kundze! Atļaujiet man no visas sirds pateikties *Rühle* kundzei. Arī es Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas vārdā pievienojos komisāra kunga viedoklim, ka ar aizsardzību saistīto izstrādājumu ražošanas nozarei ir vajadzīgi labāki starta noteikumi. Ņemot vērā konkurenci, it īpaši to, ko rada Amerikas Savienotās Valstis, mums ir vajadzīga šī konkurences vienlīdzība.

Kā jau sacīts, tas nozīmē nevis to, ka dalībvalstīm nevajag piemērot bruņojuma eksportam pašām savas pamatnostādnes, bet gan to, ka mums nepieciešamas vienkāršotākas procedūras tur, kur tas ir vajadzīgs un iespējams, arī tādēļ, lai samazinātu birokrātiju.

Vēlreiz jāuzsver — mums ir vajadzīga pārredzamība. Tā palielinās drošības sajūtu, vienkāršos procedūru un turklāt dos iespēju atklāt varbūtējās ļaunprātības labāk nekā līdz šim.

Protams, regulārām pārbaudēm ir jānotiek, lai nodrošinātu pieņemto noteikumu un principu ievērošanu, un tādēļ, bez šaubām, būs vajadzīga reģistrācija dažādos tirdzniecības dokumentos.

Visbeidzot, es gribētu uzsvērt, ka bez sankcijām iztikt nevarēs; ne jau tāpēc, ka mēs ļoti gribam noteikt sankcijas, bet gan tāpēc, ka gribam nepārprotami pateikt — ja mēs esam vienkāršojuši noteikumus un nākuši pretī šai nozarei, tad, savukārt, ir jāizdara arī lielāks spiediens, lai nodrošinātu šo noteikumu ievērošanu. Manuprāt, šajā ziņā tas ir ļoti labs ziņojums, un mēs tiešām speram nozīmīgu soli virzībā uz aizsardzības preču iekšējo tirgu.

Jacques Toubon, PPE-DE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Šā direktīvas projekta pieņemšana man tiešām iepriecina, jo Kopienas instruments pirmo reizi vienkāršos sūtījumus starp dalībvalstīm tik ārkārtīgi sarežģītā jomā kā ar aizsardzību saistīti ražojumi.

Tas ir reāls solis virzībā uz aizsardzības aprīkojuma iekšējo tirgu. Mēs esam pateicīgi gan Parlamentam, gan īpaši referentei *Rühle* kundzei, kā arī Padomei un Komisijai par darbu, ko tās paveikušas kopš mūsu diskusijām, kas notika pirms mēneša, un kopš mūsu balsojuma Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejā.

Šim tekstam ir divkāršs mērķis: rūpniecības politikas mērķis, un tas ir lieliski Eiropas bruņojuma rūpniecībai, un iekšējā tirgus mērķis — atvieglot šo izstrādājumu apriti, vienlaikus ievērojot, ka tie ir īpaši izstrādājumi.

Tiešām, mēs esam atraduši zelta vidusceļu, kas dod mums iespēju garantēt dalībvalstu drošības interešu aizsardzību, jo tekstā pastāvīgi sastopamas norādes uz Līguma 30. un 296. pantu, un savukārt dalībvalstis varēs īstenot drīzumā paredzēto valdību sadarbību ar sava veida nodomu protokolu palīdzību. Pateicoties sertifikācijai un vispārēju un kopēju licenču izveidei, šis teksts ir ļoti nozīmīgs dalībvalstu savstarpējās palāvēības nostiprināšanai sūtījumos. No šī teksta pilnīgi noteikti ir izslēgts eksports uz trešām valstīm, un tajā norādīta nepārprotama atšķirība starp pirmo pilāru, kas attiecas uz iekšējo tirgu, un otro pilāru.

Patiesībā es domāju, ka ir vēl lielāks pamats atzinīgi vērtēt šo direktīvu, jo tieši tagad, tas ir, pagājušajā nedēļā, 8. decembrī, Padome pieņēma kopīgo nostāju par rīcības kodeksu un noteica, ka pēc trīs gadu klusēšanas šis rīcības kodekss tagad ir saistošs. Tā bija Parlamenta prasība, un tagad šī prasība ir izpildīta.

Tieši tāpat šis teksts veicina arī Eiropas drošības un aizsardzības politikas atdzimšanu, kā nupat piektdien nolēma Eiropadome, un mums, piemēram, izdosies sasniegt šo ievērojamo mērķi — 60 000 cilvēku 60 dienās. Ir skaidrs, ka mums būs gan labi ietaupījumi, gan laba ārpolitika.

SĒDI VADA: A. BIELAN

Priekšsēdētāja vietnieks

Manuel Medina Ortega, PSE grupas vārdā. – (ES) Manuprāt, referente un iepriekšējie runātāji jau norādīja uz šī Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas priekšlikuma galvenajām iezīmēm.

Runa ir par atziņu, ka ieroči un munīcija arī tiek iekļauti iekšējā tirgū, protams, nosakot tiem daudzus ierobežojumus. Tās nav parastas preces — tie nav saldumi vai preces atpūtai —, tie ir priekšmeti, kuriem vajadzīga stingra kontrole.

Protams, ierobežojumi jau ir paredzēti pašā Līgumā, proti, 30. un 296. pantā, kur dalībvalstīm noteikti svarīgi pienākumi šajā jomā. Tas, ka mums ir kopīgs tirgus, neatbrīvo dalībvalstis no pienākuma ievērot drošības normas un neatņemt tām tiesības šīs normas īstenot dzīvē, ja ir apdraudēta valsts drošība.

Ar Padomes piekrišanu un referentes *Rühle* kundzes profesionālajā vadībā Juridiskā komiteja un citas komitejas, kuras ar to sadarbojās un sagatavoja atzinumus, paveica ārkārtīgi labu darbu.

Es uzskatu, ka teksts, ko mēs šodien iesniedzam, ir ļoti līdzsvarots. Kaut gan uz papīra parādās ļoti daudz grozījumu, šodien mēs pamatā runājam tikai par vienu no tiem, proti, par 63. grozījumu, kurā rezumēts kompromisa gars. Šā grozījuma saturs un redakcija ir konsekventi, un tas nodrošinās visa tirgus efektīvu darbību.

Toubon kungs norādīja, ka šis teksts ir saistīts ar citiem starptautiskiem tekstiem. Runa ir par šomēnes paredzēto Oslo Konvencijas, kura aizliedz lietot kasešu munīciju, pieņemšanu vai, drīzāk, parakstīšanu, kā arī par konvenciju, kas aizliedz kājnieku mīnas, un virkni starptautisku nolīgumu un pat Eiropas Savienības tiesību aktu par ieroču lietošanas ierobežošanu. Es uzskatu, ka mūsu modelis ir nevis ieroču brīva aprīte jebkurā laikā, bet regulēts tirgus, ko kontrolē gan dalībvalstis, gan, sākot no šī brīža, arī ES iestādes.

Leopold Józef Rutowicz, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Atzinums par Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu par noteikumu un nosacījumu vienkāršošanu ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumiem Kopienā ir neapšaubāmi svarīgs dokuments. Es gribētu pateikties *Rühle* kundzei par lielo darbu, kas ieguldīts tā tapšanā.

Šī direktīva vienkāršo kopējā tirgus darbību. Tā paaugstina arī konkurētspēju, tajā pašā laikā neierobežojot noteikumus, kas izriet no īpašiem apstākļiem konkrētā valstī. Tā aizsargā Eiropas Savienības un tās dalībvalstu starptautiskās saistības attiecībā uz tirdzniecību ar ražojumiem, kas saistīti ar aizsardzību. Pieņemtajos noteikumos iekļautās oficiālās prasības var traucēt MVU darbu. Tādēļ tas jāatceras, pārskatot direktīvas

īstenošanu. Ņemot vērā tehniskos sasniegumus un jaunās saistības, kas pieņemtas, piemēram, attiecībā uz kājnieku mīnām un kasešu munīciju, Eiropas kopējais militāro preču saraksts ir pastāvīgi jāatjaunina.

Iesniegtie grozījumi ir saprātīgi. Jāizvairās no atkārtojumiem.

Mēs atbalstām šo direktīvu.

Tobias Pflüger, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Komisijas priekšlikuma galvenā prasība ir „iekšējā tirgus netraucēta darbība”. Tā mērķis ir atvieglot bruņojuma eksportu Eiropā, un tas, protams, ietekmē arī eksportu ārpus ES. Būtībā tas nozīmē, ka ieroču eksports palielināsies, un *Rühle* kundzes ziņojums neko nemaina šajā direktīvas pamatievirzē. Ir daži pozitīvi grozījumi, piemēram, kājnieku mīnu un kasešu munīcijas izslēgšana. Runa nepārprotami ir par Eiropas militārās rūpniecības nostiprināšanu pret ārvalstu konkurenci, un tas ir pateikts pat Eiropas Parlamenta paziņojumā presei. Tas nostiprina ES militārās rūpniecības oligopolu veidošanās tendenci, jo tikai sešām ES dalībvalstīm ir liela, kompleksa militārā rūpniecība, un tās ir: Vācija, Francija, Apvienotā Karaliste, Zviedrija, Itālija un Spānija. Runa galvenokārt ir par atbalstu šo valstu eksportam. Bruņojuma eksports Kopienā nozīmē arī ieroču eksportu uz tādām valstīm, kas atrodas karastāvoklī, — Apvienoto Karalisti Irānā un Vāciju Afganistānā.

Ja paraugāties uz direktīvas 24. apsvērumu, ir skaidrs, ka pat Rīcības kodekss, kas tagad laimīgā kārtā ir kļuvis tiesiski saistošs, ir atstāts dalībvalstu brīvai izvēlei. 24. apsvērumā noteikts — „tā kā lēmuma pieņemšana par eksporta licences piešķiršanu vai atteikšanu ir un būs katras dalībvalsts kompetencē, šāda sadarbība var balstīties tikai uz brīvprātīgu eksporta politikas koordinēšanu”. Mums nav vajadzīga palīdzība bruņojuma un militārajam tirgum, mums ir vajadzīga direktīva par atbrūošanu un bruņojuma pārveidošanu.

Nils Lundgren, *IND/DEM grupas vārdā.* – (SV) Priekšsēdētāja kungs! Es esmu dedzīgs ES iekšējā tirgus atbalstītājs, taču ar aizsardzību saistīti ražojumi nav tas pats, kas citas preces un pakalpojumi. Ja kāda valsts eksportē ar aizsardzību saistītus ražojumus, tā ieņem noteiktu nostāju ārpolitikā un drošības politikā un tai ir jābūt gatavai uzņemties atbildību par šo eksportu. Komisijas priekšlikumā aizsardzības ražojumu sūtījumu jaunā sistēmā ir attaisnota ar efektivitāti un piegādes drošību, un referente *Rühle* kundze atbalsta Komisiju galvenajās nostādnēs. Tas ir maldinošs arguments. Ja Eiropas valdošajai elitei izdosies panākt Lisabonas līguma pieņemšanu pretēji demokrātijas likumiem — un tas šķiet ļoti iespējams —, tad priekšlikums, ko mēs pašlaik apspriežam, būs liels solis virzībā uz militāru savienību. Nepieļausim to! Šajā jomā starpvaldību risinājumi ir tas ceļš, kas atbilst neatkarīgai valsts ārpolitikai un drošības politikai. Šie risinājumi ir efektīvi. Ziemeļvalstis pašlaik gatavojas sākt sarunas par šiem jautājumiem. Paldies par iespēju izteikties!

Malcolm Harbour (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs! Kā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas priekšsēdētājs es ļoti atbalstu šo ziņojumu un pateicos *Jacques Toubon* un *Heide Rühle*. Viņi abi — galvenokārt *Heide Rühle* vadībā — ir ārkārtīgi labi pārstāvējuši mūsu grupas intereses.

Kā daudzi no jums zina, es esmu iekšējā tirgus entuziasts. Taču es ļoti dedzīgi aizstāvu arī to, ka aizsardzībai un aizsardzības aprīkojuma apgādei ir jābūt pilnīgā dalībvalstu kontrolē šo valstu interešu dēļ. Šā priekšlikuma priekšrocība ir tas, ka mēs esam prasmīgi apvienojuši divas lietas. Es pateicos referentei un arī Padomei par to grozījumu pieņemšanu, kas apstiprināja, ka dalībvalstis joprojām pilnībā kontrolēs eksporta licenču noteikumus, attiecīgo ražojumu, tā lietošanu un galamērķi.

No otras puses, kā iekšējā tirgus entuziastam un it īpaši kā cilvēkam, kurš pārstāv apgabalu ar daudziem maziem, ļoti aktīviem aizsardzības nozares uzņēmumiem — un Lielbritānijas aizsardzības preču ražošanas nozare ir lielākā Eiropas Savienībā —, man jāsaprot, ka šis priekšlikums būs ļoti izdevīgs uzņēmumiem, kuri darbojas, izpildot lielus, sarežģītus aizsardzības izstrādājumu līgumus. Turpmāk vairs nebūs vajadzīga tāda birokrātija, par kuras esību pilnīgi pareizi norādīja Komisija. Jūs jau iepriekš dzirdējāt Komisijas statistikas datus par to, ka pašlaik ik gadu tiek izdotas aptuveni 11 000 licences un kopš 2003. gada nav atteikta neviena licence. Patiesībā tas, ko mēs darām, ir procesa vienkāršošana, lai panāktu pienācīgu kontroli, nevis izdotu dokumentus, kas ne vismazākajā mērā neietekmē attiecīgos MVU. Tātad laikā, kad mēs esam pieņēmuši arī Mazās uzņēmējdarbības aktu, mēs cenšamies virzīt uz priekšu arī vienoto tirgu un uzlabot rūpniecības bāzi.

Šis priekšlikums ir ļoti vērtīgs, un es esmu pārliecināts, ka Parlaments to rīt atbalstīs.

Jan Cremers (PSE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Arī es gribētu izteikt pateicību referentei *Rühle* kundzei. Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupai sarunās vissvarīgākais bija tas, lai šī direktīva ne tikai radītu vienlīdzīgākus noteikumus rūpniecībai, bet arī nodrošinātu lielāku pārredzamību, kontroli un īstu atbilstību.

Turklāt manai grupai ir ārkārtīgi svarīgi, lai, vienkāršojot ar aizsardzību saistītu ražojumu sūtījumus Kopienā, pienācīga uzmanība tiktu pievērsta arī ietekmei uz trešām valstīm, šajā gadījumā — ņemot vērā iespējamās ieroču pārvaldījumus uz jaunattīstības valstīm.

Tādēļ, apspriežot aizsardzības ražojumu jauno licencēšanas sistēmu, mēs iestājāmie par Eiropas ārējo robežu kontroles uzlabošanu un sistēmu, kas nekādi nevar traucēt dalībvalstu sadarbību rīcības kodeksa un bruņojuma eksporta jomā.

Sarunās Padome pievienojās Parlamenta izteiktajai vēlmei, ka turpmāk ir jāzina precīzāk, kas pērk un pārdod ar aizsardzību saistītus ražojumus un kādi noteikumi ir jāievēro šajā jomā, kā arī Parlamenta viedoklim, ka ir jāpiemēro konkrētas sankcijas, tajā skaitā arī aizliegums darboties tirgū, ja uzņēmumi neievēro nolīgumus.

Debatēs, kas notika iepriekšējā plenārsēdē Briselē, es izteicos par brīvprātīgā rīcības kodeksa pārveidošanu par juridiski saistošu instrumentu. Jutos iepriecināts, kad pagājušajā nedēļā uzzināju, ka Padome ir pieņēmusi labvēlīgu lēmumu šajā jautājumā, pievienojot stingrākus noteikumus attiecībā uz ieroču sastāvdaļu eksportu. Darbojoties tādā ātrumā, Eiropa drīz kļūs par piemēru ar aizsardzību saistītu ražojumu sūtījumu ziņā, un tas ir ārkārtīgi nepieciešams.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE). – (SV) Uzlabojot tirgu — šis dokuments to panāks —, mēs palielinām aizsardzības nozares iespējas Eiropas tirgū. Kā mēs dzirdējām, iepriekšējās licencēšanas sistēmas bija sarežģītas un apgrūtināšas administratīvā ziņā, un tās neveda iespēju noteikt atšķirību starp lojāliem sadarbības partneriem kaimiņvalstīs un jauniem dalībniekiem no trešām valstīm. Pateicoties šķēršļu samazināšanai un noteikumu saskaņošanai un vienkāršošanai, šis stāvoklis tagad mainās, un tas, protams, būs izdevīgi tirgū vadošajām valstīm.

Manā valstī ir ļoti konkurētspējīga aizsardzības rūpniecība, un mēs esam ieguvuši labu reputāciju starptautiskā līmenī saistībā ar miera uzturēšanas operācijām un demokrātijas veicināšanas centieniem. Tādēļ mums — gan man, gan manai valdībai — bija ārkārtīgi svarīgi saglabāt Zviedrijas 100 % kontroli pār eksportu uz trešām valstīm. Mēs nekādā gadījumā nevaram samierināties ar stāvokli, kad valstis, kuras ir iecietīgākas pret nedemokrātiskām un agresīvām valstīm, pērk no Zviedrijas ieročus un eksportē tos tālāk jau ārpus Zviedrijas kontroles.

Mēs gribam saņemt garantijas, ka ar aizsardzību saistītie ražojumi, ko mēs pārdodam, nenokļūs nepareizajās rokās, un tā dēvētie lietotāja sertifikāti dod šādas garantijas. Tādēļ es ar pilnīgu pārliecību atbalstu plenārsēdē iesniegto kompromisu un gribu pateikties par lielisko darbu visiem, kuri bija tajā iesaistīti.

Barbara Weiler (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es ļoti atzinīgi vērtēju *Rühle* kundzes darbu un rīt droši vien balsošu par to, taču man joprojām ir zināmas bažas attiecībā uz saturu un procedūru.

Manuprāt, kopējais tirgus ar aizsardzību saistītajiem ražojumiem un konkurētspējas paaugstināšana nav pašmērķis. Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupa nevēlas jaunu Eiropas Savienības militarizāciju, ar šo likumu mēs gribam panākt kaut ko citu. Mēs gribam lielāku pārredzamību, un to mēs saņemam. Mēs gribam efektīvāku sadarbību starp dalībvalstīm, un tās rezultātā, savukārt, samazināsies arī valsts aizsardzības budžeta izdevumi. Un nedrīkst novērtēt to — es vērsos īpaši pie viena no šī Parlamenta spārnēm —, ka šie saistošie noteikumi veicinās korupcijas novēršanu. Mēs visi zinām, cik liela korupcija var būt šajā nozarē.

Šīm sarunām bija vēl viens pozitīvs iznākums — nav skarti dažu valstu, piemēram, Zviedrijas un Vācijas, noteiktie stingrie eksporta ierobežojumi.

Tomēr divas darvas karotes medus mucā ir palikušas: diemžēl Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja noraidīja manu priekšlikumu par to, ka demokrātiska kontrole pirmo reizi ir jāīsteno ar parlamentāras uzraudzības starpniecību; otrā darvas karote — mēs nevarējām iesniegt šo priekšlikumu vēlreiz, jo nebija notikušas pienācīgas debātes Parlamentā. Taču šeit runa ir nevis par vingrošanas čībām, bet par bīstamām, kaitīgām precēm, un tādēļ man šķiet, ka mūsdienīgam parlamentam nepiestāv neoficiāli dialogi, kā tos nevainīgi dēvē neatkarīgi no tā, vai tie attiecas uz klimata pārmaiņu tiesību aktu paketi, rotaļlietām vai citiem likumiem.

Marian Zlotea (PPE-DE). – (RO) Es gribētu sākt ar apsveikumu referentei *Rühle* kundzei un Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas „ēnu” referentam *Toubon* kungam par lielisko darbu, ko viņi veikuši, ņemot vērā šī ziņojuma tehnisko raksturu.

Priekšsēdētāja kungs! Šobrīd mums ir 27 valstu tirgi ar aizsardzību saistītiem ražojumiem; citiem vārdiem sakot, mēs vērojam līdzekļu neefektīvu izlietojumu. Balsojums par šo direktīvas priekšlikumu var būt

ievērojams dalībvalstu solis aizsardzības jomā. Šī direktīva noteiks ar aizsardzību saistīto ražojumu jaunu, standartizētu licenču sistēmu.

Dalībvalstīm ir jāpieņem lēmumi par noteikumiem un nosacījumiem katra atsevišķa veida licences izdošanai, tajā skaitā atsevišķi reglamentētiem ražojumiem atkarībā no uzņēmumiem, kuri izmanto licences. Ja uzņēmums vēlas pirkt ražojumu, pamatojoties uz citā dalībvalstī izsniegtu licenci, tad šis ražojums ir jāsertificē šī uzņēmuma valstī. Ja tiks izveidotas dažāda veida licences ar aizsardzību saistītu ražojumu un pakalpojumu sūtījumiem Eiropas Savienībā, tad samazināsies šķēršļi, kas pašlaik kavē ar aizsardzību saistīto ražojumu apriti un apmaiņu iekšējā tirgū, un vienlaikus samazināsies arī konkurences kropļojumi.

Šo pasākumu īstenošana ir tikai daļa no milzīgās iniciatīvas, kuras mērķis ir biežāk īstenot ar aizsardzību saistītus publiskā iepirkuma projektus un atvieglot to norisi, protams, saskaņā ar starptautiskām konvencijām.

Nobeigumā es gribētu izteikt pārliecību, ka sarunās panāktie kompromisa grozījumi būs zelta vidusceļš, kas nāks par labu visiem. Paldies!

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs! Kaut gan daudzi efektīva vienotā tirgus elementi var būt ļoti vēlamī, aizsardzība un līdz ar to aizsardzības nozares paplašināšana ir ļoti īpašs gadījums: tai ir ārkārtīgi liela nozīme valsts stratēģijā.

Kā jau minēja citi runātāji, 80 % no aizsardzības izdevumiem un 98 % no pētniecības un izstrādes attiecas uz sešām no divdesmit septiņām ES dalībvalstīm. Šīs sešas valstis jau brīvprātīgi izstrādā kopīgus licencēšanas noteikumus. Tādēļ man jājautā, kāpēc Komisija domā, ka šāda veida direktīva ir tik svarīga?

Jāatzīst, ka tā šķiet nekaitīga. Manuprāt, tā nenosaka Kopienas kompetenci ar aizsardzību saistītu ražojumu tirdzniecībā. Aizsardzības nozares profesionāļi, ar kuriem es konsultējos, šķiet atviegloti, bet *Rühle* kundze domā, ka runa ir par sankcijām un eksporta kontroli, un komisārs *Verheugen* kungs šo uzskatu ir apstiprinājis. *Toubon* kungs uzsver, ka teksts neattiecas uz eksportu.

Atgādinu, ka Komisijas pienākums būs pārraudzīt direktīvas īstenošanu un novērtēt tās ietekmi uz Eiropas ar aizsardzību saistīto ražojumu tirgu un Eiropas aizsardzības tehnoloģisko un rūpniecisko bāzi. Būtu neparasti, ka Komisija velta tik daudz laika šādam projektam, ja tā mērķis būtu tikai vienkāršot noteikumus un procedūras.

Man šķiet divaini, ka šajā direktīvā ir tik maz Apvienotajai Karalistei izdevīgu noteikumu, kaut gan Apvienotajā Karalistē ir vislielākā aizsardzības rūpniecība Eiropas Savienībā. Tiešām, birokrātija palielinās, un nāksies ieviest jaunu sertificēto uzņēmumu koncepciju. Es neesmu pārliecināts, ka tas ir pietiekams attaisnojums direktīvai, lai to vēl varētu uzskatīt par samērā nevainīgu.

Tas noteikti ir solis virzībā uz ES lielāku iesaistīšanos aizsardzībā. Mums ir vajadzīgs apstiprinājums, ka komerciālie un rūpnieciskie ieguvumi ir tik nozīmīgi, lai tie attaisnotu šādu tiesību aktu, un ka, samazinot šķēršļus Kopienas iekšējā tirdzniecībā, neveidojas slēpti šķēršļi aizsardzības izstrādājumu tirdzniecībai ar valstīm ārpus ES. Es gribētu saņemt Padomes un Komisijas apliecinājumus šajā jautājumā.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). - Priekšsēdētāja kungs! Es gribētu sveikt apspriežamo direktīvu kā nozīmīgu soli virzībā uz birokrātijas vienkāršošanu režīmiem, ko dalībvalstis noteikušas ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumiem Kopienā.

Es atzīstu, ka šī direktīva sasniegs mērķi — samazināt ar šāda veida ražojumu apriti saistīto nenoteiktību, vienlaikus saglabājot valsts lēmējtiesības šajā jautājumā.

Lai arī netieši, tā palīdzēs īstenot vienādošanu un standartizāciju ļoti daudzveidīgā tirgū, tādējādi visbeidzot veicinot mūsu Eiropas Savienības integrāciju aizsardzības, drošības politikas un ārpolitikas jomā. Problēmas gaidāmas praktiskajā pielietojumā, jo pašlaik noteiktos standartus nedrīkst padarīt neesošus ar izņēmumiem, kurus, savukārt, nevar pilnībā atņemt, ņemot vērā šī jautājuma sarežģītību.

Nobeigumā es teikšu, ka apspriežamā direktīva — vai drīzāk tās uzlabošana nākotnē — būs lietderīga, jo tā norādīs dalībvalstīm pašlaik pieņemamās turpmākās integrācijas robežas aizsardzības un drošības jomā.

Bogusław Liberadzki (PSE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs! Es nepiekrītu *Van Orden* kunga izvīzītajai pieejai, un es gribētu paskaidrot, kāpēc. Mēs izskatām regulējumu, kas attiecas uz konkrētu ekonomikas nozari, saskaņošanu, procedūru vienkāršošanu, saistošus noteikumus uzņēmumiem, kā arī ārējā tirgus reglamentu. Tādēļ tā ir svarīga joma arī no atsevišķu dalībvalstu ekonomikas viedokļa. Ja valstīm tiek dota lielāka brīvība, tās var izmantot šīs varbūtējās iespējas. Turklāt tas viss ir ļoti svarīgi arī attiecībā uz mūsu stāvokli

starpautiskajos tirgos. Es gribētu uzsvērt, ka ne Eiropas Parlaments, kura deputāti mēs esam, ne pati Eiropas Savienība nav imūna pret vispārējo stāvokli pasaulē un atsevišķos tās reģionos. Mēs neesam vienaldzīgi arī pret problēmām, kas saistītas ar mieru un konfliktiem.

Günter Verheugen, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es gribētu pateikt tikai divas īsas piezīmes.

Ar vienu no iekšējā tirgus direktīvām nevar reglamentēt jautājumus, kas skar ieroču eksporta kontroli valstīs ārpus Eiropas Savienības, atbruņošanas un vispārējo bruņojuma kontroli. Šos jautājumus varētu reglamentēt tikai tad, ja mums Eiropas Savienībā būtu nevis tikai kopīga, bet Kopienas ārpolitika un drošības politika, — un mums tās nav. Tādēļ mums ir jāpaliek pie tā, ko mēs varam darīt, un tas ir mans otrais komentārs.

Kamēr Eiropas Savienības dalībvalstis uzskata, ka tām ir vajadzīgi bruņotie spēki, un kamēr mēs domājam, ka mūsu drošību var garantēt tikai — vai, teiksim, arī — bruņoto spēku saglabāšana, Eiropas nodokļu maksātājiem būs tiesības gaidīt, ka viņi par savu naudu saņems iespējami efektīvus pakalpojumus. Eiropas tirgus ar aizsardzību saistītajiem ražojumiem ir gluži vienkārši neefektīvs: tajā tiek izšķiestas neticami lielas naudas summas, ko varētu izlietot labāk, iegādājoties mūsdienīgākus, tehnoloģiski sarežģītākus un arī bruņotajiem spēkiem labākus ieročus, kurus varētu labāk izmantot Eiropas drošības nostiprināšanai. Ja jūs pajautātu sev, kā tas var būt, ka Eiropas aizsardzība maksā gandrīz 40 % no ASV aizsardzības budžeta, bet Eiropas bruņoto spēku efektivitāte un kaujas spējas nesasniedz pat 10 % no ASV bruņoto spēku efektivitātes, tad jūs redzētu, kur ir problēma. Problēma ir arī tajā apstākļi, ka mums ir šī nevajadzīgi sarežģītā un dārgā Kopienas ieroču tirgus licencēšanas sistēma.

Ar to vien, ka mēs likvidējam joprojām pastāvošās licences, mēs ietaupīsim EUR 450 miljonus — tikai ar to vien. Tai dalībvalstij, kuru minēja *Van Orden* kungs un kura nākotnē varēs iztērēt pati savam aizsardzības budžetam lielu daļu no ietaupījumiem, tas katrā ziņā bija iemesls atbalstīt Komisijas priekšlikumu. Mums ir jāpievērš uzmanība ar aizsardzību saistīto ražojumu Eiropas tirgus darbības uzlabošanai, citiem vārdiem sakot, mūsu aizsardzības un drošības efektivitātes uzlabošanai — par to arī patiesībā ir runa —, un ir jāsamazina mūsu atkarība no bruņojuma, kas nenāk no Eiropas valstīm. Šai direktīvai ir paralēla direktīva, proti, Direktīva par publisko iepirkumu aizsardzības vajadzībām, kas vēl jāapspriež Parlamentā. Komisija apzināti nāca klajā ar šīm direktīvām kā ar vienotu paketi, jo šie divi pasākumi būs pilnīgi efektīvi tikai tad, ja tiks pieņemta otrā daļa. Tādēļ nobeigumā es gribu jūs lūgt pieņemt ne tikai šo projektu, bet arī nākamā projektu par Eiropas iepirkumu aizsardzības vajadzībām.

Heide Rühle, *referente*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Arī es gribu vēlreiz norādīt, ka šī ir iekšējā tirgus direktīva, nevis ārpolitikas direktīva. Manuprāt, tas ir ļoti svarīgi. Mums vienkārši nebūtu iespējas pieņemt direktīvu ārpolitikas jomā: šajos jautājumos ar Parlamentu tikai apspriežas, un tas nevar piedalīties koplēmumā. Mums ir pilnas koplēmuma tiesības, ja ir runa par direktīvu, kuras pamatā ir kopējais tirgus, un tāpēc mēs varējām ieviest pārredzamību nozarē, kas līdz šim atradās pārāk dziļā ēnā.

Es tikai gribētu atbildēt *Pflüger* kungam, kurš draudēja ar oligopolu veidošanos: kas mums ir pašlaik? Mums ir Starptautiskā Darba organizācija (ILO), kurā lielākās valstis jau darbojas un ir atvieglojušas savstarpējos pārvadājumus. Tagad mēs atveram visu iekšējo tirgu saskaņā ar pārredzamiem noteikumiem, ar saistībām attiecībā pret dalībvalstīm un uzņēmumiem, un tādējādi mēs darbojamies pret šo oligopolu veidošanos, tāpēc jūsu arguments vienkārši neiztur kritiku.

Atbildot arī uz otru jautājumu, proti, ko mēs darām, lai nodrošinātu šīs direktīvas ieviešanu, citiem vārdiem sakot, īstenošanu, un ko mēs darīsim ar novirzēm: Komisija regulāri ziņos Parlamentam par īstenošanu, jo mums visiem ir skaidrs, ka šeit mēs kuģojam nezināmos ūdeņos, un šis solis ir jāatbalsta ar regulārām pārbaudēm un uzticības veidošanu starp dalībvalstīm.

Tas viss ir pateikts direktīvā. Kas attiecas uz grozījumiem, mūsu komiteja pieprasīja — un, manuprāt, tas ir ļoti svarīgi —, lai grozījumus būtu iespējams izdarīt tikai ar Komisijas un Parlamenta piekrišanu, tādēļ izņēmumi būs tikai tad, ja Parlaments tiem piekritīs. Šeit mums ir regulatīvā kontroles procedūra, un es domāju, ka arī tas ir nozīmīgs solis uz priekšu, jo tieši to mēs gribam panākt: šīs nozares standartizāciju, skaidrus, pārredzamus noteikumus, salīdzināmību un uzlabotu kontroli.

Manuprāt, to visu mēs varam sasniegt, pamatojoties uz kopējo tirgu, un mēs to nebūtu panākuši uz kāda cita pamata, tāpēc es tiešām nesaprotu *Pflüger* kunga vispārējo kritiku.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks otrdien, 2008. gada 16. decembrī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Bogdan Golik (PSE), rakstiski. – (PL) Es vēlos izteikt atbalstu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par noteikumu un nosacījumu vienkāršošanu ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumiem Kopienā (COM (2007) 0765).

Jānorāda, ka ES dalībvalstis konsekventi izslēdza no Eiropas integrācijas procesa ar aizsardzību saistītu ražojumu sūtījumus, pamatojot to ar dalībvalstu noteikumu daudzveidību. Tā rezultātā aizsardzības tirgi netika atvērti, bet tas nelabvēlīgi ietekmēja visas ES dalībvalstis. Taču integrācijas pastiprināšanas un reformu procesi bruņojuma nozarē paaugstina arī Eiropas drošības un aizsardzības politikas efektivitāti.

Direktīvā par noteikumu un nosacījumu vienkāršošanu ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumiem iekļautie noteikumi palielinās arī procedūru pārredzamību, un tiks vienkāršotas ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumu pamatnostādnes Kopienā. Tas nozīmēs uzlabotu piegādes drošību un uzticamību, Eiropas aizsardzības nozares konkurētspējas palielināšanu un lielāku pašāvību starp Eiropas Savienības dalībvalstīm.

Pārliecinoša politika ir atbilstīgi jāfinansē. No finanšu un darbības viedokļa ir vēlams konsolidēt pamatnostādnes, kurās noteikts, kā tiek veikti ar aizsardzību saistītu ražojumu sūtījumi, un šāda konsolidācija ir daļa no atļaujas piešķiršanas procedūras vienkāršošanas procesa. Es atbalstu direktīvas projektu, kas šajā jomā saskaņo dalībvalstu noteikumus. Tas ir solis pareizajā virzienā. Tas palīdzēs atvērt dalībvalstu tirgus, nostiprināt tirdzniecības attiecības starp ES un trešām valstīm, kā arī dos MVU sadarbības iespēju Kopienas iekšējā tirgū.

Daniel Strož (GUE/NGL), rakstiski. – (CS) Viens no galvenajiem iemesliem, kāpēc lielākā daļa ES iedzīvotāju iebilst pret tā dēvēto Lisabonas līgumu, ir tas, ka ar šo līgumu tiek radīta un vienlaikus nostiprināta ES militarizācija, nevis dota iespēja veidot ES kā absolūti miermīlīgu projektu. Pret ES militarizāciju galvenokārt iestājas Eiropas kreisie. Ziņojums par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par noteikumu un nosacījumu vienkāršošanu ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumiem Kopienā (A6-0410/2008) ir raksturīgs ES militarizācijas piemērs. Maigu un maldinošu apzīmējumu aizsegā, piemēram, „ar aizsardzību saistīti izstrādājumi” un „Eiropas aizsardzības nozare”, šīs militarizācijas mērķis ir krasi vienkāršot un nostiprināt ieroču tirdzniecību un ražošanu Eiropas Savienībā, vienlaikus nodrošinot ekonomiskas priekšrocības maziem un vidējiem uzņēmumiem. Tik nopietnā un sarežģītā jomā šādi argumenti ir nepieņemami. ES militarizācija, proti, arī ieroču ražošana, ir ceļš, pa kuru ES nekādā ziņā nedrīkst iet.

18. Mehānisko transportlīdzekļu un motoru tipa apstiprinājums (debates)

Priekšsēdētājs. – Darba kārtības nākamais punkts ir ziņojums (A6-0329/2008) par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par mehānisko transportlīdzekļu un motoru tipa apstiprinājumu attiecībā uz lielas celtspējas/kravnesības transportlīdzekļu radītām emisijām (*Euro VI*) un piekļuvi transportlīdzekļu remonta un tehniskās apkopes informācijai (COM(2007)0851 – C6-0007/2008 – 2007/0295(COD)), ko Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā sagatavojis *Groote* kungs.

Matthias Groote, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār *Verheugen* kungs, dāmas un kungi! Vispirms es gribētu pateikties „ēnu” referentiem par lielisko darbu un konstruktīvo sadarbību likumdošanas procesā. Vēlos pateikt paldies arī Francijas prezidentūrai par to, ka tagad mēs varam pabeigt šo likumdošanas procedūru ar kompromisu, ko ievērojami veicināja prezidentūra.

Rīt Eiropas Parlaments balsos par kompromisa tiesību aktu kopumu par *Euro 6* emisijas normām lielas kravnesības/celtspējas automobiļiem. Lielas kravnesības/celtspējas automobiļiem noteiktās jaunās emisijas normas attiecas uz piesārņotājiem, nevis uz siltumnīcefekta gāzēm — reizēm tās jauc.

Euro 6 ir svarīgs instruments Eiropas gaisa kvalitātes uzlabošanai. *Euro 6* samazina tieši cieto daļiņu un slāpekļa oksīdu emisiju: tikai cietās daļiņas vien ir bijušas 348 000 eiropiešu priekšlaicīgas nāves iemesls, un tādēļ es, iespējams, cerēju uz vērienīgākiem ierobežojumiem šajā jomā. To apstiprina arī tehniskie pētījumi. Neraugoties uz to, rītdienas balsojums par visu kopumu, kā jau teicu, ir labs kompromiss. Salīdzinot ar pašreizējām emisijas normām 6, kas ir spēkā kopš 2008. gada 1. oktobra, mēs panāksim 66 % samazinājumu cietajām daļiņām un vairāk nekā 80 % samazinājumu slāpekļa oksīdiem. Slāpekļa oksīdi ir īpaši bīstami zīdaiņiem, bērniem un veciem cilvēkiem, jo tie izraisa ozona veidošanos nelielā augstumā no zemes.

Es gribētu izmantot šo iespēju, lai atgādinātu par sākuma datumu. Mums izdevās pabīdīt uz priekšu sākuma datumu, tādēļ *Euro 6* būs spēkā agrāk un gaisa kvalitāte uzlabosies. Mēs esam panākuši visumā apmierinošu kompromisu; šis instruments neapšaubāmi uzlabos gan gaisa, gan dzīves kvalitāti.

Pirms diviem gadiem gandrīz tieši šajā pašā datumā mēs Parlamentā apspriedām un pieņēmām *Euro 5* un *Euro 6* emisijas normas vieglajiem automobiļiem. Izstrādājot īstenošanas pasākumus, atklājās, ka šajā jomā ir aizkavēšanās. Man vēlreiz skaidri jāpasaka, ka tas nedrīkst atkārtoties šajā likumdošanas procesā, — ražotājiem ir laikus jāsaņem visa vajadzīgā informācija. Tādēļ mani iepriecina Komisijas gatavība paziņot, ka mēs varam būt droši, ka uzzināsim īstenošanas pasākumus 2010. gada marta beigās, tātad 2010. gada 1. aprīlī.

Iepriekšējā plenārsēdē mēs kopā ar *Verheugen* kungu apspriedām krīzi automobiļu rūpniecībā. Mēs konstatējām, ka pārdoto komerciālo transportlīdzekļu skaits ir krasi samazinājies, un tādēļ es priecājos, ka ar šo tiesību aktu mums ir izdevies radīt instrumentu, kas dos dalībvalstīm iespēju kā pamudinājumu piešķirt nodokļu atvieglojumus par *Euro 6* emisijas normu agrīnu ieviešanu. Tas neapšaubāmi būs stimuls ekonomikai un veicinās arī gaisa kvalitātes, dzīves kvalitātes un visu cilvēku veselības uzlabošanu.

Es vēlreiz gribu pateikties visiem, kas piedalījās šajā darbā, un ar prieku gaidu debātes, kuras noteikti būs interesantas.

Günter Verheugen, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vispirms ļaujiet man no sirds pateikties referentam *Groote* kungam par viņa aizrautīgo līdzdarbošanos šī priekšlikuma izstrādē.

Mēs runājam par svarīgu regulu, kurai ir izšķiroša nozīme visā pasaulē saskaņotu nosacījumu ieviešanā attiecībā uz lielas kravnesības transportlīdzekļu un autobusu radīto piesārņojošo vielu emisiju. Vēlos runāt par jautājumu, uz kuru atsaucās arī *Groote* kungs – mēs to darām ārkārtīgi smagas krīzes apstākļos, jo Eiropas Savienības kravas transportlīdzekļu tirgus ir cietis daudz nopietnāk nekā pasažieru transportlīdzekļu tirgus. Sabiedrība šo faktu nav tik ļoti manījusi, jo lielākā daļa cilvēku neiegādājas lielas kravnesības transportlīdzekļus. Tomēr šim faktam ir ārkārtīgi nozīmīgas ekonomiskās sekas, un Komisija par šo situāciju ir ļoti nobažījusies. Šajā kontekstā ir svarīgi nodrošināt ražotājus ar tiesisko noteiktību un skaidru normatīvo bāzi, lai viņi zina, kas no viņiem tiek sagaidīts. Tieši tādēļ jau tagad tiek lemts par *Euro VI* standartu, lai arī *Euro V* standarts ir stājies spēkā burtiski tikko.

Priekšlikums par *Euro VI* standartu tika izstrādāts kopā ar programmu „Tīru gaisu Eiropā” jeb *CAFE* un tematisko stratēģiju par gaisa piesārņojumu. Saistībā ar šo stratēģiju tiek prasīta tālāka piesārņojošo vielu emisijas samazināšana gan ceļu satiksmē kopumā, gan citās jomās, lai Eiropas Savienība sasniegtu savus mērķus gaisa kvalitātes uzlabošanā. Mēs vēlamies pēc iespējas mazāku kaitīgo ietekmi uz cilvēku veselību un labāk aizsargātu vidi kopumā.

Euro VI paredzētās robežvērtības, kuras veido daļu šīs vispārīgās stratēģijas, jau atkal būtiski samazinās kvēpu daļiņu un slāpekļa oksīdu emisiju salīdzinājumā ar *Euro V* standartu, kurš stājās spēkā šī gada 1. oktobrī. Viens pilnīgs jauninājums ir emitēto daļiņu daudzuma robežvērtības noteikšana, tādējādi kontrolējot motora emitēto sīko daļiņu apjomu. Papildus tiek ieviesti nosacījumi lielas kravnesības transportlīdzekļu radītās emisijas kontrolei reālās braukšanas apstākļos un piekļuvei transportlīdzekļu remonta un tehniskās apkopes informācijai. Tas atbilst nosacījumiem, kurus jau ieviesām noteikumos par vieglajiem kravas transportlīdzekļiem.

Šī priekšlikuma apstiprināšana ir svarīga arī tādēļ, ka tas īsteno vairākus svarīgus *Cars 21* procesa ieteikumus. Pirmkārt, „labāku tiesību aktu izstrādi” – priekšlikums ņem vērā to cietušo nostāju, kas tika apzināti publiskajās interneta apspriešanās. Papildus tam tehniskie nosacījumi balstās izmaksu un ieguvumu analīzē, kas veikta, ņemot vērā pamatīgo ietekmes novērtējumu. Tam seko ievērojama piemērojamo tiesību aktu vienkāršošana. Tiklīdz jaunais priekšlikums būs piemērots visiem jaunajiem transportlīdzekļiem, seši iepriekšējie tiesību akti tiks atcelti. Treškārt, saskaņošana notiks pasaules līmenī. Tiks ieviesta jauna, ANO Eiropas Ekonomikas komisijas (*UNECE*) Ženēvā izstrādāta testēšanas un mērīšanas metodoloģija, savukārt daļiņu un slāpekļa oksīdu robežvērtības tagad būs tādas pašas kā Savienotajās Valstīs piemērojamās.

Parlamenta, Padomes un Komisijas ciešā sadarbība bija izšķirīgs faktors panākumu gūšanai pārrunu procesā un izdevās izcili. Tādēļ esmu īpaši pateicīgs referentam. Komisija ar prieku apstiprinās visus referenta iesniegtos kompromisa grozījumus. Labprāt sniegšu arī referenta prasīto deklarāciju un patiesībā to pat nedaudz uzlabošu.

„Komisija deklarē, ka tehniskie pasākumi, kas ievieš Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par mehānisko transportlīdzekļu un motoru tipa apstiprinājumu attiecībā uz lielas kravnesības transportlīdzekļu radītām emisijām (*Euro VI*) un par piekļuvi transportlīdzekļu remonta un tehniskās apkopes informācijai, tiks nodoti Eiropas Parlamentam un Padomei regulatīvajā kontroles procedūrā līdz 2009. gada 31. decembrim.”

Anja Weisgerber, *Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinuma sagatvotāja*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, pirmkārt es vēlētos no sirds pateikties referentam *Groote* kungam un ēnu referentiem par konstruktīvo sadarbību. Ar viņu palīdzību mums izdevās panākt vienošanos par ļoti tehnisku dokumentāciju jau pirmajā lasījumā.

Kā Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas ēnu referente es labi atceros mūsu balsojumu par smalko daļiņu direktīvas pārskatīšanu. Arī tad es biju ēnu referente. Toreiz mums izdevās panākt, ka Komisija paraksta deklarāciju, kurā tā apņemas virzīt pasākumus cīņai ar smalkajām daļiņām to rašanās brīdī. Jaunais *Euro VI* standarts lielas kravnesības transportlīdzekļiem un autobusiem ir viens no pasākumiem, kurus aicinājām ieviest. Regula cīnās ar smalkajām daļiņām to emisijas brīdī jeb, citiem vārdiem sakot, vietā, kur šīs daļiņas faktiski tiek radītas. Tādējādi jaunais *Euro VI* standarts, salīdzinājumā ar *Euro V* standartu, samazinās smalko daļiņu emisiju no dīzeļmotoru lielas kravnesības transportlīdzekļiem un autobusiem par 66 %, savukārt benzīnmotoru transportlīdzekļu slāpekļa (NO_x) emisijas samazināsies vēl par 80 %.

Lai šos jaunus, ambiciozus standartus tiešām varētu sasniegt, jau agrīnā stadijā vajag publiskot ieviešanas pasākumus, kuri detalizēti nosaka precīzas tehniskās specifikācijas. Tieši tādēļ, protams, esmu ļoti priecīga par komisāra *Verheugen* deklarāciju, kurā viņš uzņemas virzīt ieviešanas pasākumus uz Parlamentu un Padomi daudz ātrāk nekā sākotnēji plānots.

Manuprāt, ļoti svarīgs ir arī jautājums par neatkarīgo tirgus dalībnieku piekļuvi transportlīdzekļu remonta un tehniskās apkopes informācijai Neatkarīgi tirgus dalībnieki nozīmē neatkarīgas remontdarbnīcas, autoklubus un palīdzības dienestus. Ja mēs vēlamies nodrošināt funkcionālu konkurenci autoremonta darbu jomā, mums jānodrošina šo piekļuvi, ko šajā regulā mums ir izdevies panākt. Tas nāk par labu konkurencei, autoremonta darbu cenām, satiksmes drošībai un patērētājiem.

Johannes Blokland, *Transporta un tūrisma komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, pirms kāda laika es Transporta un tūrisma komitejas vārdā sagatavoju atzinumu par *Euro 6*. Preču transportēšana, izmantojot lielus kravas transportlīdzekļus, ir joma, kas pēdējo gadu laikā bijusi spiesta vairākkārt samazināt kaitīgo vielu, tai skaitā slāpekļa oksīdu un smalko daļiņu, emisijas. *Euro 6* standartizācija rīkojas pareizi, ieviešot papildus prasības motoriem.

Patī par sevi šī regula sniedz būtisku ieguldījumu labākā gaisa kvalitātē, tādējādi uzlabojot arī sabiedrības veselību. Ir ārkārtīgi svarīgi, lai jaunās prasības attiecībā uz emisijām stājas spēkā ļoti ātri. Bez šaubām, nozarei vajadzēs laiku, lai piemērotos šīm prasībām, kas tai arī jādod.

Parlamentāro diskusiju laikā par šo dokumentāciju es piedzīvoju kaut ko nebijušu. Transporta un tūrisma komiteja balsoja videi draudzīgākā veidā nekā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja tādās jomās kā, piemēram, datu vākšana. Par laimi, pārrunu rezultātā tiesību akti stājas spēkā savlaicīgi.

Vēlos pateikties *Groote* kungam par viņa pūlēm šāda rezultāta sasniegšanā un komisāram par viņa paziņojumu.

Richard Seiber, *PPE-DE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, arī es vēlētos apsveikt kolēģi *Groote* kungu par viņa ziņojumu. Viņa pieeja tā sastādīšanā bija ļoti kolaboratīva. Galu galā vides aizsardzību nedrīkst upurēt par labu ekonomiskajai krīzei un ir labi, ka mūsu priekšā ir ziņojums, kas vērsts nākotnē un definē ļoti ambiciozus mērķus, piemēram, PM_{10} samazinājumu par 66 % un NO_x samazinājumu par 80 %.

Tomēr es vēlētos Parlamentam atgādināt, ka ceļu satiksme kopumā ir pieaugoša problēma Eiropā. Tā ir nozare, kas pastāvīgi un ļoti strauji attīstās. Padomājiet tikai par problēmām ar CO_2 ! Rīt mums būs iespēja debatēt par šo jautājumu izvērstāk. Mēs apzināmies, ka pieaug visa veida satiksmes apjoms, tādēļ uzskatu, ka Komisijai ir īstais brīdis ne tikai izvirzīt ļoti ambiciozus mērķus šīs jomas atsevišķās dokumentācijās, bet runāt par satiksmes vispārīgajām problēmām modernajā pasaulē.

Pat, ja mums tagad būs tīri lielās kravnesības transportlīdzekļi, kas emitēs daudz mazāk kaitīgo vielu nekā agrāk, joprojām pastāv dabīgi infrastruktūras ierobežojumi. Palūkojaties uz mūsu autoceļiem! Daudzās dalībvalstīs tie ir tik pieblīvīti, ka nākotnē pat tīrākie *Euro VI* standarta lielas kravnesības transportlīdzekļi nespēs pa tiem pārvietoties, nemaz nerunājot par sastrēgumus veidojošo lielo pasažieru automobiļu skaitu.

Tādēļ jādoma plašākā mērogā, un uzskatu, ka nopietni vajag pārskatīt transporta nozari kopumā. Ziņojumā man patīk, pirmkārt, tā izvirzītie ambiciozie mērķi un, otrkārt, Komisijas piedāvātās reālistisko mērījumu metodes. Mēs, Tirolē strādājošie, atklājām, ka pastāvošās mērījumu metodes ir kļūmīgas un ka praksē starpība starp *Euro 0* standartu lielas kravnesības transportlīdzekļiem un *Euro III* vai *Euro IV* standartu bija ļoti neliela.

Domāju arī, ka ir labi, ja tiek nodrošināta arī vispārīga piekļuve transportlīdzekļu remonta informācijai. Uzskatu, ka it īpaši pilsoņiem tas būs nopietns iemesls, lai piekristu šai dokumentācijai, jo tas nozīmēs, ka ikvienam pilsonim būs iespēja brīvi izvēlēties remontdarbniecu.

Silvia-Adriana Țicău, PSE grupas vārdā. – (RO) Es vēlos apsveikt referentu *Groote* kungu. Komisija kompresijaizdedzes motoriem piedāvā daļiņu emisijas samazinājumu par 60 % un slāpekļa oksīdu emisijas samazinājumu par 80 %. Lai to sasniegtu, mums attiecīgi jāievieš dīzeļa filtri vai izplūdes gāzu otrreizējā pārstrāde un selektīvās katalītiskās reducēšanas ierīces.

Komisijas priekšlikums vēršas arī pie jautājuma par dzirksteļizdedzes motoriem un nosaka pasaules līmeni saskaņotas prasības vienotas emisiju testēšanas un mērīšanas metodoloģijas ieviešanai un iebūvētām diagnostikas sistēmām. Šīs sistēmas ir būtiskas emisiju kontrolei transportlīdzekļu lietošanas brīdī. Iespēja savlaicīgi noteikt slāpekļa oksīdu emisijas robežvērtības ļauj automobiļu ražotājiem nodrošināt ilgtermiņa plānošanu Eiropas līmenī.

Es apsveicu dalībvalstīm piedāvāto iespēju sniegt finansiālu stimulu tādu jaunu transportlīdzekļu piedāvāšanai tirgū, kas atbilst šīs regulas noteikumiem. Šādu stimulu piešķiršana veicinās energoefektīvāku un videi draudzīgāku automobiļu ražošanas pieaugumu, īpaši pašreizējos klimata izmaiņu un ekonomiskās krīzes apstākļos. Paldies!

Holger Krahmer, ALDE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, ja mēs rīt pieņemsim *Euro VI* standartu lielas kravnesības transportlīdzekļiem, tā būs ļoti laba tradīcija. Ne tik sen šajā likumdošanas periodā mēs balsojām arī par *Euro 5* un *Euro 6* standartiem pasažieru automobiļiem, tādējādi turpinot transportlīdzekļu – un šodien tie ir lielas kravnesības transportlīdzekļi – izplūdes gāzu veiktspējas stāstu Eiropā. Šajā brīdī es īpaši vēlētos pateikties referentam *Groote* kungam, ar kuru mums jau atkal izveidojās ļoti veiksmīga sadarbība. Jau atkal mēs kopīgi piedāvājam tiesību aktus pirmajam lasījumam, nodrošinot nozares plānošanas noteiktību un, protams, rūpīgu vides aizsardzību.

Vienošanās ar Padomi un Komisiju ir radījusi dzīvotspējīgus tiesību aktus. Lielas kravnesības transportlīdzekļu izplūdes gāzu radīto piesārņotāju vērtības ir ambiciozas un jāievieš ļoti īsā termiņā. Jaunās robežvērtības stāsies spēkā ātrāk nekā Komisija sākotnēji ierosināja. Tā rīkojoties, mēs veicinām vides un Eiropas pilsoņu veselības aizsardzību, tajā pašā laikā nekaitējot ražotājiem. Regula ir stājusies spēkā gandrīz gadu ātrāk salīdzinājumā ar Komisijas priekšlikumu, tajā pašā laikā ņemot vērā ražotāju produktu ciklus un plānošanas termiņus.

Priecājos, ka Komisija ir mācījusies no savām pagātnes kļūdām un piekritusi komiteju procedūras un ieviešamo pasākumu iesniegšanas termiņiem. Cerams, ka šādā veidā mēs izvairīsimies no kavēšanās, ar kādu saskārāmies *Euro 5* standarta ieviešanas procesā pasažieru automobiļiem.

Skaitļi emisiju samazinājuma priekšlikumā ir iespaidīgi – par 66 % mazāk kvēpu un par 80 % mazāk slāpekļa oksīdu. Runājot par piesārņotāju emisijas samazinājumu, ražotāji strādā uz tehnisko iespēju robežas. Lai arī vienmēr var veikt maksimālos iespējamus uzlabojumus – un es pilnībā ticu, ka Eiropas ražotāji šajā jautājumā ir radoši un inovatīvi – jo tuvāk nulles līmenim, jo dārgāka kļūst tehnoloģija. Tādējādi satiksmē piedalošos automobiļu atjaunošanai ir arvien pieaugošāka nozīme. No ceļiem ir jāaizvāc vecās piesārņotājus radošās sagraubējušās automašīnas, kuras neatbilst jaunajiem standartiem. Tas uzlabotu emisiju bilanci daudz straujāk un vieglāk nekā dārgā motoru pārveidošana.

Leopold Józef Rutowicz, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, *Groote* kunga ziņojums par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par mehānisko transportlīdzekļu un motoru tipa apstiprinājumu attiecībā uz lielas kravnesības transportlīdzekļu radītā piesārņojuma samazinājumu ir ļoti būtisks gan vides aizsardzībai, gan pilsoņu veselībai.

Tajā ir izteikta apņemšanās samazināt emisijas līdz līmenim, kas pietuvināts *Euro VI* standartā noteiktajam līmenim jau lietošanā esošiem transportlīdzekļiem un motoriem. Tas nozīmē, ka remontdarbniecām vajadzīga piekļuve tehniskajai informācijai un noteikumiem par motoru aprīkošanu. Darbniecām vajag aprīkojumu, kas ļauj piekļūt strādājošam motoram. Direktīva aicina ieviest neatkarīgas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu,

ka transportlīdzekļi tiek pielāgoti pieņemtajām prasībām. Šādas sistēmas izveide prasa laiku un līdzekļus, kurus būs grūti iegūt pašreizējās krīzes apstākļos.

Es atbalstu Komisijai iesniegtos atzinuma grozījumus. Vēlos pateikties referentam par viņa ieguldījumu šī dokumenta tapšanā. Mēs atbalstām šo ziņojumu.

Urszula Krupa, IND/DEM grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, priekšlikums regulai par mehānisko transportlīdzekļu un motoru tipa apstiprinājumu attiecībā uz lielas kravnesības transportlīdzekļu radītām emisijām ir vērst uz to, lai izveidotu vienotu motoru konstruēšanas principu kopumu, tādējādi nodrošinot augstu dabiskās vides aizsardzības līmeni. Patiesībā Eiropas Savienības piedāvātie standarti ietekmēs arī mazos un vidējos uzņēmumus, kuri ražo motorus ārpus Eiropas tirgus. Piedevām jaunie motori darbosies ar alternatīvu degvielu, tādēļ ražotājiem būs pienākums attiecīgi pielāgot visus pārdotos, reģistrētos vai kā citādi tirgū nonākošos transportlīdzekļus. Būs jāpielāgo arī viss piesārņotāju emisijas mērīšanai paredzētais aprīkojums. Tikai lielās transporta kompānijas un korporācijas varēs tikt galā ar šāda mēroga izpēti un organizatoriskajām prasībām.

Runājot par jauniem transportlīdzekļiem, kuri neatbilst šīs regulas noteikumiem, no 2014. gada 1. oktobra dalībvalstu varas iestādes vairs nepieņems atbilstības sertifikātus. Savukārt, runājot par Poliju, ļoti ticams, ka daudzi transporta uzņēmumi un tādi motoru ražotāji kā, piemēram, *Andoria*, pārstās eksistēt. Uzskats, ka Eiropas Savienības tiesību aktiem ir vienāds efekts visās dalībvalstīs un ka tie kalpo visu interesēm, ir mīts. Labumu no vājāku un nabadzīgāku uzņēmumu likvidēšanas nešaubīgi gūs lielās, galvenokārt Vācijas, korporācijas.

Jau tagad ir redzams, ka lielākā daļa dokumentu visā klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumā patiešām var nodrošināt kohēziju un ekonomisko attīstību saskaņā ar lielu un bagātu valstu un uzņēmumu ilgtspējīgas attīstības principiem. Tomēr Polijas zinātnieki ir aprēķinājuši, ka šīs tiesību aktu kopums izmaksās vismaz PLN 500 miljardus. Vajadzība nomainīt transportlīdzekļus novedīs pie tautsaimniecības sabrukuma un milzīga izmaksu un pārtikas cenu pieauguma. Tā rezultātā iedzīvotāju dzīves līmenis kritīsies.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, šajā Parlamenta sasaukumā mēs izdodam vēl vienu regulu, kas likumsakarīgi noslēdz regulu ciklu transporta un transportlīdzekļu jautājumos saistībā ar to ietekmi uz vidi un gaisa kvalitātes aizsardzību. Šis dokuments īsteno milzīgu apņemšanos. Ar šo dokumentu tiek izpildītas milzīgas saistības.

Sauksim lietas īstajos vārdos. Eiropa ir uzņēmusies nopietnu dabas un vides aizsardzību, bet tam būs sava cena. Būs vajadzīgi lieli saimnieciskie izdevumi, bet varbūt ne tik lieli, kā norādīja iepriekšējais runātājs. Tā kā transporta nozare piedzīvo dramatisku finanšu krīzi, šobrīd transportlīdzekļu īpašniekiem tiek uzlikta liela ekonomiskā slodze. Risinājums varētu būt mazāks transportlīdzekļu iepirkums, bet no samazinātā pieprasījuma varētu ciest ražotāji. Ir vajadzīgs finansiāls stimuls, ja mūsu regula vēlas sasniegt mērķi un kalpot nolūkam – spējai pirkt un pārdot jaunās paaudzes transportlīdzekļus. Uzskatu, ka šis jautājums ir būtisks mums priekšā esošā dokumenta elements.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Ir skaidrs, ka ne tikai pasažieru transportlīdzekļus, bet arī kravas transportlīdzekļus jāaprīko ar modernu sistēmu, kas nodrošina oglekļa monoksīda un slāpekļa oksīda emisiju samazinājumu par 80 % un daļiņu emisiju samazinājumu līdz pat 60 %. Tā kā šādu transportlīdzekļu aizvietošanas likme Eiropā ir apmēram 10 gadi, es aicinu Komisiju piedāvāt noteikumus, kas ļautu aprīkot vecākus transportlīdzekļus ar modernākām emisijas kontroles sistēmām. Ja tas neizdosies, *Euro VI* nebūs būtiskas nozīmes gaisa kvalitātes uzlabošanā.

Es pilnībā atbalstu prasību, lai Komisija veicina arī starptautisku, tas ir, ne tikai Eiropas, saskaņošanu ne tikai attiecībā uz tiesību aktiem par mehāniskajiem transporta līdzekļiem, bet arī par kravas transportlīdzekļiem. Šis jautājums skar ne tikai gaisa kvalitāti uz mūsu planētas, bet, protams, arī Eiropas konkurētspēju. Šī iemesla dēļ es vēlos arī atzīmēt vajadzību nemainīt emisiju standartus vismaz tuvākos piecus gadus.

Malcolm Harbour (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties *Groote* kungam un jo īpaši manai kolēģei, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinuma referentei *Weiserber* kundzei.

Viena lieta, kuru šovakar nedzirdēju pieminam un kuru vēlos iekļaut dienas kārtībā, ir fakts, ka Eiropas ražotāji dominē pasaules kravas transportlīdzekļu tirgū. Šis priekšlikums ir izšķirīgs, jo nosaka pasaules standartu kravas transportlīdzekļu motoru emisijām. Tas ir svarīgi, jo, pretēji automobiļiem, kravas transportlīdzekļus ražo nelielos apjomos un to ražošanas process ir ļoti sarežģīts.

Ražotāji, kas strādā pasaules tirgum, spēs mobilizēt līdzekļus un izmantot notikumu attīstību, lai ražotu pasaules līmeņa kravas transportlīdzekļu motorus. Nesen viesojos vienā no šādiem uzņēmumiem un varu jums pateikt, ka tas plāno ieguldīt EUR 1 miljardu kravas transportlīdzekļu pasaules saimē.

Mūsu piedāvātajam regulējošajam klimatam jāveicina šāda situācija, un mēs arī vēlamies, lai Komisija nodrošina, ka šī regula, kas ir daļa no šodien izskatāmā tiesību aktu kopuma, kļūst par pasaules mēroga regulu.

Matthias Groote, *referents*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, vēlos pateikties visiem kolēģiem par šīm saistošajām debatēm. Pirmkārt, vēlos pateikties Komisijai komisāra *Verheugen* personā par šodien Parlamentā nolasīto deklarāciju par pasākumu ieviešanu. Šis jautājums mums tiešām bija mokošs un raisīja bažas. Labi, ka tas atkal tika publiski apspriests.

Daudzi deputāti izteicās par to, kā vides standarti varētu vai noteikti varēs palielināt pārdošanas apjomus šajā specifiskajā nozares sektorā, kurš šobrīd piedzīvo krīzi. *Krupa* kundze mums pastāstīja, kā gan klimata un enerģētikas tiesību aktu kopums, gan šie tiesību akti izstums mazos ražotājus no tirgus un tos iznīcinās. Es tam nepiekrītu, jo gan *Euro* standarts, gan *Euro* izplūdes gāzu standarts ir ļoti veiksmīgs, un tehniskās inovācijas vienmēr ir veicinājušas tirgu un patērētāju vēlmi iegādāties jaunus transportlīdzekļus.

Roithová kundze runāja par pārbūvi. Pārbūve ir laba lieta, bet tā prasa saskaņota procesa izstrādi, tādēļ es vēlreiz aicinu Komisiju tādu īstenot. Ja mēs aprikosim transportlīdzekļus ar dīzeļa daļiņu filtriem, rezultātā tie radīs vairāk slāpekļa oksīda un, paturot to prātā, mums ir vajadzīga saprātīga šo abu faktoru kombinācija un pārbūves procesa vienota regulēšana.

Ir svarīgi, lai tuvākajos gados šajā jautājumā kaut kas tiek darīts un mēs iegūstam vienotu standartu arī šajā jomā, lai ne tikai jauni transportlīdzekļi var tikt aprīkoti ar īpaši videi draudzīgajām tehnoloģijām, bet lai arī lietotiem transportlīdzekļiem ir šāda vienota un standartizēta procedūra.

Vēlreiz paldies visiem, kas bija iesaistīti un piedalījās diskusijās. Tikai ar jūsu palīdzību mēs, visticamāk, jau rīt pirmajā lasījumā varēsim pabeigt likumdošanas procesu, lai gan nozarei, gan Eiropas iedzīvotājiem sniegtu noteiktību viņu plāniem un nākotnei. Un par to vēlreiz sirsnīgs paldies!

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks otrdien, 2008. gada 16. decembrī.

19. Eiropas Reģionālās attīstības fonds, Eiropas Sociālais fonds un Kohēzijas fonds (ienākumus gūstoši projekti) (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Arnaoutakis* kunga ziņojums (A6-0477/2008) Reģionālās attīstības komitejas vārdā par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1083/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu attiecībā uz dažiem ienākumus gūstošiem projektiem (13874/2008 – C6-0387/2008 – 2008/0186(AVC)).

Stavros Arnaoutakis, *referents*. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, Regulas (EK) Nr. 1083/2006 jaunie finanšu pārvaldības noteikumi ietver noteikumus fondu finanšu atbalstam un it īpaši ienākumus gūstošiem projektiem (55. pants) – projektiem, kuriem sakarā ar iespējamiem pārāk liela finansējuma piešķiršanas riskiem vajag noteikt īpašu attieksmi, lai, aprēķinot Komisijas maksimāli pieļaujamo līdzfinansējuma likmi, ņemtu vērā arī šos ienākumus. Tādēļ ir jāizstrādā metode šādu projektu ienākumu aprēķināšanai. Iepriekšējā periodā no 2000. līdz 2006. gadam praksē piemēroja vienotas bāzes likmes metodi. Jaunajā plānošanas periodā saskaņā ar Padomes apstiprināto Komisijas priekšlikumu tiek piemērota daudz precīzāka pieeja Kopienas finansēto projektu gūto ienākumu aprēķināšanai. Šī jaunā pieeja balstās maksimāli pieļaujamo izdevumu aprēķināšanā nevis līdzfinansējuma procentuālās attiecības vienmērīgā samazināšanā. Saskaņā ar 55. pantu periodā no 2007. līdz 2013. gadam ienākumus gūstošs projekts ir jebkura darbība, kas ir saistīta ar ieguldījumiem infrastruktūrā, kuras izmantošanas maksu tieši sedz lietotāji, vai jebkura darbība, kas ietver zemes vai ēku pārdošanu vai iznomāšanu, vai jebkādu citu pakalpojumu sniegšanu par atlīdzību. Tādēļ jaunajā periodā būtiska atšķirība ir tajā, ka saskaņā ar [...] panta nosacījumiem 55. panta noteikumi ir piemērojami plašam projektu lokam, kuri kvalificējas kā ienākumus gūstoši projekti, nevis tikai projektiem, kuri iegulda infrastruktūrā un gūst lielus neto ienākumus, kā tas bija periodā no 2000. līdz 2006. gadam.

Saskaņā ar dalībvalstu un Eiropas Komisijas neformālo konsultāciju rezultātiem 55. panta noteikumi viennozīmīgi neder Eiropas Sociālā fonda līdzfinansētiem projektiem, jo tas pārsvarā finansē nemateriālas darbības nevis infrastruktūras projektus. Tas pats attiecas uz mazākiem projektiem, kuru īstenošanu līdzfinansē Eiropas Reģionālās attīstības fonds un Kohēzijas fonds. Šiem projektiem arī stingri jāievēro tādus pārvaldīšanas noteikumus kā faktu, ka iespējamo ienākumi var tikt ņemti vērā trīs gadus pēc programmas darbības beigām, kas ir nesamērīgs administratīvais slogs salīdzinājumā ar paredzamajām summām un nopietni apdraud programmas īstenošanu. Tādēļ Komisija pēc konsultācijām ar dalībvalstīm uzskata par vajadzīgu apstiprināt priekšlikumu, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1083/2006 un kurš aprobežojas ar 55(5). pantu un attiecas tikai uz diviem punktiem – izslēgt no 55. panta noteikumiem Eiropas Sociālā fonda līdzfinansētas darbības un noteikt sliekšni EUR 1 miljona apmērā, kad Eiropas Reģionālās attīstības fonda un Kohēzijas fonda līdzfinansētie projekti, kas mazāki par šo noteikto summu, tiktu atbrīvoti no 55. panta noteikumiem par maksimāli pieļaujamo izdevumu aprēķināšanu un par pārvaldīšanu. Pārējie 55. panta noteikumi paliek nemainīgi.

Tālāk, ņemot vērā, ka ir svarīgi saglabāt vienotus projektu ieviešanas noteikumus visā plānošanas periodā, ir iekļauta arī klauzula, kas stājas spēkā ar atpakaļejošu datumu, lai pārskatītos noteikumus piemērotu jau ar 2006. gada 1. augustu. Šis tehniskais grozījums, kur tas iespējams, vienkāršos ienākumus gūstošo projektu pārvaldīšanu, ierobežojot administratīvo slogu atbilstoši proporcionalitātes principam.

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, 15. novembrī Komisija apstiprināja 55. panta pārskatīto projektu attiecībā uz vispārīgo regulu par struktūrfondiem, kas attiecas uz nosacījumiem par ienākumus gūstošu projektu apzināšanu kohēzijas politikas programmas ietvaros. Izmaiņu mērķis bija administratīvo procedūru vienkāršošana. Pirmās saskaņā ar 55. pantu veiktās darbības parādīja, ka pastāv nopietni sarežģījumi to efektīvai īstenošanai. Saskaņā ar dalībvalstu ziņojumiem šie sarežģījumi izpaudās kā proporcionalitātes trūkums procedūru piemērošanā tā sauktā „finansējuma deficīta” maksimāli pieļaujamā apjoma noteikšanā un pārvaldīšanas projektos.

Apspriešot regulas grozījumu mērķis ir atbrīvot no 55. panta piemērošanas visas Eiropas Sociālā fonda līdzfinansētās darbības, kā arī visus Eiropas Reģionālās attīstības fonda un Kohēzijas fonda līdzfinansētos projektus ar kopējām izmaksām, kas mazākas par EUR 1 miljonu. Lēmums par griestu noteikšanu EUR 1 miljona apmērā radās iepriekšējās izpētes rezultātā un bija vērst uz 55. panta vispārējās nozīmes saglabāšanu.

Mēs ceram, ka, pateicoties šai vienkāršošanai, kura aizstās „*de minimis*” klauzulu, mēs varēsim paātrināt fondu administrēšanu dalībvalstīs un to reģionos, it īpaši attiecībā uz visinovatīvākajām darbībām tādās jomās kā pētniecība, atbalsts atjaunojamo energoresursu avotiem un citām.

Tomēr bija svarīgi izvairīties no tiesiskās nenoteiktības, kura neatasnojami kavētu maksājumu veikšanas procesu. Šāda nenoteiktība varētu novest pie tā, ka projektu vadītāji pārtrauktu darba programmu darbību, no kā jāizvairās ar visiem iespējamiem līdzekļiem.

Tādēļ Komisija nolēma piedāvāt tikai vienas tehniska rakstura izmaiņas. Šis lēmums bija veiksmīgs, jo, pateicoties Padomes un parlamentāro reģionālās attīstības un nodarbinātības komiteju darbam, ļāva mums pabeigt pārskatīšanas procesu tikai trīs mēnešos. Komisijas vārdā es vēlos no sirds pateikties jūsu referentam *Arnaoutakis* kungam. Pateicoties mūsu veiksmīgajai sadarbībai es ceru nostiprināt vienošanos ar Eiropas Parlamentu, lai pabeigtu pārskatīšanu līdz gada beigām. Tas ļautu vadošajām iestādēm turpināt iesākto darbu, kas ir būtisks vienkāršošanas aspekts.

55. panta pārskatīšana parāda kvalitatīvo darbu, kuru paveica Reģionu politikas ģenerāldirektorāts sadarbībā ar Nodarbinātības ģenerāldirektorātu, kuri abi gūst labumu no politiskās kohēzijas. Šī sadarbība vienmēr bijusi ļoti spēcīga. Tam par pierādījumu kalpo fakts, ka jautājumā par plānu palīdzēt Eiropas ekonomiskajai rehabilitācijai esam apvienojuši spēkus ar komisāru *Hübner*, kopīgi iesniedzot priekšlikumu trīs jauniem fundamentāliem grozījumiem struktūrfondu noteikumos. Mēs debatēsīm arī par šiem grozījumiem.

Jan Olbrycht, PPE-DE grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, mūsu priekšā patiesībā ir ļoti īsa un kodolīga regula. Tomēr tā ir ļoti būtiska. Tās nozīme slēpjas izmaiņu kontekstā.

Pirmkārt, ar šo izmaiņu palīdzību Eiropas iestādes parāda savu spēju elastīgi reaģēt uz sarežģījumiem, kas rodas noteiktu politiku ieviešanas procesā. Patiesa gatavība vienkāršot un atvieglot procedūras labuma guvējiem norāda, ka Eiropas Komisija kopā ar Eiropas Parlamentu un Padomi ir pilnībā gatava pielāgot noteikumus apstākļu maiņai.

Otrkārt, šī regula ir būtiska, jo groza arī regulu plānošanas periodam. Tas ir īpaši svarīgi, jo tās nav galīgās izmaiņas, un debātes par izmaiņām šajā regulā būs ļoti nozīmīgas, gatavojot grozījumus ar krīzi saistīto tiesību aktu kopumā.

Treškārt, Eiropas Komisiju atkārtoti kritizē par veidu, kādā tā pārvalda līdzekļu sadali. Revīzijas palātas kritika galvenokārt skar pārāk sarežģītās procedūras.

Šodienas regula norāda uz vajadzību pēc drosmīgas un izlēmīgas rīcības, lai uzlabotu efektivitāti un parādītu, ka Eiropas fondus var sadalīt ātri un efektīvi.

Jean Marie Beaupuy, ALDE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, kā jau mans kolēģis *Olbrycht* kungs tikko minēja, pirmkārt, tā ir vienkāršošana – vismaz mēs tā ceram. Bez šaubām, tā ir Ziemeļsvētku tuvošanās, kas mūs iedvesmo progresam un dāvanas pasniegšanai eiropiešiem.

Tomēr, kā to arī minēja *Olbrycht* kungs, mēs galvenokārt ceram, ka šī nav vienīgā dāvana un ka nākamā gada martā mēs izteiksim savu spriedumu par atveseļošanās plānu, lai, stājoties pretī finanšu krīzei, mūsu rīcībā ir vairākas veiksmīgas iniciatīvas, ar kurām sagaidīt Eiropas mēroga atveseļošanu.

Mēs esam pārliecināti, ka projektos, par kuriem balsosim martā, Komisija mums piedāvās jaunus vienkāršošanas instrumentus, it īpaši attiecībā uz mūsu „mazapjoma tirgus dalībniekiem” jeb mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Tas ir ārkārtīgi būtiski, jo, ja politikas, par kurām debatējam un pie kurām strādājam mēnešiem un gadiem, būs patiešām efektīvas, tad šo gribu, šo dinamiku, kuru vēlamies īstenot, nedrīkst kavēt nekādi administratīvi aspekti.

Komisār, jūs tikko uzsvērāt Parlamenta Reģionālās attīstības komitejas labi paveikto darbu. Jūs zināt, ka mēs, pārējie Parlamenta deputāti, ļoti vēlamies sadarboties ar Komisiju. Tādēļ es vēlreiz vēlētos uzsvērt, ka jautājumos par vienkāršošanu ceram uz ļoti stabilu progresu nākamā gada laikā.

Tomēr mūsu veiktais darbs parāda mūsu vēlmi, lai arī dalībvalstis uzņemas savu daļu atbildības Eiropas līmenī, it īpaši ar jūsu palīdzību Komisijā. Mēs visi zinām, ka tieši dalībvalstis ir tās, kas sarežģī Eiropas jau tā sarežģīto administrēšanas procesu gan Eiropas Reģionālās attīstības fonda un Eiropas Sociālā fonda, gan Kopējās lauksaimniecības politikas (CAP) un citu fondu līmenī.

Ceram, ka ar mūsu rīcības un šī vakara debāšu palīdzību Eiropas Savienības iniciatīva tiks īstenota ne tikai Eiropas Savienības līmenī, bet mūs sadzirdēs arī dalībvalstis un pieliks pūliņus vienkāršošanas procesā.

Mieczysław Edmund Janowski, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, pēc būtības šodien apspriestajai Eiropas Parlamenta rezolūcijai ir formāla un tehniska nozīme. Tomēr tā vērsas pie svarīgiem Eiropas Savienības palīdzības izmantošanas jautājumiem. Piedāvātā regula attiecas uz Padomes regulas 55. pantu, kurš nosaka vispārīgos noteikumus Eiropas Reģionālās attīstības fondam, Eiropas Sociālajam fondam un Kohēzijas fondam. Pašreizējā 5. panta redakcija par EUR 200 tūkstošiem kā maksimāli pieļaujamo pārvaldes procedūru izmaksu summu ir aizstāta ar tekstu, ka noteikumi par ienākumus gūstošiem projektiem tiks piemēroti Eiropas Reģionālās attīstības fonda un Kohēzijas fonda finansētajām darbībām tikai tad, ja to izmaksas nepārsniegs EUR 1 miljonu.

Tādēļ es vēlos uzdot sekojošu jautājumu. Vai minētā summa ir atbilstoša? Vai tā nav par lielu vai par mazu? Esmu pārliecināts, ka šādi var izvairīties no nevajadzīga birokrātiskā sloga lielā daļā mazāku darbību. Tam būtu jānovēd pie operatīvākas tādu projektu vadības, kas bieži vien ir saistīti ar vietējām pašpārvaldēm un attiecas uz, piemēram, vides aizsardzību, inovācijām un enerģētiku. Kā piemēru varu minēt, ka Polijā ir vairāk nekā simts dažāda veida iestāžu, kuras pārvalda Eiropas Savienības fondu sadali. Palīdzības efektīva izmantošana ir atkarīga no efektīvas šādu iestāžu darbības.

Es arī ticu, ka šīs iniciatīvas apstiprināšana novedīs pie turpmākas vienkāršošanas, kā to laipni norādīja komisārs. Nāciju Eiropas grupas vārdā vēlos atzinīgi izteikties par šo radošo pieeju noteikumiem, kas ļauj izmantot Eiropas Savienības līdzekļus visracionālāk.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, *Arnaoutakis* kunga priekšlikums skaidri parāda, ka vienkāršošana ir iespējama, un tas ir kaut kas, ko Parlaments ir atkārtoti prasījis. Daudzos gadījumos dalībvalstīs projektu pabeigšana prasa ļoti ilgu laiku, tādēļ Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupai šis ir efektīvas vienkāršošanas labs piemērs.

Šoreiz vēlme pēc izmaiņām nāca gan no dalībvalstīm, gan no Komisijas, bet šajā jautājumā var darīt vēl vairāk. Uzzināju, ka Reģionu komitejā ir izveidota reģionu un pilsētu darba grupa, kuras misija ir apzināt

un risināt šīs vājās vietas un kura ir vērsta uz efektīvu priekšlikumu izteikšanu. Uzskatu, ka mums patiesībā vajadzētu izmantot šo pieredzi un turpināt iesāktu izmaiņu īstenošanu arī 2009. gadā.

Vēl vairāk, Komisija ir iepazīstinājusi ar visu tiesību aktu kopumu, tai skaitā ekonomiskās atveseļošanas plānu, kurā cita starpā ir runa arī par fondu ātrāku sadali. Šonedēļ mēs Parlamentā apspriedīsim *Haug* ziņojumu par budžeta pamatjautājumiem un tajā izteikto vēlmi turpināt iesāktu darbu un palielināt apgriezienus, tiklīdz būs izpētīti pārējie kontroles un pārvaldības aspekti.

Visbeidzot, es vēlos pieskarties jautājumam, kuru minēja arī *Beaupuy* kungs – dalībvalstis var palīdzēt ārkārtīgi daudz, piemēram, izstrādājot finanšu pārvaldības deklarāciju vai uzņemoties politisko atbildību par fondu sadali. Tā rezultātā mēs savās deklarācijās varētu turpināt procedūru vienkāršošanu. Cilvēki ļoti vēlas pārmaiņas. Ņemot vērā nākamā gada vēlēšanas, mums jāspēj pateikt, ka Eiropa veic labas lietas, bet tās jāveic atbilstošā veidā. Dalībvalstu deklarācijas ir solis pareizajā virzienā.

Gábor Harangozó (PSE). – (HU) Eiropas Savienības piešķirto dotāciju izmantošanu regulējošo noteikumu mērķis ir nodrošināt, ka šie līdzekļi tiek izlietoti labākajā iespējamā veidā un sadalīti vispiemērotākajiem projektiem. Citiem vārdiem sakot, līdzekļus ir nevis vienkārši jāiztērē, bet gan jāiegulda reālos ienākumus gūstošos projektos. Tomēr mēs šim mērķim bieži vien izveidojam tādu noteikumu birokrātisko sistēmu, ka tā kļūst par šķērslī efektīvai fondu izmantošanai un uzliek nevajadzīgu slogu gan uzņēmumiem, gan administrācijai.

Ienākumus gūstošo projektu noteikumu pilnveidošana piedāvā divkāršas priekšrocības. Lielāks skaits mazo un vidējo uzņēmumu ir gatavi piekļūt Eiropas Savienības fondiem tautsaimniecības stimulēšanai, savukārt administrācija spēj ātrāk un vienkāršāk noteikt, vai šie fondi tiek izmantoti atbilstoši. Mums jāuzticas saviem uzņēmējiem – tiem, kuri liek tautsaimniecībai strādāt – jo mēs spēsim uzveikt šo krīzi tikai tad, ja apvienosim spēkus un palīdzēsim viens otram. Es atbalstu šo priekšlikumu, bet vienlaicīgi lūdzu Komisiju turpināt iesāktu, atbrīvojot palīdzības programmas no nevajadzīgiem administratīviem šķēršļiem. Es patiešām ceru, ka šai ievadprogrammai sekos citas līdzvērtīgas iniciatīvas.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, vēlos vērst jūsu uzmanību uz četriem debašu punktiem jautājumā par izmaiņām Padomes noteikumos par struktūrfondiem.

Pirmkārt, tiesību normas, kas tiek piemērotas Eiropas Reģionālās attīstības fonda, Kohēzijas fonda un Eiropas Sociālā fonda finansiālās palīdzības saņemšanai, bieži vien ir tik sarežģītas, ka attur potenciālos labuma guvējus no pietiekšanās uz šo līdzekļu iegūvi. Iepriekš minētās tiesību normas var kavēt arī projektu īstenošanu un uzskaiti.

Otrkārt, Eiropas Komisijas iesniegtais priekšlikums regulas 55. panta grozījumiem ir pilnīgi atbilstošs. Viens no grozījumu efektiem būtu Kohēzijas fonda finansēto ienākumus gūstošo projektu atbrīvošana no 55. panta noteikumiem. Šim izmaiņam vajadzētu atvieglot tādu pasākumu īstenošanu kā, piemēram, projekti sociālajai iekļaušanai vai aprūpes pakalpojumu nodrošināšanai.

Treškārt, regulas 55. panta darbības piemērošanu vajadzētu ierobežot attiecībā uz mazajiem Eiropas Reģionālās attīstības fonda un Kohēzijas fonda līdzfinansētajiem projektiem jautājumos par pieļaujamo izmaksu maksimālās summas aprēķināšanu un šo projektu pārvaldīšanu. Papildus tam visi šie pasākumi tiktu piemēroti ar atpakaļejošu datumu no 2006. gada 1. augusta.

Ceturtkārt, visi šie priekšlikumi ir pozitīvs piemērs tam, kā struktūrfondus regulējošos noteikumus var efektīvi vienkāršot, tādējādi arī efektīvizējot to izmantošanu. Manuprāt, tie kalpo ne tikai labuma guvēju interesēm, bet visiem Eiropas Savienības pilsoņiem.

Jan Březina (PPE-DE). – (CS) Diskusiju pamatā ir problēma ar ienākumus gūstošiem projektiem. Šī problēma tiešā veidā ietekmē daudzus Eiropas Reģionālās attīstības fonda un Eiropas Sociālā fonda līdzekļu prasītājus. Pašreizējās tiesību normas uzliek lielu administratīvo slogu un rada tiesisko nenoteiktību, jo veselus trīs gadus pēc operatīvās programmas slēgšanas ļauj ņemt vērā no projekta gūtos ienākumus. Ja ienākumi pārsniedz noteiktu minimālo līmeni, pastāv risks, ka prasītājam un galu galā arī valstij būs jāatgriež piešķirtie līdzekļi.

Es viennozīmīgi uzskatu, ka šādai neelastīgai pieejai nav vietas, it īpaši mazu projektu un Eiropas Sociālā fonda finansētu projektu gadījumā. Ja runājam konkrēti par otrās kategorijas projektiem, tad tajos nepastāv komerciāla rakstura ienākumi – tikai ienākumi no vietējām pašpārvaldēm un bezpeļņas organizācijām administratīvo un citu nodevu veidā. Tā kā šie ienākumi pēc tam palīdz tādu mērķu īstenošanā, kas kalpo sabiedrības interesēm, nav jēgas tos atgriezt Eiropas Savienībai.

Manuprāt, mūsu uzdevums ir vienkāršot mehānismu struktūrfondu līdzekļu apguvei, vienlaicīgi, protams, saglabājot kontroli, kas ir būtiski Eiropas Savienības finanšu pārredzamības uzraudzīšanā. Tādēļ es apsveicu lēmumu izslēgt Eiropas Sociālā fonda finansētos projektus no ienākumu pārvaldīšanas mehānisma un lēmumu palielināt izmaksu sliekšni no EUR 200 tūkstošiem uz EUR 1 miljonu Eiropas Reģionālās attīstības fonda un Kohēzijas fonda finansētajiem projektiem. Šis solis viennozīmīgi vienkāršos administrēšanu un palielinās šo projektu īstenošanas efektivitāti.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Eiropas Reģionālās attīstības fonds, Eiropas Sociālais fonds un kohēzijas fonds ir instrumenti, kas ir pieejami dalībvalstīm, lai atbalstītu dažādu Eiropas reģionu ekonomisko attīstību. Tomēr ir iespāids, ka šo finanšu instrumentu izmantošana ir saistīta ar lielu birokrātiju.

Pieeja, ko izmanto laika posmā no 2007-2013. gadam, balstās uz maksimālo attaisnojamo izdevumu aprēķināšanu, nevis līdzfinansējuma likmes piespiedu samazinājumu. Priekšlikums par regulējuma grozījumu ir iesniegts ar nolūku aizstāt proporcionalitātes kārtību to darbību pārraudzīšanai, kuras nepārsniedz 200 000 eiro, nepiemērojot 55. panta noteikumus, darbībām, kuras līdzfinansē Eiropas Sociālais fonds, darbībām, kuras līdzfinansē Eiropas Reģionālās attīstības fonds vai Kohēzijas fonds un kuru kopējās izmaksas nepārsniedz 1 000 000 eiro. Šī grozījuma piemērošana ar atpakaļejošu spēku vienkāršo no struktūrfondu līdzfinansēto darbību vadīšanu gan attiecībā uz maksimālo attaisnojamo izdevumu aprēķināšanu, gan pārraudzību.

Nesamērīgā administratīvā sloga samazināšana būs sevišķs ieguvums MVU projektu vadībai vides, sociālās iekļaušanas, pētniecības, inovāciju vai enerģētikas jomā. Paldies!

Andrzej Jan Szejna (PSE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, maziem projektiem, kurus līdzfinansē Eiropas Reģionālās attīstības fonds un Kohēzijas fonds, kā arī darbībām, kuras līdzfinansē Eiropas Sociālais fonds, pašreizējie pārraudzības mehānismi bez šaubām rada nepamatotu administratīvu slogu, kas nav samērīgs ar attiecīgajām summām un ir nopietns riska faktors šo programmu īstenošanai. Kā izriet no pārraudzības mehānismiem, ar ienākumiem var rēķināties pat trīs gadus pēc programmas slēgšanas.

Tāpēc Komisija ir pilnīgi pamatoti atzinusi, ka ir nepieciešami un svarīgi pieņemt 55. panta 5. punkta grozījumus Regulā 1083/2006. Šo grozījumu nolūks ir ievērojami vienkāršot spēkā esošos noteikumus attiecībā uz struktūrfondu pilsoņu interesēs un viņu labā. Grozījumi tiks piemēroti tādās svarīgās jomās kā dabas vide, sociālā iekļaušana, pētniecība, konkurētspēja un enerģētika.

Es vēlētos teikt, ka saistībā ar pašreizējo finanšu un ekonomikas krīzi arī Polijā tiek pieliktas lielas pūles, lai nodrošinātu iespēju izmantot strukturālos fondus tik drīz, cik vien iespējams. Mērķis ir ļaut fondus sadalīt tik drīz, cik vien iespējams, Jaunajām dalībvalstīm tā ir sevišķa iespēja, kā stāties pretī ekonomikas krīzei. Struktūrfondi ir jāizmanto strauji un efektīvi.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Es un daudzi mazie uzņēmēji vēlētos paust savu gandarījumu par to, ka Eiropas Komisija ir reaģējusi ar nacerētu ātrumu, sparū un tiešumu gan uz dalībvalstu, gan EP deputātu ierosinājumiem, iesniedzot šo papildu klauzulu Regulai 1083. Tiesību akta vienkāršošana kopā ar piemērošanas atpakaļejošu spēku ir labas ziņas vispirmām kārtām daudziem maziem uzņēmumiem, kam ir projekti vērtībā līdz 1 miljonam eiro, kas var dot ievējamu pievienoto vērtību, raugoties no Eiropas konkurētspējas un sevišķi no nodarbinātības viedokļa. Es uzskatu Eiropas Komisijas elastīgo pieeju par vēstnesi turpmākām labām ziņām attiecībā uz birokrātisko prasību mazināšanu mazo projektu pārraudzības sarežģītajos procesos.

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. - (CS) Es vēlos pateikties jums par debatēm. Es domāju, ka argumenti par labu priekšlikumam ir nākuši no daudzām pusēm. Man tiem nekas nav piebilstams. Tomēr tika uzdots jautājums par metodi, kuras rezultātā tika iegūts skaitlis viens miljons. Tāpēc ļaujiet man ļoti īsi tam pieskarties. Pirmkārt, mums bija iepriekšējo posmu pieredze, un, otrkārt, bija samērā problemātisks mēģinājums vienkāršot sistēmu, nesagraujot tās vispārējo līdzsvaru. Tāpēc tika ierosināta doma par konkrētu robežu, un Komisija vienlaikus veica pētījumu par šiem jautājumiem. Pamatojoties uz šīm idejām, kā arī uz darba grupas 2008. gada 3. jūlija ieteikumiem par strukturālo darbību, Komisija konkretizēja priekšlikumā apjomu, kurš, kā es dzirdēju debatēs, tiek uzskatīts visnotaļ par pieņemamu.

Stavros Arnautakis, referents. - (EL) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, procedūru vienkāršošana un mehānismu elastīguma nodrošināšana ir ļoti svarīga šajā nopietnajā finanšu krīzē. Kohēzijas politikai ir svarīga loma šajā procesā. Grozījums 55. pantā ir labs piemērs par izcilu sadarbību starp Eiropas Savienības iestādēm. Tāpēc es vēlos īpaši pateikties komisārei D. Hübner un Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam par

priekšlikuma pieņemšanu, kā rezultātā par to varēs nobalsot līdz šī gada beigām. Kā teica kāds deputāts, šis lēmums ir Ziemassvētku dāvana.

Vienkāršošana darbosies pozitīvi Eiropas pilsoņiem, un šovakar mēs dodam signālu, ka mēs varam grozīt dažas regulas Eiropas pilsoņu labā. Šī tiešā grozījuma metode ir vēlreiz jāizmanto nākotnē, jo ir pierādījies, ka birokrātiskās procedūras apgrūtina projektu īstenošanu. Es esmu pārliecināts, ka jaunie noteikumi palīdzēs uzlabot kohēzijas politikas prioritāšu piemērošanu.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks otrdien, 2008. gada 16. decembrī.

20. Tūrisma ietekmes reģionālās attīstības aspekti piekrastes reģionos (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Madeira* kundzes Reģionālās attīstības komitejas vārdā sniegtā ziņojuma (A6-0442/2008) par tūrisma ietekmes reģionālās attīstības aspektiem piekrastes reģionos (2008/21 32(INI)) īss izklāsts.

Jamila Madeira, referente - (PT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, man ir ļoti patīkami atrasties šeit jūsu priekšā un skaidrot, ko katrs ir veicis, strādājot pie šī patstāvīgā ziņojuma. Pēc manām domām un pēc visu domām, kori palīdzēja attīstīt šo ziņojumu, ir skaidrs, ka mēs esam padarījuši savu darbu. Man jāizsaka pateicība ikvienam, sevišķi ēnu referentiem no dažādām politiskajām grupām, kas tik ļoti centās panākt kompromisus ar nākotni; reģionālās attīstības personālam, kas vienmēr ir gatavs palīdzēt, īpaši *Miguel Tell Cremades* un *Elisa Daffarra*; Eiropas Parlamenta Sociālistu grupas personālam, *Lila* un *Petrus*, un arī Eiropas Komisijai. Pēdējā, ko kā parasti pārstāvēja dažādie ģenerāldirektorāti, kas šādā plaša apjoma ziņojumā tiek iesaistīti, pastāvīgi un cieši pārraudzīja mūsu darbu un pielika ievērojamas pūles, lai nodrošinātu veiksmīgu iznākumu. Man jāizsaka sirsnīga pateicība arī visam manam birojam, sevišķi *Joana Benzinho* par piekrastes reģionu un tūrisma saskaņotāku un strukturētāku attīstību Eiropas Savienībā.

Eiropas Savienības 27 dalībvalstu piekrastes līnija ir vairāk nekā 89 000 km gara. Tā piedāvā sevišķi plašu, neatkarīgu savdabīgu daudzveidību, kas atkarībā no atrašanās vietas izceļas ar kosmopolitismu, piemēram, tādās pilsētās kā Lisabona, Kopenhāgena vai Stokholma, vai ar nomalēm un attāliem reģioniem raksturīgajām grūtībām, piemēram, tādās vietās kā Algarve, Ligurija, Kanāriju salas vai Madeira, kuras cīnās, lai uzturētu sakaru ar lielākām pilsētām, vai cieši paātrinātas pārtuksnešanās dēļ. Tā vai citādi ikviens identificējas ar piekrastes un piekrastes reģionu jēdzienu un katru dienu izjūt ar to saistītās priekšrocības vai apgrūtinājumus.

Saskaņā ar pieejamajiem datiem 2010. gadā aptuveni 75 % cilvēces dzīvos piekrastes reģionos. Ņemot vērā to starpā izveidojušās saiknes un attiecības, mēs šos reģionus definējam kā pirmos 50 kilometrus taisnā virzienā no piekrastes uz iekšzemi. Tie ir reģioni, nevis jūras joslas. Tiem pietrūkst integrētā skatījuma, kas tiem izmisīgi vajadzīgs un par ko iestājas arī mūsu priekšteči. Tieši šeit veidojas vesela iedzīvotāju kopiena, kas meklē iespējas un ekonomiskas sinerģijas, un daudzos gadījumos cer, ka tās saistīsies vienīgi ar tūrismu. Tāpēc skaidrā nepieciešamība skatīt tūrisma ietekmi uz piekrastes reģioniem pragmatiski un integrēti pārliecināja mūs un lika mums sākt darbu.

Pašreizējā finanšu krīzē, kuras ietekme uz reālo ekonomiku kļūst arvien grūtāk pārvarama, tūrisms šķiet nozare ar milzīgu potenciālu, kas tieši vai netieši tiek smagi skarta. Tie reģioni, kuri savā attīstībā pilnīgi vai lielā mērā ir atkarīgi no tūrisma, redz, kā viņu uzņēmumi tiek apdraudēti un tos sagaida nenoteiktības pilna nākotne sevišķi tāpēc, ka tūrisms pašlaik nav viena no Eiropas Savienības kompetencēm. Tomēr integrētus pasākumus var pieņemt un tie jāpieņem, un gars, kas caurvij Lisabonas līgumu, atspoguļo šo ideju. Tomēr gaidīt uz līguma stāšanos spēkā, lai tikai tad rīkotos, nozīmētu gaidīt brīdi, kad mēs varēsim raudāt par izlietu ūdeni.

Tūrisms, kāds tas ir šobrīd tajā trauslajā situācijā, kas valda reģionos, kuri ir atkarīgi no tā, prasa no mums tūlītēju un efektīvu rīcību. Tas, ka šie reģioni strukturāli ir atkarīgi no tūrisma kā darbavietu — kaut arī sezonālu — radītāja un intensīva darba devēja, nevar tikt aizmirsts sakarā ar spiedienu uz pilsētu reģioniem un bezdarbu. Šis ziņojums, ko mēs tagad jums izklāstām, bija ļoti vajadzīgs un steidzams jau tad, kad Reģionālās attīstības komiteja nolēma to sagatavot. Tagad Eiropas Komisijai un Eiropadomei tas jāuzskata par prioritāti. Mums jāpiešķir prioritāte neskaitāmajām iniciatīvām, kas iekļautas šajā ziņojumā kopā ar iniciatīvām, ko attīstījušas citas iestādes, kuras tas nešaunīgi atbalsta saskaņā ar pasākumiem, kas iekļauti Komisijas ārkārtas plānā. To vidū man ir jāizceļ Globalizācijas pielāgošanas fonda pārskatīšana, ar kura starpniecību nepārprotami ir jārisina jautājumi, kas saistās ar šo nozari un tās pašlaik izjūamo ietekmi.

Ir svarīgi nodrošināt jaunu ekonomikas segmentu attīstību šajos piekrastes reģionos, tādējādi nodrošinot to sociālo un vides ilgtspēju un veicinot īstu integrāciju dažādu nozaru politiku starpā, piemēram, tādu kā jūrniecības nozare, transports, enerģētika, jau izvietotie kohēzijas instrumenti, jaunā kvalitātes produkta politika, kas ietverta kopējās lauksaimniecības politikas pārskatīšanā, kā par to ziņots Veselības pārskata ziņojumā, un jauni tūrisma produkti šajos piekrastes reģionos, turot prātā to būtisko devumu Eiropas ekonomikā. Atbilstošas kopveseluma pieejas pieņemšanai attiecībā uz šo politiku ir jāklūst par realitāti Eiropas Savienībā tik ātri, cik vien iespējams.

Nobeigumā, priekšsēdētāja kungs, tikai skaidra šo instrumentu integrācija un strauja un efektīva rīcība, kurā iesaistās visas ieinteresētās puses, var garantēt to, ka mums Eiropas Savienībā būs ilgtspējīga tūrisma nozare ar reālu nākotni.

Vladimír Špidla, *Komisijas loceklis.* - (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlos pateikties referentei *Madeira* kundzei par ziņojumu un apsveikt viņu par viņas darba kvalitāti un nozīmīgumu: piekrastes reģioni ir ļoti svarīgi ES, jo šajos reģionos koncentrējas ievērojama ekonomiskās aktivitātes daļa.

Ziņojums turklāt sniedz vispusīgu pieeju tūrismam piekrastes reģionos, jo tas ietver tādus jautājumus kā jūras un piekrastes vide, jūras transports, nodarbinātība piekrastes reģionos, atbalsts maziem un vidēja lieluma uzņēmumiem un atbalsts zvejniecībai. Tas apstiprina vajadzību pēc stingras un integrētas jūrniecības politikas Eiropas Savienībai, pie kuras Eiropas Komisija ir strādājusi kopš 2005. gada un kas uzsver sakarus starp reģiona politiku, teritoriālo kohēziju un jūrniecības politiku.

Lai piešķirtu politikai konkrētu formu, Komisija 2007. gada oktobrī pieņēma darbības plānu integrētai jūrniecības politikai, kas pakāpeniski tiek piemērota. Daži no pasākumiem, ko Komisija īsteno pašlaik, ir tieša reakcija uz problēmām un prasībām, kas izteiktas ziņojumā, īpaši šie:

1) pamatojoties uz prasībām par finanšu pilnīgu pārskatāmību, līdz 2009. gada rudenim piekrastes rajoniem tiks izveidota datubāze par dažādiem projektiem, kas saņem atbalstu no dažādiem Kopienas fondiem. Es vēlos pieminēt, ka šīs datubāzes kvalitāte un pilnīgums būs atkarīgs no reģionu gatavības sniegt informāciju;

Starpreģionālās sadarbības stiprināšana piekrastes reģionu tūrismā. Programma *INTERREG IVC* pieļauj reģionu tīkla izveidi saistībā ar 30 prioritārām tēmām, no kurām 2 ir saistītas ar jūras lietām, tostarp tūrismu. Jūsu zināšanai: ir nācis klajā otrs aicinājums iesniegt priekšlikumus *IVC* programmā līdz 2009. gada janvāra vidum. Es aicinu piekrastes reģionus iesniegt projektus par tīklu radīšanu ar mērķi nodrošināt labi pārbaudītu procedūru iesniegšanu un īstenošanu piekrastes reģionu sistēmā.

Es ar prieku varu teikt, ka ziņojums skaidri atzīst arī ES kohēzijas politikas labvēlīgo ietekmi uz piekrastes reģionu attīstību. 2007-2013. gada programma piedāvā daudzas reālas iespējas šiem reģioniem un nodrošina pamatnostādnes Eiropas tehniskajam un finanšu atbalstam šo reģionu attīstības plāniem. Pateicoties pašreizējai kohēzijas politikas definīcijai, piekrastes reģioni var investēt savu krasta zonu un salu attīstībā, jo šī politika piešķir prioritāti ieguldījumiem ostās, jūras pētniecībā, no piekrastes avotiem iegūtā enerģijā, jūras mantojumā un, protams, piekrastes tūrismā. Ārpus galvenās sezonas tūrisms it sevišķi var palīdzēt kompensēt sarukušos līmeņus vietējā zvejniecībā, lauksaimniecībā, smagajā rūpniecībā un transportā.

Es vēlos tomēr pieminēt, ka piekrastes reģioniem pašiem ir jāizvēlas vislabākie projekti, lai uzlabotu savu ekonomisko konkurētspēju un atbalstītu ilgtspējīgu tūrisma vietējā līmenī. Es vēlos pieminēt, ka Komisija veic ļoti konkrētus pasākumus, kuru mērķis ir mazināt aktivitāšu sezonālo raksturu tūrisma jomā, tādus kā eksperimentālo projektu „Eiropas izcilākie ceļa mērķi” (*EDEN*). Viens no šīs iniciatīvas mērķiem ir palīdzēt izveidot regulārāku tūristu skaita plūsmu un virzīt viņus uz netradicionāliem ceļa mērķiem, lai atbalstītu visas Eiropas valstis un reģionus.

Nobeigumā ļaujiet man pateikties referentei par labo darbu, ko viņa ir veikusi ziņojumā, un atzīmēt, ka tūrismam ir pozitīva ietekme uz piekrastes reģioniem ar nosacījumu, ka tas tiek pienācīgi kontrolēts no ilgtspējas viedokļa.

Šajā saistībā man ir prieks pastāstīt jums, ka, pamatojoties uz *Madeira* kundzes ziņojumā pausto interesi, Komisija varēs organizēt diskusijas par tematiem, kas saistās ar tūrismu piekrastes reģionos sakarā ar konferenci, kas veltīta Eiropas Jūrniecības dienai, kas notiks 2009. gada 19. un 20. maijā. Ļaujiet man izmantot šo izdevību uzaicināt EP deputātus piedalīties Jūrniecības dienas 2009 aktivitāšu decentralizēšanā, ko Komisija pilnībā atbalsta.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks otrdien, 2008. gada 16. decembrī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

John Attard-Montalto (PSE), rakstiski. Nozīmīga Eiropas iedzīvotāju daļa dzīvo piekrastes reģionos. Lielākā daļa nezina, ka Eiropas cietzemes krasta līnija ir gandrīz 90 000 km gara. Ir jārosina ilgtspējīga tūrisma attīstība atšķirībā no sezonāla tūrisma. Tas ir panākams tikai ar produktu dažādošanu un tādiem alternatīva tūrisma veidiem kā uzņēmējdarbība, konferences, kultūra, medicīna, sports, lauksaimniecība, valodas un ar jūru saistīts tūrisms.

Tomēr tradicionāla piekrastes tūrisma veicināšana joprojām ir prioritāra. Manā valstī mēs cenšamies palielināt smilšu pludmaļu platību un daudzumu. Diemžēl līdz šim tas ir noticis amatieriskā veidā. Smilšu izbēršana esošajās pludmalēs vai jaunu smilšainu pludmaļu veidošana bez nepieciešamo infrastruktūras darbu veikšanas ir resursu izniekošana. Smilšaino pludmaļu paplašināšana vai veidošana ir notikusi daudzās citās valstīs un teritorijās gadiem ilgi. Atšķirība ir tā, ka vispirms to sāka ar nepieciešamās infrastruktūras iekārtošanu, lai smiltis uzkrātos dabiski un lai novērstu eroziju. Un šajā sakarībā viens svarīgs papildu aspekts, kas šķiet iztrūkstam pašreizējos priekšlikumos attiecībā uz Maltas lielāko smilšaino pludmali Lgadiru, ir cieņa un jutīga attieksme pret pašu vidi.

Rumiana Jeleva (PPE-DE), rakstiski. - Ir labi zināms, ka ekonomika daudzos ES piekrastes reģionos lielā mērā ir atkarīga no tūrisma. Lai nodrošinātu, ka arī nākamās paaudzes varēs baudīt mūsu skaistās pludmales un piekrastes laukus, mums tomēr ir jāklūst aktīvākiem. Mūsu piekrastes teritoriju ilgtspēja un nākotne nav pati par sevi saprotama, vides degradācija un nepareiza plānošana rada nopietnu ļaunumu piekrastes reģioniem. Mums ir jānovērš pārmērīga mājokļu un viesnīcu celtniecība un jānodrošina, ka jebkura šāda celtniecība iet roku rokā ar uzlabojumu infrastruktūrā, sevišķi notekūdeņu un atkritumu apsaimniekošanas sistēmās. Īsi sakot, mums ir jādara viss iespējamais, lai saglabātu un aizsargātu piekrastes reģionus. Viena iespēja ir veicināt programmas, kuru uzmanības centrā ir ekotūrisms, un iedarbināt labāku vislabākās pieredzes sistēmu piekrastes reģionos. Tas, ka mums ir jānovērš vides piesārņošana, kļūst acīmredzams. Man ir īpaši lielas bažas par eļļas spiestuvēm un tamlīdzīgām iekārtām, kas rada nopietnu risku mūsu piekrastes reģioniem. Tāpēc es aicinu visas dalībvalstis nodrošināt, lai šādās iekārtās būtu ievērotas visjaunākās tehnoloģijas un lai tās nerada nekādas briesmas videi mūsu piekrastes reģionu trauslajās ekosistēmās.

Maria Petre (PPE-DE), rakstiski. - (RO) Tūrisma ietekme uz piekrastes reģioniem, raugoties no teritoriālās, ekonomiskās un sociālās kohēzijas perspektīvas, ir svarīgs faktors, kas vidējā termiņā 2007-2013. gada budžeta pārskatā būs jāņem vērā.

Rumānijā ir nozīmīgs piekrastes reģions pie Melnās jūras, tāpat kā tāds ir Bulgārijā, Ukrainā un Turcijā.

Ņemot šo realitāti par sākuma punktu, turklāt neaizmirstot, ka upju ietekas jūrā arī ir jāņem vērā, mums ir jāizstrādā integrēts tūrisma plāns īpaši šim reģionam, lai par tā mērķiem izvirzītu gan ilgtspējīgu tūrisma, gan labāku dzīves kvalitāti vietējā līmenī.

Rumānijas valsts iestādes kopā ar reģiona un vietējām iestādēm piešķirs prioritāti struktūrfondu izmantošanai ilgtspējīga tūrisma attīstīšanai Melnās jūras piekrastes reģionā. Sadarbība un sinerģija reģiona līmenī ir tam absolūti izšķiroša, sadarbībā iekļaujot Eiropas politikas instrumentu izmantošanu.

Integrēta pieeja ir nepieciešama sastāvdaļa Kopienas kohēzijas, transporta, enerģētikas, sociālās labklājības, veselības, lauksaimniecības, jūras un zvejniecības, bet pāri visam vides politikā, lai radītu sinerģiju un izvairītos no savstarpēji konfliktējošiem pasākumiem.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), rakstiski. - (RO) Tūrisms piedāvā nozīmīgu potenciālu sociālai un ekonomiskai attīstībai, kā arī sociālai un teritoriālai kohēzijai. Mums jātur prātā piekrastes reģionu īpašās ģeogrāfiskās iezīmes. To attīstība ievērojamā mērā ir atkarīga no ieņēmumiem, ko rada darbības saistībā ar jūras, upju ieteku vai deltu teritoriju tuvumu, kā arī tūrisms, zvejniecība un transports.

Kopumā piekrastes reģioniem var piekļūt tikai tad, ja ir izmantojama ērta, moderna transporta infrastruktūra. Es uzskatu, ka dalībvalstīm ir svarīgi izstrādāt īpašas stratēģijas un uzsākt konkrētas darbības tūrisma attīstīšanai, ņemot vērā apkārtējās vides īpašo raksturu ar mērķi to aizsargāt.

Dalībvalstīm jāpalielina savu tūrisma pakalpojumu dažādība atbilstoši reģiona konkrētajām īpatnībām (kultūra, sports, jūrmalas kūrorti, vēsture), lai samazinātu sezonālā tūrisma negatīvo ietekmi.

Es ieteiktu, ka, lai attīstītu tūrismu, dalībvalstīm jāizmanto struktūrfondi ne tikai reģionālai attīstībai, bet arī ekonomikas konkurētspējai un atjaunošanai.

21. Plašsaziņas līdzekļu lietotprasme digitālā pasaulē (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Prets* kundzes Kultūras un izglītības komitejas vārdā sniegtā ziņojuma (A6-0461/2008) par plašsaziņas līdzekļu lietotprasmi digitālā pasaulē īss izklāsts (2008/21 29(INI)).

Christa Prets, referente. - (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, šajā vēļajā stundā plašsaziņas līdzekļu vairs šeit nav, tomēr plašsaziņas līdzekļu lietotprasme vēl ir nepieciešama!

Kas ir plašsaziņas līdzekļu lietotprasme un kāpēc tā ir tik svarīga, ka mēs tai veltām vairāk uzmanības? Digitālā attīstība, jaunās tehnoloģijas un informācijas tehnoloģijas patiesībā ir jau mūs apdzinušas savā attīstībā, un mēs faktiski atpaliēkam gan to izmantošanā, gan veidā, kā mēs mācām un mācāmies. Plašsaziņas līdzekļu lietotprasme nozīmē spēju izmantot plašsaziņas līdzekļus, lai saprastu un kritiski novērtētu dažādos plašsaziņas līdzekļu un to satura aspektus un spētu sazināties dažādos kontekstos.

Ne tikai šiem izglītības faktoriem, bet arī aprikojumam un jauno tehnoloģiju pieejamībai ir absolūti izšķiroša nozīme, un šajā ziņā pastāv liela atšķirība starp, piemēram, dažādām Eiropas Savienības dalībvalstīm un starp lauku un pilsētu teritorijām. Šajā sakarībā vēl ir jāveic lieli ieguldījumi infrastruktūrā. Šī iemesla dēļ plašsaziņas līdzekļu lietotprasme arī var tikt izprasta plašākā nozīmē kā pieeja jaunām informācijas tehnoloģijām un šo tehnoloģiju sniegtā satura kritiska izmantošana. Visi plašsaziņas līdzekļu lietotāji ir mērķa grupas — vienalga, jauni vai veci. Mērķis ir gūt pārlicību, ka mēs protam veikt kritisku analīzi. Mēs nosakām trīs mērķus, turot šo prātā: informācijas un komunikācijas tehnoloģiju pieejamības garantēšana; plašsaziņas līdzekļu satura un kultūras analīze un kritiska apstrāde; un neatkarīgs atspoguļojums, plašsaziņas līdzekļu tekstu radīšana un droša mijsadarbība ar tehnoloģijām.

Plašsaziņas līdzekļu lietotprasmei ir jāklūst par pamatprasmi, kas nozīmē, ka tai jābūt gan skolotāju izglītības, gan skolu izglītības sastāvdaļai. Plašsaziņas līdzekļu lietotprasmei ir jābūt daļai no skolotāju profesionālās sagatavotības, lai tādējādi skolotāji paši varētu to apgūt un varētu mācīt to. Mēs iesakām arī šajā jomā nepārtraukti atjaunināt plašsaziņas līdzekļu mācību moduļus, lai tādējādi nodrošinātu arī nepārtrauktu izglītību šajā laukā.

Skolās plašsaziņas līdzekļu lietotprasmei jāklūst par mācību saraksta integrētu sastāvdaļu ikvienā līmenī. Mēs tagad esam sasnēguši to pakāpi, kad lielākā daļa bērnu māca viens otram, kā mijsadarbības ar plašsaziņas līdzekļiem un jaunām tehnoloģijām, bet diemžēl vēl nav panākts izglītota mijsadarbības līmenis un galvenais, arī plašsaziņas līdzekļu izmantošanas sekas pašlaik vēl nav pietiekami labi apzinātas.

Ir jādama arī par vecākiem cilvēkiem, un plašsaziņas lietotprasmei ir jāklūst par mūžizglītības neatņemamu un integrētu sastāvdaļu, jo vecāka gada gājuma cilvēkiem ir sevišķi svarīgi spēt apgūt tehnoloģiju, lai saglabātu neatkarību un varētu vēl ilgāk uzturēt saikni ar kopienas dzīvi.

Taču visam progresam, kas nāk kopā ar šo tehnoloģiju, protams, ir arī blaknes tāpat kā visam citam dzīvē. Šī iemesla dēļ es uzskatu, ka pastāv arī nepamanītas briesmas tieši tagad, īpaši saistībā ar sekām, kad bērni ar citiem sazinās šajā jaunajā veidā — ar emuāru palīdzību vai kā citādi. Kad viņi to dara, viņiem — tāpat kā ikvienam pieaugušajam — jāapzinās, ka internetā visu var izgūt jebkurā laikā. Kad es savus personas datus ielieku internetā, es padaru tos pieejamus katram, un tas nozīmē, ka katrs indivīds var izmantot manus vai kāda cita lietotāja datus, lai izveidotu manas personības tēlu, kas var ietekmēt manu autobiogrāfiju vai iesniegumus, kurus es rakstu, un kam var būt pavisam graujoša ietekme uz manu nākamo profesionālo dzīvi.

Situācija, kura mums ir vajadzīga un kuru mēs gribam panākt, ir tāda, lai mēs izmantotu plašsaziņas līdzekļus kompetentā veidā, bet lai mēs paši netiktu izmantoti, un tieši to mums ir jācenšas panākt.

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. - (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Komisija sevišķi atzinīgi vērtē Eiropas Parlamenta ziņojumu par plašsaziņas līdzekļu lietotprasmi digitālā pasaulē.

Ļaujiet man vispirms apsveikt referenti *Prets* kundzi un Kultūras un izglītības komiteju par viņu darbu.

Eiropas Komisija uzskata, ka izglītība par plašsaziņas līdzekļiem ir svarīgs elements eiropiešu aktīvā līdzdalībā šodienas inovāciju un informācijas sabiedrībā.

Augstāka līmeņa plašsaziņas līdzekļu izglītība var nozīmīgi palīdzēt sasniegt Lisabonas mērķus.

Arī Padome ir vienprātis šajā jautājumā. Tā izteica to Audiovizuālo līdzekļu ministru padomē 2008. gada 21. maijā, pieņemot secinājumus par digitālo kompetenci.

Parlamenta ziņojums pareizi uzsver plašsaziņas līdzekļu izglītības nozīmi eiropiešu iesaistē un demokrātiskajā līdzdalībā, kā arī starpkultūru dialoga veicināšanā un patērētāju aizsardzības jomā.

Komisija piekrīt Parlamentam, ka plašsaziņas līdzekļu izglītība attiecas uz visiem plašsaziņas līdzekļiem, arī televīziju, filmām, mūzikas ierakstiem, preses izdevumiem, internetu un visām jaunām digitālām komunikāciju tehnoloģijām.

Plašsaziņas līdzekļu izglītība ir pamata kompetence, kas ir jāapgūst jaunajai paaudzei, kā arī viņu vecākiem, skolotājiem, plašsaziņas līdzekļu profesionāļiem un vecākiem cilvēkiem.

Komisija 2009. gadā turpinās labākās prakses apmaiņas veicināšanu, atbalstot cita starpā tādas pašreizējās darbības kā *MEDIA 2007*, *MEDIA International* sagatavošanas darbu un direktīvu par televīzijas apraides darbībām, *AVMS* direktīvu. Sevišķi attiecībā uz ziņošanas pienākumiem, kas noteikti ar *AVMS* direktīvu, ir uzsākts pētījums, lai izveidotu kritērijus dažādu plašsaziņas līdzekļu lietotprasmes līmeņu vērtēšanai. Dalībvalstis tiks informētas par šo pētījumu rītdien *AVMS* direktīvas kontaktkomitejas sanāksmē. Nobeiguma ziņojums nāks klajā 2009. gada jūlijā.

Noslēgumā man ir prieks, ka Komisija un Parlaments atzīst nepieciešamību pieņemt ieteikumu par plašsaziņas līdzekļu izglītību 2009. gadā.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks otrdien, 2008. gada 16. decembrī.

22. Uzziņu sabiedrību maldinošā darbība (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Busuttil* kunga Lūgumrakstu komitejas vārdā sniegtā ziņojuma (A6-0446/2008) par uzziņu sabiedrību maldinošo darbību (lūgumraksti 0045/2006, 1476/2006, 0079/2003, 0819/2003, 1010/2005, 0052/2007, 0306/2007, 0444/2007, 0562/2007 un citi) īss izklāsts (2008/2126(INI)).

Simon Busuttil, referents. – (MT) Šis ziņojums tika sagatavots, jo Eiropas Parlaments saņēma vairāk nekā 400 lūgumrakstu no saviem pilsoņiem, proti, no maziem uzņēmumiem, kas ir kļuvuši par krāpniecisku reklāmu upuriem tādējādi, ka viņi ir ievietoti komerciālās uzziņās pretēji savai gribai. Upuri saņēma šādu veidlapu, un viņus lūdza to aizpildīt, radot viņiem iespaidu, ka viņi parakstās par bezmaksas iekļaušanu uzziņās. Viņi tomēr pēc tam saņēma vēstuli un saprata, ka nezinot viņi ir stājušies līguma attiecībās, kas rada viņiem maksājuma saistības par aptuveni 1 000 eiro uz trim gadiem. Tieši tā notiek ar šo uzziņu sabiedrību upuriem, kuras mēs uzskatām par krāpnieciskām. Es vēlos piebilst, ka sabiedrība, kurai pieder *European City Guide* uzziņu katalogs, ir minēta visbiežāk šajos lūgumrakstos. Ir vērts atzīmēt, ka šī sabiedrība ir izdarījusi arī ievērojamu spiedienu uz šī Parlamenta deputātiem, cenšoties pārtraukt vai izjaukt ziņojumus, kurus mēs šodien sniedzam. Tomēr par laimi tai neveicās par spīti tam, ka tā ne vienmēr sniedza mums pareizu informāciju. Kādi bija šī ziņojuma rezultāti? Mēs atklājām, ka pastāv ļoti reāla problēma, ka tā ir plaši izplatīta un ka tā ir sastopama visā Eiropas Savienībā. Turklāt izrādījās arī, ka tā iedarbojas uz daudziem maziem uzņēmumiem, kā arī profesionāļiem un citiem indivīdiem, kuriem nemaz nav jābūt uzņēmuma īpašniekiem. Mēs atklājām, ka šī problēma ietekmē uzņēmumus starptautiskā mērogā un ka tai ir ne tikai spēcīga finansiāla, bet arī nopietna psiholoģiska ietekme uz šīs krāpšanas upuriem, kas ir pierunāti parakstīt veidlapu, un pēc tam tos vajā sabiedrība, lai piedzītu maksājumu. Ko mēs ierosinām ziņojumā? Pirmkārt, mēs izveidojam pasākumu sarakstu, lai palielinātu zināšanu līmeni un tāpēc samazinātu upuru skaitu, kuri pirmām kārtām iekrīt slazdā. Otrkārt, mums ir jānodrošina, ka esošie Eiropas tiesību akti tiek pildīti, kā pienākas. Šeit jāatzīmē, ka katru reizi, kad šis jautājums tika uzdots Komisijai, tā atbildēja, sakot, ka Eiropas Savienības tiesību aktu īstenošana valsts līmenī ir atstāta dalībvalstu izlemšanai. Mēs zinām par šo izlemšanas atļauju, bet es vēlos atgādināt Komisijai, ka Eiropas Komisijas pienākums ir nodrošināt, ka Eiropas Savienības likumi dalībvalstīs tiek efektīvi īstenoti. Mēs ierosinām arī grozīt Eiropas tiesību aktus, lai labāk risinātu šo problēmu. Mēs atklājām, piemēram, ka Austrijas modelis ir īsts paraugs, jo Austrija grozīja savas valsts likumdošanu, lai tā būtu piemērojama konkrēti šim krāpniecisko uzziņu sabiedrību jautājumam. Mans beidzamais punkts attiecas uz nepieciešamību palīdzēt upuriem, iesakot viņiem neveikt nekādus maksājumus šim komerciālajām uzziņu sabiedrībām, pirms viņi nav saņēmuši kārtīgu padomu. Pirms noslēguma es vēlos sirsnīgi pateikties Lūgumrakstu komitejai par vienprātīga atbalsta sniegšanu šim ziņojumam, un es vēlos pateikties arī visiem

saviem darbiniekiem. Turklāt pateicība no visas sirds pienākas komitejas sekretāram *David Lowe* kungam. Ja ziņojums tiks pieņemts, tas dos divas skaidras ziņas — pirmkārt, visiem upuriem, rādot viņiem, ka mēs saprotam viņu stāvokli un esam pilnīgi viņu pusē, un, otrkārt, šīm krāpnieciskajām komerciālo uzziņu sabiedrībām, brīdinot tās: „Nekavējoties izbeidziet savas krāpnieciskās darbības, jo Parlaments jums ir cieši uz pēdām”.

Vladimír Špidla, *Komisijas loceklis*. - (FR) Priekšsēdētāja kungs, Komisija atzinīgi vērtē Eiropas Parlamenta pieliktās pūles šī ziņojuma izstrādē un aktīvi pētīs tā secinājumus.

Es vēlētos atzīmēt, ka pats ziņojums skaidri norāda, ka sakarā ar to, ka konkrētā problēma attiecas uz attiecībām uzņēmumu starpā, liela daļa Kopienas tiesību aktu par patērētāju aizsardzību, tostarp Direktīva 2005/29, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi attiecībā pret patērētāju, un Regula (EK) 2006/2004 par sadarbību patērētāju aizsardzības jomā, nav piemērojama.

Tomēr noteikta veida aizsardzību sniedz Direktīva 2006/114/EK par salīdzinošu un maldinošu reklāmu. Atbilstīgi šīm direktīvām uz valsts iestādēm, kas ir atbildīgas par tiesību aktu piemērošanas uzraudzību, un/vai uz kompetentajām tiesām tajās dalībvalstīs, kurās šie uzņēmumi veic savas darbības, gulstas pienākums nolemt katrā atsevišķajā gadījumā, vai komerciālais paziņojums ir maldinošs, un veikt pienācīgu piespiedu darbību.

Es vēlētos arī uzsvērt, ka vairākas iestādes un kompetentas tiesas Spānijā un Beļģijā, piemēram, ir jau noteikušas piespiedu pasākumus pret šādu praksi un guvušas vairākus pozitīvus rezultātus.

Negodīgas komercprakses direktīva neattiecas uz uzņēmuma komercpraksi attiecībā pret uzņēmumu, jo nav argumenta valstu tiesību aktu pilnīgai saskaņošanai saistībā ar negodīgu konkurenci. Pilnīgi saskaņota direktīva par uzņēmumu negodīgu komercpraksi attiecībā pret patērētāju jau bija ļoti vērienīgs priekšlikums, kas būtu beidzies ar neveiksmi, ja tās apjoms būtu ticis paplašināts, ietverot negodīgu konkurences praksi uzņēmuma attiecībās pret uzņēmumu.

Konsultēšanās rezultātā radītais priekšlikums un darbs Padomē ir parādījis, ka nebija gandrīz nekāda atbalsta direktīvas apjoma paplašināšanai par uzņēmuma negodīgu komercpraksi attiecībā pret uzņēmumu. Lai gan dažas dalībvalstis iestājās par šīs direktīvas apjoma paplašināšanu un par negodīgu konkurenci, citi izteica atbalstu patērētāju aizsardzībai, bet nepiekrita papildu saskaņotas noteikumu sistēmas par negodīgu konkurenci ieviešanai ES līmenī.

Lai gan Komisija nevar uzsākt darbību pret uzņēmumiem, kas ir iesaistīti šādā praksē, tā ir centusies uzņēmumiem darīt zināmu par šo problēmu, sniedzot tās izklāstu dažādās Eiropas profesionālās organizācijās. Šis temats tika īpaši izskatīts Uzņēmumu atbalsta tīklā, un tajā pašā laikā Mazās uzņēmējdarbības akts aicina dalībvalstis aizsargāt savus mazos un vidējos uzņēmumus pret negodīgu praksi. Komisija turpinās pārbaudīt citas metodes, kā palielināt uzņēmumu zināšanas, ja tā uzskatīs to par pareizu.

Turklāt Komisija ir rakstījusi kompetentajām iestādēm attiecīgajās dalībvalstīs — Spānijā, Austrijā un Vācijā, — lai vērstu to uzmanību uz to, ka situācija turpinās, un lai lūgtu tām papildu informāciju. Saņemtās atbildes dod skaidrību par to, ka valsts iestādes zina par šo problēmu un tām ir tiesību akti, ar kuru palīdzību to risināt; nepieciešamības gadījumos tās jau ir izmantojušas paredzētos pasākumus.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks otrdien, 2008. gada 16. decembrī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Richard Corbett (PSE), *rakstiski*. - Tā kā es gadiem ilgi esmu izvērsis cīņu pret šīm krāpnieciskajām organizācijām, es ar prieku atbalstu šo ziņojumu.

Šī problēma plešas pāri robežām. Katru gadu viltus ceļā tiek panākts, ka tūkstošiem uzņēmumu, labdarības biedrību un brīvprātīgo grupas visā Eiropā paraksta kaut ko, kas izskatās pēc pilnīgi nevainīga ieraksta uzziņu katalogā. Istenībā viņi tiek ievilināti sarežģītā līgumā, un tad pret viņiem vērsas agresīvas prasības par naudu, neļaujot pārtraukt līgumu.

Ir vitāli nepieciešams novērst juridiskās nepilnības, kas ļauj šiem krāpnieciskajiem uzņēmumiem darboties.

Es sevišķi mudinu Komisiju sekot šī ziņojuma galvenajiem ieteikumiem un iesniegt Parlamentam Negodīgās komercprakses direktīvas apjoma paplašinājumu, lai konkrēti aizliegtu reklāmas šādās uzziņu sabiedrībās,

izņemot gadījumus, kad iespējamie klienti ir skaidri informēti reklāmā par to, ka viņiem tiek piedāvāts līgums par samaksu.

Šie ieteikumi ir juridiski vienkārši — Austrija jau ir vērtīgi papildinājusi savu transponēto NKPD, iekļaujot tajā tieši šo noteikumu — bet tie ļoti lielā mērā uzlabotu aizsardzību uzņēmumiem un citām organizācijām, kas kļūst par šo krāpnieku upuriem, un raidītu skaidru signālu uzziņu krāpniekiem, ka viņu dienas ir skaitītas.

23. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

24. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 23.35)